דבר

דבר ששי
דבר השבוע
דבר אחר
משא

דבר יום ש׳ ש׳ כ״ה בסיון תשנ״ה 23.6.95 גליון 21588

60 עמודים. המחיר 4.50 ש״ח (כולל מע״מ) באילת 3.85 ש״ח

בקיץ 1944 היה חיים ערי תניך קורס מפקדי מחלקות בגזערה. לאחר 51 שנים הוא שב לשם. (עמ׳ 7)

פצצה על מדרגות הרבות. לעשרית אין פתרון לבעיית פסולי המיתון אריה דרין (עמ׳ 7)

דבר אחר

ציג הממשלה לא הגיע להלוויתם של הנשאים הבדואים כי חשב לתומו ששני האבות השכולים ינחמו אחד את השני

הקברניט הקוריאני עיכב הדיווח על ההתנגשות הימית במשך שעות

הבוקר יתחדשו החיפושים אחרי 27 אנשי הצוות של הספינה "מיראל דמפייר" ובהם תשעה ישראלים; בשעה 3.30 לפנות בוקר התנגשה ספינה קוריאנית בצידה של ספינת המטען הנושאת דגל ליבריה; מיראל דמפייר טבעה מייד; מזג האוויר הסוער מקשה על החיפושים; עד כה נתגלו שתי גופות אך הן טרם זוהו; את החיפושים מנהלים שלטונות יפאן

מאת נתי קרן־זילברמן

שעות ספורות לפני שהגיעה ליעדה בנמל פוהנג שבדרום קוריאה, טבעה האניה "מיראל דמפייר", שנשאה דגל של הנבר קונג, בין 27 אנשי הצוות הנעדרים שלה, תשעה ישראלים, ביניהם רב החובל, אלי עזרן.

האסון אירע בשעה רביעי לפנות בוקר לפי השעון המקומי, כשם הסיני, במרחק של 160 מייל מרחם לקוריאה. האסון נגרם כתוצאה מהתנגשות בין ה"מיראל דמפייר" לבין אניה קוריאנית בשם "מאנדס", שפגעה בדופן של ה"מיראל דמפייר", סמוך לירכתיים.

בעת ההתנגשות שרר בסקום מזג אויר סוער, ועל המקום רבץ ערפל כבד. שני כלי השיט דיווחו זה את זה, וחיאמו ביניהם מעבר. אולם בשל הראות הלקויה, אירעה ההתנגשות. ה"מיראל דמפייר" ירדה למצולות תוך דקות ספורות.

רב הנובל של האניה הוגעת חזר מיד על מסלול הפלגתו, בנסיון לאתר ניצולים, אולם בשל הראות הלקויה בשל גם נסיון זה. על פי הדיווחים מיפן, נראה כי רב

(המשך בעמוד 2)

נעצר קטין החשוד ברצח עמית מולכו

מקסים אגרונוב, בן 18 מרחובות אותר אתמול אחרי כשבועיים של חיפושים; הוא נראה מוזנח ומורעב; "רבתי עם ההורים שלי, ולכן ברחתי", אמר מקסים לשוטרים

מאת רוני ברזילי

צוות החוקרה המיוחד המוקדש את רצח הנער עמית מולכו, עצר קטין כחשוד ברצח. החשוד יובא היום להארכת מעצרו בפני שופט נוער.

"הוא ביקש מאיתנו כסף כדי לקנות אוכל. ריחמנו עליו, קנינו לו משהו והכאנו אותו לאגף הרחוקה באשקלון, כשרו שני נשים שפגש בקניון באשקלון את הנער הנעדר מקסים אגרונוב, בן 18 מרחובות, שאותר לאחר כשבועיים של חיפושים.

אגרונוב נראה מוזנח, מוכה ומדוכא. "רבתי עם ההורים שלי, ולכן ברחתי מהבית", אמר אגרונוב לשוטרי אשקלון, שאספו אותו בבירור המשטרה.

הנער הנעדר לידי אנשי צוות החוקרה המיוחד, שהוקם את מרשת רצח הנער עמית מולכו בן ה16 מרחובות, שנמצא בשם שלישי ללא רוח חיים בחרדם, 500 מטר מביתו.

במשטרה מעריכים, כי הקרתו של אגרונוב תשפך אור על פרשת הרצח של מולכו, ותסיק לחוקרי המשטרה פרטים חדשים אודות הלילה האחרון בו היו השניים יחד.

אתמול, סמוך לשעה 1.00 בצהריים, ניגש אגרונוב לשתי נשים בקניון באשקלון, וביקש מהן כסף כדי לקנות לעצמו דבר מה לאכול. שתי הנשים ריחמו עליו, קנו לו אוכל, והחליטו שלא להשאירו לבד.

הן הביאו אותו לאגף הרחוקה בעיריית אשקלון, מבלי שהתעניין לכך. שם הוחזק בשהו האמיתי. אחר מקבלי אגף הרחוקה, משה ביטון, ניזהה את הנער, והעביר אותו לתחנת משטרת אשקלון.

בחקירה ראשונית הגיבה לאנשי משטרת אשקלון, כי אגרונוב הסתתר בימים האחרונים בסמבה בסוף בפארק אשקלון. הנער הגיל את אנשי המשטרה למבנה, שם נמצאו מספר פריטי לבוש השייכים לו.

הרב גיספן הביא את הנער לידי של ראש צוות החוקרה המיוחד במשטרת מרחב השפלה, רפיק שלום לביא, ומפקדת יחידה פלוסקר.

בתב שניים מוסר, כי עם קבלת הודעה על איתורו של הנער באשקלון, ועל המשטרת שיועבר למטה משטרת מרחב השפלה ברחובות, נסע מפקד לכתבים שהם בתוך לחיכון יועבר הנער. "איננו רוצים את ההתעניינות ומקשרתיה עליו", אמר סג"מ מנצור.

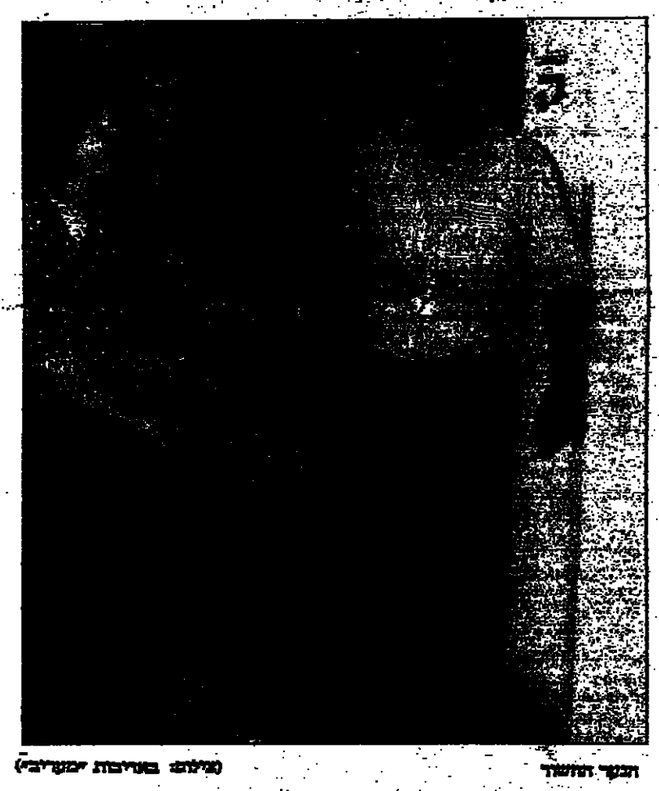

הנער המחוור (צילום: באדיבות "מעריב")

מסגן מפקד משטרת מרחב השפלה, סג"מ רון מנצור, מסר לכתבים שהם בתוך לחיכון יועבר הנער. "איננו רוצים את ההתעניינות ומקשרתיה עליו", אמר סג"מ מנצור.

הרמטכ"ל הסורי ומשלחת הקצינים יצאו לוושינגטון

סגן נשיא סוריה ושר החוץ יצאו לטהראן – לעדכן האיראנים במו"מ עם ישראל

מאת כתבנו לענייני ערבים
ואן לוי

הרמטכ"ל הסורי, חיכמת אלשיהאבי, יצא אתמול לוושינגטון בראש משלחת בת שישה קצינים, בדי להשתתף בשיחות הרמטכ"לים בין ישראל וסוריה.

שיהאבי אמור להיוועץ לפגישה מקדימה עם שר הנשק האמריקאי, וליאם פרי, לפני פגישתו עם שוק.

המשלחת הישראלית תצא לארה"ב בתחילת השבוע. ביום שני יפגשו ובריה עם המתאם האמריקאי, דניס רוס. המשלחת הישראלית תכרים הרמטכ"ל רב־אלוף אמנון ליפקין־שחק, מזכיר הצבאי של ראש הממשלה האלוף דני יתום, וראש הזיכרון ויכבון אסטרשבי באגף הזיכרון תת־אלוף צבי שמאמר.

שיחות הרמטכ"לים יימשכו ביום שלישי, הן יימשכו שלושה ימים. הרמטכ"לים יחדנו בעקרונות סידורי הבישחון שעליהם הוסכם, שיכללו תחנות הראה, אחוז מסרון ופרסת חילי בחה ביגלאומי. מסגן סרי תיאר את הפגישה כ"מבחן כחנות לישראל".

בתום השיחות צפויה החלטה בדבר המשך שיחות בדרג נמוך יחזר, בראשות קצינים בדרגות אלוף.

סגן נשיא סוריה, עבד אל־חלים ח'אדם, אמר אמש, כי ארצו מייחסת חשיבות רבה למפגש הקצינים. "המפגש הזה חשוב מאוד. אנו מקוים שיביא תוצאות חיוביות", אמר.

סגן הנשיא ח'אדם ושר החוץ, פארוק א־שרע, יבואו מחר לטהראן, וידונו שם בשיתוף פעולה סוריה־איראן. הם ישתתפו בישיבת הוועדה המשותפת לשתי המדינות, המתכנסת פעמיים בשנה. הם יחזרו גם בהתפתחויות האחרונות במזרח התיכון. "יתכן שהאם יפגש עם מנהיגי מחתרת עיראקיים שיעיים, שמצאו מקלט באיראן, בהם האיר־שלה מוחמד באקר אלחכים, הקמר בראש ועדת המהפכה האיסלמית העליונה של עיראק.

(ע). – בסוריה לא הוגלהבו מהיריעות על שסגן שר החוץ, יוסי ביילין, פרעל לביקור בסמים מאיתנה ומיפאן בסיוע לסוריה, לאחר שתוחתם על הסכם שלום עם ישראל.

האלוף שגיא: רעות זה לא רק שם מקום

מאת אן לוי

ראש אכ"ן, אלוף אורי שגיא, הסמים הוים את הפקידו, אמר, כי "אם בעסקי לב עסקינן, אז לא קרדיולוגים ודרשים לנו אלא שוחר לב, ורעות צריך להיות לא רק שם של מקום. אני מסיים 33 שנות שירות קשות, תובעניות, מרחקות ומסעירות. לא לי להיות בעין הסערה, אבל לא כל הדברים ניתנים לבחירה ודשיית".

אלוף שגיא אמר את הדברים בטקס הלוקת פרס חשיבה יוצרת ע"ש אלוף־משנה עוזי יאיר.

זה הזמן לשנות.

מוסדות הלשכה משותקים בגלל סיכסוכים אישיים

חוטר ומיתר צריכים לפנות את מקומם

אל תוותרו על הזכות להשפיע

ד"ר חיים משגב
לראשות הלשכה

- הבחירות ללשכת עורכי הדין בפתח. ב-28 ביוני יוכרע גורלנו.
- הצגתי את מועמדותי לתפקיד ראש לשכת עורכי הדין.
- זה הוא תפקיד חשוב. לא רק לציבור עורכי הדין בישראל, אלא לכל מערכת השלטון ואכיפת החוק.
- עמדתי לא אחת בראש מאבקים ציבוריים. תרמתי לכך שאנשים שאינם ראויים למלא ותפקידים ברשויות השלטון יסולקו ממקומותיהם.
- הוכחתי אינטגריטי ציבורי ויושר אינטלקטואלי במשך שנותי הרבות במקצוע. סייעתי בשינוי מרמות פסולות רבות. לא פעם נטלתי על עצמי סיכונים אישיים בעמידתי אל מול פגיעה של גדולים ותקיפים.
- נאבקתי, ועדיין אני נאבק, בכנות, ביושר, באומץ ובאחריות על השקפתי בהרבה תחומים. אסור לוותר. אין לנו לשכה אחרת.
- יש לשמור עליה. יש לטפח אותה. ללשכת עורכי הדין בישראל צריכה להיות עמדה גם בנושאים ציבוריים-לאומיים. אסור לה לשתוק כאשר עולות גרמות לאורחים. מעצרי-שווא של חפים מפשע, לדוגמא, צריכים להעיקה לראש הנאבקים.
- אין עוד להפקיר את לשכת עורכי הדין בידי אנשים שכל רצונם הוא לתפוס בעמדות כוח לשם קידום עסקים פרטיים.
- מי שראשו במסחר - שיעסוק בכך. עורכי הדין צריכים להעמיד בראשם אדם שעוסק רק בעניינת דין. אחד משלהם. עורך דין שמופיע יום-יום בבתי המשפט, שמכיר את המציאות השוחקת ואת המלחמה על פרנסה ראויה.
- מעשיו והתנהגותו של הממשל העכשווי בלשכת עורכי הדין בישראל כבר נמאסו על כולם. הפלייה וקיפוח היו מנת חלקם של רוב עורכי הדין. רק יחידי סגולה נהנו מיחס מיוחד. כל מה שמיתר והוטר-ישי אומרים זה על זה הוא נכון. שניהם צודקים. שניהם צריכים ללכת.
- צריך לסלק את אלה שתרמו לעליבותה של לשכת עורכי הדין בישראל. לפני שכל הבנין יקרוס. ציבור עורכי הדין ראוי להנהגה אמיצה והטנה יתר. רק כך אפשר יהיה למנוע את מה שקורה עכשיו למקצוע האהוב על כולנו.
- ביכולתי להשיב ללשכת עורכי הדין בישראל את מעמדה ואת כבודה ולרתום אותה לתפקידים של ממש בכל תחומי החיים. יש מה לעשות.
- תנו לי יד. כולנו רוצים בלשכה מסוג אחר.
- בבחירי לעשות זאת.

חיים משגב.

מועמדינו לוועד מחוז תל-אביב

חיים שפרן, רמת גן
עצמון יניב, ראשון לציון
יעקב יעקובי, תל אביב
רזיאל עמוסי, פתח־תקוה
אריה סמרלי, נהריה
יוסף עובדיה, כפר סבא
משה גביזון, רמלה
חיים צורף, רחובות
יצחק גמליאל (גימי), ק. עקרון
שמואל סעדיה, תל אביב
יהונתן בוטה, רעות
שאול שוחט, קיראון
אמירה רבינסקי, רשליצ
עניבא קוימפן, פתח תקוה
שמואל סלפרי, בני ברק
עמירם אלון, רעננה
דוד שרם, הרצליה
משה זהבי, נהריה
חיים משגב, תל אביב

מועמדינו לוועד מחוז חיפה

אריה אבריאל, חיפה
מוני עזרה, חדרה
סאלח עבדאללה, עכו
מוחמד מסארוה, בקעה
אילן גרטנר, חיפה
יגאל מימלד, חיפה
מוניר נבואני, גוליס
טוענמה עודה, כפר יאסיף
זאב ליטון, קרית אתא
שי יסיב, חיפה
יחיאל שמחון, חיפה
אריה מועלם, חיפה
אליעזר פוזורובסקי, חדרה
שלמה נשר, חדרה.

סיעת עצמאות ושינוי בלשכת עורכי-דין

LETICRA/נעז

מכת מדינה: נשדדו 5 סניפי בנק

מאת כתב "דבר" ורוני ברזילי

שלושה בנקים נשדדו אתמול בבוקר בתוך שעה אחת. השלל בשלושת המקרים הגיע ל־62 אלף ש"ח. בנק נוסף נשדד באשדוד, וסניף של בנק הדואר נשדד בקריית מבצון.

אתמול בעשר וחצי בבוקר, נשדד בתוך סניף "בנק הפועלים" בתחנה הבוטיקה בבירקין שליח של חברת "שפראוט", שבא לבנק להפקיד כסף מזומן ובקים. צעיר חבוש קסדה וחכה בבת אקדח בראשו של השליח חסף מידיו שקית, שבה היו 47,500 ש"ח במזומן ובקים בסכום לא ידוע.

השליח נפגל קל בראשו וחוות אמבולנס מר"א טיפל בו והעבירו לטיפול בבית החולים בילינסון. השודד נמלט על אופנוע.

מקץ לא יותר מ־20 דקות נשדד סניף "בנק לאומי" בחצר כפלסון בנבעתיים. צעיר חבוש באקדח הכה על ולפף הכספית פתוק, שבו היה כתוב "זה שוד", וקיבל ממנה כעשרת אלפים ש"ח. השודד נמלט ברגל. המשטרה מרקה את האפשרות, ששני הבנקים, בבריבק ובנבעתיים, נשדדו על־ידי אותו אדם.

כעבור כמחצית השעה, נשדד סניף בנק הדואר ברחוב בן גוריון באזור. גבר כבן 30 נכנס לסניף וביקש לכספרית: "זה שוד" – אולם הכספרית הבעלמה ממנו. בתגובה, כיתן השודד את הקדקד לראשה. הכספרית הביטה. שכנותה רצתה וצעקה לו שקית עם כ־5,000 ש"ח. היא לא נפגעה. השודד נמלט ברגל לכיוון כביש תל־אביב־ירושלים.

באשדוד שדד צעיר, תושב העיר, סניף של "בנק איגוד", אך נתפס על־ידי עובר אורח כאשר ניסה להימלט.

מחקירת המשטרה עולה, כי אתמול בחצי אחרי אחרי נכנס השודד לסניף בנק "איגוד", בבתר הנמרוץ, כשעליו תיק בגאי גדול. הוא ניגש לאחד הדלפקים ואמר לקשאית: "זה שוד, תני לי את הכסף". הקשאית מילאה אחר הוראותיו ומסרה לו 24,640 ש"ח. השודד הכניס את הכסף לתוך התיק ויצא תוך שניות מהבנק.

אלא שכאן ניכנה לו הפתעה הפקידה פתחה בוצקת, "הוא שדד אותי, הוא שדד אותי". עובר אורח, עופר גולדין (36), תושב גדיבנה, מנהל הקראטה בעיירה, שמע את הצעקות והסתער על השודד. הוא נאבק עמו הצליח תוך זמן קצר להשתלט עליו.

כשהגיעו השוטרים למקום, לא נותר להם אלא לאסוף את השודד המבוהל. מחיפוש שערכו השוטרים על גופו ובתיקו נמצא הכסף שנשדד, סכין, מכבע גדב, שמשום מה הוליש השודד שלא להשתמש בו, ופתק, שבו היה כתוב "זה שוד, תני את הכסף". להערכת המשטרה, תיכנן השודד להשתמש בפתק בבוקרה שלא יהיה לו הזמן לומר בקול רם "זה שוד".

השודד ביש ומזל ודה בביצוע השוד, ובמשטרה בודקים אם יש לו קשר למעשי שוד אחרים, שאירעו באזורה באיזור המרכז.

במשטרת אשדוד שיבחו את ותנהגותו של האזרח, ששיפר בכך ידיו את הסטטיסטיקה העלובה של המשטרה בעבירת מכת מעשי שוד הבנקים.

(ע). – צעיר בן 25, תושב בסמת־בבען, נעצר אתמול כחשוד בביצוע שוד מזוין בסניף דואר בקריית מבצון.

ב־12 בצהריים, נכנס צעיר רעלי־פנים חבוש בקפוצ'צעצע לסניף הדואר ותוך איום, שדד סכום של אלף ש"ח במזומן ונמלט. המשטרה עצרה את החשוד, שבראשותו נתפס הקפוצ'צעצע. הוא נלקח לחקירה. בשעות הערב איתרה המשטרה מתכא ליד ביתו של החשוד, שבו נתגלה על־פי הדואר שלל השוד.

ב־30 בנקים נשדדו בארץ מתחילת השנה. שר המשטרה, משה שחל, אמר אתמול, כי המשטרה רואה בהתרחבות התופעה "מצב חירום", והיא נערכת יחד עם הנהלות הבנקים לטיפול יעיל בבעיה.

רבין: תומך בהמשך קיום הנח"ל

מאת אמיר גיתון ודן הלוי

ראש הממשלה, יצחק רבין, אמר, כי הוא מחייב את המשך קיום הנח"ל. לדבריו, הבטחת יכולה להמליץ על ביטולו, אך אין ההמלצה מחייבת את הממשלה.

רבין דיבר אתמול בישיבת לשכת העבודה בבית הסמלה בתל־אביב. הוא אמר "אני מתנגד על קיום הנח"ל ודואה מקום להמשך קיומו. מי שרוצה לחזק את ההתיישבות, צריך למצוא מקום שמשלב שירות צבאי לחם עם הכשרה להתיישבות".

ההמלצות לחסל את הנח"ל ממשיכות לעורר מחאות חריפות בתנועות הנוער. ד"ר המועצה לענייני תנועות הנוער, ח"כ רן כוקן, פנה לראש הממשלה, לרמטכ"ל ולשר הנוער, הנשיא, ומנכ"ל הסוכנות, ודרשו לקיים דיון דחוף בנושא.

ח"כ כוקן תובע "לתת מענה מלא לכל הצרכים של תנועות הנוער, לפני הוצאה על פירוק הנח"ל".

דוכר המועצה לענייני תנועות הנוער, פיני בראור, אמר: "כל תנועות הנוער בבריות על ותנך להגשמה בקיבוצים ובמושבים. הנח"ל מהווה את קו הכוח של ותנך זה. פירוקו ישל מתנועות הנוער את המשרה העיקרית, שאליה הן מתכוונות".

עמיר צור, מזכיר תנועת הנוער העובד והלומר, יצא נגד "דיעות הנוגה מתקשרות על ויסול הנח"ל". הוא הסיף: "במקום לקרוא לויסול הנח"ל, יש לפעול לשינוי מתכונתו הנוכחית, כדי להתאימה למציאות. בעידן השלום, יש מקום להגדיל את הנח"ל".

נבחרת ישראל יבכדורסל הביסה את שוודיה – 87־62

עמ׳ 19

סערה בימין עקב הצעת שלום עכשיו לפצות מתנחלים

הג'יהאד מאיים לנקום על רצח פעיל בעזה

• עמ׳ 2 •

07051071

מלכו מה المصل

הקברניט

(המשך מעמוד 1)

עידן לישראל ביניים, בעליה של חברת הספנות הישראלית המספלת בצוות הישראלי העובר בחברה הבלגית, בעלת האניה. עידן סיפר לישראל ביניים, כי הוא מפליג ב"הפרישיפ", כלומר שהכל מתנהל למישרין. אין כל בעיות עם הצוות או עם הספינה, ועל הימאים עוברת הפלגה נעימה.

רב המשכל ועוד שניים מהימאים של ה"מיגראל דמפייר" אמורים היו להתחלף בעוד ימים ספורים, כאשר היתה אמורה להגיע ליעדה. הצוות המחליף כבר יצא לדרכו. אתמול בבוקר קיבל הוראה לחזור, לאחר שנודע על האסון.

ה"מיגראל דמפייר" עברה בפיקוח מינהל הספנות הישראלי מזה 3 שנים, ושימשה להובלת פחם לתחנת הכח בחדרה. היא הושקה ב־1986, והיתה בעלת כושר מעמס של 165 אלף טון והוכנסו בה מיטב השכלולים הטכנולוגיים.

על מכירתה נודע למינהל הספנות בישראל אתמול בשעות הבוקר המוקדמות. במשרדי המינהל הוקם חדר מצב, שראוי לקבל עדכונים מאזור האסון ולדווח למשפחות הימאים.

כשהושלמה רשימת הימאים שהיו על האניה, יצאו נציגים של מינהל הספנות בלוויית עובדים סוציאלים ורופאים לבתי המשפחות. בחדר המצב נפרשו מפות של אזור האסון, ובשעות אחר הצהריים הצליח אלי שטרנברג, מפקח ימי במינהל הספנות, ליצור קשר עם רב החובל של האניה הקוריאנית, ממנו קיבל את פרטי האירועים שגרמו לאסון.

המתפשים מתקשים במלאכתם בגלל מזג האויר הסוער. עד אמש נמצאו שתי גופות עם הגורות הצלה, שעדיין לא נודע, וכן שתי סירות הצלה השבורות. הבוקר, עם אור ראשון, יתחדשו החיפושים, בתקווה למצוא ניצולים.

אנשי מינהל הספנות הסכירו אתמול, כי עפרות הברזל שנשאה בביטנה ה"מיגראל דמפייר" הם בעלי משקל סגולי גדול ביותר. במצבים סתימים, כל מטען כזה עלול לגרום לאניה איבוד מהיר של יציבות וסביעה מהירה.

לדבריהם, ודירות מים לאניה הנושאת מטען כזה, עלולה לגרום להתבקעותה. עוד הסיפו אנשי המינהל, כי ה"מיגראל דמפייר" עמדה בכל הקריטריונים של בטיחות השיט, כפתוייב מחמק הבינלאומי, והיא אושרה על ידי מפקח ימי ישראלי.

חברת הספנות "י. ביניים", שעובדי הצוות הישראלים היו עובדיה, פירסמה אתמול הודעה בשם הבעלים "חברת בטיטר" הבלגית, בה נאמר כי הם מצטערים להודיע על סביעת האניה, וחוששים שכל אנשי הצוות ירדו למצולות.

עם זאת, הביע בעל החברה תקווה שימצאו ניצולים, שכן היו מקרים בעבר שבהם נמצאו ניצולים גם כעבור כמה ימים.

ראש מינהל הספנות, אריה רונה, אמר כי התאונה נראית תמוהה. לדבריו, על פי הנוהל היה על הקברניט הקוריאני לדווח על התאונה באדרה מיידי לחוף. לדבריו, "יחוקר האירוע בריוות.

אלסים השתתפו אמש בהלוויתו של בכיר החמאס בעזה. הם איימו כי יעשו פיגועים בתוך תל אביב (צילום: א.ס)

סערה בחוגי הימין בעקבות הצעת "שלום עכשיו" לפיצוי המתנחלים

התנועה מציעה למתנחלים שיתפנו פיצויים בעלות כוללת של כ־4 מיליארד דולר

מאת כתב "דבר"

תנועת "שלום עכשיו" גיבשה תכנית לפיצוי מתנחלים בגדה, ברצועת עזה וברמת הגולן. התכנית מציעה פיצוי למתנחלים, בעלות כוללת שכין 2.5 ל־4 מיליארד דולר.

נציגי התנועה נפגשו השבוע עם חושבי התנחלויות בגדה, שבמהותם לשוב אל בתיהם בישראל, וסוכם על הקמת עמותה לטיפול בפיצוי מתנחלים.

"שלום עכשיו" מציעה להקים מינהלת פיצוי, שתעבוד בתיאום עם פסיכולוגים, כלכלנים ומשפטנים. הצעת הפיצויים שבתכנית הפיצוי כוללת שני מסלולים עבור המתנחלים במיגור המערבי, ומסלול אחר עבור חושבי המיגור הבפרי.

תכנית הפיצוי והפיצויים של "שלום עכשיו" גרמה גל של תגובות קשות מצד חברי הכנסת של הליכוד. ח"כ סילבן שלום אמר: "מעשיה של שלום עכשיו, לפחות מתיישבים לעזוב את ביתם, בכסף רב, הוא מעשה נבלה". לדבריו, "מעשים מסוג זה, אילו היו נעשים כלפי הערבים, כדי שיעזבו את הארץ, היו נתקלים בהפגנות עם וכיוויי גנאי קיצוניים ונודאים מצד שלום עכשיו".

מצליף סיעת הליכוד, ח"כ דוד מנע, פנה לשר הפנים ולרשם העמותות, וביקש למנוע את העמותה של "שלום עכשיו" לפיצוי המתנחלים. גם יו"ר המפד"ל, ח"כ זבולון המר, תקף את ההצעה. לדבריו, "ההצעה מזויה, ומטרתה להציג את חלוצי ישראל כמי שמתמקחים על כסף, לסכסך ולהפריד ביניהם".

"פיצוי סיני תוכנן בזהפזה וגרר טעויות רבות, שניתן היה למנען על ידי הערכות מראש. מטרת הצעת של "שלום עכשיו" היא למנוע חזרה על טעויות אלה. ניתן לתכנן הליך הדרגתי, שיאפשר לתושבי השטחים ורמת הגולן לדעת כבר עתה מה צפוי להם לכשיגיע הפיצוי", נאמר בהודעת התנועה.

התנועה טוענת, כי "בתנאי אי־הודאות הנוכחיים, תושבי התנחלויות בשטחים והגולן מחוקים כבני־ערובה בידי הממשלה. קבלת תכנית הפיצויים תהפוך אותם ארזנים לגורלם".

"שלום עכשיו" מציעה להקים מינהלת פיצוי, שתעבוד בתיאום עם פסיכולוגים, כלכלנים ומשפטנים. הצעת הפיצויים שבתכנית הפיצוי כוללת שני מסלולים עבור המתנחלים במיגור המערבי, ומסלול אחר עבור תושבי המיגור הבפרי.

מאזן: מביכה המתנחלים

על דברי רבין ביחס לעלות התנחלויות, הגיבה גם תנועת "צש השלום". דובר התנועה אמר: "ההשתלחויות והמילוליות של ראש הממשלה במתנחלים אינן אלא מסך עשן, המסתיר את אי־נכונותו לנקוט נגדם צעד מעשי כלשהו. ראש הממשלה אינו מוכן לפרק אפילו התנחלות אחת ולסלק את מערערי גולדשטיין מלב חברון. רבין מוכן לבזבז סכומי כסף אירים על סלילת דרכים מיוחדות למתנחלים ומנע מלהגיב, גם כשהם מבצעים פרובוקציות לאור היום, כפי שעשים עתה ליד התנחלות ברקן".

ח"כ עזרא מאור (מרצ) אמרה אמש, ש"צריך להפריד בין תהליך השלום המדיניות של הממשלה, לבין הצורך לגלות רגישות והבנה כלפי המתנחלים".

"יש לנהוג במשנה זהירות כלפי המתנחלים, ולהימנע מהכרזות, שיוצרות דהלגיטימציה כלפיהם", אמרה מאור.

ח"כ הירשנזון מאשר: ז'ק אביטל תקף את השרה שולמית אלוני

מאת נח זבולוני

ח"כ אברהם הירשנזון מהליכוד, שהיה עד לתקיפתה של השרה שולמית אלוני בביר יוזק, מאשר, שזק אביטל אכן תקף את השרה ומביע פליאה על כך, שח"כ אריה ודעי מש"ס יצא להגנתו של התוקף.

בראיון שהעניק לשבועון "ישראל שלנו", המזוהה עם הימין הקיצוני וח"כ הוזא לאור בבירור, אמר ח"כ הירשנזון: "יהדות התפוצה אינה רוכנה עליהו בפיתוח הנגדה, שאינן מוצאות חן בעיניהו. יהודי ארצות־הברית צריכים להבין, ששולמית אלוני מייצגת את מדינת ישראל.

מזג האוויר

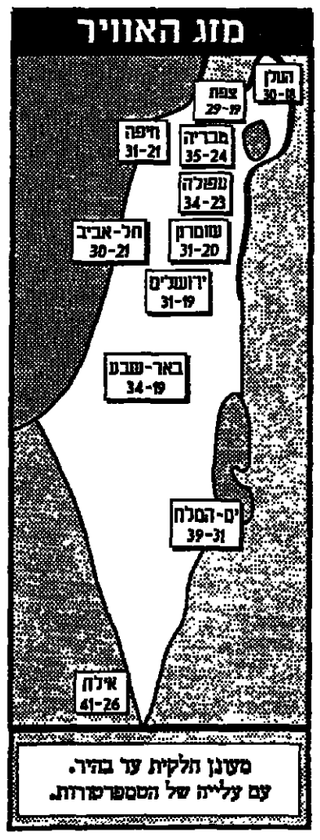

מעונן חלקית עד בהיר. עם עלייה של הטמפרטורות.

התזמורת הפילהרמונית הישראלית

תל-אביב, 03-5257502 חיפה, 04-664167 ירושלים, משרד "נשות" 02-240896

הודעה חשובה

על שינוי תאריכי ה"דקוזיאם" מאת ורדי בפילהרמונית

עקב הודעתו הפתאומית של המנצח ריקרדו מוטי על אי יכולתו להגיע לישראל, נערכה התזמורת הפילהרמונית הישראלית ומנהלה המוסיקלי זובין מהטה לקיום הקונצרטים בניצוחו של מאסטרו מהטה, במועדים החדשים כלהלן:

ירושלים: יום א', 9 ביולי בשעה 20:30 (במקום 27 ביוני)
ת"א סדרה א': יום ב', 10 ביולי בשעה 20:30 (במקום 26 ביוני)
ת"א סדרה ב': יום ג', 11 ביולי בשעה 20:30 (במקום 28 ביוני)
ת"א סדרה ג': יום ד', 12 ביולי בשעה 20:30 (במקום 29 ביוני)

עם קהל המנויים שלנו ורוכשי הכרטיסים הסליחה

הנהלת
התזמורת הפילהרמונית הישראלית

קונצרט א-קפלה עם המקהלה הפילהרמונית מפראג אשר תוכנן ל-30.6.95

מתבטל

רוכשי הכרטיסים מתבקשים לפנות לקופת התזמורת להחזר כספם

דבר DAVAR

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל
עיתון עובדי ישראל
המו"ל: "דבר בע"מ"
נדפס ב"דפוס החדש" בע"מ
הסגרכת והמערכה תל-אביב
רחוב שוקן 45 ת.ד. 199, מיקוד 65233
טלפון: 03-5286141 (6 קווים)
פקסימיליה: 03-6294783
מחלקת הסדרות, טלפונים שירים
5286156, 5281860, 6298032
פקסימיליה סדרות: 03-6298032
טלפון לפניות הציבור 07.00-22.00, 03-5286141
מייסד ועורך ראשון: ברל כצנלסון
עורך ראשי: רון בן-ישי
רחוב חומה ומגדל 2, ת"א
סניפים:
ירושלים: רחוב הלל 16
טלפונים: 02-256873, 02-256589
חיפה: רחוב הביאים 27
טלפון: 04-620111
רחובות: רחוב הרצל 168
טלפונים: 08-451381, 08-453798
הפצה "גד" 03-377056
אין המערכת אחראית לתוכן הסדרות ואינה מחויבת בתבי יד

הג'יהאד האיסלמי מאיים לנקום על רצח פעיל האירגון בעזה

מאת מיכאל טלב ודרמי עמרי

מנהיג תנועת הג'יהאד האיסלאמי אמר אתמול בדמשק, כי אירגונו יפגע בתוך זמן קצר בישראל, נקמה על רצח מתמר חוואג'ה, מבכירי האירגון ברצועת עזה.

חוואג'ה (40), שהיה אחראי לדרוג המבצעית של האירגון ברצועה, נרצח אתמול בבוקר בשיבא מביתו לעבודתו במשרדי אונר"א, על־ידי שני מתנקשים רעלי־פנים, חמושים באקדחים עם משתיקי קול, מתוך מכונית נוסעת. בין עדי הראייה יש חילוקי דעות איזו מכונית היתה זו. המשטרה הפלסטינית פתחה בחקירה.

קרובי משפחה מיהרו להאשים את ישראל ברצח. "הדעה הרוחנית היא, שמשתפי פעולה עם ישראל הם שרצחו את חוואג'ה. הוא היה אדם מכובד ולא היו לו אויבים. קשה לציבור להעלות רקע אחר לרצח", אמר ל"דבר" עיסאר אל פלוג', עורך עיתון החמאס, "אל־דסתור".

דעה כזאת הובעה גם בכירו שפיקסם אתמול אירגון הג'יהאד האיסלאמי, זמן קצר לאחר היוודע דבר הרצח. בכירו מבטיח האירגון לנקום ברצחים ו"לגרום את הדיר הארוכה של ישראל בעזה".

התגובות לרצח כוללות גם פרשנות פוליטית: בין האירגונים האיסלאמיים היו אתמול שאמרו, כי "זהו מזימה של ישראל, המסרבת להתקדם במימוש הסכם השלום". היא מתפשת תיזהצים נדרכים לדחות את השלמת הסכם עד ה־1 ביולי", אמר אתמול פעילים בעזה.

מאנוד שקאקי, המנהיג הבלתי של האירגון, אמר אתמול בדמשק: "אנו מאשימים את המוסד הישראלי. בכיבוד פשע זה המפנים אצבע מאשימה אל הרשות הפלסטינית, על שאינה מגינה על בני עמנו, על שהיא מנסה לפרוק מעליהם נשקם ועל שהיא מאפשרת לסוכנים למשל ברצועה. תגובתו של הג'יהאד האיסלאמי לרצח חוואג'ה תהיה מהירה. הישראלים לא יידעו מה הם ביטחון ושלום, כל עוד הם מסמינים ומסריעים ויורים כדורים בבני עמנו".

אבו חוואג'ה היה, מבכירי המבקשים ברצועה בתקופת האינתיפאדה. הוא ישב שש שנים בכלא בישראל ורצון כמה תקופות של מעצר מינהלי.

לפני כחצי שנה, הפעיל החמאס מחבל נושא מטען נפץ, שביצע פיגוע קטלני בעמדת צהל הסמוכה לנמת קדמי נפגע שבגוש קטיף, לאחר שהאשים את ישראל ברצח המחבל מחמד האני העבד.

מקורות צבאיים רשמיים אמרו אתמול כי בחודש לא הכרחה כנגדת מיוחדת בשל האשמת האירגון את ישראל בביצוע הרצח.

יותר מ־1,000 אסירים פלסטינים עובדים רעב

השייח' יאסין תומך בשביתת האסירים: חייבים לסיים את המאבק בהצלחה

מאת אריה דיין ועתי"ם

יו"ר סיעת חד"ש בכנסת, ח"כ האשם מחמיד, נועד אתמול עם מנהיג החמאס הכלוא בישראל, השייח' אחמד יאסין.

יאסין השמיע באזני מחמיד דברי ביקורת קשים על מדיניות הממשלה כלפי הפלסטינים, והביע תמיכה בשביתת הרעב של האסירים הבטחוניים.

"אם הרחוב הפלסטיני יתמוך במאבק האסירים ויגביר את הלחץ על ממשלת ישראל", אמר יאסין, "אפשר יהיה לסיים את המאבק בהצלחה".

פגישתם התקיימה בבית־חולים של בית הסוהר ברמלה, בו מאושפז מנהיג החמאס לטיפול במחלות מוח הוא סובל.

אחרי הפגישה קרא ח"כ מחמיד לראש הממשלה יצחק רבין, לשחרר את יאסין. "אין טעם להמשיך להחזיק בכלא אדם כמהו, המשוחק כמעט לחלוטין, ששמיעתו וראייתו נחלשות והולכות, ושללא עזרה, אינו מסוגל אפילו להתהפך במיטתו", אמר ח"כ מחמיד.

"ידעה מי שחושב, שאם אבא מהכלא, האלימות תגבר. כשחיתי חופשי, היתה הרבה פחות אלימות", אמר יאסין לח"כ מחמיד.

ח"כ מחמיד הביע תמיהה על שאר המשפחה, משה שחל, לא אישר לראש עדיין אדם אל פאתם, שייחד ראאד סלאח, לחתלות אליו בביקור.

בשיחתו עם מחמיד, שב מנהיג החמאס וטען, כי אינו יודע דבר על מקום הימצאה המסרבת לחתקדם בתיקון הסכם השלום.

חיבת עוד 4 מיליון שקל

ההסתדרות העבירה 2 מיליון ש"ח לאיגודים המקצועיים הפלסטיניים

מאת אפרים דרוידי

גזברות ההסתדרות העבירה בימים האחרונים עוד 2 מיליון ש"ח למסה הפודיה של האיגודים המקצועיים הפלסטיניים בשכם. זהו הסכום השני שמעביר ההסתדרות לאיגודים בעקבות הסכם שנחתם בין הנודים בסרט האחרון. לפני חודשים אחדים היא העבירה 2 מיליון ש"ח.

בהתאם להסכם, ההסתדרות היתה אמורה להעביר 8 מיליון ש"ח עד תחילת יוני השנה, אך בעקבות מה שתוגדר בהסתדרות כ"מצוקה כלכלית חריפה", היא לא עמדה בתשלומים ועד סוף מאי היא העבירה רק רבע מהסכום. לא נמסר תאריך להשלמת פרעון החוב של ההסתדרות, אך יו"ר ההסתדרות, ח"כ חיים רמון, התחייב בפני חבר הנהגת ההסתדרות, בימין גוזן, בישיבה האחרונה של המוסד ביום ראשון, "כי כל החוב ישולם עד סוף הקיץ".

אי־העבירה הכספים – מוצית מרמי האידון ששילמו העובדים הפלסטיניים המועסקים בישראל מאז הסכמי אוסלו – ברמה למשכר אמון בין הצדדים. מתנגדי ההסכם עם ההסתדרות בפדרציה הפלסטינית הפעילו לחצים כבדים על ההנהגה, העומדת איתנה מאחורי ההסכמים.

סקר בשטחים: רוב הפלסטינים תומכים בשלום, אך לא בוטחים ברבין

(עיר). – הפלסטינים תומכים בתהליך השלום וביאסר ערפאת, יו"ר הרשות הפלסטינית, אולם אינם סומכים על ראש הממשלה, יצחק רבין – כך עולה ממצאי סקר דעת קהל, שפרסמה אתמול מרכזת הידיעות הפלסטינית העצמאית. בסקר השתתפו 1,397 אנשים בגדה וברצועה.

74.9 אחוזים מהנשאלים תומכים בקיום שיחות בגושא הרחבת הסמכויות של הרשות הפלסטינית בגדה וברצועה. 16 אחוז מתנגדים לשיחות, והשאר אמרו, כי אין להם דעה.

52 אחוזים שבעי רצון מתיפקודו של יאסר ערפאת כראש הרשות הפלסטינית, 24.7 אחוזים חושבים, כי תיפקודו ביצוני ד 13.9 אחוז אמרו, כי אינם מרוצים.

80.1 אחוזים מהנשאלים אינם מאמינים בכנותו של יצחק רבין ו־9.9 אחוזים אמרו, כי הם סומכים על ראש הממשלה.

לשאלה אם יש להמשיך בפיגועי התאבדות של החמאס והג'יהאד האיסלאמי נגד ישראלים, ענו 52.3 אחוזים מהנשאלים "לא".

לירון פולק שמת ממחלה ממארת ושוחרר בכפייה מצה"ל – הוכר כחלל

מאת און לוי

בעקבות פנייה של ח"כ רן כהן ליזעץ המשפטי לממשלה וחלים צה"ל להכיר בלירון פולק ז"ל, שחלה תוך כדי שירותו הצבאי ומת לאחר ששוחרר בכפייה, כחלל צה"ל ולהכיר במשפחתו כמשפחה שכולה. ח"כ כהן פנה ליזעץ המשפטי בבקשה לקבוע כללים לשחרור חיילים בכפייה מצה"ל.

לירון פולק התגייס לצה"ל במרס 1992 והתרפל הרשאי שנקבע לו היה 97. בנובמבר 1992 הצבר לשירות בגבול הצפון. בינואר 1993 התלונן על כאבים בחזה וקצר נשימה. בפברואר קבע רופא במרפאה צבאית כי הוא סובל מהתקרחות ונתן לו אקמול. פולק חזר ליחידה, חש ברע וכשפנה לחובש, הודה לו זה להפסיק הפעילות המבצעית ולנוח. לאחר מכן הופנה שוב לרופא שאמר לו להמשיך לקחת אקמול. פולק חזר ליחידה, חש ברע, והתעבר לתפקידי שמירה באחד מטולה.

במרס 1993 הגיע עם יחידתו למעילות מבצעית בדרומית. הוא התמוטט, פונה לרופא אולם בבדיקה לא נמצא דבר. למחרת התמוטט שוב וחובש היחידה הפנה אותו לבית החולים "הרסה", שם אובחן גוש גדול בריאותיו. הוא עבר ניתוח ושלושה ימים אחר כך הגיעו נציגים של צה"ל וביקשו לשחרר מהצבא. אמו של החיילים התנגדה, פנתה אל סגן שר הבישחון מוטה גור ואל ח"כ רן כהן ובלחצם החלט שימשיך לשרת בצבא. בינואר 1994, כשפרצה שוב מחלתו, והחלט לשחרר מהצבא. ביולי 1994 מת.

משה יעלון ימונה היום לראש אמ"ן

מאת און לוי

היום יתקיים סקס חילופי ראש אגף המודיעין של צה"ל בלשכת הרמטכ"ל מתל־אביב, בנוכחות ראש הממשלה יצחק רבין. לתת"אלוף משה (בוגי) יעלון יימסר כתב המינוי לתפקידו החדש הוא יועלה לדרגת אלוף. הרמטכ"ל ימסר לאלוף אורי שגיא כתב המבטל את מינויו לתפקיד.

בטקס רשמי, שיתקיים מאוחר יותר בבסיס והכשרה של חיל המודיעין בגלילות, ייפרד אגף המודיעין מהאלוף שגיא, שעמד בראשו בארבע ותצי השנים האחרונות. ראש אמ"ן היוצא וראש אגף הנכנס יסקרו משמר כבוד ויקראו פקודת יום מטעמם.

חברת החשמל לישראל בע"מ

ח"ג חשמל – שירות טלפוני להודעות על תקלות 24 שעות ביממה

ירושלים	02-580666
תל־אביב	03-5633777
חיפה	04-647777
אילת	07-372191
אשדוד	08-511688
אשקלון	07-770088
אריאל	03-9366345
	03-9366346
	03-9366347
באר־שבע	057-462666
בית שמש	02-911669
טבריה	06-792275
חדרה	06-223133
נהריה	04-881731
נהריה	04-933555
נתניה	09-602988
עפולה	06-423333
פתח־תקוה	03-9394488
צפת	06-970211
ראשון־לציון	03-9632488
רחובות	08-371366
רמלה	08-221313
רעננה	09-906188

פיס חזק

(עשיית). – בהגרלת פיס חזק מס' 25/95 שנערכה אתמול זכו הכרטיסים הבאים:

ב־1,000,000 ש"ח זכה כרטיס מס' 144323.

במסגרת זכה כרטיס מס' 460381.

ב־5,000 ש"ח זכו כרטיסים מס' 593207, 283160, 189884, 843691, 799839, 822341, 008148, 832498.

ב־1,000 ש"ח זכו כל הכרטיסים המסתיימים ב־5 הספרות 46325, 43324, 43134, 06973, 07676, 53080, 74182, 03182, 87047, 55895, 65036, 81823, 23241, 16223, 32814, 72212, 52958, 01484, 66034.

ב־100 ש"ח זכו כל הכרטיסים המסתיימים ב־3 הספרות 191, 681, 026, 186, 909.

ב־24 ש"ח זכו כל הכרטיסים המסתיימים ב־2 הספרות 36, 35, 20, 11, 48.

ב־8 ש"ח זכו כל הכרטיסים המסתיימים בספרות 0, 9.

לחברינו שרה ויעקב שגב

ברכות להולדת

הנכדה

"בית דבר"

שרה ויעקב שגב תל־אביב
ברל דויד שוורץ קיבוץ עמיעד

שמחים להודיע על הולדת

הנכדה

בת לענת ויאיר

ב"ח פורים, יום רביעי, כ"ג סיון תשנ"ה – 21.6.95, שעה 16.30

שמעון פרס בא לבית משפחת רב החובל הנערה פיליפ עירון ועירכן את בני המשפחה. בתמונה: עם בנו של הנערה (צילום: יהודה בן יתה, באדיבות "מעריב")

רוב צוות ה'מינראל דמפייר' ישן בעת ההתנגשות עם הספינה הקוריאנית

מאת סוכנויות הידיעות

ים סוער מקשה על המשך חיפושים אחר ימאי אנית המשא TAMPIER MINERAL, המניפה דגל ליבריה, ששקעה למצולות בעקבות התנגשות ימית עם אנית משא קוריאנית כ־300 קילומטרים דרומית לנמל פאנאנג שבקוריאה.

ממרכז הצלה ביפאן נמסר ששתי הנופות שנימשו מן הים, הועלו על כלי שיט שיועבר ליפאן לצורך זיהוי.

במסיבת עיתונאים שכונסה במינהל הספנות בחיפה נמסר שהחיפושים אחר 27 אנשי צוות האניה, ביניהם רב החובל ותשעה אנשי צוות ישראלים, עשרה ימאים מהפיליפינים, חמישה ימאים מרומניה ושלושה מבלגיה, נמשכו באופן אינטנסיבי עד רדת החשיכה.

למקום האסון הוזנקו ספינות משמר קוריאניות וכן אוניות המשייטות באיזור וממוקן, שעסקו בחיפושים אחר נעדרים.

ראש מינהל הספנות אריה רזנה אמר כי יש להניח שבמקרה זה נגרמה התאונה מחמת סערת אנש, אך הדברים יתבהרו לאחר קבלת מידע וחקירת אנשי צוות האניה הקוריאנית "מרדאס" שהתנגשה באניה "מינראל דימפר".

מומחים לספנות שבחנו את נסיבות ההתנגשות הימית בים הסיני מביעים חשש לגורל אנשי הצוות האניה כיון שהתנגשות ארעה סמוך לשעה 3:30 בלילה, שעה שרוב צוות האניה, להוציא הנגשים שהיו על משמרתם, נמו את שנתם בתאיהם.

האניה הדרום קוריאנית היא בעלת כושר מעמס של 150 אלף טון והיא נבנתה באותה מספנה שבה נבנתה האניה מינרל דמפייר שהיתה בעלת כושר מעמס של כ־180 אלף טון.

קשר טלפוני אחרון לפני שלושה ימים

במסיבת עיתונאים שכונסה במשרדי חברת ביניה, מסר מנכ"ל החברה, ישראל ביניה, כי הקשר הטלפוני האחרון שקיים עם רב־חובל האניה, פיליפ עירון, היה ב־19 ביוני. רב־החובל דיווח שצוות האניה מאושר ושמח לקראת הגעתם הצפויה לנמל ברדום קוריאה לאחר 42 ימי הפלגה מברזיל. רב החובל ביקש מסוכן האניה מחיפה להקרים את בואם של רב החובל ארנון סורין וארבעה מאנשי צוות ישראלי שאמורים היו להחליפו עם הגיעו לנמל היעד ברדום קוריאה.

האניה הדגה מעבה בעפרת בדגל תיפוודות. [illegible] האניה ביצעה הובלות ימיות רחבות בעם ועמדה במיבחנים קשים הקוכרים לימאים בהובלת עפרות ברזל או פחם בתיפוורות המוגדרים כ"מיטעגים קשים".

האסון הימי האחרון שידע צי הסחר הישראלי התרחש בחורף '81 בעת שאוניית, המשא הישראלית מגדה, שבבעלות חברת צים, שקעה במצולות יחד עם 24 אנשי צוות ב"משולש ברמודה".

אנשי הצוות הישראלים

המלים נתקבו בגרונו של סוכן האנייה בחיפה, ישראל ביניה, שעה שמסר את שמותיהם של הנעדרים הישראלים כשאמר "הכרתי כל אחד מהם אישית. אנחנו משפחה אחת. זו מכה קשה למשפחות ולחברה".

רב־חובל פיליפ עירון, בן 53, מאילת נולד בבריסל, בלגיה. הוסמך לרב־חובל בספטמבר 1970. בוגר בית הספר לקציני ים בעכו ב־1961, עובר רשות הנמלים. שימש נתב ומנהל מחלקת ים בנמל אילת וכיהן כחבר מועצת עיריית אילת. פיליפ עירון נהג להפליג מדי פעם בים ואמור היה להעביר היום את הפיקוד על האניה לידי רב־חובל ארנון סורין, שהיה בדרכו בדרך האויר לנמל הקוריאני.

רב־חובלים ומומחים לספנות אמרו כי האניה, שהיתה עמוסה בעופרת ברזל בתפוורת ברדכה מברזיל לקוריאה הדרומית, היתה אניה ענקית. אורכה כ־260, מתנשאת לגובה של כ־10 קומות, שכ־18 מטרים ממנה שקועים בים. היא שקעה, להערכתם למצולות, תוך דקות, לאחר שבמהלך התנגשות הימית עם האניה הדרום קוריאנית מרדאס, נגרם בקע בגוף האניה.

בחרר המצב, שהופעל במינהל הספנות הנמלים בחיפה, התקבצו ואו עשרות עתונאים וצלמי טלוויזיה, בנסיון לדלות כל פיסת מידע על הנעדרים, אנשי צוות האניה ששקעה למצולות.

במהלך האסון של סביעת האוניה "מינרל דמפייר", ישמו הלכה למעשה לקוים שהוטקו רק לפני מספר שבועות, במהלך תרגיל להפעלת חדר מצב בעת אירוע ימי. זאת, במהלך כנס בינלאומי, בהשתתפו נציגים מישראל, קפריסין ומצרים, שעסק בסימולציה בין מדינות, למטרה של אירוע ימי, הקשור ביחסים הים.

הצוות הישראלי באוניה

מאת אורי שדרן

אנשי הצוות הישראלים שהיו באוניה "מינרל דמפייר", שטבעה בים הסיני:

■ רב החובל פיליפ עירון, בן 53, יליד בלגיה. בעל תוק של כ־35 שנים בים. היה נתב וראש מחלקת ים בנמל אילת.

■ שאול בנטוב, בן 57, מתל־אביב, מכונאי ראשי. בעל תוק של כ־36 שנים בים.

■ אורי ברגר, בן 59, מקריית אתא, קצין האלחוט. כ־36 שנים בים, יליד ישראל. אב לשני בנים ובת, בני 25-30. מתגרש מכונות. התגרר בעבר עם משפחתו בימית ולאחר הפינוי עקרו לקריית אתא. שכן סיפר, שמשפחת ברגר היא משפחה מאור מגורה. בחיזודע דבר התאונה, הסתגרו בני המשפחה בביתם.

■ ליאוניד קופליאנוב, בן 44, מעכו, קצין החשמל. עלה לישראל לפני כחמש שנים.

■ משה קול, בן 52, מקריית מוצקין, רב המלחים. בעל תוק של כ־36 שנים בים. אב לארבעה. אשתו סימה מידדה אתמול בבכי, בעוד בנו אלון, בן 22, סיפר: "אבא שלי אהב מאד את הים ואת העבודה. דיברתי אתו בטלפון יום לאחר שעזב את ישראל. זה היה לפני חודשיים. הוא סס לברזיל והצטרף להפלגה. עד גיל 14 הצטרפתי אל אבי בהפלגות, ואני מכיר את הסכנות ואת חוסר האונים שכמצבים כאלה".

■ יצחק חדש, בן 39, מטירת הכרמל, מלח כשיר. 23 שנות עבודה בים.

■ רחד דינר, בן 59, מחיפה, מכונאי. כ־35 שנות תוק ימי. בני משפחתו מיחדו אתמול להתגבר בביתם וסירבו לשוחח עם זרים.

■ עמרם אטיאס, בן 61, מקריית ביאליק, טבח האנייה. תוק של 30 שנה. אב לעשרה וסבא לשישה נכדים. היה אמור לשוב השבוע בסיסה לישראל, עם סיום תפקידו באוניה. בנו הזהיל אמר: "מיד כשנשמעתי את שם האנייה בחדשות ברדיו, הבנתי שאבא שלי מעורב בתאונה". בני המשפחה היו צמודים כל הערב למכשיר הרדיו.

■ יהודה חזן, בן 60, מקריית חיים, מלצר האנייה. בעל תוק של 30 שנות עבודה בים.

רב חובל טורין היה בדרכו לקוריאה להחליף את עירון כשנודע על האסון

הטבח שהיה אמור להצטרף לאוניה: אני פוחד מהים, כשהוא סוער אני משוחח אתו

מאת אורי שדרן

יומיים לפני שסבעה אוניתו, שוחח רב־החובל, פיליפ עירון, מלב ים עם מנכ"ל החברה שבה עבד, ישראל ביניה. "הוא סיפר לי כמה הוא נהנה מן הפלגה. הוא שיבח את הצוות ואת תפעולה של "מינרל דמפייר". פיליפ אמר לי, שעוד 32 שעות הוא יגיע לנמל היעד, פחנג שבקוריאה", סיפר מנכ"ל "ביניה, חברה לספנות בע"מ מחיפה.

אתמול בשעה 7.30 בבוקר, צילצל [illegible] ארנון סורין, ומשכ־חישל־סס אתמול מישראל בדרכו לקוריאה, שם היה אמור להחליף את רב החובל פיליפ עירון. בהיחודע דבר האסון, מיהרה אשתו אסתר אל משרדי החברה בתוך העצמאות בחיפה. "בעלי עוד לא יודע מה קרה. שילוח טלקס לנמל הוצטוה בצירוך שלא להמשיך לקוריאה. האסון הזה יושב לי קצת על המצפון, כי בעלי היה צריך להצטרף לצוות", אמרה.

דוד לוי, טבח, היה אמור לטוס היום לקוריאה כדי להצטרף אל חבריו שבאוניה. "הבת הקטנה שלי, בת 5, אמרה לי אתמול: 'תיקח אותי לגן לפני שאתה מפליג'. בשעה 11, שמענו ברדיו שהאוניה טבעה, אז הבת אמרה לי: 'אבא, אני עצובה, אבל גם שמחה שלא הפלגת'. החברים שלי נמצאים שם חמש שנים אני אתם ביחד. הרבה פעמים פחדתי בים באותה אנייה. אוניה של 300 מטרים, אנייה ענקית. בים היא לא שווה כלום. בן, אנו מסמר מקום כשמגיע סוער בלילה, אני מפחד [illegible]".

לוי, אב לארבעה וסב לנכד בן שלושה חודשים, הודה, כי בישמונו העצמי התעדר בעקבות האסון. דיו רגוז כאשר הוא דיבר על חבריו. "הדרך היחידה היא להישאר בבית ולהישאר בחיים. כבר איבדתי הרבה חברים", אמר.

מרדום־אפריקה. למחה שבתוצת הכוח מודדה. בהפלגתה האחרונה היא הפליגה בקו שונה, מבריזיל לקוריאה, עם מטען של עפרות ברזל. חברתו של ביניה מייצגת את החברה הבלגית בכל הקשור לצוות הישראלי.

האוניה, בעלת כושר מעמס של 165 אלף טון, נבנתה לפני שמונה שנים והיא מוגדרת כטורנדית וגדולה. היא יצאה לפני 42 יום מברזיל לעבר קוריאה, כשהיא נושאת עפרות ברזל וכ־27 אנשי צוות, תשעה מהם ישראלים.

[illegible] ארנון סורין, ומשכ־חישל־סס אתמול מישראל בדרכו לקוריאה, שם היה אמור להחליף את רב החובל פיליפ עירון. בהיחודע דבר האסון, מיהרה אשתו אסתר אל משרדי החברה בתוך העצמאות בחיפה. "בעלי עוד לא יודע מה קרה. שילוח טלקס לנמל הוצטוה בצירוך שלא להמשיך לקוריאה. האסון הזה יושב לי קצת על

שר החוץ בא לעדכן את משפחת רב החובל

(עק). שר החוץ, שמעון פרס, ביקר אתמול בביתו של רב החובל פיליפ עירון, שאניתו טבעה אחרי שהתנגשה עם אנית אחרת בים הסיני, ועדכן את המשפחה על ההתחדשות.

לאחר מכן מבית רב החובל אמר השר: "אינני יודעים הרבה על האירוע. נמצאו שתי נפשות. לא יודעים את גודלם של יותר מחמשים. אם יש חדשות, הן אינן מעודדות. שום דבר אינני מוסי עד שיסתיימו החיפושים".

לאחר שר החוץ יש ודר מכב, העוקב אחר כל מה שקורה. האוניה היתה מלאה בעופרת ברזל, ובמקרה של התנגשות, התוצאה היא קטלנית", אמר שר החוץ.

[illegible] בנו, חבר מועצת עיריית אילת מטעם מרשת "אילת" ומחזה עם משלגת העבודה, בשנים 88'-93' היה מנהל ראש עיריית אילת ופעיל בהנהגת העיריה.

הוא גם חבר מועצת עיריית אילת מטעם מרשת "אילת" ומחזה עם משלגת העבודה, בשנים 88'-93' היה מנהל ראש עיריית אילת ופעיל בהנהגת העיריה.

הנסיך חסן לפרס: אין כל קלקולים ביחסי ירדן־ישראל

מאת מופי בסוק

"אינני מקבל את הטענה, כי יש קילקולים ביחסים בין ירדן לישראל. הייתי משווה את היחסים בינינו להתפתחות של שתיל צעיר, שצומח לאט לאט, תוך טיפול יסודי וחדיר", אמר אתמול יורש העצר הירדני, הנסיך חסן, לשר החוץ, שמעון פרס.

השניים טעדו אתמול ארוחת בוקר ברבת־עמון, יחד עם שגריר ישראל בירדן, פרופסור שמעון שמיר, שר החוץ הירדני כבריתי, וראש ועדת המעקב הירדנית.

בפגישה, שהתקיימה לבקשת חסן, נידונו נושאים בילטראליים שונים בתחומי הכלכלה והמסחר, לרבות שיתוף פעולה ישראלי־ירדני בכמה פרוייקטים, בעיקר בתחום המים.

הירדנים ביקשו לשמוע משר החוץ על הסכם הביניים המתגבש בין ישראל לפלסטינים. הם הביעו דאגה מהאפשרות, שהם ייפגעו מההסכם. פרס הדגיש אותם. הוא ציין, כי ישראל עשה כל מאמץ כדי לסיים את המו"מ עד תאריך היעד, ה־1 ביולי, אולם אין כל ביטחון שההסכם הישראלי־פלסטיני אכן ייחתם בתאריך זה.

פרס אמר, כי ישראל תנסה לשכנע את מדינות אירופה, עד לפתיחת ועידת עמאן – הוועידה הכלכלית הגדולה, שאמורה להתקיים בבירת ירדן לקראת סוף השנה כהמשך לוועידת קופנהגן – לתמוך בהקמת בנק מזרחתיכני. אהל'ב כבר הסכימה להקמת בנק זה.

אחרי הפגישה, שוחחו פרס וחסן במשך כחצי שעה בארבע עיניים.

מאות מחפשים את הילדה הנעדרת אסתר אסיאס

כאילו בלעה אותה האדמה

מאת נוגה קונה

[illegible] מחוות "בת הדר" ליד צפת, הגיעו מתנדבים בלגרדנים חדשים, המסוגלים לטפס על כל מבשול ונקיק. טרקטורונים חדשים בל שביל על צלע הדר, ואת המרדומות התלולים של הירדן הדרי.

שר המשטרה הגיע אף הוא, קצת להצטלם ובעיקר להרגיש בנוכחותו לשוטרים, כמה חשוב למצוא את הילדה וזה ובריאה. אין צורך ברבורים. לכולם, משטר ואיש מג"ב עד אזרחי המתנדבים, ברור שמוכרחים למצוא אותה, אפילו הדבר ייקח עוד ימים ולילות רבים.

"אנחנו מוכנים עליה, שהצליחה להשאר בחיים. יש לה יכולת הישרדות גבוהה", אומרים במשטרה. בת הדרה האחיזפת רגילה לאקלים כזה ולשטח קשה. "היא יכולה ללכת יחפה קילומטרים רבים, ולא יקרה לה כלום. זה שונה מילדה שבולדה כאן. לאנשים אלה כוח הישרדות בלתי רגיל, בעיקר כוח פנימי", אומרים במשטרה.

"הנשים אוהבי עצמה, משום שבשטח מסולע, קשה להחזיר עקבות", אומר בג"מ פחימה. "אנל נמצא אותה, סמוך עלינו. רק שתעזן סימן חיים כלשהו".

בידי המחפשים מתרו בינתיים רק כובעת וסנדליה של אסתר.

מרכז המפד"ל יקבע את הרשימה לכנסת

(עק). – מרכז המפד"ל יקבע את רשימת המפלגה, שתתמודד לכנסת ב־1996 – כך נקבע בהצבעה בוועידת המפלגה, שהתקיימה אמש בבית הדיל בתל־אביב.

524 חברי מרכז (68%) הצביעו בעד הצעתו של ח"כ זבולון המר, שהרכבת הרשימה תיעשה על־ידי מרכז המפלגה, לעומת 251 חברי מרכז (32%) שהצביעו בעד ההצעה לעריכת פרימריז [illegible] הועלו על־ידי ח"כ יגאל פורת. יחד עם זאת ציינו במפד"ל, כי כל האפשרויות בלשכאות פתוחות ושני הצדדים מאמינים, ד"שניהם למצוא דרך משותפת לשיתוף המתמקדים גם לא באמצעות הפרימריז שבדרך.

שריפה כילתה 1,200 דונמים חורש טבעי בשמורה בגולן

מאת נוגה קונן

שריפה עזקית כילתה אתמול יותר מ־1200 דונם חורש שבעי וצמחים מוגנים בשמורת הסבע יהודייה ברמת הגולן.

האש, שפרצה בבית המכס העליון, בראה כתוצאה מרשלנות. מסיילים, התפשטה לאורך נחל הזיתון, דבר שהקשה על פעולות הכיבוי. כחות הכיבוי שהוחשו למקום קיבלו סיוע מעשרות מתנדבים, אנשי שמורות הסבע וקקל, שמטאת קשיי השטח נאלצו בשלב המוקדם להזעיק מטוקי כיבוי.

בשעות הערב שכבה האש, אולם נחזרו כמה מוקדים, והכבאים נשארו למנוע התפשטות האש.

היועץ המשפטי ימליץ להפסיק "שיטת הטלטול" בחקירות השב"כ

מאת נתן דרומי

היועץ המשפטי לממשלה, מיכאל בן יאיר, עומד להמליץ בפני הממשלה להפסיק את "שיטת הטלטול" בחקירות השב"כ, שנרמה למחוו של העציר הפלסטיני עבד חריאת. עמדה זו מנוגדת לעמדת ראש השב"כ.

בדיונים בפרקליטות הדגישה אמר בן יאיר, כי דעתו אינה נוחה מצורות חקירה אלה, אף שברור לו, שתעקרי השב"כ לא יכלו לדעת, שהשיטה עלולה לגרום למוות. היועץ המשפטי יהדיר את עמדתו זו בפני ראש הממשלה, יצחק רבין, והשרים דוד ליבאי, משה שחל ויוסי שריד.

בחקירה שערכה המחלקה לחקירות שוטרים על נסיבות מוחו של חריאת, עלה שהחבש המשטרתי, שהחזיק לטפל בחריאת, הרשל. לכן החלט להעמיד גם אותו לדין משמעתי, בנוסף לחוקר.

עם זאת, לא הטיפול הלקוי הזמיר את מצבו של חריאת. הטיפול הלקוי התבטא בעיקר בהשהות עד להעקת הרופא ואי הבנת מצבו החמור של חריאת.

פרקליטת המדינה הודיעה לראשי פרקליטות המדינה, כי יש להפסיק שיטות חקירה, שיש בהן סיכון גבוה לגרימת מוות.

מת השוטר אלי בוהדנה שנפצע בפיצוץ מכלי הגז בקרני שומרון

(עק). – קצין המשטרה, מפקח אלי בוהדנה, בן 35, מת אתמול מפצעיו בבית החולים בילינסון בפתח תקוה. הוא נפצע קשה בפיצוץ בקרני שומרון לפני כשבוע לאחר שיחה גרשון, שבגן מכלי גז בדיקה שקלש אליה בוהדנה היה מאבטחו במחלקת בדיחות של בית החולים בילינסון.

הלווייתו של בוהדנה, בנשיר לקבינת משטרה, תיערך היום בשעה 12.00 בבית הלמון בבאר עליון.

בפיצוץ נפצע גם גרשון באופן קשה, ומהמשטרה נמסר כי יוגש נגד בעל אישום בגין גרימת מוות של שניהם המשטרה, אם יתאושש מפציעתו.

משרד התחבורה
המינהל לבטיחות בדרכים

המפתחות אצלך?

סימן שהתחייבת לא לשתות.
הפעם אתה עשוי לזכות.

איך מגיעים?

במהלך החודשים יוני–יולי יבקרו צוותי המינהל לבטיחות בדרכים בפאבים, בסופי שבוע.
הם יאתרו אותך – **איש המפתח**, זה שכל הערב לא שתה ואחראי להחזיר את החברים הביתה.
בצאתך מהפאב הם יבדקו את רמת האלכוהול בדמך ואם תהיה "נקי" מאלכוהול, תקבל מייד מתנה ותצטרף להגרלת הפרסים הגדולה של מבצע הנהיגה ללא אלכוהול.

אם שותים-לא נוהגים!

בלעדי אה יש חברים

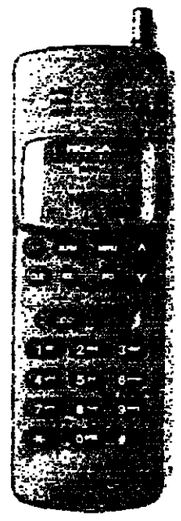

המבצע כפוף לתקנון המלא שמופיע בחברת פנס נגד נגד בע"מ.

השתתפו במבצע ותוכלו לזכות בטלפונים סלולריים של NOKIA + ערכות דיבורית לרכב ובעוד אלפי פרסים.

שים לב למי יש
NOKIA
יורקום
תקשורת סלולרית בע"מ

"אני לא מוכן לראות את המפלגה שאני אוהב על סד העינויים"

מייג'ור התפטר מראשות המפלגה השמרנית כתגובה לביקורת נגדו

אם ימצא מועמד להתחרות נגדו, תערכנה הבחירות לראשות המפלגה ב־4 ביולי; נורמן טאביט, שביקר את מייג'ור לעיתים קרובות: זה צעד טקטי נבון שבא כדי לצבור כוח; חברי הממשלה תומכים ברה"מ

לונדון (א.ב.) – ראש ממשלת בריטניה, ג'ון מייג'ור, התפטר אתמול מראשות המפלגה השמרנית כתגובה לביקורת שהושמעה נגדו וכדי להביא לבחירות מוקדמות של מנהיג המפלגה.

למרות מעמדו הירוד בסקרי דעת קהל, מסר מייג'ור כי הוא מתכוון להתמודד לתפקיד ומשוכנע כי יזכה בו. במקרה שלא יזכה, הוא מתכוון להתפטר מתפקידו כראש ממשלה.

חברי הממשלה הכריזו מייד על תמיכתם במייג'ור. אם ובאשר חבר מפלגה אחר יכריז על עצמו כמתחרה לתפקיד, תערכנה הבחירות ב־4 ביולי, מסר ר"ד המפלגה.

"אני מקווה שמועמד מ[illegible] כדי לקרוא תגר על מנהיגו[illegible] ה אכן יופיע [illegible] של מייג'ור", אמרה תרזה גודמן, שהודיעה מהמפלגה השמרנית מוקדם יותר השנה לאחר שהצביעה נגד הממשלה בבית הנבחרים. גב' גודמן לא אמרה באם תתמודד על התפקיד.

הכרזתו של מייג'ור באה לאחר אופוזיציה גוברת מצד חברי מפלגה שמרניים המתנגדים להשתתפותה של בריטניה בקהילה האירופאית.

מייג'ור ספג לאחרונה ביקורת גם מטרגרט תאצ'ר, אותה החליף לפני חמש שנים.

שרי בלייר, מנהיג הלייבור, מפלגת האופוזיציה, אמר "מייג'ור הראה שהוא מסכים שמפלגת השמרנים איבדה ראייה לשלטון".

"במשך שלוש השנים האחרונות", אמר מייג'ור, "היו אזורים חדרים ונשנים על מנהיגותי כמנהיג המפלגה. בכל שנה הם הזכו כאזורי מרק. כעת קורה אותו דבר. לאף אחד אין עניין שכל זה ימשיך עד נובמבר. זה מחליש את הממשלה ופוגע במפלגה."

"אני לא מוכן לראות את המפלגה אותה אני אוהב מתנהלת על סד העינויים", אמר במסיבת העיתונאים בחצר ביתו ברחוב דאונינג מספר 10.

מייג'ור אמר כי הוא אינו מוכן לשאת בנדשים של השערות לגבי התמודדות צפויה בנובמבר, המעיד בו נקבעה התמודדות רשמית על מנהיגות המפלגה.

"בקיצור, זה זמן להתמודד או לשתוק", אמר. מייג'ור לא ענה לשאלות לאחר מסיבת העיתונאים.

כל מועמד פוטנציאלי צריך לאסוף 33 *תתיות של חברי פרלמנט שמרניים עד ל־* 29 ביוני כדי שיוכל להתמודד על המנהיגות.

אם יהיה מועמד אחר, או יותר, הבחירות תערכנה ב־4 ביולי.

מפלגת השמרנים שולטת בבריטניה מאז 1979 כאשר תאצ'ר זכתה בראשונה מבין שלושת מערכות הבחירות בהן ניצחה.

מייג'ור ניצחה במפתיע בבחירות למנהיגות המפלגה ב־1990 אחרי גרמו מתנגדיה. תאצ'ר לא זכתה ברוב הדרוש בסיבוב הראשון בבחירות והחליפה ומייג'ור זכה ברוב בסיבוב השני.

שר המסחר, מייקל הסלטין, שהתמודד מול תאצ'ר באחרו סיבוב ראשון, הכריז על תמיכתו במייג'ור. "עמדתי מאד ברורה", אמר, "אני אתמוך בו".

שר החוץ, דאגלס הארד, שרת החינוך, גיליאן שאפרד והשר בלי תיק, ריוויד האנט, הכריזו גם הם על תמיכתם במייג'ור.

לורד נורמן טאביט, תומכה הנלהב של תאצ'ר ומבקרו של מייג'ור, אמר כי ראש הממשלה יזכה בכל הנראה בבחירות.

"אני חושב שמייג'ור עשה את הצעד הטקטי הנכון כדי להתמודד עם הבעיה, להתגבר עליה ועם מזות ברודים מאחוריו, אף אחד לא יתחרה בו בנובמבר", אמר טאביט.

גון מייג'ור בהודיעו אתמול על התפטרותו מראשות המפלגה השמרנית (צילום: א.ב.)

הומצא פילטר ביולוגי מהפכני לסיגריות

אתונה (ע. ר"א.ב.ב.) – ארבעה מדענים יוונים פיתחו פילטר ביולוגי מהפכני לסיגריות, הסופג כ־90 אחוז המגודים הרעילים של הטבק.

הפילטר אינו משנה את טעמה של הסיגריה, ועלותו נבוהה במעט מזו של הפילטר הרגיל. כמו כן הוא מגן על המעשנים ה"אקטיביים" וה"פאסיביים" כאחד, ציינו המדענים, בהודעה שמסרו במהלך סמינר נגד העישון שהתקיים שלשום באתונה.

הפילטר מכיל בין היתר רכיב של האמוגלובין המאפשר לקבע את תחמוצת הפחמן ואת הפחמן החד־חמצני הגודמים לבעיות בלב ובריאות וכן לסרטן הריאות, מציינים החוקרים.

מארגני הסמינר, בו השתתף שר הבריאות היווני, דימיטרים קרטאסיגוס, ציינו, כי גורמים בתעשיית הטבק גילו עניין בפיתוח החדש.

השר הביע את בחישותו להמשיך במסע נגד העישון ביוון, שהיא המדינה השלישית בעולם בין צרכניות הטבק, אחרי קובה וקפריסין.

אגודת הקרדיולוגים של יוון ציינה, כי היוונים צורכים 3,600 סיגריות לתושב מדי שנה. שדולת הטבק רבת ההשפעה מעסיקה 10 אחוז מכוח העבודה ביוון ומספר מקרי המוות כתוצאה מצריכת הטבק מגיע מדי שנה ל־15,000.

ילצין: אני מעדיף לפזר את הפרלמנט שהצביע אי אמון ולא לפגוע בממשלה

מנהיג קומוניסטי בפרלמנט: ילצין דוחף את החברה הרוסית למלחמת אזרחים; הנשיא רמז על שינויים בממשלה כתגובה לפרשת בני הערובה

מוסקווה (סוכנויות הידיעות) – לאחר שהפרלמנט התחתון הצביע שלשום אי אמון בנשיא, הכריז ילצין שהוא מעדיף לפרק את הפרלמנט מאשר להעביר את ממשלתו.

ממשלת ילצין, הנמצאת תחת מתקפות בגלל הדרך בה טופלה פרשת בני הערובה בדרום רוסיה, החליטה לתקוף בחזרה את הפרלמנט על ידי קריאה להצבעת אי אמון נוספת בתוך 9 ימים כדי להכריח את הפרלמנט לסגת מעמדתו או להתפזר.

אם בית הנבחרים, שהוא הבית התחתון של הקונגרס, *יצביע שוב כי אי אמון בילצין*, הנשיא יוכל לפזר את הפרלמנט ולקרוא לבחירות חדשות.

"כתוצאה מהצבעה השנייה, הפרלמנט יוחתם על התאבדותו", אמר ילצין. "אם הפרלמנט רוצה להתפזר זו זכותו. אבל אסור לו אפילו לנסות להפיל את הממשלה."

ויקטור אילקין, המנהיג הקומוניסטי של הדומה לעניני פרלמנט, אמר כי איומו של ילצין "דוחף את החברה הרוסית למלחמת אזרחים".

"ילצין מתמר שחברי הפרלמנט לא יהיו מוכנים לסכן הליכה לבחירות עכשיו. המפלגות מתכוננות לבחירות בדצמבר ובחירות מוקדמות תהרסנה את מסעי הבחירות שלהם.

ילצין גם הביע אתמול את תמיכתו בראש ממשלת רוסיה ויקטור צ'רנומירדין. "אני בוטח בממשלה ובצ'רנומירדין. שיגרתי הנהרה רומה לבית הנבחרים בנושא זה היום", אמר ילצין בישיבת הקבינט הרוסי.

בהצבעת האי אימון תמכו 241 מחברי הדומא לעומת 72. הנעת אי האימון בממשלתו של צ'רנומירדין הגשה במתאה על אופן תיפקודה של האחרונה במהלך התקפת המורדים הצ'צ'נים בעיר בודיונבסק.

ילצין גם רמז על שינויים בממשלתו אמר כי עתידים של שר הפנים, קנהל שירותי בטחון, ומנהל שרותי משמר הגבולות, יידון כשבוע הבא.

לפני ימים אחדים, הטיח הנשיא ילצין ביקורת קשה על "חוסר יעילותם של כוחות הבטחון ותיפקודם הלקוי במהלך הטיפול בני הערובה בבודיונבסק", שבדרום רוסיה.

"משרד הפנים, משרד הפנים, שירותי הבטחון, ושרותי משמר הגבולות לא יישמו כהלכה את החלטה על סגירת הגבולות האפמיניסטיבית בצ'צ'ניה" אמר אז ילצין.

הנשיא אמר את הדברים בהתייחסו להצלחתם של 200 התוקפים הצ'צ'נים לעבור את נקודת הגבול בין רוסיה לצ'צ'ניה בשתי משאיות, כאשר הם נושאים כלי נשק רבים, ולהצלחתם להגיע, *ללא כל* התנגדות מצד שרותי הבטחון הרוסיים, לעיר בודיונבסק, ותוקפים הצליחו להחזיק במשך כמה ימים בכ־1,500 בני ערובה.

יפן וארה"ב ספקניות לגבי יכולתן להגיע להסכם סחר בשוק הרכב בעתיד הקרוב

עם פתיחת הדיונים בני היומיים בז'נווה; יפן טוענת כי שוק המכוניות שלה פתוח למכוניות אמריקאיות אך יצרני המכוניות לא מצליחות לפתות את הלקוח היפני

ז'נווה (א.ב.) – משלחות הסחר האמריקאית והיפנית לא השיגו אתמול כל התקדמות במשא ומתן ביניהן לקראת השגת הסכם סחר לגבי סחר במכוניות אך נמנעו מהכרזה על מלחמת הסחר שצילה מאים עליהן, מסר אתמול מקור יפני.

"התרשמותי היא שעמדות ארה"ב ויפן עדיין מרוחקות מאד," אמר אסטושי הוי, פקיד סחר יפני בכיר.

אם שני הצדדים לא יגיעו להסכם עד ליום ד', מאיימת ארה"ב בהטלת סנקציות של 5.9 מיליארד דולאר על מכוניות פאר יפניות כדי להכריח את ממשלת יפן לפתוח את השוק המקומי לחלפי מכוניות אמריקאיות.

הוי מסר כי ארצו מתנגדת לדרישת ארה"ב כי יפן תשאף למכירת מספר מוגדר של מכוניות וחלפים.

"לא נוכל להתקדם בדיונים אלא אם כן ארה"ב תעשה הנחה כלשהי ביחס למספרים", הוסיף.

הוא גם אמר כי יפן לא תכנע בגלל איומי ארה"ב.

השיחות אתמול היו הראשונות בסדרה של שיחות בז'נווה בין הפקידים הבכירים, אך בהתקרב תאריך היעד לסיומן, יש רמזים שהשיחות תמשכנה.

"נכפיל את מאמצינו להשיג הסכם ללא תנאים מוקדמים", אמר יושיקו סאקמוטו, ראש הצוות היפני למשא ומתן.

גם הצוות האמריקאי לדיוני היום הראשון מסר כי הם מתכוונים להכפיל את מאמציהם להגיע להסכם "משמעותי וקונקרטי" לפני תאריך היעד של ה־28 ביוני.

ג'פרי גארטן, פקיד סחר אמריקאי בכיר אמר כי השיחות נועדו "לפתוח את השוק היפני ולהעריך את התקדמות בנושא זה".

"חשוב לעולם המסחרי שהיפנים יפתחו את שוקיהם בפני העולם ויעזרו למערכת הסחר העולמי להתרחב ולא להתכווץ", אמר.

הוא הוסיף כי יהיה קשה להגיע להסכם בטווח זמן כה קצר.

ארה"ב סובלת מגרעון של כ־66 מיליארד דולאר בסחר עם יפן, יותר מחצי ממנו במכוניות ובחלפים.

לוושינגטון יש מספר דרישות: סיום ההגבלות על מכירת חלפי מכוניות זרות *ביפן, יותר מכוניות מכירה למכוניות זרות;* העלאה משמעותית ברכישת חלפי מכוניות זרות.

האיום בסנקציות כלכליות חד צדדיות עורר ביקורת רחבה מעמיתיה של ארה"ב ברחבי העולם הטוענים כי הם יעמדו בניגוד להסכם הסחר העולמי שנחתם בדצמבר 1993.

יפן טוענת כי שוק המכוניות שלה פתוח כמו שוק המכוניות האמריקאי, אך שלושת יצרני המכוניות האמריקאיות הגדולים לא הצליחו לשכנע את הלקוח היפני לקנות את מוצרם, והחיצו לשוק רק שתי דגמי מכוניות עם הנה ימני.

יפן גם אמרה כי היא לא תגיב נגד סנקציות אמריקאיות כיון שפעולה כזו תהיה מנוגדת לעמדתה שאין להטיל סנקציות.

אדם נדון למאסר עולם בעוון הריגת פנדה

ביינין (ע. ר"א.ב.ב.) – בית משפט בעיר שיאן במרכז סין דן שלשום למאסר עולם אדם שהודשע בהריגת פנדה, והטיל על שותפיו עונשי מאסר של 11 עד 12 שנה, ריזוח אתמול העיתון "הנהוי", היוצא לאור בבייג'ין.

הוא ושלושת שותפיו נעצרו כעבור שלושה חודשים, כשניסו למכור את עור הדיה תמורת סכום השווה ל־7,200 דולר.

כאלף פנדות בלבד נותרו בסין, והחוק הסיני מתיר להטיל אף עונש מוות על הבדים את בעל הדיים שבסכנת הכחדה.

קרינה, דמילון שאף זה נולד הדיות בגיו יודע, מתרפק על אמו (צילום: א.ב.)

קצרצר

הושג הסכם לפירוק נשקם של הצ'צ'נים

● מוסקווה (סוכנויות הידיעות) – נציגי הצ'צ'נים הרוסים חתמו על הסכם עקרוני לפירוק הכוחות הצ'צ'נים מנשקם ועל נסיגה בטל'ים של החיילים הרוסים, מסר הגנרל הרוסי, אנטולי קוליקוב.

מנהיגי הצ'צ'נים הסכימו לערוך חיפושים אחר קבוצת הקומנדו הצ'צ'נית שתקפה את העיר בודיונבסק, להביא למעצרם, ולהסגרם לידי ממשלת רוסיה.

● פריס (ע"ר) – הסרבים־הבוסנים חסמו אתמול דרכן של שתי שיירות סיוע לסרייבו ושיירת סיוע נוספת לגוראז'דה, מסרו מקורות באו"ם בזאגרב.

הסרבים־הבוסנים טענו, כי נאלצו לעצור את השיירות מסיבות בטחוניות, האשימו את הממשלה הבוסנית בהפגזת שיירת או"ם בעת הגיעה לחלק הסרבי של העיר.

12 נהרגו ו־42 נפצעו בפגזי הארטילריה שירו הסרבים בבוסניה לעבר סרייבו שלשום, נמסר אתמול על ידי משרד הבריאות הבוסני.

אתמול בשעות הבוקר נפצעו 3 אזרחים לאחר שפגז נפל ברוכב ביסטריק, ברדום מזרח סרייבו.

● ניו דלהי (ע. ר"א.ב.ב.) – קרוב למיליון בני אדם נמלטו מבתיהם, לאחר שגשמי המונסונים גרמו להצפות בצפון מזרח הודו, נמסר אתמול.

השלטונות פתחו 91 מחנות פליטים. מקורות בכירים אמרו כי "יותר מ־1,350 קמ"ר של אדמה מיושבת ו־300 קמ"ר של שטחים חקלאיים הוצפו במימי הגשמים. כמו כן, נותקו דרכי הגישה למדינת אסם". כוחות הצבא ההודי שוגרו לאיזור ההצפות והם מסיעים בחילוץ האזרחים והעברתם למחנות הפליטים.

דו"ח הסי. אי. איי.

סין העבירה רכיבי טילי סקאד לאיראן

מאת מרים פוקס ודרורה פרל

סין העבירה השנה לאיראן מאות מרכיבים ומערכות ממוחשבות שיאפשרו לה לייצר טילי סקאד ולשפר את דיוק טילי הסקאד שקיבלה בעבר מצפון קוריאה, מגלה דו"ח של הסי.אי.איי.

דו"ח הסי.אי.איי. שפרסם ב"ניו־יורק טיימס", מגלה שבשלושת החודשים האחרונים שלחה סין לפאקיסטן מרכיבים בהם אפשר להשתמש בטילים בליסטיים מדגם M-11.

כיוון שמהדו"ח עולה כי סין לא מכרה לאיראן ולפאקיסטן טילים שלמים או מערכות טילים אלא רק מרכיבים ומיכשור, התעוררו וילוקי דעות בקרב פקידי ממשל בוושינגטון באם הפרה סין את ההסכמים הבין־לאומיים להגבלת ההפצה של טילים. הפרה של הסכמים אלו קוראת *להטלת* אמברגו כלכלי על המדינה שאינה עומדת בהתחייבויותיה. דוברו של שר החוץ הסיני טען אתמול שסין "ממלאת את התחייבויותיה בצורה פרנית".

משלוחים אלו מגבירים את המתח ביחסים בין ארה"ב לסין שהגיעו לשפל המדרגה בגלל הביקורת שמותחת ארה"ב על הפרות זכויות אדם בסין, ובגלל הביקור שערך לארה"ב בוושינגטון נשיא טייוואן לי טנג'הוי.

ביקורו של נשיא טייוואן בוושינגטון מהווה הפרה של הבנה ארוכת שנים בין ארה"ב לסין. בעקבות ביקורו של נשיא טייוואן בוושינגטון פתחה סין בפעולות תגמול דיפלומטיות שהתבטאו בביטול פגישות בין פקידים ממשל בכירים משתי הארצות, הזהיר לשגריר סין בוושינגטון לחזור לסין ואי הסכמה לאשר את מינוי של נבחרו של הנשיא קלינטון לתפקיד של השגריר הבא של ארה"ב לבייג'ין. הממשל האמריקאי נחוש בדעתו לשקם את היחסים המעורערים עם סין ולשם כך עמד לשגר לסין את תת מזכיר המדינה, פטר טורנוף, אך הסינים הודיעו עד כה ולא הגיבו ליזמה זו.

ראש *ממשלת סין*, לי פנג, אמר אתמול, כי מדיניותה של ארה"ב לגבי סין, בפי שמתבטא לאחרונה, מזהה התערבות בענייניה הפנימיים של בייג'ין, והטעים כי ארצו לא תסבל התערבות מעין זו.

"אנו מתנגדים לכל צורת התערבות בענייניה הפרטיים של מדינות אחרות", אמר לי לכתבים בפינסק, כשנשאל אם הוא תשיא בלארוס דנו על הידידות שוהלה לאחרונה ביחסי סין־ארה"ב.

"סין היא מדינה עצמאית, ואני חושב כי גם בלארוס זכותה בעצמאות. מכאן זה תגיבו שאיננו מכונים לקבל כל התערבות בענייניהם הפנימיים", הוסיף.

תורנות בתי מרקחת ליום שבת 24.6.95

תל־אביב
גרוסו – שנקין 27 (פינת יוסף הנשיא) – 5284791
כס – פרישמן 66 – 5237326
גרוסו – שינקין 27 (פינת יוסף הנשיא) – 5284791 – מוצש
כס – פרישמן 66 – 5237326 – מוצש
סופרפארם – איינשטיין 40 רמת־אביב – 6413730 (עד 24.00)

ירושלים
ארגנה – לייב יפה 9 – 731901
מנסר פארם – יד חרוצים 20 – 731475 מוצש

חיפה
קרית אליעזר – כבר מאיר 6 – 511707

פתח־תקוה
אסותא – ברן הירש 21 – 9311710

רמת־גן
עליה – קרינצי 2 – 6722840

בת־ים
גני בת־ים – הצבאים 3 – 5515671

רחובות
כללית – רמז 8 – 445111

תורנות בתי מרקחת

תל־אביב
פארמקס – יהודה הימית 61, יפו – 6822973
כסר מילאנו – יהודה המכבי 1 – 6042308

ירושלים
שטראוס א' – אביגדורי 3 – 706660

חיפה
דרך הים – דרך הים 209 – 371472

פתח־תקוה
סופר פארם – חובבי ציון 23 – 9303191

רמת־גן
פינצי – חיבת ציון 43 – 6182821

בת־ים
גני בת־ים – הצבאים 3 – 5515671

רחובות
כללית – רמז 8 – 445111

בונה באשקלון במתחם לוטן את "גני השושנים"

אורלי חברה לבניין ופיתוח בע"מ

הדירות נבנות במסגרת פרוייקט שיזמו משרד הבינוי והשיכון ומנהל מקרקעי ישראל: "מחיר למשתכן"

- ❑ דירות 3 חדרים 77 מ"ר ברוטו במחיר **236.370 ש"ח**
- ❑ דירות 3 חדרים 85 מ"ר ברוטו במחיר **259.755 ש"ח**
- ❑ דירות 3 חדרים 87 מ"ר ברוטו במחיר **267.621 ש"ח**
- ❑ דירות 4 חדרים 90 מ"ר ברוטו עם גינה צמודה במחיר החל מ- **293.356 ש"ח**

★ המחירים כוללים מע"מ ופיתוח והם צמודים למדד הבניה בסיס חודש 2.95
כל יתר התנאים על פי הנקבע ע"י משהב"ש במסגרת "מחיר למשתכן".
★ דירות 3 חדרים יוצעו למכירה ראשית לבעלי תעודת זכאות (זוגות צעירים ועולים חדשים).
★ דירות 4 חדרים עם גינה יוצעו למכירה חופשית.

ההרשמה לזכאים תתחיל בתאריך 9.6.95 ותמשך עד לתאריך 30.6.95 בעת ההרשמה יש למסור תעודת זכאות.

אם כמות הנרשמים תעלה על כמות הדירות. תערך הגרלה בין הנרשמים.

משרד מכירות: איזור התעשיה הצפוני – אשקלון (מול בית הסוהר)
בין השעות 8.30–18.30, טלפון רב קווי 07-750040

דייכרם תעשיות בע"מ

הודעה לבעלי כתבי האופציה (סדרה 1)

בהתאם לאמור בתשקיף החברה מיום 3 באוגוסט 1993, מודיעה החברה בזאת כי המועד האחרון למימוש כתבי האופציה (סדרה 1) של החברה הינו ה־10 ביולי 1995 (כולל). כתב אופציה אשר לא ימומש עד יום 10 ביולי 1995 יעד בכלל יפקע ולא יהיה למחזיק בו כל זכות או תביעה שהיא כלפי החברה. כל כתב אופציה (סדרה 1) ימומש למניה רגילה אחת רשומה על שם בת 1 ש"ח ע"נ כ"א כנגד תשלום במזומן של מחיר מימוש מותאם בסך של 28.52 ש"ח (2852%) לכל כתב אופציה.

ח. ל. מימון ושרותים בע"מ

(להלן: "החברה")

השלמות להודעה על כינוס אסיפה כללית שלא מן המנין

בהמשך להודעה שבנדון שפורסמה ביום 5.6.95 ניתנת בזאת הודעה כי בדו"ח המיידי שפורסם על ידי החברה ביום 6.6.95 בנוגע למכירת חלקה בנכס הידוע כ"בית ספנות", נערכו מספר השלמות והבהרות, לרבות בנוגע אחוזי הבניה, סכום המיסים שעל החברה לשלם בגין העסקה ומועד רישום הזכויות במקרקעין הנמכרים ע"ש הקונה.

ניתן לעיין בהשלמות ובהבהרות לדו"ח המיידי במשרדי החברה בשעות העבודה הרגילות.

מועד כינוס האסיפה הכללית שנקבע ליום 28 ביוני 1995 בשעה 09.30 במשרדי החברה לישראל בבית אסיה, רח' ויצמן 4 תל־אביב מוחר על כנו.

בשם הדירקטוריון

הודעה בעניין חוק תכנון ובנייה

חוק התכנון והבניה, התשכ"ה 1965
מרחב תכנון מקומי אשדוד
הודעה כדרי אשרי תכנית המהוה שנוי תכנית מפורטת

בהמשך בה הודעה, סמוכה לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה – 1965. בדבר אשר תכנית, המהוה שנוי תכנית מפורטת המקראה "תכנית מספר 78/102/03/3", המהוה שינוי לתכניות המאוחדות מפורסמה 60/102/03/3, 60/102/03/3 א' הסמוכים והכלולים בתכנית המקומית ישנה אשדוד בקרן חוצבת הנגרון ורצוק המשיא רחבע א' גוש 2077 חלקות 106. עיקרי הראות התכנית: א. תוספת 6 יחד' – סה"כ 56 יחד'. ב. הגאמת הכיות בניה עפ"י ומעקבת הדרשות לדישות שמחוים המחוי בניה. ג. תוספת מרחבי הניה ותדקרקעיות.
הודעה על המקרת התכנית מרסמה ב"ע מספר 4258 התשנ"ה עמוד 546 בתאריך 3/11/94.
התכנית האמורה נמצאת במשרדי הוועדה המחוזית הדרום וכן במשרדי הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשדוד וכל המעוניין רשאי לעיין בה, בימים ובשעות שמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

שלום רגיבו, יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז הדרום

סולתם בע"מ

מנהל ארגון ומשאבי אנוש

הזמנה להציע הצעות למכירת

משאבה הידראולית

יצרן:	WEPUKO HYDRAULIK
סוג:	DP 120.1.2
	KOMM.MR.R 64070
ספיקה:	FORDERMENGE L/MIN 161
לחץ עבודה:	BETRIEBSDRUCK BAR 200
סל"ד:	DREHZAHL UPM 240
חשפק מנוע:	ANTRIEBSLIISTUNG KW64

ניתן לראות את המשאבה בחצר מפעלנו ביום 29.6.95 בין השעות 09.00 – 15.00.

בברכה,
שלום מלוא
מנהל ארגון ומשאבי אנוש

מערכת: איילת דרימר, אילנה ארבל

אגודת הרבנים האורתופדים

העירעור על חוקיותן של הברעות דמוקרטיות הוא יותר מסתה למערבולת בה מסובכת, עד שאפילו הסתייגות תקיפה מרבני־הרגל־הנסה האמריקאים אינה מצדיק של מותרות. ודווקא מפיהם של אלה המסובים לאמץ בשתי ידיים את השקפתם הפוליטית

שלמה ניוסר

ושבת לה בבית־יורק חבורה של רבנים אורתודוכסים הסובלים מבעיה אורתופדית קשה: הרגל יוצאת להם מהפה. הרגל הזאת היא רגל נסה. כשהם מדברים עם הרגל, הדיבור שלהם נשמע ונראה כמו בעיטת־יקום. והתורה שלהם נראית כמו סוליה מסומרת. אנשי־רוח העיורים ואלה, בעלי הרגל הנסה היוצאת להם מהפה, לוקים לא רק בדיסרטציה אורתופדית. יש להם גם בעיה של הישרד תיפקודי: לא רק שהם מדברים עם הרגליים, הם גם הולכים עם הלשון.

לבאורה – ובוודאי מבחוץ אמנתם בהבטחה האלוהית – הרגליים היו צריכות להוביל אותם לארץ־ישראל והלשון אמורה היתה לשרת אותם בדיוק הלהט על עתידה של הארץ המובטחת. אך למעשה הם הולכים לארץ־ישראל עם הלשון ואילו לחיבה הם שולחים את הרגליים.

התרגיל הדקדוקי הזה לא דורש מהם מידה כלשהי של אומץ. אחרי הכל, התורה משמשת להם רשת בטחון. באמצעות חילון התורה ההלכה הם תוקפים את ישראל כ"מדינת משטרה", מערערים על הדמוקרטיה הישראלית, מטיחים נאצות וגידופים ומטילים דופי בממשלה הנבחרת. לנו, החילונים, אין רגל משותפת עם אגודת הרבנים האורתופדית הזאת. אבל יש בארץ די רבנים אורתודוכסים, חלקם הגדול במשרות ממלכתיות וציבוריות, גדולים בתורה ובוודאי לא קנאים באהבת ארץ־ישראל והשלמה. בסוד, ראשי "ישיבות הסדר", מחנכי הדור וכה לא. ועוד מדבר עמיטל, שדחה את התנפלותם של רבני אמריקה על נתליך השלום בשם הלכה, לא שמעון לא רב ולא שוליית־רב שקם להבטיח את עלבונה של מדינתו ("מדינת משטרה"). אם לא ממשלתו הנבחרת, מידם של אותם בעלי רגל נסה. נקל, כמובן, להתחמק מכך בחירוף של דילוג (נוסח "מי הם ומה הם עלובי הנפש האלה"). אבל, זהה דרך מילוט שאין בה לא כבוד ולא חובה. יש בארץ רבנים ראשיים, המקבלים את משכורתם מאחר המדינה המושמצת על־ידי עמיתיהם לסמיכות. יש מחנכים דתיים ואנשי־רוח גדולים בחמה במחנה הימין ושותיקתם של כל אלה יותר מעצמה. לא קם אחד מהם להתנער, אם לא מתשכחת הנאמנות של הרבנים האורתופדים, אוי, למצער, מחשיבותם וערכם. אפילו מלת גלוד ובוז אחת עשויה היתה לעצב קו־הגדרה של הדיחות לרבנים הרגולים הם המתבוססים במי אפסים. אבל – כולם מילאו פיהם מים.

ובמה תקשורתית מופלאה שרה השבע בארץ גם בקרב בני־הפלוגתא הלגיטימים של הממשלה הזאת, אלה היוצאים נגדה ברגל ימין. איש מהם, מנהגי ושורת הרפל הזה, לא הבדיל בין הרגל הנסה לבין הרגל הנכונה. כשהם מדברים עם הרגל, הדיבור שלהם נשמע ונראה כמו בעיטת־יקום. והתורה שלהם נראית כמו סוליה מסומרת. אנשי־רוח העיורים ואלה, בעלי הרגל הנסה היוצאת להם מהפה, לוקים לא רק בדיסרטציה אורתופדית. יש להם גם בעיה של הישרד תיפקודי: לא רק שהם מדברים עם הרגליים, הם גם הולכים עם הלשון.

לבאורה – ובוודאי מבחוץ אמנתם בהבטחה האלוהית – הרגליים היו צריכות להוביל אותם לארץ־ישראל והלשון אמורה היתה לשרת אותם בדיוק הלהט על עתידה של הארץ המובטחת. אך למעשה הם הולכים לארץ־ישראל עם הלשון ואילו לחיבה הם שולחים את הרגליים.

התרגיל הדקדוקי הזה לא דורש מהם מידה כלשהי של אומץ. אחרי הכל, התורה משמשת להם רשת בטחון. באמצעות חילון התורה ההלכה הם תוקפים את ישראל כ"מדינת משטרה", מערערים על הדמוקרטיה הישראלית, מטיחים נאצות וגידופים ומטילים דופי בממשלה הנבחרת. לנו, החילונים, אין רגל משותפת עם אגודת הרבנים האורתופדית הזאת. אבל יש בארץ די רבנים אורתודוכסים, חלקם הגדול במשרות ממלכתיות וציבוריות, גדולים בתורה ובוודאי לא קנאים באהבת ארץ־ישראל והשלמה. בסוד, ראשי "ישיבות הסדר", מחנכי הדור וכה לא. ועוד מדבר עמיטל, שדחה את התנפלותם של רבני אמריקה על נתליך השלום בשם הלכה, לא שמעון לא רב ולא שוליית־רב שקם להבטיח את עלבונה של מדינתו ("מדינת משטרה"). אם לא ממשלתו הנבחרת, מידם של אותם בעלי רגל נסה. נקל, כמובן, להתחמק מכך בחירוף של דילוג (נוסח "מי הם ומה הם עלובי הנפש האלה"). אבל, זהה דרך מילוט שאין בה לא כבוד ולא חובה. יש בארץ רבנים ראשיים, המקבלים את משכורתם מאחר המדינה המושמצת על־ידי עמיתיהם לסמיכות. יש מחנכים דתיים ואנשי־רוח גדולים בחמה במחנה הימין ושותיקתם של כל אלה יותר מעצמה. לא קם אחד מהם להתנער, אם לא מתשכחת הנאמנות של הרבנים האורתופדים, אוי, למצער, מחשיבותם וערכם. אפילו מלת גלוד ובוז אחת עשויה היתה לעצב קו־הגדרה של הדיחות לרבנים הרגולים הם המתבוססים במי אפסים. אבל – כולם מילאו פיהם מים.

ורמה ות

דוד המלך, פישקה החיגר ומוישה גרויס

לאמיתו של דבר, דוד לוי הוא ההוכחה להצלחתה של קליטת עלייה. הנרי קיסינג'ר, עם תנאים התחלתיים הרבה יותר נוחים, לא הגיע למה שלוי הגיע. רק נשיא פרו, אלברטו פוג'ימורי, "עולה" חדש מיפאן, הגיע רחוק יותר. בכל זאת, לוי אינו מרוצה ועמו בועטים תומכיו, בשל "קיפוחו"

מדי פרוס

אם פרישת דוד לוי מהליכוד תחולל רעידת אדמה (נראה שלא) או תסתיים בהפלה מלאכותית, אין יודעים. אפילו הנשיא ויצמן לא התבטא עדיין, אבל פרוגנוזה אחת מותר כבר לערוך: הבחירה הישירה לראשות הממשלה – מה עוד שהיא מלווה בפריימריס מפלגתיים – תאפשר סחיטות ותימרונים שטרם היו כמותם והרכבת הממשלה הבאה תותיר את התרגיל הממריה כזיכרון של מפגש ליז הצדיקים.

והרי הנתונים: בצד מועמדיהם של שני הגושים הגדולים, התברר עד כה זוג נוסף לשאת בעול, רפאל איתן והוד לוי. אחרי שפלאטו שרון הצליח בשעתו לגיים קולות לשני מושבים בכנסת, לא יתקשה עוד שאפתן לגייס את 50 אלף חתימות כדי לרוץ. זה יכול להיות מישהו מהגוש הדתי־חרדי, מיליונר מארה"ב (פולניה ויוגוסלאוויה התברכו במתנדבים כאלה) וכן איזה יזרם גאון, וילוזני או ניר קלינגר. אין סכנה שאחד מהם יעלה לגמר, אבל אם יצבור גם כזית מנרטים לכנסת (כי הרי הבחירה הישירה המוקרמת תיערך במקביל להצבעה לכנסת), ישמרנו אלוהים. כל בעל כיסא, ספסל, מושב או כורסא, יתייצב אצל האלוף ומגנו (יותר צפוי, כי האלוף יבואו אליהם ולא אל הרב עוביה יוסף בלבו) ויציעו תרגילים ועסקות מסריחים: קולותי מהסיבוב הראשון תמורת גיור כהלכה ו/או שריון חוק הגולן ו/או חוקה לישראל ו/או שתי נשים בכל עשירייה.

ביקור מדי? אני הולך אל ביבי (רבין).

בכך מסתיים הצפוי והשאר נותר בגדר ניחוש. ספק אם "המהיגות" שנתגיהו גילה כאלצו את לוי ללכת תקום את מעמדו בדעת הקהל. לא הכל משוכנעים כי רחיקת מתחרה במקום יכולת לרותמו למשימה משותפת, מורה על מנהיגות. התמוססותה של ד"ש לא היוותה מחמאה לכושר הניווט של יגאל ידין והתפלגותה של צומת אינה ראיה ליכולתו של איתן לצאת בראש מערכות הימין. אולי להיפך. כשלונו של נתניהו בשמירת תנועה מאוחדת, לא יוביל בהכרח לבריחה המונית משורות הליכוד, אך גם לא יתרום להעלאת קרנו בפריפריה שלו. בלי להזכיר את ה"לוחמים", שבסיבוב ההצבעה השני עלולים לתת קולם לרבין, תמוהה לילות הסכינים הארוכים שנתניהו ערך להם.

גם מהצד השני של בריקדת הליכוד אין לדעת מה יתחולל: לא ברור אפילו היכן הוא הצד "השני", בסוכתם של מחפשי השלום או בכעבר, נקבה של מערפי השטחים. עד כמה שלא עמלו לדובב את הלוחים ואת בעל הדבר עצמו, מיקומה של התנועה בהתגבשות נותר עלום. הנכון רק כי תהיה תנועה של כל עם ישראל, אך זה אינו אומר כלום, כי זו תחית היכר של רוב המפלגות בישראל. האם הדרך השלישית ותתן שידנסקי אף הם רואים עצמם בהתאמה כביתם של מתנחלי הגולן בלבד או רק של עולי רוסיה?

אף שאין זה נאה בעיני לוי, המכנה המשותף היחיד לתנועתו הוא ביצתיים המוצא הצפון־אפריקאי. ייאמר מיד, תנועה עדתית איננה עדת קניבלים או מאפיה: זו התאגדות לגיטימית לא פחות משהיתה "עלייה חרשה" היקית (רק שלהבדיל מהלוחים, היתה להם תוכנית פעולה מתושבת עד למקום הרביעי אחרי הפסיק) של פנחס רזן(כליס) וישעיהו פורדר או מהפרקציה הסוביטית שעל הקמתה שוקדים שירנסקי ושות'. רק חַיָּד לוי, המכחיש את האופי העדתי של קבוצתו, חושב אחרת. אם כך, מהו הפרופיל הפוליטי שלכמה דמוקרטיה היא לא תמיד הגר שלרגליו. בישיבת המרכז באוגוסט 1985, כשאנשיו התנגדו לצירוף סיעת "לעם" לליכוד, קם לוי והריע "בשם" מתנהו כי צירוף "לעם" מקובל על הכל ללא התנגדות. אפילו הגוזן החברתי שבו הם מתנדרים, אינו מוגדר. האם הסוציאליזת תתבטא במאבק להשבת כספם האבוד של מחסני הבורסה (חלובי החברתי במפלגת העבודה כבר אימץ אותם אל חזהו), בהמשך להתנגדות להטלת מס על ריווחי הון בבורסה, בתמיכה בפטור ממס על נסיעות לחו"ל והתנגדות ליקור הבנין ולהעלאת מס החכנסה – או לחיפוץ?

לוי ואנשיו צודקים כאומרם ש"ביתם" אינו מתבטא להלכאים ונרכאים, אך מה חוללו הם כדי לקרב את המלוכלכים והשולטים בליכוד אל החמונים התנגדו לתוכנית הבראה הכלכלית ב־1985 הגישו מעדרים לקבריני המס על ריווחי בורסה? לא רק ביחס לגולן, יחדה ושומרון ואש"ף שמרו הלוחים את סדם, אלא גם לגבי אופיה של המהפכה החברתית שהם יזמים.

לבד מהעדתיות, נותרה לשבט לוי רק אישיותו של המנהיג. זה אינו פסול/חדש, על כל פנים לא יותר מהתנועה "משה דיין לראש הממשלה" משנות ה־60. גם לגבי דיין לא ידע איש מה היו תוכניותו ורעיונותיו וכבל זאת, עדת מעריצים התחימה על פטיצה להעמיד במקום ראש הממשלה אשכול.

בתרמיתו של דוד מלך ישראל, קימות סתירות. היא פוטרמנטו של הצלחה וקיפוח כאחת. לאמיתו של דבר, לוי הוא ההוכחה להצלחתה של קליטת עלייה. בא לו בן למשפחה מרוכת־ילדים, חסר השכלה פורמלית, ובהיותו חסר בסיס כספי וקשרים, הלך לעבוד בבניין, נרשם לתנועה ועלה בה שלב אחרי שלב עד לכנסת ועד לראשות סיעה בהסתדרות. למרות תרעות הקיומות שרחפו במפלגתו, פילס לעצמו דרך לצמרת, ותמנה לשר, לשר בכיר (דיז) ולמעמד של סגן־ראש־ממשלה וסגן לראש התנועה. הנרי קיסינג'ר, עם תנאים התחלתיים הרבה יותר נוחים, לא הגיע לכך. רק נשיא פרו, אלברטו פוג'ימורי, "עולה" חדש מיפאן, הגיע רחוק יותר. בכל זאת, לוי אינו מרוצה ועימו בועטים תומכיו, בשל "קיפוחו". במקביל ל"קיפוח", הוא עצמו ותומכיו מעלים על נס את הצלחתיו כשר ששיקם את שכונות העוני, קשר קשרים דיפלומטיים עם מדינות, כולל מעצמות, שהיו עוינות לישראל וילד את ועידת מדריד. הם גם מדגישים כי עליית הליכוד לשלטון היא הדרה לגיטי התמונים של לוי לתנועה.

מתברר, כי הפרופיל של דוד מלך ישראל הוא סינתזה של פישקה החיגר ומוישה גרויס, כשכל אחד משתי הדמויות מוצגת לראווה בהתאם לנסיבות, בדומה לשמשון אנסבר שתיאר לוי אשכול. בליכוד מודעים כי לוי חב את עיקר פידסומו ליכולתו התקשורתית, טענה מוזרה, אלא דלוזנטית) במקצת בפי חברי תנועה שמבחינה עלה הישר מתוך מקלם הטלוויזיה. לעומת זאת מודעים הלוחים, בראשם לוי עצמו, כי התקשורת מתנכלת להם. "חלק מהכתבים (ושמצמצת עליה, ט.ב.) לא פגשתי מימי", הוא קבל השבוע (ראה דניאל ברסימון, "דבר" מיום 20 ביוני) חוז אמת לאמיתה. בשכיחו כשר וסגן־ראש־ממשלה, דחוף מוישה גרויס – כמו עוד חשובים בתנועתו – עיתונאים וכתבים שלא היו ממוצא מזרחי ולא מכוברים ו/או ידידותיים דיים אין פלא שפישקה החיגר אינו מכיר אותם. ■

יצירה למנהיג וקהל או פריצת־דרך

אמיר גרמן

"תחנת הדלק בכניסה לגבעתיים שואל המתדלק, "מה קורה באולמי רנסנס, שכולם שואלים עליו? דוד לוי? אז מה אתה עושה שמז מאיזה מוצא אתה? לא. ברצינות".

דוד מלך ישראל

שעת הפתיחה לכינוס באולמי "רנסנס" ביום ראשון נקבעה לשבע ושלושים בערב מתוך הנחת עבודה לא מוסתרת, שלוי לא יעלה לבמה עד סמוך לשמונה, פתיחת מהירות הנשות בטלוויזיה. ההודעה שלו אמורה להיות הסיפור הפותח של הערב, אבל כבר בראשית היום היה ברור שלא. כך יהיה המהירות חיפתוח בסיפור על נפילתם של שלושת החיילים ברחוב לבנון. המארגנים הועידו את מחצית השעה שבין שבע ושלושים לשמונה לצרכים ארגוניים – לפנות את המעברים, להשיב חלק מהעומדים, ולבנות ציפייה דרוכה לקראת כניסתו של סכב הערב. בעשרת הימים שחלפו מאז החלט על הכינוס, לאחר ישיבת מרכז הליכוד, עבדו אנשיו של לוי על ארגון הערב. בחרו בלית ברירה ב"אולמי רנסנס" בגבעתיים, שכרו עשרות אוטובוסים וגייסו אלפים בבהריה, עכו, מגדל העמק, טבריה, קריות מפרץ חיפה, עפולה, יבנה, אשדוד, קריית גת, קריית מלאכי, אופקים, שדרות ובאר־שבע. הנחירה לאולם החלה כבר בשעות אחר־הצהריים המאוחרות. בשש ושלושים המה רחוב תפוצות ישראל והרחובות הסמוכים משיירות אוטובוסים ומכוניות פרטיות שעשו דרכם לאולם.

הזמנים התחיל כבר בבית. חלק מהבאים לבושים בחולצות טריקו "עם דוד לוי". בלובי שבקומת הכניסה הודבקו הנכנסים בסטיקרים צהובים "הלך קרמה/ עם ד"ר דוד לוי/ לא מביט אחור", ונערות צעירות ישבו ליד דוכני התחמה על כרטיסי הודות והצטרפות. שום מלה בכרטיס אינה מסגירה את לוי לידי חבריו הטובים בליכוד, שיבקשו אחר־כך לסלק מן הסיעה. לא מפלגה, לא תנועה ואפילו לא עמותה. ניכר היה שעורך־דין שקר על הנוסח – "חברים עם דוד לוי", זו הכותרת, ובשורה השנייה, "ברצוני להודות, לסייע ולהתנדב". אחר־כך באים הפרטים האישיים ופירוט התחומים האפשריים לסיוע – "ארגון מקומי, ארגון איזורי, תרומה, גיוס תורמים ואחר".

שעה לפני הפתיחה כבר מתחיל להיות צפוף ודי מחניק בפנים. המיזוג אינו עומד בפני החום האנושי המצטבר באולם. כשבע חצי נסתמים כבר המעברים סמוך לקרמת הבמה ואפשר לנוע ממקום למקום רק בשולי האולם. מישהו משליך לעבר הקהל מאות כוכבי מצחיה כחולים עם הכתובת "דוד לוי זה אני", שמוסיפים צבע לתמונה. הקהל מצטופף וריח הזיעה עולה באוויר. חלק מהאנשים רוטנים על הצפיפות ומאחר הנגפים בוקעת הקריאה בעד מגרש בלומפילד, ועדיין נמשכת הנחירה לאולם. על כל הקולות האלה משתלטים נסיונות שירה בציבור. כשלוי נכנס לאולם בחמישה לשמונה, כולם קמים על הרגליים ועומדים על הכסאות לתשואות אדירות ושירת ה"המנון", "דוד מלך ישראל".

חשמל באוויר

בשבועות האחרונים התבנסה מועצת מרצ, בסמינר אפעל, לפתוח את המיפקד לקראת הבחירות, צומת התבנסה באולם בירושלים, להכריז על מועמדותו של רפאל איתן לראשות הממשלה, מפלגת העבודה כינסה בסינרמה בתל־אביב את ועידתה להחליט על שיטת הפריימריס ובאותו יום כינס הליכוד ישיבת מרכז בהאנגר בגני התערוכה, כדי לדון באותו עניין ובעצם בדוד לוי, ואפילו מוסדותיה המרכזיים של המפד"ל התכנסו באותו עניין.

במרצ דיברו על הבחירות ביישוב הדעת. בועידת העבודה נאמו מנהיגיה רבין ופרס בעייני מרינה ושלום, אבל רוב הזמן שוטטו הצירים בלובי הענק, ישבו ליד שולחנות המזנון ודנו ביניהם לבין עצמם בעיקר בפריימריס. היה משעמם. במרכז הליכוד, באותו יום אחר־הצהריים, היו ויכוחים ופה ושם היתה גם סערה על רקע המשבר עם לוי, אבל אפילו ביבר של נתניהו לא היה שום לחם.

לפני כשלושה חודשים כינס דוד לוי את אנשיו באולם במלון פארק בתל־אביב. המשבר על רקע שיטת הפריימריס היה אז בראשיתו ולוי הציג את תנאיו הנגיש אולטימטום לליכוד. היה זה כינוס ראשון רחב של המחנה לאחר שלוש שנים, מאז השביעיות. על הבמה באולם עמד לוי והתחשבן עם נתניהו, מבלי לקרוא פעם אחת בשמו, והקהל נענה לו ושם סימני פיסוק במשפטים הארוכים – יצירה למנהיג וקהל.

באולם עמד אותו חום כאויר. לא רק בגלל הצפיפות. עיצוב המראה של אולם גדול הוא סריק אפקטיבי אך נדוש ביותר הפוליטיות. מזמינים אולם קטן או בינוני וקהל גדול. גם אנשי לוי מכירים את הטריק, אבל אי־אפשר ליצור אווירה של ממש בטריקים כאלה. אם צוחה, מרצ, מפלגת העבודה או הליכוד של נתניהו יעשו כיום את הטריק, התוצאה תהיה צפיפות נטו. אפילו אם יהיה פחות דיאודורנט ופחות מיזוג אוויר, וריח הזיעה ישלוט באויר – חשמל לא יהיה שם.

אווירה של אירוסיקה פוליטית. צילום: בני בירק/יפאה

האב הגדול

דוד לוי הוא תחנת כח. הרחוב הכיכר הם סביבתו הטבעית. היחסים שיצר במשך השנים בינו לבין ציבור גדול, רובו מיוצאי מרוקו, ותשבי הפריפריה, אך גם חנוכה אנושית רחבה המקיפה אותם, הם יחסים כמעט רחיים. הבאבא מאלי הוא הטופע הדתי של הבאריזמה בנוסח המזרחי. לוי הוא הטופע המסורתי, לא החילוני. באסיפות העם רואים את החתייחסות. הוא האב הגדול הם בניו, בני פורת יוסף.

הוא נוחף בהם ומלטף אותם בדבריו.

ראים זאת גם כשהם ניגשים אליו אחד־אחד בהזדמנויות שונות. כאן ניגש אחד הפעילים הוותיקים ומספר שדודה שלו ביקשה להעביר תרומה, ושם מעבירה לו אשה מבוגרת זר פרחים ששלחה אמא שלה. זו אינה הערצה מרחוק. מדובר באווירה של ארוסיקה פוליטית. וכולם מבקשים לגעת בו, פיסית, לשאוב ממנו כח. הכריזמה של בגין היתה דומה. גם הוא שימש כאן כאב גדול. לא מרוקאי ולא נדכבנו של מרוקאי ובכל זאת הנגישות העממית שלו היתה גדולה כדי כך שעד היום עושים שימוש בשמו כבמטרה פוליטית.

מבחינה פוליטית, לוי הוא ההתגלמות של "אנשי השטח". את אסיפות הבחירות שלו הוא עושה ויעשה גם להבא לא רק באולמות ובכיכרות, אלא גם בבריתות, בר מצוות וחתונות. הוא לא המציא את זה. מדובר בלחם חוק של רוב הפוליטיקאים, אבל רובם הגדול לא יפיק מן השמחות המשפחתיות את מה שלוי מפיק ומתולל בהזדמנויות האלה. כשהוא מגיע לבר־מצוה או חתונה הוא לא אורח הכבוד, כפוליטיקאים אחרים, אלא ותן השמחה וגאות המשפחה.

הדילמה המדינית

הכינוס שערך לוי ביום ראשון היה שונה באופן כלל מקודמיו בעיקר באיפוק שגזר על עצמו. בנאום מחושב הוחיר מאחוריו את הפרק של השביעיות, נאום הקפים, פרשת הקלטת ושיטת הפריימריס. הפילוג היה לעובדה מוגמרת. אל השבועות העבר ישוב כשתתחמם מערכת הבחירות, אבל עכשיו אין בכך שום חידלת מעשיה. אותו איפוק היה גם בדברים המעטים שאמר על המפלגה החדשה. חשוף טפח וכיסה טפחים. בעיקרו של דבר אמר, כי הוא מקים מפלגה בצלמו ודמותו.

את הכרסים החברתי שלו, אמר, אינו צריך להציג. כולם מכירים. הנושא המדיני הוא שמעורר סקרנות ואינו גלוי עדיין כל צרכו. דומה שוזכרים לחוד לוי את ימי החישוקים יותר משוזכרים לו את תרומתו ל"יציאת צהל מלבנון", תרומתו לאיפוק במלחמת המפרץ והיזמה המדינית שהביאה את ישראל, הפלסטינים ומדינות ערב לוועידה במדריד. מי שהקשיב לנאום יכול היה לשמוע רטוריקה מתונה יותר משל הנציים שבשרי ממשלת העבודה. הוא מתח אמנם ביקורת על הדרך שבה מנהלת ממשלת רבין את התהליך, אבל הבליע הסכמה לעקרונותיו. הוא לא הסגיר את עמדותיו בשאלת הירידה מרמת הגולן, ולא במקרה, אבל דיבר על שלום כולל, כשהוא מבליט את שלילת הצעדים הקיצוניים.

לוי, כך נרמה, ימעט עתה ככל שיוכל בחשיפת הקו המדיני שלו, כדי שלא להסתבך מבחינה פוליטית ולשמש יעד נוח למתקפה מצד חבריו לשבט בליכוד. הקושי הצפוי לו בנסיונו לדבוק בטקטיקה זו נושף השבוע באולפן "פופוליטיקה". המתרייינים, וראשם טומי לפיד, היתמנו להקשה על נציגי המפלגה שבדרך, בנגמה לחשוף את הקו המדיני שלה. חשיפה היא מעשה עיתונאי מבורך, אבל ראוי לשים לב למכניזם העיתונאי שפעל מאחורי הקלעים.

מבחינה פוליטית, לוי הוא ההתגלמות של "אנשי השטח". את אסיפות הבחירות שלו הוא עושה ויעשה גם להבא לא רק באולמות ובכיכרות, אלא גם בבריתות, בר מצוות וחתונות. הוא לא המציא את זה. מדובר בלחם חוק של רוב הפוליטיקאים, אבל רובם הגדול לא יפיק מן השמחות המשפחתיות את מה שלוי מפיק ומתולל בהזדמנויות האלה. כשהוא מגיע לבר־מצוה או חתונה הוא לא אורח הכבוד, כפוליטיקאים אחרים, אלא ותן השמחה וגאות המשפחה.

הדילמה המדינית

בבטחה של "פופוליטיקה" החוגל ויכח בין שניים מחברי המערכת. האחד הציע לנהל באולפן דיון שיבחן את הסיבות להקמת המפלגה החדשה והשלכות הצפויות למערכת הפוליטית וביחוד בהמנת אנשים ניטרליים. אחד מעמיתיו התנגד. זו לא טלוויזיה, טען והתהיר שיש לו את היכולת לעשות מזה "שואו" שהצופים לא ישכחו. נזמין לאולפן את צ'רלי ביטון, הציע. ביטון מבחינתו היה ערובה לכך שאם יש דיון – כל דיון – פוסנציאל לסערת רוחות, הוא יספק את הסחורה, בין אם ביזמתו ובין אם בתגובה סערת לדברי אחרים. הוויכוח הוכרע בדרגים גבוהים בטלוויזיה. הצופי "פופוליטיקה" חזו בהגשמת ותחזיה.

מקודמו של לוי, יעקב בדזוגו, שנשאל על הקו המדיני של המפלגה, הסתבך בתגובה כושלת, ולפיה לא נקבע עדיין הקו המדיני של המפלגה. ביטון, שאינו משתייך למעגל הקרוב ללוי – אף שהוא מופיע כמי ששייך – וספק אם יהיה שותף להקמת המפלגה, הבשים את הציפיות ממנו, הציא את המרצע מן השק וטען שלוי הוא יונה מדיניה. מכאן ואילך הוחלה מהמה רבתי, שכה תקפו עמר ובשמן זה את זה בחריפות, להנאת הישובים באולפן.

השאלה המדינית היא עקב אכילס בתוכניתו של לוי לא רק מן החיבוט הטקטי אלא גם מבחינה אסטרטגית. אפשר היה להיזהר בכך ביום ראשון, כאשר האירוע הקשה בדרום לבנון הציב על הכינוס ודחק את הסיקור העיתונאי שניתן לו לקדחזוזיה. אלמלא המאבק של החיזבאללה ומותם של שלושת הנוחילים, אין ספק שהכינוס של לוי היה מקבל את הכותרות הראשיות למודת היום, כפי שקיבל בשניים מהעיתונים ערב הכינוס. האירוע בלבנון אילץ את לוי גם לשנות את תוכניתו ולפתוח את דבריו בנושא המדיני. העומד מבחינת סדר־היום הפוליטי שלו במקום השני. מיקומו של נושא זה על סדר־היום הלאומי בבחירות 1996 עשוי לקבוע במידה רבה את הצלחתה של הרשימה החדשה. אם להסתמך על סקר צמח שהתפרסם השבוע ב"משרד הבחירות" של הטלוויזיה, שני־שלישים מהבחרים עדיין שוקלים וקובעים את אופן הצבעתם על רקע סוגיית השלום הביטחון, ואם כך, אפשר שמה שהיה, הוא שיהיה – עבודה מול ליכוד. ליכוד מול עבודה.

הדילמה הפוליטית

הצלחתו של לוי לפרוש מהליכוד עברה ב"שטח הפוליטי" כאש בשדה קצים. נסיונותיהם של דוברים מטעם הליכוד להמעיט בחשיבותם ומספרם של ראשי הרשויות המצטרפים או לא אל לוי, היתה לעג לרש. מי שמצוי בעשה בסניפי הליכוד בפריפריה נעשה מודאג. אבל מודאגים לא פחות גם אלה המצוים בעשה בערי הפיתוח, בסניפי מפלגת העבודה, ש"ס והמפד"ל. לוי עשוי לגנוב – ואולי יותר מכך – בכל אלה.

השבוע סיפרו אישים ממפלגת העבודה, ובהם שר, חברי כנסת ומועמדים בפריימרים, על מסרים שקיבלו מפעילותם, בדבר הדילמה הקשה שבפניה יעמדו, כאשר יתחיל לוי לעבוד בשטח. אל תימנו אותנו כנכם בטח, אמרו המסרים.

יהיה קשה להם, לפעילים, לסרב להצעה להצטרף סניפי־סוף למפלגה הדרוכה בשמם ובשפתם – לארדוקה מרוקאית אלא חברתית וחברתית – ולהישאר תחת זאת במפלגה שמנהיגיה משקיעים את רוב מרצם בתהליך השלום, מתנבדים לאליטת הפינגטים ומתנבדים לפריפריה, מה עוד שהקרע ביניהם לבינה הולך ומתרחב מאז הבחירות להסתדרות. אבל תהיה זאת טעות, שרבים עושים, לצמצם את כוחו של לוי למגזר מוגבל טרטוריאלית בערים וקסנות של הדרום והצפון. חבר כנסת תושב צפון ת"א סיפר על אחד ממכריו, שכעס על דוד לוי בגלל הבטחה שהופרה. בשבת שוחחו פוליטיקה, המכר, אדם דתי, תומך מפד"ל ככל הנראה, הפתיע את הח"כ כשאמר לו שיתמוך בלוי בבחירות. הכיצד? שאל אותו – לא מזמן היית 'אש וגופרית' כלפי לוי. אש־וגופרית לוח־ובחירות לחוד, היתה התשובה. אותו חבר כנסת מספר על שיחות נוספות־שקיים בימים האחרונים ושובחירו לו, כי לא מדובר כלל במהלך קיקיוני, שכפי ששרטט בפניו יו"ר הליכוד נתניהו בשיחה ביניהם עדיין כיוון מרכז הליכוד.

פרופסור שלמה בן־עמי, מן האנשים המצויים בנעשה ב"שטח" הפוליטי, סוען שבפני דוד לוי ניצבות שתי אפשרויות: [illegible] פעילה במתנה המיירי, המוכן בפריפריה ומליון בעיקר מבחרים בני עדות המזרח, אם יסתפק בכך, הוא עשוי לנגוס בכמה מפלגות ולהגיע לכנסת הבאה עם כ־5־6 מנדטים. אבל אם יבחר לפרוץ את המחנה הזה ולהקים תנועה רב־עדתית ורב־מעמדית, שגם המעמד הבינוני יוכל למצוא בה בית פוליטי, רואה בכך בן־עמי פוטנציאל לפריצת־דרך פוליטית רבתי.

הוא מתבטא בכוח כלפי בכירים במפלגת העבודה, הרואים במהלך הפוליטי של לוי אך ורק פוטנציאל לגיזום הליכוד. מדובר באנשים שאינם מסוגלים לראות מעבר לקצה האף שלהם, הוא אומר. "אם לוי יצליח לפרוץ את המחסום הראשוני ויקים את המפלגה הסוציאל־דמוקרטית האמיתית, הוא יפגע בכשמת אפה של מפלגת העבודה".

זו, סוען בן־עמי, נעשתה למפלגה של מנב"לים בעלת תפישה כלכלית־חברתית של התמסרות סוציאלית לכוחות השוק, ויצרה בכך ואקום הקורא לתנועה חדשה לתפוש את מקומה.

המהלך של לוי מצוי עדיין בראשיתו, וכך גם ההערכות בדבר סיכוייו והכשלים המצוים בדרכו להחירות. גם המגעים שהוא מנהל עם אישים שונים, אנשי אקדמיה, פוליטיקאים ויוצאי צבא, אינם קרובים עדיין להצלחה. הדילמה המרכזית שתעמוד בפני לוי בעניין אופי הרשימה שבראשה יעמוד, היא האם המפלגה החדשה תהיה אכן בצלמו ודמותו או שתהיה פתוחה גם לקולות ומוזנים נוספים, דמוקרטית באופיה. ■

יותר פוליטיקאי

(המשך מעמוד קודם)

הבעת־יסטית התפיסה האסטרטגית מבית היבר של האפו אסר.

"הדמנן" של שיתבי עם אריה"ב הוא רב שנים והתחיל במחצית שנות ה־70. הוא שלח את שני בניו ללימודים הזוקא באריה"ב. הוא מרבה לבקר בה ופתח יחור לחשיבה מערבית מעמיתיו בצמרת המדינה. לדברי הד"ר אלמרט, יחסיו עם אנשי הממשל האמריקאי טובים. האמריקאים רגו אותו ואולי אף כיתנו לכך שהשיחות יהיו בדרג הנמוך ומשום שרצו בשיחבי ליד שולחן הנרמ, ובכך להביא אולי, לפריצת־דרך.

ככידים באמ"ן, כמו גם המומחים למדיה באקדמיה, תמיד־ידעים שמיניו של הרמטכ"ל שיתבי ושלחתו לוחשיגנסון מצביעים על כוחנות רציניות של אסר לקדם אתו המרנ עם ישראל. בדיבה הפנים־עברית, מסבירים המקורבים באמ"ן, מיניו של שיתבי – כאמור, מוסלמי סוני – הוא גם איתות בדרך לעם הסורי, שהמנים בהוים בו רוב, כי מדובר באינטרס לאומי. שיתוף כל הגורמים והעדות הוא דרך נוספת לקבלת הלגיטימציה לתהליך הנרמ עם ישראל.

שיתבי, דמות מוכרת היטב לעם בסוריה ובעל מעמד מכובד. שליחתו למפגש הרמטכ"לים אמורה להתפס בעיני הציבור הסורי כבחינה רצינית של המשטר לקדם את המו"מ.

בדיבה מול ישראל וארה"ב המתוכנת בנרמ, אמר הד"ר אלמרט, בחיבור של שיתבי היא מחנה גדולה של אנשי הצדרת כחנות: "זה האיתות וכי גדול. אחרי האכזבה מהמפגש הקודם עם ברק, סימן שזה יביא לתוצאות". לדבריו, שיחות הרמטכ"לים הן לא פחות חשובות מחצנה וקשורתיות. יש מסר בפומביות של המפגש.

ניתן להעריך כי מידת הנמיטות שניתנה לשיתבי עליידי אסר לקראת המפגש עם שחק מוגבלת, אבל נראה כי מידת הגמישות שניתנה לשחק עליידי יצחק רבין תהיה שונה לא פחות. שיתבי, שעבל ותיק, לטר לאדון מרנ שיסייע לו לבסוף במהלך המפגשים. יש לקוות שהתכבות למפגש הקרוב של שיתבי עם שחק הכשילו באמת ויביאו לפריצת־דרך בתהליך. ■

מה בדיוק עושים ביום הזה?

רבין וערפאת עדיין לא הסכימו מה יקרה ב־1 ביולי. רבין מעדיף תהליך דו־שלבי ואילו ערפאת דורש חתימה על הסכם הביניים כולו. על מה הוויכוח, וכיצד הוא יסתיים

מוטי בסוק

ה־1.7.95, תאריך היעד הישראלי־פלסטיני, מגיע ממש מעבר לדלת. ארשרשו, אנחנו נוגעים בו. בסך הכל עוד שמונה ימים, בשבת הבאה. אבל אף שהוא כל־כך קרוב, ואפשר היה לעשות, גם הגיגה יפה, ביניהם אין כל תכנה או הסכמה בין יצחק רבין ויאסר ערפאת מה בדיוק עושים ביום הזה. יצחק רבין אומר נחתם, אבל על מה שהסכמנו עד עכשיו. ויאסר ערפאת, שקלפי המיקוח שלו מרעיים מאוד, אומר לא ולא. נחתם, אבל על כל מה שאתם הישראלים התחייבתם להתחתם ביום הזה, כלומר על הסכם הביניים.

אנחנו חיים בתקופה אינטנסיבית. ההיסטוריה מתרחשת ממש מול עינינו. אירוע המונע היסטורי רודף אירוע. הסכם עם הפלסטינים, שלום עם ירדן, ובשבוע הבא שיחות בין הרמטכ"ל שלנו והרמטכ"ל הסורי. הריצה אחרי האירועים כל־כך מטורפת, עד שלעתים אין לנו זמן לעצור ולו לרגע כדי לשבת ולהשקיף על היער כולו. היער הפלסטיני בכל זאת נראה אחרת בחודשים האחרונים. מספר הפיגועים ירד ירידה דרמטית. הרמאס הביא־אחר הישלמי נאלץ את נשקו, לפחות חלקית. יאסר ערפאת הוא בעל הבית בשטחים ובמחנה הפלסטיני. בעזה יש סדר. אחרים מאוכזבות הבריות ומאירופה מספרים גם על תחילתה של אוירה אופטימית, של תקווה חדשה. התהליך ההיסטורי ברור. יוסי שריד, מבר בצוות המשא ומתן הישראלי, אמר אין הדברים מפורשות – הפלסטינים הולכים לקראת מדינה עצמאית בעזה ובאיו. ועל הרקע הזה נטל הוויכוח על ה־1.7.95.

יצחק רבין קבע את הבישוי "אין תאריכים קדושים". התאריך הלא קדוש האחרון לפני ה־1.7.95 היה ה־13.7.94. לפי "הסכם העקרונות", בתאריך זה (כלומר לפני כשבוע) הצפה ישראל אמורה לצאת מכל ריכוזי האוכלוסיה בשטחים ("הערכות מחדש") והפלסטינים הוד אמורים לעבור את הבחירות הדמוקרטיות הראשונות בעזה ובאיו (ולמעשה בכל העולם הערבי). לפני כמה שבועות, כפגישה בין ראש הרשות הפלסטינית יאסר ערפאת ושר החוץ שמעון פרס, נקבע תאריך היעד ה־1.7.95. ערפאת דיבר על תאריך מוקדם יותר. פרס לחץ על ה־1.7.95. ויאר אבו זיאד, מראשי הפלסטינים במזרח ירושלים, אמר השבוע כי שני האישים שנו בשיר הלמו על תאריך יעד. היה עדיף אילו הסכימו לפעול במשותף ובצורה אינטנסיבית להשגת הסכם, אבל בלי לקבוע תאריכים שאיש אינו יודע אם יוכל לעמוד בהם, ובדרך כלל לא עומדים בהם.

כאשר נקבע ה־1.7.95 לראשונה, ישראל (קדי יצחק רבין ושמעון פרס) כן התייחסה לתאריך כאל יעד כמעט קדוש. היה ברור להם כי ערפאת משקיע מאמצים, יותר מאשר בעבר, לרסון ארגוני הטרור הפונדמנטליסטים, כי הוא מולך על חבל דק, וכי בציבור הפלסטיני יש תקוות גדולות לקראת הבחירות מדש והבחירות. אכזבה, הם הבינו, עלולה לפגוע לא רק במרקם היחסים העדין בין ישראל לרשות הפלסטינית, אלא גם במרקם היחסים בין ערפאת לרבים. הם, לגרות המעדים הגדולים כביכול, קשה לקבוע בוודאות מה יקרה יום. מה עוד שרבין וערפאת רחוקים בינתיים, את המפגש ביניהם, שבו אמורים להיחתם הדברים. המגעים בין הפלסטינים לישראל מתנהלים בשבועות האחרונים בעצרות ועדות ותתי־ועדות בשלושה מישורים עיקריים. המישור החשוב ביותר, שבו מצויים כל המוקשים, הוא המישור הבישראלי. בראש הצוות הישראלי העוסק בנושא זה עומד ראש אגף תכנון, האלוף עוזי דיין, העובר עמוד לראש הממשלה.

הנושא השני הוא הבחירות. יואל דינגר, היועץ המשפטי של משרד החוץ, ד"ר סאיב עריקאת, חבר הרשות הפלסטינית, סיימו למעשה את העבודה. את הזכרעה בכמה שאלות כבדות משקל הם השאירו לדג המדיני. האלוף אורן שחור, מתאם הפעולות בשטחים, ועו"ד ג'מיל טריפי, חבר הרשות הפלסטינית, עומדים בראש הצוותים העוסקים בחודשים האחרונים במישור השלישי, והוא העברת כל סמכויות השליטה האזרחיות בשטחים מישראל לרשות הפלסטינית.

בתחום הבחירות נותרו פתוחות שתי שאלות כבדות: האם תושבי מזרח ירושלים יוכלו להיבחר והיכן הם יצביעו. התשובה לשאלה הראשונה היא כן, בתנאי שתהיה להם גם כתובת שניה (פיקטיבית או אמיתית) מחוץ לירושלים. הפתרון לשאלה השניה יהיה טכני. נושא העברת הסמכויות אינו מעורר בינתיים בעיות מהותיות, אבל הוא מצריך הרבה עבודה שחורה, שכן מדובר ביותר מ־40 סמכויות. שאלת הסמכויות לא תעכב את החתימה ב־1.7.95. מה שאי־אפשר, כמובן, לומר על המחלוקות בנושא הביטחוני.

ישראל הציעה לערפאת לפתור את הבעיות הביטחוניות בתהליך דו־שלבי: ב־1.7.95 יחתמו ישראל והפלסטינים על הסכם חלקי, שיש בו הרבה "בשר" לפלסטינים. ישראל מתחייבת על יציאה, בתוך ארבעה חודשים לכל היותר, ממרכזי ארבע ערים בגדה – ג'נין, טולכרם, שכם וקלקיליה. מיד אחרי כן ייערכו הבחירות בגדה וברצועה למועצה האוטונומית. ב־1.7.95 יחתמו ישראל והפלסטינים גם על העברת הסמכויות האזרחיות לפלסטינים. הדיונים, הסכניים בעיקרם, על השלמת הצד המשפטי של הנושא, יימשכו גם אחרי החתימה. בשלב השני, הפעם בלי לקבוע תאריכי יעד, ישראל תצא מרמאללה ומבית־לחם (אבל לא מחברון) וממרכזי אוכלוסיה אחרים, והפריסה מחדש של צה"ל בגדה תושלם.

המועצה הפלסטינית, בראשות יאסר ערפאת, תנהל את חיי הפלסטינים בגדה וברצועה. אלא שבגדה, בניגוד לרצועה, צה"ל יהיה בפנים הנוכחות היהודית (מתנחלים, אבל לא רק מתנחלים) תהיה הרבה יותר מאסיבית ובולטת. כמו בעזה כך גם בגדה רבין אינו מתכוון בשלב זה להחזיר התנחלויות. הוא שומר את הקלף הזה למשא־ומתן על הסדר הקבע. האם בעזה היתה ונשארה נצרים אחת, בגדה יש עשרות נצרים. המידב שרבין מוכן לעשות עכשיו הוא לקטר, כמו שלשום, בנוסח "ראיתי שני ישובים עם 30 משפחות בלבד בכל ישוב. העלות הביטחונית של כל משפחה לאחר המדינה היא רבע מיליון דולר לשנה".

לישראל – יותר נכון לראש־הממשלה רבין, שהרי על־פי ישק דבר – התוכנית הדרשלבית נוחה מהרבה בחינות, ובעיקר מהבחינה הביטחונית. גם לאחר לקחי עזה וידיעו תחילה. לאחר ביצוע השלב הראשון תוכל ישראל להפיק לקחים וללמוד מהשגיאות, אם יהיו כאלה, לקראת השלב השני. והרי היציאה מרמאללה ומבית־לחם רגישה יותר, בעיקר בגלל קדמתן לירושלים.

הפלסטינים דורשים את ביצוע "הסכם אוסלו", "הסכם העקרונות" ו"הסכם קהיר", ככתבם וכלשונם. כלומר יציאה של צה"ל מכל מרכזי האוכלוסיה עוד לפני קיום הבחירות. מידב הנמישות שהם מוכנים לגלות, בינתיים, הוא יציאה של צה"ל ממרבית הערים כבר בזמן הקרוב מאוד וקביעת לוח זמנים מיידי ליציאה מהמקומות האחרים. הפלסטינים כוללים ברשימת הערים גם את חברון, אף שישראל והם סיכמו מזמן כי בחברון יישמר, לפחות בינתיים, הסטטוס קוו. הפלסטינים גם מותחים ככל האפשר את המושג "מרכזי אוכלוסיה". למעשה הם דורשים כי צה"ל ייצא מכל הישובים בגדה. ישראל כוללת במושג הזה בעיקר ערים פלסטיניות וריכוזי אוכלוסיה גדולים אחרים.

מה יהיה השבוע תימצא שוב הפשרה. יתכן שקודם לכן צד א' או צד ב' יעשה איזה שריר קטן, לצורכי פנים, ויהיה משברון, אבל הסבירות ברור. הפלסטינים יוותרו, כביכול, בכמה פרטים, והיערכות מחדש תתארך בעוד כמה חודשים, ותהיה פחות או יותר כפי שרבין רוצה, אבל בסופר־של־דבר, עוד לפני הבחירות לכנסת, תהיה לפלסטינים אוטונומיה שלהם בגדה וברצועה. במאי הקרוב, ובכר אמרנו אין תאריכים קדושים, אמורות להתחיל השיחות על הסדר הקבע בשטחים. איך אמר המשורר, "בלי רגע מת אחר". ■

חגור

ל' ג'ועדה

אחר 51 שנים אני שב אל המקום הזה. בקיץ שנת 1944 הייתי חניך קורס מפקדי מחלקת שנערך כאן. מפקד הקורס היה יוסף אביחיל, לימים – האלוף יוסף אביחיל, ממפקדי ההגנה הראשונים ומבכירי מפקדי צה"ל במלחמת העצמאות. גם מקרב תניכיו ומדריכיו בקורס שלנו באותה שנה יצאו כמה מהגדולים שבלוחמי תש"ח, מי שהחלו כמפקדי מחלקות ופלוגות והיו למג"דים ומז"טים. אני מזכיר כמה מהם: חיים ברלב, עוזי נרקיס, צבי זמיר, עמוס תורב, יוסף ירדיב, דני מס, משה קלמן, יוסף סבוקין, ישכה שרמי, מולה כהן, צבי גרמן, צבי הדביץ, משה צרוק ו"אחרים". אף שאיני אוהב את הביטוי הזה, כי בין ה"אחרים" הללו נמצאו כמה מן האריות שבחברות. אחרכך, במלחמות הבאות, היו לא מעט מתניכי ג'ועדה אלופי צה"ל.

מפקד הקורס היה יוסף רוכל, לימים – האלוף יוסף אביחיל

בין השנים 1938 ל־1948 עברו, כך שמעתי, 1,500 תניכים את המקום הזה. רבים מהם נפלו בקרבות האחרים אבדו בחולי ובזקנה. אך החיים באו לג'ועדה להיפגש לאחר דחות.

ג'ועדה, הממוקמה לקיבוץ עין השופט, ברמות מגידו, היתה מאז מאורעות תרצ"ד־תרצ"ט אחד ממרכזי ההגנה הנודעים. היא הוזכרה ב"שיר הפ"שים" הידוע של אלתרמן: "ג'ועדה, תל־עמל, כנרת ותניתה/ אתן לנו דגלים ואנו החומה". הלאה שם כומר התאו "כי לא ניסוג מחדר/ כי דרך אין אחרת/ אין עם אשר ייסוג מחפירות חייו".

זו היתה האקדמיה הצבאית במחתרת. "שולחן־הזהל של אלוהים". וגם אני עברתי התרוצצתי כחניך וכמדריך על פני הגבעות הזה ובגאיות יעל פני המדרונות החשופים, בין ריחניה וחליית ארדוחה לכפריין, בין משמר העמק לבת־שלמה. בקיץ להטה ג'ועדה ככבשן ובחורף הרצלפה רוחות וגשמים. הכרנו כל דרך עפר, כל שביל, כל שיח וכפל־קרקע. וייזכרו לטובה עניי הברחש הצרעות ועלעולי האבק.

עַל פְּנֵי הַגְּבָעָה נִיצַב בֵּית הָאֲסִיפָה הַגָּדוֹל. וּסְבִיבוֹ אֹהָלִים, הַקְּרֵי־אֶן־בָּאכָן. לֹא פַּעַם, בְּצַעַר, תָּרַגְּלוּם הַבּוּרוֹת... וּבִידֵינוּ רִגְלוֹנִים לְגוּפֵיהֶם הַמְיֻצָּנִים כְּלֵי נֶשֶׁק. אַךְ לְפְעָמִים הִתְצָאוּ "הַכְּלִים" מֵה"סְלִיקִים" וְהַסְּבִיבָה רוֹעֶמֶת מִרִּי הַתְּפָרְצֻיּוֹת. שָׁם גַּם הִתְוַדַּעְנוּ לִשְׁתֵּי הַמַּרְגֻּמוֹת שֶׁהֵיוּ אֶת הָאַרְטִילֶרְיָה שֶׁלָּנוּ: זוֹ שֶׁל הַ־52 מ"מ וְזוֹ שֶׁל הַ־81 מ"מ. עַל הַפַּצָּצָה שֶׁל הַקְּלָה יוֹתֵר הָיָה סָגוּר בְּאוֹתִיּוֹת לַטִּינִיּוֹת "אוֹצֶ"ק" OCEK, כְּלוֹמַר בְּרֹאשֵׁי תֵּבוֹת – "עוֹד צְעַד אֶחָד קִיּוּמוֹ". עַל הַכַּדּוּרָה יוֹתֵר נִרְאוּ הָאוֹתִיּוֹת HCM, הַצֵּמֶן, כְּלוֹמַר – "הַרְבֵּה צְרוֹת מֵעַם נוֹת". אַמְצְעֵי לְחִימָה שֶׁנִּתְּנוּ בְּסִדְנָאוֹת הַתַּע"שׁ הַחֲשָׁאִיּוֹת. נִשְׁקוֹ שֶׁל צְבָא הָאֵיזוֹנִים.

שָׁם לָמַדְנוּ יוֹמָם וָלַיְלָה. שָׁם הִתְוַכַּחְנוּ עַד אוֹר הַבֹּקֶר עַל תֵּאוֹרְיָה וּשִׁיטוֹת הַדְּרָכָה. שָׁם שִׁיְּנוּ אֶת "עִקָּרוֹנוֹת הַמִּלְחָמָה" וְנִתַּחְנוּ אֶת תַּהֲלִיךְ קַבְּלַת הַהַחְלָטוֹת גַּם בְּאַמְצָעוֹת "חִיזּוּב הַהֶגְיוֹן שֶׁל הָאוֹיֵב". שָׁם עִצְּבוּ שִׁיטוֹת לְחִימָה וְזִידָה בִּיחִידוֹת קְטַנּוֹת, אַךְ גַּם הִתְנוּ הִיסּוּדוֹת לְצְבָא שֶׁעָבַר תּוֹךְ זְמַן קָצָר מִמַּלְחֶמֶת חוֹלִיוֹת וּמַחְלְקוֹת לְקְרָבוֹת רְחָבֵי הִיקֵף, לְהַפְעָלַת גְּדוּדִים וְחֲטִיבוֹת. שָׁמְעוּ הַרְצָאוֹת מִפִּי גְּדוֹלֵי הַמּוּמְחִים וְתֻרְגְּלוּ אֶת הַנִּלְמָד עַד אֲפִיסַת כֹּחוֹת.

כָּאן אוּלַי הַמָּקוֹם לְחַזֵּר וְלְהַכְחִישׁ אֶת הַדִּיבָּה הַמְּסוּפֶּשֶׁת עַל "הַבְּרִדְק" שֶׁשָּׁרַר, כְּכִיסּוּל, בַּהַגָּנָה. בַּג'ועדה הָיָה מִשְׁמַעַת בְּרֹזֶל וְסֵדֶר מוּפְתִּי. בּוֹקֶר בּוֹקֶר, לְאַחַר רִיצַת שַׁחֲרִית אֲרֻכָּה, וְחַצְּה וּגְיוֹלוֹת, בִּיצּוּחַ נְעָלַיִם וְסִירְחוֹר הַמִּסְכָּנוֹת, נִצְּבוּ בְּמִסְדָּר עַל פְּנֵי הַרְחָבָה, לִיד הַבַּיִת. הַקָּצִין הַתּוֹרֵן פָּקַד: "פְּתוֹחַ שׁוּרוֹת, צְעָדָה" וְיוֹסֵף מִפְקָדֵנוּ הָיָה עוֹבֵר עַל פְּנֵי תַּנִּיכָיו כְּשֶׁהוּא בּוֹדֵק כָּל אִישׁ וְאִישׁ אִם אֵין בּוֹ רֹבֶב, חֹם וְחַלִּילָה. הוּא עָשָׂה זֹאת לְאַחַר שֶׁעָבַר כָּל אֹהֶל וְאֹהֶל, כְּשֶׁהוּא מוֹדֵא אִישִׁית שֶׁהַכֹּל בְּסֵדֶר וְהַכֹּל נָקִי וְהַכֹּל רָאוּי לִכְבוֹדוֹ שֶׁל קוֹדֵם קְצִינִים בַּג'ועדה.

בְּצְבָא־מִתְנַדְּבִים אֵינָךְ זוֹקֵק לְעוֹנֶשׁ וּלְסַנְקְצִיּוֹת וּל"מִשְׁטָרָה צְבָאִית" שֶׁלֹּא הָיְתָה אֵת. מִי שֶׁנִּשְׁלַח לְשֵׁם עֹבֵר שְׁבַע בְּרִיקוֹת עַד שֶׁנִּמְצָא כָּשִׁיר. כְּבוֹד הָיָה לְהִימָּנוֹת עִם תַּנִּיכֵי הַקּוֹרְסִים הָהֵם.

*

לְאַחַר חֲמִישִׁים שָׁנָה אֲנִי מִתְרַחֵר בֵּינֵי לְבֵינֵי בַּג'ועדה. אֵינֶנִּי מוּמְחֶה צְבָאִי וְלֹא חוֹקֵר וְלֹא הִיסְטוֹרְיוֹן בְּקִיא וְשׁוּפֵט, מִלְּךְ מִמִּדַּת וּמִחִיר, אַךְ בַּחֲשִׁכּוּת הַכּוֹלֶל נִרְמֶה לִי שֶׁנִּיצַּחְנוּ בַּמִּלְחֶמֶת הַעֲצְמָאוּת גַּם בְּגֹלֶל ג'ועדה, בְּגֹלֶל הַקְּאָרִים שֶׁנִּצְּרוּ שָׁם וּבָאוּ לִידֵי כִּיסּוּי מִרְמַת הַקְּצִינִים הַזּוֹטְרִים וְעַד הַמְּפַקְּדִים הַבְּכִירִים. הֲרֵי חֹרֶף מַעֲזִיּוֹת קָשׁוֹת וְמֻשְׁגִּים כֹּאֲבִים וְשִׁכּוּר לִימוּד גָּבוֹהַּ וְקוֹרֵעַ לֵב עָלָה בִּידֵי הַסֹּגֵל שֶׁגּוֹדֵל גַּם בַּג'ועדה לְהִתְעַבֵּר, לְגֻלּוֹת תּוֹשִׁיָּה וְעוֹרְמָה וּכְשֵׁר תְּמִרוּן וְאַלְתּוּר, גַּם אוֹמֵץ לֵב וְלְהַפִּיק לְקָחִים. הֵם יָדְעוּ לַעֲמוֹד בַּאֲבִידוֹת הַכְּבֵדוֹת וְלְעַצֵּב שִׁיטוֹת לְחִימָה הֵאוֹת לְזֻמָּנִים הָהֵם וְלְתַגְּאִיּוֹת הַמִּיּוּחָדִים שֶׁל הָאָרֶץ. אַחֲרוֹת לֹא הָיָה מוֹשֵׁג הַנִּצָּחוֹן בַּמַּעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.

קָשֶׁה לִי כֹּבֶד הַדּוֹר הַזֶּה לוֹמַר זֹאת, וְאַף עַל־פִּי־כֵן אוֹמֵר, שֶׁדּוֹר תַּשְׁ"ח הָיָה כְּרֹאשׁ דּוֹר טוֹב, שֶׁאִלְמְלָא כֵן לֹא הָיָה מָגֵן עַל הַמְּדִינָה שֶׁנִּתְצְרָה וְלֹא הָיָה עוֹמֵד בְּמִסּוֹת וּבְמוֹרָאִים שֶׁל הַיָּמִים הָהֵם.

לְכֵן נִסְעַתִּי גַּם אֲנִי אַתְמוֹל לַג'ועדה, ל"גִּבְעַת־נוֹת", אֶל "מִפְגַּשׁ הַדְּעָים" וְאֶל הַנְּאוּמִים וְהַשִּׁירִים, אֶל הַשִּׁיקְפִּיּוֹת הַמְּסֻכָּת וְאֶל תְּמוּנוֹת צה"ל הָאִי, כֵּן, אֶל רֹאשׁ הַמֶּמְשָׁלָה שֶׁבִּילָה בַּג'ועדה כְּתַנִּיךְ וּכְמַדְרִיךְ הָיָה שׁוּתָף גַּם הוּא בַּמַּעֲשֶׂה הַמְּרֻשָּׁן וְהַעֲקֵבִי שֶׁל "יְצִירַת הַכּוֹחַ הָעִבְרִי בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל".

אַז לֹא יָדַעְנוּ מִי יִהְיֶה וּמִי יָמוּת, מִי יִזְלַךְ גַּרְזוֹ וּמִי יִזְלַךְ עִם וּמִי יוֹלִיךְ אֶת יָדוֹ עַל הַנִּיר וִיסַפֵּר אֶת הַיָּמִים הָהֵם. לְפְעָמִים נִיתַּן לוֹמַר שֶׁאַז הָאֲמַנּוּ בְּ"צִדְקַת הַדֶּרֶךְ", שֶׁאֵין לָנוּ בְּרֵרָה אֶלָּא לְהִילָּחֵם עַל שֶׁלָּנוּ. זֹכֶר ג'ועדה מוּעֲלָה הַיּוֹם בִּישְׂרָאֵל קְרוּעַת מְחוֹלְקוֹת. הַפַּעַם שֹׁרֶשׁ הַיֵּנוּ יַחְדָּיו לְכַמָּה שָׁעוֹת.

זֶה נִרְאֶה רָחוֹק כָּל־כָּךְ. אֲנַחְנוּ עוֹד הִתְאַמְּנוּ בְּרִמּוֹנְיֶיךָ בְּעֲלֵי רֹאשׁ־הַדֶּלֶקָה הַמְּזֻכָּךְ בְּקוֹפְסַת גַּפְרוּרִים. בֵּינֵינוּ, לֹא נִכְרֵינוּ אוֹ נִינֵנוּ, הִשְׁמִידוּ אֶת הַכּוֹר הַגַּרְעִינִי בְּבֵגְרָאד בְּמִבְטְזִי אִי־16 הַמַּצְרִידִים ב"מַצְצוֹת חֲכָמוֹת". נוֹהֵג לוֹמַר כִּי בְּעוֹלָם הַטֶּכְנוֹלוֹגְיָה בָּאִים הַדְּבָרִים זֶה בְּמִקְּסָם זֶה. בְּבֵחִינַת יֵשׁ מִפְּנֵי חֹדֶשׁ תּוֹצִיאוּ. אַךְ בְּעוֹלָם הַדָּת, הָאֲמוּנוֹת וְהַדֵּעוֹת, כְּמוֹ בְּתַחוּם מַעֲשֵׂי הַגְּבוּרָה, אֵין הַחֹדֶשׁ מְבַטֵּל אֶת הַקֹּדֶם לוֹ אֶלָּא נִיצָּב בְּצִדּוֹ וְחוֹלֵק לוֹ כָּבוֹד כְּבַעַל חוֹב. ■

פצצה על מדרגות הרבנות

רשימת פסולי החיתון עתידה לתפוח בשנים הקרובות לממדים מפלצתיים, ואין בתוכניתו של השר שטרית פתרון אמיתי לבעיה. המתרון, עושה רושם, יבוא מהשמה

אוריה דיין

יוני 1972, החודש לפני 23 שנים, פרץ אחד המשברים הפוליטיים הקשים ביותר שפקדו את המדינה בתקופת השאנגות. הוא שבין שתי המלחמות. במרכזה של השערוריה עמדו שני צעירים מתל־אביב, אז ואנוש, שהוריהם עלו משליון אחרי השואה. הם הכירו בשכונה. היה שם גם פלוני הרשע, שפרצה השערוריה הם הוו אנשים אלמונים. אחרי ששכבה השערוריה הם שבו וצללו באלמוניותם. שמותיהם נשכחו מתודעת הציבור כבר לפני זמן רב, אבל הביעה שהעמידה אותם לתקופה קצרה במרכז ההתעניינות הציבורית, בעיית פסולי־החיתון, ממשיכה ללוות את הפוליטיקה הישראלית עד היום.

"פרשת הנערים", אותה שערוריה פוליטית שפרצה ב־1972 ואיימה להפיל את ממשלת גולדה מאיר, התחילה כאשר רס"ר בצבא קבע בא למשרדי המועצה הדתית בתל־אביב וביקש להירשם לנישואין. שם התברר לו, להפתעתו המוחלטת, כי דתו היהודית אוסרת עליו לבוא בברית הנישואין. אמר נישואה לאביך בפולין, כך הסביר לו רשם הנישואין, אחרי שהיתה נשואה לגבר אחר, שעוד אותה בלי שהתגרש ממנה. אחרך את אחותך, המשיך האיש והסביר, זה הופך לממזרים, וממזרים, כידוע, פסולים לחיתון.

פרטי המקרה נודעו בציבור והשרים משה קול ויקטור שם־טוב, אנשי האגף הליברלי בממשלה של אותם ימים, איימו לפרוש מהממשלה ולגרום להפלתה אם לא תימצא הדרך לאפשר את נישואי האחים. שרי המפ"ל איימו לפרוש מהממשלה אם היא תקבל החלטה שלא תעלה בקנה אחד עם ההלכה. המשבר נראה חסר־מוצא. גולדה מאיר ושרי מפלגת העבודה היו חסרי־אונים עד שהרב הראשי לצה"ל, האלוף שלמה גורן, נחלץ להצילם.

תחילה הוא קבע, כי מאחר שמדובר בחייל, מוסמכת גם הרבות הצבאית, ולא רק הרבנות הראשית, לטפל בעניינו. אחר־כך הקים גורן בית־דין רבני־צבאי מיוחד, וקבע כי בית־הדין קיבל מסמכים חדשים, שמעולם לא פורסמו, ומהם עולה כי נישואיה הראשונים של האם לא נערכו כדת ולכן לא היו הקפים מבחינה הלכה. וכך, במבצע צבאי מהיר, הותרה ממזרותם של האחים. בעייתם נפתרה בעייתה של המדינה מבחינה לחתקים.

רשימות בסימן עלייה

שישה שרים כיהנו במשרד הדתות מאז שחדר הרמטכ"ל סיבב להתערב ב"פרשת הממזרים" ועד ששמעון שטרית החליט, לפני שבועות אחדים, להתחיל לטפל בצורה מהוסדת בחידה ברשימת פסולי־החיתון. כל השישה (חמישה מהמפ"ל ואחד משל"ם) הדתרקו מהטיפול בנושא כמו מאש, ורשימת פסולי החיתון הלכה ביניהם ונתפחה.

איש מהשרים לא ברק את הרשימה. איש מהם לא הדגיש בשאלה עליה אילו קרבנות מולים רשמי הנישואין במרוצות הדתיות לכלול בה שמות ורשים ולשלול מאנשים את הזכות להינשא ולהקים משפחה. הזכות המוגן, אגב, מוכרת בעולם כאחת הזכויות הבסיסיות ביותר שכל מדינה חייבת להעניק לאזרחיה. בסעיף 16 של הצהרה האוניברסלית בדבר זכויות האדם נאמר, כי "כל איש ואשה שהגיעו לפרקם, רשאים לבוא בברית הנישואין ולהקים משפחה, ללא הגבלה מטעמי גזע, אזרחות או דת".

בנוסף לאנשים שההלכה מגדירה ממזרים, כלולים ברשימת פסולי החיתון של משרד הדתות עוד מגוון רבים ומגוונים של בני־אדם. מבקרת המדינה מרים בן־פורת בדקה ב־1990 באופן מדגמי את הרשימה ומצאה בה 87 שמות של אנשים שנמצאו אסורים להינשא לאדם אחר עד שיעברו להתגרותשן על פי ההלכה", 85 מקרים שבהם "אשה נשואה קיימה קשרים עם גבר זר ולכן היא "אסורה לבעלה ולבועלה", ו־50 שמות (כולל 15 שמות של ילדים) שלגביהם "נקבע שאדם יהודי או שוטל ספק לגבי יהדותם", את הסיבות להכללתם ברשימה של שאר המקרים שנבחנה שם הגדירה בן־פורת כך: "אנשים שמצבם המשפחתי סתום ביותר: אי־בהירות לגבי רישום מצבם המשפחתי בתעודת הזהות; נשים הנשקות לחליצה גרושות; גיורות שהה מהסוג; הזה נשים הנשקות לחליצה גרושות המשפחתי בתעודת הזהות; נשים הנשקות לחליצה גרושות; גיורות שהה מהסוג שלגבן לכתי".

עילות מהסוג הזה מאפשרות להכניס לרשימה אלפים רבים ואולי גם רבבות. בגל העלייה שהגיע בשנים האחרונות מחבר המדינות מגיעים למעלה מ־100,000 בני־אדם אם שאין כל ספק באשר למוצאם הדתי: הם אינם יהודים. סביר להניח שיחד אתם הגיעו ארצה גם רבבות עולים שיהודותם, על־פי אמות המידה ההלכתיות, מוטלת בספק. הקבוצה הראשונה, קבוצת העולים הלא־יהודים, מנועה באופן מוחלט להינשא בישראל, על־פי הוקיה, עם יהודים. ברבים בני הקבוצה השניה, אלה שיהודתם מוטלת בספק, אינם נכללים, עדיין, ברשימת פסולי החיתון. הסיבה פשוטה מאוד: הרשויות הדתיות עוד לא הספיקו לאתר אותם: הם יוכנסו לרשימה ברגע שם, או יליהם, יגשו במעם הראשונה למשרדי של רשם הנישואין. רשימת פסולי החיתון עתידה לתפוח בשנים הקרובות לממדים מפלצתיים, ואין בתוכניתו של השר שטרית פתרון אמיתי לבעיה האמת.

הפתרון של עו"ד פילפל

שאלת פסולי החיתון היא אחת הסוגיות הבודדות שבהן קיים ניגוד מוחלט, בלתי ניתן לגישור, בין עקרונות ההלכה היהודית לבין עקרונות הליברליים וכיבוד זכויות האדם.

השר שטרית אינו מציע להפקיע מבית־הדין הרבני, הפוסקים על־פי ההלכה היהודית, את הסמכות לקבוע מי יכלל ברשימת פסולי־החיתון. הוא בסך הכל רוצה שיקפידו למלא אחר ההנחיות שאתרון ברק, לשעבר היועץ המשפטי לממשלה, פרסם לפני כעשרים שנה, בעקבות פרשת הממזרים.

ההנחיות האלה קובעות שאיש לא יוכנס לרשימה בלי שתינתן לו קודם לכן אפשרות להשמיע את טיעוניו, ובלי החלטה "מבוססת על ראיות שאדם סביר היה רואה אותן כבעלות ערך והסתברות" של הסתברות בני מוסמך. "אין רושם הגיעה בתוך בית־דין רבני לפסק־דין מבוסס על רכילות, השערות גרידא או שמועות בעלמא".

ההנחיה הזאת מעולם לא נשמרה. עורך־הדין אתי פילפל, המרכזת מטעם נעמ"ת את הסיוע המשפטי לזוגות המנועים מלהינשא מטעמים הלכתיים, טיפלה לפני זמן מה במקרה שבו החלטת הפסילה היתה מבוססת כולה על רכילות, השערות ושמועות.

זוג צעיר ממרכז הארץ, סיפרה השבוע עו"ד פילפל, המתין באולם שמחות לבואו של הרב שאמור היה להשיאו. כמה דקות אחרי השעה היעודה לעריכת הטקס הגיע לאולם שליח מטעם המועצה הדתית וביקש פתק. "הכלה ממזרה", נאמר בו, "הטקס לא יכולה להיערך". החתונה בוטלה, האורחים חזרו לבתיהם והשמחה הפכה לטרגדיה. הסיבה לביטול החתונה התברר למחרת. במועצה הדתית סיפרו לבני הזוג, כי בבוקר החתונה הגיעה לשם "משלחת של שכנים", שסיפרו כי אמה של הכלה לא התגרשה מבעלה הראשון בטרם נישאה לבעלה הנוכחי. הרב הסביר לבני הזוג, כי אילו היה מדובר "בהלשנה של אדם בודד" לא היה מתחשב ברבים ששמע. "פה מדובר במשלחת, לא בהלשנה בודדת", הוסיף. הזוג נישא בקפריסין.

"הדרך היחידה לפתור את הבעיה היא באמצעות הנהגת נישואין אזרחיים", אומרת עו"ד פילפל. "כל עוד אין נישואין אזרחיים, אנשים נאלצים למצוא בעצמם את הפתרונות האלטרנטיביים". רובם אינם מתקשים למצוא אותם. מספרם של הנרשמים לפתרונות הללו, אגב, הולך וגדל בהתמדה ובקצב מהיר. בשנת 1994 השיאו עורכי־דין של נעמ"ת 40 זוגות באמצעות "הסכמים לחיים משותפים". ברבע הראשון של 1995 הגיע מספרם ל־50.

התנועה לזכויות האזרח, שבעבר היתה מסתפת לתנועת ר"צ ומתקיימת עתה כמסגרת עצמאית, הקימה לאחרונה גוף הקורא לעצמו "הנהלת המרשם של נישואין אזרחיים". הגוף הזה מנסה לרכז נתונים על כל הזוגות הישראליים הנישאים אזרחית. מהנתונים הללו עולה, כי 649 זוגות ישראליים נישאו ב־1994 במה שמכונה "נישואי פרגואאי". מספרם ברבע הראשון של 1995 הגיע ל־197. בקפריסין נישאו אשתקד 246 זוגות. מספרם השנה, כך מעריכים, יגדל לכ־350 ויגיע בשנים הבאות ל־500 זוגות לשנה. קרוב למאה זוגות נישאו ב־1994 באמצעות חתם שערכו עורכי־דין פרטיים, וכמה עשרות זוגות נישאו בטקסים שערכו התנועה הרפורמית והתנועה הקונסרבטיבית.

אבל הנתון המדהים מכולם הגיע להנהלת מרשם הנישואין האזרחיים דווקא מהרבנות הראשית. מהנתונים רשמיים של המועצות הדתיות עולה, כי לפני 21 שנים נישאו באמצעות הרבנות 27,000 זוגות של ישראלים. ב־17 השנים שבין 1974 ו־1991 גדלה האוכלוסיה היהודית במדינת ישראל ב־70 אחוז. אף על פי כן, רק 25,000 זוגות, אלפיים פחות מאשר ב־1974, נישאו ב־1991 באמצעות הרבנות. על פי הערכה, בישראל יש 17,000 זוגות חדשים חיי־נישואין כלי שהתחתנו בטקס כלשהו.

המסקנה העולה מהנתונים האלה ברורה: בהיעדר אפשרות פוליטית ממשית להנהיג נישואין אזרחיים, מצא הציבור החילוני, ולא רק פסולי־החיתון שביניהם, את הדרך לעקוף את המונופול שהעניק החוק הממלכתי לממסד הדתי. התופעה החדשה, ובכך אין ספק, תגבר בשנים הקרובות, בין השאר בגלל שרבבות עולים מחבר־המדינות ימצאו את עצמם במצב שבו החוק החילוני במדינת ישראל אינו מאפשר להם להינשא.

במהלך הדיון שהתקיים השבוע בנושא זה בוועדת חוקה, חוק ומשפט של הכנסת הביע שר המשפטים לשעבר, דן מרידור, תמיכה בהצעותיו של שטרית והשמיע, בעיקר באוזניהם של חברי־הכנסת הדתיים, אזהרה מרומזת. "אם לא יימצאו השמתומים לפריקת הלחץ", אמר מרידור, "יקום גוף פוליטי שיכריח אותנו, את כולנו, לעשות דברים שאנחנו לא רוצים לעשות". כוונתו היתה ברורה: אם אתם, הממסד הדתי, לא תמצאו דרך לפתור את הבעיה, רשימת הפולים היוסים תבריח את כולנו, בכנסת הבאה, להנהיג נישואין אזרחיים. ■

הרב גורן. מבצע מחדיר להצלת ממשלת גולדה. צילום: אי.פי

דן מרידור. אזהרה לחברי־הכנסת הדתיים

פוגעים בזכות להיות עני

מרים פוקס

לפני כשבע שנים, בשיא האפרתהייד, ביקרנו בדרום־אפריקה. למחרת היום ערכו לכבודנו המארחים ארוחת־ערב והזמינו את ידידיהם. מסביב לשולחן ישבו זוג לבנים ושלושה זוגות שחורים. היינו המומים, בערב הראשון שלנו בדרום־אפריקה ישבנו לסעוד עם יותר זוגות שחורים מאשר פגשנו בנסיבות חבריות בכל שנות שהותנו בארה"ב. או הבנתי בראשונה את עומק ההפרדה בין שחורים ללבנים בארה"ב, ברמת ההכנסה, בחינוך, בקרע התרבותי ואפילו בשפה.

בניסיון לתקן את העיוותים הנובעים משנות הנחה מתמשכת, מנסים הממשלים האמריקאים, מאז שנות ה־60 המוקדמות, להציג מערכת חוקים ותקנות שתאפשר לשחורים, נשים וקבוצות מיעוטים אחרות סיכוי להתקבל למקומות עבודה ומוסדות חינוך ולהשתלב בדרם המרכזי של החיים באמריקה. מדיבת התקנות והיחומות האלה מבוססות על הקצבת מכסת מקומות במוסדות להשכלה גבוהה או במקומות עבודה.

מאז שהוצע העקרון של "אפליה מתקנת", לפני יותר מ־30 שנה, יש מחלוקת בין התומכים והמנגדים לו על חוקיותו ויעילותו. המתנגדים טוענים שהעדפות על בסיס גזעי הן ניגוד לחוקה האמריקאית ומקפחות את הלבנים. נכון, הזומרים התומכים, אבל טוענים שתוכניות אלה מאפשרות לשחורים הזדמנויות שבלעדיהן לא היו להם כל סיכוי להתקדם. הראיה לכך הן סטטיסטיקות המצביעות על כך שאחוז השחורים במשרות ניהול ומשרות טכניות הוכפל מאז יישום האפליה המתקנת. ללא יישום העקרון, הם טוענים, מספר התלמידים השחורים ב־1991 בבית־ספר למשפטים של מדינת וושינגטון היה מגיע רק ל־285 תלמידים בעוד יישום העקרון איפשר לכ־1,500 תלמידים שחורים ללמוד משפטים כאותה שנה.

מאז זכו הרפובליקאים במחיות לרוב בבית הנבחרים, הפכה המחלוקת על עקרון האפליה המתקנת לדיון ציבורי ויש המעדיפים שנשקפת סכנה ממשית להמשך יישומו. הבחירות חשפו את מצב הרוח השמרני השורר עתה באמריקה ובאווירה כזו הפך נושא ביטול תוכניות האפליה המתקנת ממטרה של מיעוט שמרני קטן למטרה של הזרם המרכזי.

במדינת קליפורניה, שבמקרים רבים היא הסמן של מצב הרוח הלאומי, כבר פועלת קבוצה של מתנגדי העקרון למען ביטולו. בראש היזמה עומדים שני אקדמאים בגיל העמידה, תום וד וגלן קסטרד. השניים ניסחו יחמה שעל־פיה לא תשתמש מדינת קליפורניה בגזע, מין, צבע, השתייכות אתנית או ארץ מוצא, כקריטריון להערכת קבלת תלמידים במוסדות החינוך הגבוה והתעסוקה בשירות הציבורי. את היזומה הזו, שעל־פי סקרי דעת־קהל זוכה לתמיכה נרחבת, מתבוננים השניים להביא כהצעת חוק בבחירות הקרובות.

קשה לזכות בבחירות לנשיאות ארה"ב מבלי לזכות בקולות תושבי קליפורניה, שהיא הגדולה במדינות ארה"ב. לנשיא ביל קלינטון תהיה קליפורניה חשובה במיוחד משום שהרפובליקאים צוברים כוח במדינות הדרום, שבאופן מסורתי שלט בהן דוב דמוקרטי – ואין ספק שנושא האפליה המתקנת יהיה מרכזי במערכת הבחירות הקרובה לנשיאות.

מאז זכו הרפובליקאים לרוב בבית הנבחרים, הפכה המחלוקת על האפליה המתקנת לדיון ציבורי ויש המעדיפים שנשקפת סכנה ממשית להמשך יישומה. יוזמה לביטולה במדינת קליפורניה זוכה לתמיכה נרחבת בדעת הקהל. קלינטון, שנצחונו תלוי במידה רבה בתמיכת המצביעים במדינה זו, לא יוכל שלא להעמיד את הדיון בעקרון בנושא מרכזי במערכת הבחירות הקרובה

הבחירות הראשונות נודו כבר, כששלושה רפובליקאים המציגים את מועמדותם למשרת הנשיא – הסנטור רוברט דול, הסנטור פיל גראם ומושל קליפורניה, פיט ווילסון – התבטאו בגנות העדפות על בסיס גזעי לצרכי תעסוקה בפרוייקטים פדראליים וקבלה למוסדות חינוך גבוה. מושל קליפורניה כבר הציא הזהה לבטל כמה מהתוכניות של מדינתו הקשורות באפליה מתקנת.

מאראל. קדם בזכות האפליה המתקנת. צילום: אי.פי

גם הנשיא קלינטון אינו מעלם מהמחלוקת הזו. באחרונה הוא הודה לערוך בדיקה מדוקדקת של הנושא. מסקנות הבדיקה לא פורסמה עדיין, אבל מקורות מהבית הלבן גילו לעיתון "ניו־יורק טיימס" שהנשיא מתפש פשרה שתשביע את רצון התומכים והמתנגדים גם יחד. הנשיא יביע בנראה תמיכה בעקרון האפליה המתקנת, אבל ימתח ביקורת על תוכניות ספציפיות.

הדרך הפתלתלה של רעיון האפליה המתקנת התחילה בראשית כהונתו של ג.פ. קנדי כנשיא ארה"ב. באחד הנשפים לרגל בניסתו לתפקיד, אירח סנגו ליינדון ג'נסון אנשי־חברה בביתו שכיוסטון, טקסס. ביניהם היה עורך־דין שחור צעיר מרטריט, בנו של איש עסקים מצליח. ג'נסון ביקש אותו לבוא אליו לבית־הנשיא. הנשיא קנדי, הון באיסוד אפליה בהעסקת עובדים בפרוייקטים של הממשלה הפדראלית, מסמך – שהפך לצו נשיאותי מספר 10925 – הוצע בראשונה במוצהר רעיון האפליה המתקנת. צו זה מיסד רעיונות שנצנו כבר בתקופת הנשיא איזנהאור, שהקים ועדות שנועדו לראות לכך שלשחורים תינתן הזדמנות שווה בתעסוקה, אבל ועדות אלה פעלו מתוך לאור הזרקורים.

בתחילת שנות ה־60 שלטה באמריקה רוח ליברלית. הדמוקרטים שלטו בבתי הנבחרים ובבית הלבן ישב נשיא דמוקרטי. התנועה לזכויות האזרח היתה בשיא פעילותה ומרכזי הערים הגדולות בערו בגלל מהומות שיזמו השחורים, שהפער בינם ללבנים היה אז עמוק כתהום. בתקופה זו לשחורים היה סיכוי כפול להיות עניים או מחוסרי־עבודה ופי־ארבעה סיכויים להיות אנאלפאבתים. הליברלים שאפו לבטל את משטר האפרתהייד ששלט [illegible] זו נוטלו קולות הסנטורים, ברובם ממדינות הדרום, שהתריעו נגד אי חוקיות של "האפליה ההפוכה" כלפי לבנים, כדברי שמרנים מן הדרום.

בתקופה ש"ליברלי" לא היתה מילת גנאי הצליח הנשיא בזמנן להעביר את חוק זכויות האזרח, הנחשב לאחד מהישגיו הגדולים. בעקבות החוק, פורסם צו נשיאותי, המגדיר את רעיון האפליה המתקנת, שהדה למעסיקים להשקיע מאמץ מיוחד בחיפוש אנשי עובדים שחורים. בצו נקבע גם, שלאחר איתור המועמדים השחורים, עליהם לעמוד בתחרות שוה עם כל שאר המתמודדים על מקום העבודה.

הבעיות עם עקרון האפליה המתקנת החלו בשלב היישום. תבעו ממתפכה שקטה נוספת שפקדה את אמריקה בסוף שנות ה־50, תחילת שנות ה־60 ואשר הביאה למה שמכונה "שלטון המוכשרים". מהפכה זו התבססה על העיקרון שקיים קריטריון אחד לבחינת כישורים – ההצלחה במערכת החינוך היסודית והעל־יסודית. קריטריון זה היחזה מכוז בבטן הרכה של השחורים שהישגיהם בבתי־הספר הם פחותים משמעותית משל הלבנים.

במשך השנים השתנה העקרון המקורי של האפליה המתקנת ובמקומו נקבעו הקצבות של מכסות מראש לשחורים, לנשים ולמיעוטים אחרים במקומות עבודה ובמוסדות חינוך – מבלי להעמידם לתחרות עם מתמודדים אחרים. ב־1969 הציגו הנשיא ריצ'ארד ניקסון ושר העבודה שלו ג'ורג' שולץ את מערכת המכסות הגדולה ביותר. במהלך מימשלותם של ג'ימי קארטר ורונלד רייגן הוחלו ממשלות פדראליות להפריש כספים לקידום שחורים וקבוצות מיעוט נוקקות אחרות.

לפני עשרה ימים, פסק בית המשפט העליון באה"ב שתי פסיקות שהפו בצחון למתנגדי עקרון האפליה המתקנת. במקרה הראשון תבעה חברת קבלנית, שבבעלות אנשים לבנים, את הממשלה הפדראלית על שהעניקה עבודה קבלנית לחברה אחרת השייכת לבעלים היספאניים, אך־על־פי שהצעת המחיר של החברה שבבעלות הלבנים היתה נמוכה יותר. העבודה הוענקה לחברה ההיספאנית בהמגדת תוכנית פדראלית, תרומשת שעשרה אחוז מכספי הממשלה הפדראלית המוקצבים לפרוייקטים של בניית כבישים יוענקו לחברות שבבעלות קבוצות מיעוט. ברוב של חמישה נגד ארבעה פסק שופטי בית המשפט העליון שהממשלה הפדראלית לא פעלה נכון, בניסוק שתוכניות המסתגות אנשים על־פי גזעם נוגדות את חוקה האמריקאית, אפילו אם הן נעשות ל"מטרות טהורות", כמו הגדלת האפשרויות להעסקת מיעוטים.

בפסיקה נפרדת, הפוגעת באינטגרציה של בתי הספר, קבע בית המשפט העליון שאין לחייב את המדינה להשקיע בסף כדי להפוך בית־ספר שתלמידיו ברובם שחורים לבית־ספר לדוגמה כדי שימשך לכיתותיו תלמידים לבנים וישפר את איכות התלמידים.

אבל למרות הביקורת שמותחים המתנגדים לעקרון ובעיקר לדרכי היישום של האפליה המתקנת, היו לו הצלחות מוכחות. לא מעט רופאים, עורכי־דין, מנהלים וגורלים בצבא הגיעו לעמדותיהם בזכות תוכניות אלה. באוניברסיטה גילה קליפורד אלכסנדר, מזכיר הצבא בתקופת מימשל קארטר, שכאשר הגיעה ליריב בפעם הראשונה רשימה של מועמדים לעלות לדרגת גנרל הוא החיזר את הרשימה חזרה לאמצא [illegible] מהם היה קולין פאואל, ראש המטה המשולבים בתקופת מלחמת המפרץ. פאואל, אגב, הפר לא מכבר את שתיקתו ונשא נאום בזכות האפליה המתקנת. ■

עם קצת עזרה מהבנק העולמי

הפלסטינים מגבשים כעת חוק פלסטיני מיוחד לקריות תעשיה, שינוהלו בידיהם. "ההשקעה בקריה תהיה פתוחה לבני כל העמים, כולל ישראלים. מיקומו של הפארק בסמוך לגבול יהיה יתרון למשקיע הישראלי ולעובר הישראלי", מסביר צאיב באמיה, מנכ"ל אגף המסחר במשרד המסחר והתעשיה הפלסטיני

מיכל סרנ

קריות־תעשיה באזורי הגבול בין ישראל לפלסטינים הן אחד הפתרונות הדחופים ביותר למצוקה הכלכלית של הפלסטינים בצד המצוקה הביטחונית של הישראלים.

הרעיון שבה לא רק את ליבו של שר החוץ, שמעון פרס, אלא גם של הצמרת הכלכלית הפלסטינית, הרשמית והפרטית. התנאי שהציבו הפלסטינים להשתתפותם בפרויקט הזה: קריית התעשיה תוקם בתחום הרשות הפלסטינית, לא בתחום הטריטוריאלי של ישראל.

"זאת הדרך היחידה להבטיח הקמת הפרויקט על בסיס של שוויון", אומר מנכ"ל אגף המסחר במשרד המסחר והתעשיה הפלסטיני, צאיב באמיה. הדגש הקשה ביותר על באמיה, עם בואו לאזור מתנים, כאיש המחלקה הכלכלית באש"ף, היה חוסר השוויון בין ישראלים לפלסטינים, המעוגן, לדעתו, בתפיסות יסוד של ישראל. החל מן הכפיפות הכבישים לבדיקות של חיילי צה"ל וכלה בתפיסות העומדות בבסיס ההסכם הכלכלי בין שני הצדדים.

"צריך לשים קץ לתפיסה הישראלית, שהישראלים הם משקיעי הכספים, קובעי תנאי העבודה, ההעסקה והשיווק, הפלסטינים הם ספקי כח עבודה זול. צריך ליצור מבנה משותף בהלך המחשבה", אומר באמיה.

"לפלסטינים היכולת להשתתף בכל יזמה כלכלית, בכל המישורים, החל בתכנון, דרך הבנייה, הידע הטכנולוגי וההשקעות הכספיות. אם הם עושים זאת באירופה, באמריקה ובמדינות המפרץ (הפרסי), הם יכולים לעשות זאת גם בקריית תעשיה על הקו הירוק".

משרד התעשיה והמסחר בישראל נמנה עם הוגי רעיון קריות התעשיה על הקו הירוק. לדעת מנכ"ל המשרד, יוסי שגיר, זה פתרון אידיאלי למצוקת הסגר המוטל על הפלסטינים. הרעיון הראשוני היה להקים קריות תעשיה בתחום ישראל בסמוך לגבול רצועת עזה והגדה המערבית. כך יוכלו יזמים ומשקיעים ישראלים להקים מפעלים ולהעסיק בהם עובדים פלסטינים. היתר של קריית תעשיה על הגבול הוא לספק מקומות עבודה רבים לפלסטינים ולחסוך את הבעיות הביטחוניות והפחדים הביטחוניים הכרוכים בכניסת פלסטינים לישראל.

באמיה ותמך בשיתוף פעולה, ביחסות כלכליות משותפות, אך מתנגד נמרצות לתפיסת היסוד הישראלית, שהיא לדעתו, של שולט־נשלט, עשיר־עני.

"ההסכם הכלכלי נשבר ונפרץ למעשה", מבטא באמיה דעה רווחת בין כלכלנים פלסטינים. קריית התעשיה על־פי הדגם הישראלי לא תפתור את בעיות היסוד: המפעלים יוקמו על־פי אינטרס כלכלי ועסקי ישראלי, הכניסה לקריית התעשיה לא תהיה פטורה מאשרי הכניסה המשפילים לישראל, הכלכלה הפלסטינית לא תיבנה מכך.

לכן העלו הפלסטינים את הצעה להקים את קריית התעשיה בתחום הרשות הפלסטינית, על בסיס חוק מיוחד לקריות־תעשיה והסכמים מפורטים עם ממשלת ישראל, הבנק העולמי והמדינות התורמות.

"העמדה הפלסטינית היא כי יש להקים את קריית תעשיה על אדמה פלסטינית בכפוף לחוק הפלסטיני", מציג באמיה את התפיסה החלופית. "אנחנו מגבשים כעת חוק פלסטיני מיוחד לקריות תעשיה, שינוהלו בידי פלסטינים. ההשקעה בקריה תהיה פתוחה לבני כל העמים, כולל ישראלים. מיקומו של הפארק בסמוך לגבול יהיה יתרון למשקיע הישראלי ולעובר הישראלי". שאלת מקום תשלום מס ההכנסה אינה מטרידה כרגע את באמיה, "משום שחוק קריות התעשיה יענה גם על השאלות האלה".

הקמת קריות התעשיה תמומן בסיוע ממשלות־תורמות ומשקיעים פרטיים. המפעלים יהיו ברובם פרי יזמה פרטית של המשקיעים. ההחלטה על ענפי היצור וסוגי המוצרים המתאימים לקריות התעשיה המוצעות תיקבע בעיקר על־פי פוטנציאל השיווק. "אמת המידה הראשונה במערכת השיקולים לבחירת מוצר ליצור תהיה אפשרות השיווק, הן בסמגרת מקומית והן ליצוא", אומר באמיה. סקרי שיווק הם אחד מנושאי המחקר העיקריים בהכנות להקמת קריות התעשיה.

לדברי באמיה, בני השיח הישראלים של משרד המסחר והתעשיה הפלסטיני מקבלים את התפיסה הזאת.

ההצעה הזאת זכתה לתמיכה של הבנק העולמי, שבדק את הנושא לפרטיו על־פי בקשת הרשות הפלסטינית, ממשלת ישראל ומדינות־תורמות אחרות. במחקר ובבדיקה לקחו חלק חוקרים ישראלים ופלסטינים והוא פורסם לאחר ששני הצדדים הגיעו להסכמה הדדית בדבר הקמת ארבע קריות תעשיה על הגבול בין רצועת עזה לישראל וחמש קריות דומות, על הגבול בין הגדה המערבית לישראל. דו"ח הבנק העולמי מציע להקים גם קריות תעשיה בתוך תחום הרשות הפלסטינית, שתיים ברצועת עזה וארבע בגדה המערבית.

בדו"ח הסיכום נאמר, כי "על־ידי הקמת איים של בחירות משפטית, ביטחון ואמצעי יצוא לקריות התעשיה המוצעות, אפשר ליצור [...] סביבה אמינה ויציבה להשקעות". עם הקמת קריות־התעשיה יוחזרו לפחות 20 אלף מקומות עבודה בטווח הקצר שיתפתחו לכדי 100 אלף מקומות עבודה עם השלמת התוכנית.

הבנק העולמי מציע להקים מיד שלוש קריות תעשיה אחת בגבול עזה־ישראל, אחת בגבול הגדה־ישראל ואחת באזור שכם, בעלות מוערכת של 205 מיליון דולר, מהם 173 מיליון דולר לקריות־הגבול. תרומת הרשות הפלסטינית לפרויקט תהיה בהקצבת שטחי הקרקע. חלקו של המדינות התורמות הבנק העולמי אמור להיות קטן, 32 מיליון דולר בשלב הראשון מתוך 132 מיליון דולר לתוכנית המלאה. מרבית ההשקעות, על־פי הצעת הבנק העולמי, יבואו ממשקיעים פרטיים וזיירים פוטנציאלים בקריות־תעשיה.

על־פי ההצעה יוקם חוק מיוחד לקריית־התעשיה, שתפעל כרשות מקומית אוטונומית, בכפוף לחוק הפלסטיני ולהסכמים מפורטים ובהירים בין ממשלת ישראל לרשות הפלסטינית. ובישראל פועל אחר רמת חובב כרשות מקומית עצמאית. תוקם קרן ביטוח שתתמוכה בסיכונים פוליטיים. "משום שהסיכונים הם מעבר לכיסוי הסיכון המקובל ושני הצדדים, הפלסטיני והישראלי, יקבלו צערים שישפיעו באופן ישיר על כושר הקיום של התעשיות בקריות התעשיה".

החוק יפרט את תנאי השקעה בקריית־התעשיה ואת כל הערבויות הכלכליות, הביטחוניות והפוליטיות, יבטיח חבורה חופשית של אנשים וסחורות וימנוע השפעות מדיניות ופוליטיות על הפעילות הכלכלית.

כדי לאפשר הקמה מהירה של שתי קריות הגבול הראשונות תתבקש ישראל להבטיח גישות לדרכים, חשמל, תקשורת אלקטרונית ושווקים.

לחרו מימוש הרעיון נדרשים הפלסטינים, בין היתר, לגבש בהחירות את המערכת החוקית המשפטית, את ההסכמים המשפטיים הנוגעים התקנים בין הרשות הפלסטינית לממשלת ישראל. ישראל נדרשת, בין היתר, לשתף מידע עם הרשות הפלסטינית והבנק העולמי, להכיר בקריות התעשיה כאזור פיתוח א', להקפיא את מדיניות ההעדפה לעובדים זרים ולהימנע מהקמת קריות־תעשיה מקבילות בצד הישראלי של הגבול.

באמיה נושא עיניו לחגוגה קריית־התעשיה המשותפת הראשונה. עד אז הוא מקדיש זמן למפגשים בין אנשי עסקים ישראלים ופלסטינים. "זו התחלה ליצירת שיח משותף, לא על בסיס של שלטון ובליעה, אלא על בסיס של שוויון". ■

התותחים עייפים, המוזות יורות

יורם קניוק

בעולם הערבי, האופוזיציה הגדולה, הצעקנית והבוטה ביותר לתהליך שלום היא מצדם של אנשי הרוח. כל עוד אין הרוח הערבית מחזקת את הפוליטיקאים בצעדם הלא פופולרי לעשות שלום, תוהיה חלוקת הארץ בין הישראלים לפלסטינים על פני השטח בלבד

הסופר היפאני מישימה כתב פעם שכדי לאחוז תפוח נוחץ לגעת בלב התפוח, וכדי לגעת בלב התפוח צריך לרצוח את התפוח. השורה הזו התחתונה של מאמר זה היא שאפילו הסכם אוסלו אינו בר־חלוף, לב התפוח הישראלי־ערבי גוסס. אולי יש סיכוכים שאין להם באמת פתרון, יש להם הפסקת־אש ממוסדות. אני כותב מנקודת מבט של לב התפוח, כמי שהאמין שיהיה הרע כל שיהיה, צריך לפעול כאילו יש פתרון.

המשאומתן ממשיך. הפליטיקאים, לטוב ולרע, מרבים אלה עם אלה. שני הצדדים נאבקים בשרים מבחוץ ובשרים מבית. חמאס יש בין הערבים אבל גם בין היהודים ישנו חמאס לא קטן. ראן פול סארטר, כדברי דה־גול בתקופת מלחמת אלג'יריה, גם הוא היה צרפת. גם היהודים הישראלים שחרי השלום, גם אנחנו, מחצית לבו של התפוח, הננו ישראל. צדק היסטורי הוא ביטוי שיכול להישמע מגוחך. אין עמים צודקים. הצרפתים, הגרמנים והאמריקאים אינם צודקים או לא. פוליטיקה אינה על אודות מוסר. הרעיון שצדק הוא מושג נדרף לפוליטיקה הוא שטות, אבל הוא שטות יפה. שטות נבספת. סופרים, אמנים ופילוסופים חלמו על אתיקה פוליטית. זה צדק פואטי. זהו Real Politic פואטי. מארק טווין אמר שאדיראליסט הוא מי שמאמין שמפני שהשטנה מריחה טוב יותר היא גם תוהיה מרק יותר טוב. אולי במציאות הראל־פוליטיות אין אידיאליזם, אבל מוחר לאמנים להאמין במרק של הדים. לא, לא רק מחר, הם חייבים לחלום. לולא חלמו, היה רע יותר. יש משהו מיסטי בדיבוקיות הבסיסית הזאת, היא היא לב לבו של התפוח. הלום כשהוא נשבר הוא לבו הרצוח של התפוח.

סופרים צריכים להיות אופוזיציה של הרוח, לדבר בשם עצמם, לא בשם ממשלותיהם, להיות אמיצים, כלומר לא קונבנציונליים. אם לא ידברו, יכולים הפליטיקאים לכל היותר לקבע גבולות וסידורי ביטחון, אבל אלה, כמו כל מציאות פוליטית שאין מאחוריה חלום, קודמים מחר.

לא מנהיגי אתנות, אלא רוחקא מנהיגי ספרטה, לפני שיצאו למלחמות התפלו לא ליזפיטר אלא לטחוח. מפני שאמרו שלא חשוב מה יקרה בשדה הקרב וחשוב מה יכתבו המשוררים.

אם סרט כמו "רשימת שינדלר" אמור להקרנה במדינות ערב בחיפוי קולני של אנשי הרוח, הרי קיימת בעיה. הציקר הוא שהמשוררים הערבים מחרימים את הדיאלוג שהחלו בו.

בעולם הערבי, כולל בין הפלסטינים, גם כאשר מקבלים את תהליך התפשרות עם ישראל כהכרחי, ודי־האופוזיציה הגדולה, הצעקנית והבוטה ביותר לתהליך שלום, בעצם להכרה בזכות קיומה של ישראל, אפילו לצד מדינה פלסטינית, היא מצדם של אנשי הרוח. העילית האינטלקטואלית הערבית מתיצבת כדמה הגדול בזכות הציניות הבוחלת בכל אז אפילו בזכות הפרגמטלים. כשנג'יב מחפוז המצרי, חתן פרס נובל, אמיץ הלב, ביקר את תהליך השלום, ניסו להתנקש בחייו. כך קרה לא מכבר לסופר תורכי נודע. ארנניס הסורי, הישוב בגלות, אולי החשוב במשוררים הערבים בימינו, נרש מאגודת הסופרים הסורית (המונים על־ידי הדרגית) מפני שהסכים לחלוק את פרס "פרוניה" במשותף עם נתן זך.

קלגעגים ישראלים שעשו סרסים נגד הכיבוש גורשו בבושת פנים מפסטיבל סרטים בתנים, ולא על־ידי השלטונות. וסמי מיכאל, יליד עיראק, נאלץ שם לרדת מן הבימה כמעט בבוז. גאמל ביתאני, הסופר המצרי שחתמן להשתתף בכנס בין־לאומי חשוב בסטרסבורג לתפש הביטוי חופש מביצוע, תתלונן אחרי שחזר, שנאלץ לשבת יחד עם מגור הוא מכה על חטא. "הבוגר" הוא אנטון שמאס, סופר פלסטיני ישראלי, לחמן עז בנפש בכיבוש, מבקר חריף ובוטה של הישראלים היהודים.

היוצרים הפלסטינים החיים בשטחים הכבושים הוחלו איתנו לפני שנים תהליך הדדיות. הייתי הראשונים לחפר את הדרם הישראלי על המגעים עם אש"ף, אפילו כשהבנו שמאחורי חלק מהסופרים המתריעים איתנו נחבאים הפוליטיקאים הפלסטינים שמודבנים אותם. הבנו שזה לא נודע אם משתמשים בנו. לא נבהלנו כאשר המשורר הבמעטלאמי הפלסטיני מחמוד דרוויש, המתגורר כבר הרבה שנים בפאריס, ומסרב ליצור איתנו מגע, כתב שיש לנצל אותנו (את השמאל הישראלי) ורק אז לזרוק אותנו לים. גם כאשר חברינו למאבק, המשוררים והסופרים ואנשי הרוח הערבים, סירבו לדברים איתנו על עצומות המגנות את הטרור יחד עם גינוי התנועה הצבאית הישראלית, גם אז לא נואשנו, כי לא פחדנו. אנחנו כבר אומה מבוססת.

וזהו. בין חלק מאנשי הרוח הערבים בישראל, בשטחים הכבושים, במצרים, בלבנון, בירדן, בעצם בכל ארץ ערבית, הוטל חרם על הסכם שאינו חו־משמעי, שאינו ביטול קיומה של ישראל כמדינת יהודים בגבולות נכחים בצמוד למדינה פלסטינית עצמאית בשטחים הכבושים שבירתה, ירושלים, משותפת לשני העמים. חלוקה המוצעת אינה קלה לשני הצדדים ורבים מעקשיה. אך כל עוד לב התפה הערבי רוצה הכל או לא כלום, ובחלקו אף מזדהה עם הפונדמנטליזם האיסלאמי, כל עוד אין הרוח הערבית מחזקת את הפוליטיקאים בצעדם הלא פופולרי לעשות שלום, לא תוהיה חלוקה אלא על פני השטח בלבד. חלוקה כזאת לא תחזיק מעמד.

לפני 65 שנים, ביום הולדתי, ב־2 למאי 1930, אמר מנהיג פלסטיני נודע, אדל ארסלאן, שלעולם לא ישרור שלום בין היהודים והערבים על בסיס הצדדת כלפה. נגד הגדל ארסלאנים, ונגד הימין היהודי שהרים ראש, שנלחץ, שהצמיח מושגיות פאשיסטית המאוחדת דת, ארץ, לאום ושפה, קמנו סופרים, משוררים ואמנים והתחלנו את הדיאלוג, שנהיה בסופר־שלדבר לתהליך אוסלו.

אך כשהוא התחיל ועדיין לא פסע שני צעדים קדימה, קם עולם הרוח הערבי בחבר הגדול ואמר, לאו עכשיו כשמרשרשים לעבר פתרון אפשרי, נהיה עדשאת בעיני אינטלקטואלים ערבים רבים כעוד צמית של יצחק רבין ושל הקבוצה הציונית.

לפני כמה שנים, יחד עם הסופר אמיל תבימי, בהיותנו שני יושבי ראש של ועד היוצרים הישראלי־פלסטיני, ועד שהוביל לכיתוק הסכם שלום, התפלאנו ושמחנו שערפאת, מחוץ לעזה, ביקש לראותנו ראשונים ולהודות לנו. באחד הרגעים הקשים בתולדות הזעד, הזו לנו הרבה מאוד וחילוקי דעות, באחד הרגעים האלה, התבקשתי על־ידי מרעון פאן הבריטי לנסח עצומה תתומה על־ידי סופרים ערבים ויהודים המוזה על הפת'זה נגד סלמן רושדי. הוזעד התבנם. באו הסופרים והמשוררים הפלסטינים והערבים הישראלים הוחשבים ביותר. חלקם הגדול צמח והיה עדיין, או זה עתה פרש מהמפלגה הקומוניסטית. וכולם עד אחד סירבו לחתום.

בבנסים בין־לאומיים כאשר מדבר ישראלי קמים הסופרים המצרים שעימם יש לנו שלום כבר 17 שנה ויוצאים יחד מהאולם בהפגנתיות, ולפעמים לפני שאר הסופרים הערבים, והידידות שהיתה בינינו לבין חברינו כבדה הבריטה כמעט שאינה קיימת עוד. באסיפה גדולה בשכם, האחרונה שהיתה לנו יחד עם הפלסטינים, אמרתי שאת השלום יעשו עכשיו הפוליטיקאים. אנחנו היוצרים חייבים לבנות את התחבריות. הפלסטינים שרירו בכנס לא עמו לאתנו. אז אז ידעתי שאנו מנוצחים. זה קרה לפני כמה חודשים בכל הכל. בכל מפגש מקרי, בכל פולמיקה עדבית היום, יש ציקוק אחד לכל, הכיבוש הישראלי. בגללו יש מרוח, בגללו הפונדמנטליזם פרוח, ולכן הדרוך הזה מצדנו. זה קישקש. ישראל לא כבשה את אלג'יריה או את מצרים ואחזם מרוויסים פעלים שם ללא חזם. לא, זה עניין של כיבוש אבל לא רק כיבוש.

סופר פלסטיני שעימו הפעתי פעם אמר לי, אתם היהודים לא יודעים מה זה סבל: אתם לא יודעים מה זה להיות מושפל! אמרתי לו, שחרוי סלידתי מהבדוחליות של הכיבוש הישראלי, אני ושבר שלנו היהודים יש אישור מושגרמה בסבל. אם לצטט את המשורר ש. שלום שאמר דאת על הישראלים, הרי שני הצדדים "בנים את ירושלים מאל־קודס, כעולים לגרדום".

בלי לב התפה, בלי חתפה, בלי עץ התפה, בלי חדשות עצי התפה, בלי השפתיים הרוצות ללעוס את חתפה, בלי השיר שרוצה לשיר את חתפה, הבבב נראה מר. ישנו שהוא ראשית היקום, קנה המדן שלנו הוא הטעם המעצבנה שכאשר הנתחים מנסים לחדול ליהות המוחות מלנות ומפארות את אש הנשך הקטל הפרדי. ■

מאיה כבר לא מנגנת

מירי נץ

ספרו שהיתה יפה. בסתיו האירו צבעי השלכת בוהב ובארגמן את גשריה. עיר 100 הגשרים על האודר. אבל כל שאני זוכרת מוורצלב זה הבית הגדול של דודה גניה ובמיוחד הגן, מוקף עצי אשוח, ערמון ותרזה, שסבאים נאחזו בגזעיהם, ותרבצו בין צמרותיהם. יחזק, בן דודתי, ואני ניסינו לשוא ללכוד אותם. כשהצלחנו לגעת בקצה פרחות זנבם, היו קריאות השמחה שלנו מורידות את שלוות הגן. דודה גניה היתה יהודית מהבית, טלטלת פיות יער בידיה, הנופת בגו ברוך.

שקט ילדים, מאיה מנגנת.

מאיה מנגנת. זה הדבר היחיד שנכנס, כמו שם וכמו זהות, בבת דודתי מאיה. גיגיתה היתה עגיל מקודש. כל הגן הועמד לרשותנו וכלבו שלא נשחק בבית, אפילו בשדה מרוחק בקומה השנייה. ילדה גדולה מאתנו ספנה אל הפסנתר באחד מחדרי הבית. מותר לעבור ליד דודה רק אם ממש מוכרחים, ולעשות זאת על קצות האצבעות. אמור לפתוח את הדלת. לא להקיש עליה.

הגיגה לא פסקה גם כשאנחנו, הקטנים, אכלנו ארוחת צהריים ועבר. למאיה היה פסנתר מארוחות. מאיה דודי מנגנת.

יחזק היה מעוזה את פניו בכל פעם שעבר במסדרון ליד דודה המאפיף שופן, שופן, כאילו היה שמו של שופן קלולה. ובגן, כשנשכח מאתנו משטר השקט וקריאת קרב אקראית נחלטה לנו במרוצתנו אחרי הסבאים, היינו מוהסים זה את זה "מאיה מנגנת" ופורצים בצחוק חרישי. לא זכרתי את פניה ולא את קולה. בשבילי היתה בת דודתי נערה מסתורית כנחרתה בזיכרון רק בזכות עיסוקה החשוב. מאיה מנגנת.

עכשיו אנחנו ישבנו זו מול זו בגן בית קפה ורשאי. מאיה ואני. דודה, בנות משפחה. גם בנה מארק, נער יפהפה ועדין בן 16, ישב אתנו. אני מוצאת בפניו את רישומי הנתיים של דודה, הא בדודתי יחזק.

כן, מאירת מאיה, אנשים מוצאים דמיון ביניהם. חבל שאת לא יכולה לפגוש את יחזק. הוא מוהה אותו מיד. הוא עדיין נאה ודק. במעט כשהיה.

הוא מהנדס מחשבים. עובד בחברה אמריקאית. בעבר עבד בלוד.

בשביל קראפיז

מאיה צחקה. זה היה מזמן, היא אומרת. הוא לא הרעסק בהעשיית הנשק, אם מזה את חרשת.

היא אשה נאה, בת דודה שלי. עיניה חומות ורזולות ולחלחות עומדות בהן גם כשהיא צחקה. יש בפניה ובתנועותיה המהוסמות הבעת ילדה אבודה שהשגים לא מהקות. ועדיין, אני חרשת, צריך להלך לידה על בהונות.

כך חשתי בפגישתנו החטופה הראשונה בהארשה. שגיתי כשבאתי עם חברה. מאיה הרעסה בשתיקה מכבידה, היתה ולא היתה אתנו. כן, הנאכנתי, הדדה אתרכ. רציתי שנהיה רק את ואני, אמרה כשנפרדנו ליד תחנת החשמלית.

אנחנו מנסות לאחות את חומות הזרות בינינו. מחליפות מידע על בני המשפחה. דודה גניה עדיין מתגוררת בבית הגדול בוורצלב. יחזק, אשתו וילדיהם מתגוררים אתה. חייו של יחזק שוביים, אומרת מאיה, אי. שיש לו באחרונה בעיות משפחתיות מסריבות.

על הבעיות "המסריבות" שמעה מאיה ממכרה שלה המתגוררת בוורצלב. אצל אמא שלי הדי הכל סד, היא מעירה. את מכירה את זה?

אם אני מכירה. בכך קיבלו קשרי הדם שלנו גושפנקה של דאות. אנחנו מאותה משפחה, צחקנו ומארק הדעין צחק אתנו, משפחת הסדרות.

אז אפשר להתחיל לדבר מהאמצע, ומאיה, כמו קראה את מחשבותי, אמרה: בואי נדבר על סדרות.

מאיה המנגנת איננה מנגנת עוד. אפילו מסתדר אין בביתה. היא פרופסור לפסיכולוגיה באוניברסיטה הארשה. מרסיסי המידע שהגיעו אלי בשנות הרחנו למדתי שהיתה יהודה בהתחומה, שהתפרסמה בחתרות תורות הרשיות מעריכות, בעיקר אמריקאיות, לפליק. סיפרו שהיתה מין גורו בערבות על תלמידיה. עכשיו היא משלימה ספר מחקר חדש. סינרדומים פוסט־ראומטיים אצל ניצולי מלחמת העולם השנייה.

מדע הנשא הזה, ועכשיו, אני שואלת.

איך לא הנשא הזה, היא אומרת, ועכשיו זה המון היחיד שיש.

היא וקבוצת המחקר שלה ראיינו כ־300 ניצולים פולנים. אצל רובם גילו סימפטומים של דיכאון. רובם נמו להסתגרות ולהתבודדות. את מה שחזו ראו לא רצו לחלוק עם מכרים ואפילו לא עם בני משפחה. הם דבקו במי שניצלו כמותם. למעשה, היו הניצולים קבוצת התמיכה היחידה של עצמם.

עכשיו היא מתוכנתת כיצד לנסח את הדברים בבקשה רשמית למעקב מחקר. זה דבר חדש כאן, היא אומרת. רק עכשיו אנחנו מגלים את השיטה המערבית של מעקבי המחקר. בעבר לא היתה בעיית מימון למחקרים שלנו.

מאיה, אני לא מתאפקת, מה קרה עם הגניה. איך התחלפת אותה בפסיכולוגיה.

את הפרק הזה בזיה חתמה בראשית שנות ה־20 שלה, למגינת־לבה של אמה. ואולי לא חתמה, וגלו עוד עומד ביניה. אמה מעולם לא השיבה לשאלותה מדע נהגה בכפייתיות כזו בלימודי הפסנתר שלה, כשם שלא השיבה על אף שאלה שהציגה לה ביחס לעברה. וכבל שמאיה מתאחה לדעת, מתגבהת חומת השתיקה של גניה.

מאיה ואני מנסות לאחות את חומות הזרות בינינו. מחליטות מידע על בני המשפחה. על בעיות "המסריבות" שמעה מאיה ממכרה שלה המתגוררת בוורצלב. אצל אמא שלי הדי הכל סד, היא מעירה. את מכירה את זה? אם אני מכירה. בכך קיבלו קשרי הדם שלנו גושפנקה של דאות

השורשים המשותפים של מאיה ושלי משתרגים לדרוהוביץ' שבגליציה (היום אוקראינה), שם נולדו סבתה וסבי, שהיו אחים. ועוד אחות היתה להם, חנה. בתה מגיה (מרים), שהיתה מדריכת תנועת השומר הצעיר בעיר, היתה הראשונה מבני המשפחה שעלתה לפלשתינה, עוד בשנות ה־30.

על דרוהוביץ' שמענו הרבה סיפורים. סיפורי הדי בעיקר. על השנאה לחברי תנועת הנוער של בית"ר, בגלל שפוצצו את אסיפת השומר הצעיר. על מנהם בגין שעשה שם את הסטאז' שלו אצל אביה של עליזה, וכך הכיר אותה. על התמחויי הזה, ברנו שולץ, שהתגורר בקרבת רחוב דוסנה, שם גדל אבי ורחוב קובאלסקה שבו גרה גניה. על התופת לא סיפרו לנו.

בדרוהוביץ' נולדו אבי וגניה ואחיהם. ומאיה. ובני משפחה רבים. רבים אינם עוד. דודה הינדה, אחות אמה, למשל, שעליה מסמרת מאיה בגעגועים אי שכמעט לא הכירה אותה. רק מקצת מן הדברים למדתי מפיה ומקצתם ליקטתי מבני משפחה ומכרים.

מאיה היתה בת שלוש כשחוסל הגטו בדרוהוביץ'. המשפחה, יחד עם משפחות אחרות, מצאה מחסה במרתף ביתו של נוצרי בכפר לישניה. מאיה היתה התינוקת היחידה במרתף. מספרים שכשעת הפגנה קצרה, כשהתירו לה לצאת מן המרתף, לשאוף אוויר, ראתה בראשונה ותעל. למה מרשים לחתול לשייל ולי לא, שאלה. בביה, כמו צוקה, היו אות מבשר סכנה. עלולים היו להסגיר את המסתתרים ואת הנוצרי שנתן להם מחסה. על כן תתבו לפיה כדית שתוחסה את בביה. שנים לא ידעה מאיה לבמות ולצחוק. באמצע שנות העשרה הסתייעה בעזרה מקצועית.

למדתי לבכות, היא מסכמת את מטרת הטיפול והישגיה. אחרכ הוחלטתי ללמוד פסיכולוגיה.

היא למדה בבית־ספר פולני. השתתפה בשיעורי דת, תחילה מתוך סקרנות ואחרכ מרצון, ומשכבוע פנימי היתה לקתולית. סיפרו שבעוריה היתה אדוקה. היא נישאה לקתולי ומארק, בנה היחיד, ומטבל כדת. בעלה היה פעיל בסולידריות בתקופתה המחתרתית. לפני שבע שנים התגרשה ממנו. בתחילת שנות ה־80, כשמאסה בקומוניזם, התרופף גם הקשר שלה לדת. היא החלה להתעניין בשורשיה היהודיים. מאמה לא השכילה ללמוד הרבה. יחזק, אחיה הצעיר, נשוי ללא־יהודיה ומעולם לא התעניין בשאלות דת. היא זכרה במעומעם בני־משפחה שעלו לישראל, בינתים קרובה אחת שהסתתרה אתם במרתף בלישניה. ב־1990 באה לביקור ראשון, שלא עלה יפה. היא לא זכתה לפגוש את אותה קרובה, ומאחרים לא קיבלה תשובות לשאלות שהטרידו אותה על עברה. היא רצתה לשמוע על דודתה הינדה.

על הינדה הילכו סיפורים: שהיתה יפה ומשרת קסם ומכשפת, ועל־פי גירסה אחת ששמעה וסיפרה מאיה, ניגנה בסתר וחלמה להיות פסנתרנית (בני המשפחה בישראל לא ידעו על כך). בנה סג'ק חי היום בדנמרק. בעלה מתגורר ברוסיה.

דודה הינדה נספתה באקציה בדרוהוביץ' ב־1942. היא נודעה בידי קצין גסטפו בלכתה ברחוב, נושאת בזרועותיה את בנה סג'ק. סג'ק היה רכון על גוייתה ללא דיע עד בוקר המחרת. בבוקר מצאה גניה את גוויית אחותה. את סג'ק, שעוד נשם, חטפה ומיהרה להסתיר במנזר. את הסיפור הזה סיפר לי אבי.

בערבו של אותו יום, 19 בנובמבר, סיפרה דודה גניה, שמעה על הירצחו של בדנו שולץ, המורה הנערץ שלה לציור ועדיין לא הסופר המפורסם, באותה פעולת תגמול מצמררת בין שני קציני גסטפו.

שנה לאחר מכן, בחנוכה 1943, עטוף טלית ותפילין, נרצח סבי בעת תפילה. שני קציני גסטפו גילו אותו במסתור, מעין קיר כפול שנבנה למטרה זו באחד הבתים. הם התבהנו בו ממרחק והיטרו ביניהם מי יפגע בו. אחד מהם אמר: הבל לבזבז כדור על יהודי. הוא היכה בגבו במוט ברזל.

עלמה עטפה את הגן בקפה "פליק" בהארשה. העצים האדו בגוונים קסנים, צבעוניים. גשם הבל לרדת ומארק התקין לנו מחסה מתחת למטריה שמשית. האם מארק ידע, תהיתי. מיהסו המגונן כלפי אמו – הוא נהג בה לפעמים כאילו היה הוא האב, ואת הבוגר והתבר – ניחשתי שידע. ולא העזתי לשאול כיצד הוא מרגיש מחיצוי הזה אב קתולי ואם שכבר אינה קתולית ואינה יהודיה.

★

למחרת צלצלתי לדודה גניה. התבצלתי על שלא אוכל לבוא לוורצלב. היא שאלה לשלום בני המשפחה, ואיך מרגישה מגיה (מרים). לא כל־כך, אמרתי, אבל יצאה מכלל סכנה. לא ידעתי שיום קודם לכן, בכפר־סבא, נפטרה.

★

כשפסק הגשם עזבנו את הקפה. הלכנו לאורך רחוב מגלדנסקנו. מארק הראה לי את מחלקת הילדות בבית החולים שבו נולד. הוא שאל אותי על ישראל, בעיקר על מרצקות הדמוקרטיה.

בוא לבקר, הזעתי לו.

כן, הוא רוצה מאוד, בעצם, כמעט חייב. הוא בחר להיות יהודי. זה קרה לו לפני כשנה, במחנה קיץ של קרן לאורד. אפילו שם עברי בחר לעצמו: עזרא.

צחקתי. הוא יהיה כנראה הפלני הראשון עם שם כזה.

הזלפנו מתנות. נתתי להם תליזני עץ מול כחולה. מאיה נתנה לי תליון אבן עגבה. גביש תולעים ונשורת עצים לכודים במסגרת יפהפיה. ■

הכל בזכות הרייטינג

חיים נגיד

המגמה שניכרה בתיאטרון הישראלי בעונה הקודמת תימשך גם בעונה הבאה. הקהל רוצה מחזות מקוריים והקהל יקבל מחזות מקוריים. הצגות סוף העונה משקפות את מצבו של התיאטרון הישראלי

אם מעודדת בכם קנאה במלאכתם של מבקרי תיאטרון, הישבים בכורסאות המרופדות של התיאטרונים הישראליים האדרכ מרוחזים לקראתם על הממצאים, הרי לכם סיבה של ממש לקנא בנו. בשבועיים האחרונים ישבנו הרבה באולמות התיאטרון של באר־שבע וירושלים, חיפה ותל־אביב. העונה מתקרבת לסופה, ובתיאטרונים מחדרים להביא את הזיעה לקרן ולעונת המינויים הבאה. שתינו אישה מין מבוסות פלסטיק ואכלנו סנדוויצ'ים כמעט מדי ערב.

בחיפה היתה בכורת "בדרך אל החתולים" של דניאלה כרמי על־פי ספרו של יהושע קנז. בתאן הירושלמי הועלתה "הזמנה", ממחזות הביכורים של ברטולט ברכט בן העשרים. בבאר־שבע זכינו לחוויה כל תישכח, "סיד" של המחזאי הבמאי הפולני כריסטיאן לופא. ובתל־אביב הועלו "12 המושבעים" של רג'ינלד רוז בהבימה, "קפריסין" של אלדד זיו ויונתן גפן ו"בוחרה" של הלל מיטלפונקט בקאמרי, ו"אריזונה לאחוזה" בבית ליסין. אגב, כל זה קרה תוך כדי, או קצת אחרי, פסטיבל ישראל, שגם בו צפינו ביותר מחצי תריסר בכורות.

המשבעים" בהבימה, מלודרמה עכשה שהועלתה מנבכי הנשייה של שנות החמישים, מייצגת את המדרשת של שמואל עומר, המנכ"ל הקודם־הקודם של התיאטרון הלאומי, מסדרת שאומצה גם על־ידי צמר המנהלים המדרה של התיאטרון הלאומי, גדי בילו את רחל אלכסנדר לנפח חיים בלהיטי העבר, רצוי להיטים מיובאים, ולהכות את הקופה. ניסיון דומה הם עשו עם "יעקי ארץ אהבה". במקרה הזה זה התגלה גם כנסיון־נפל. במקרה הנוכחי מבאים הצלחה.

"קפריסין" ו"בוחרה" בקאמרי ו"בדרך אל החתולים" בחיפה מייצגים את המגמה של תיאטרונים אלה לעבוד מחזות מקוריים, מגמה הפוכה בתכלית לזו שייצגה הבימה בעונה שעברה. "סיד" בבאר־שבע הוא אחד השיאים האמנותיים המעטים של העונה. אבל כמו "המתחזה" שהועלה באותו תיאטרון, הוא גם הוא פנינה אמיתית, לא נראה שנבנו ל"סיד" חיים ארוכים. בבאר־שבע התמונגתי

"משרדתם של שני ארונים" בהבימה, שהועלתה השבוע בפעם ה־300. במקום השני באותה רשימה צעד "בוחרה" של הלל מיטלפונקט, שהגיע אל יותר מ־100 אלף צופים, וגרף עד סוף 1994 כ־4 מיליון שקלים.

עיון באותה רשימה מגלה, ש־60 אחוז משוברי הקופה של העונה שעברה הם מחזות מקוריים (חוץ משתי הפקות שבוכרו כאן גם "משוחקים בחצר האחורית" בחיפה, "שיינרלה" בקאמרי ו"האשה המופלאה שבעבכר" בקאמרי המאן). לעומתן, 40 אחוז הן של מחזאות מתרגמת ("אמריאנס", "העלמה המחוח", "האחיות רחבאוייג", "סילומנה").

את הלקחים הפיקו התיאטרונים בצורה הלקית בעונה זו, אבל יישומה של הנישה הזאת צפוי בעונה הבאה. נראה שאין תיאטרון ציבורי שאינו מתנאה בתוכניות להפקות מקוריות בעונת 1996־1995. לרוב דרמות חברתיות, עם קצת חנוך לוין בשביל הנשמה. בקאמרי, המוביל את המגמה, פרסמו תוכנית לעונה חצי הבאה – התוכנית מכילה 20 הפקות, רובן מחזות מקור, והיא נקראת כמו רשימת מיזמי בתיאטרון העכשווי: אלדד זיו, אמנון לוי ודמי דנון, עדנה מזי"א, שולמית לפיד, גלעד עברון, אורלי קסל־בלום, יוסף בר יוסף, מוטי לרנר, הלל מיטלפונקט, יהושע סובול, נסים אלוני.

תיאטרון בית ליסין, שרואה ברכה ב"חמץ" של שמוליק הספרי, מתכוון להעלות בעונה הבאה את כל הטרילוגיה של מלודרמות המשפחה האנטי־דתיות שלו: יהודשו את "קידוש", שהועלה בזמנו בקאמרי, ויוסיפו אליהם את "שבעה", המחזה המשך ל"חמץ". זו תהיה הזדמנות לצפות ביצירתו של אחד המחזאים הבמאים החשובים והמשפיעים של שנות השמונים והתשעים, ולחפש את השורשים האוטוביוגרפיים שלה ואל מתבגרותו של נער במשפחה ישראלית השסועה בין הזהות הדתית המסורתית לבין החילוניות הישראלית המתירנית ("קידוש"), עבור דרך המאבק בין הדורות ("שבעה"). הספרי, במנהל האמנותי של הקאמרי עד לפני שנה וחצי, הביא את היסודות להצלחה המסחרית של תיאטרון זה בהפקות מקור, כמו גם לגישה האנטי־דתית שלו המופנית בכמה מהצגותיו המצליחות ("שיינרלה", "פליישר"), ועכשיו הוא מרחיב את החזית לתיאטרון נוסף.

הדרמה של בית ליסין, שרואה ברכה ב"חמץ" של שמוליק הספרי, מתכוון להעלות בעונה הבאה את כל הטרילוגיה של מלודרמות המשפחה האנטי־דתיות שלו: יהודשו את "קידוש", שהועלה בזמנו בקאמרי, ויוסיפו אליהם את "שבעה", המחזה המשך ל"חמץ". זו תהיה הזדמנות לצפות ביצירתו של אחד המחזאים הבמאים החשובים והמשפיעים של שנות השמונים והתשעים, ולחפש את השורשים האוטוביוגרפיים שלה ואל מתבגרותו של נער במשפחה ישראלית השסועה בין הזהות הדתית המסורתית לבין החילוניות הישראלית המתירנית ("קידוש"), עבור דרך המאבק בין הדורות ("שבעה"). הספרי, במנהל האמנותי של הקאמרי עד לפני שנה וחצי, הביא את היסודות להצלחה המסחרית של תיאטרון זה בהפקות מקור, כמו גם לגישה האנטי־דתית שלו המופנית בכמה מהצגותיו המצליחות ("שיינרלה", "פליישר"), ועכשיו הוא מרחיב את החזית לתיאטרון נוסף.

הדרמה של בית ליסין, שרואה ברכה ב"חמץ" של שמוליק הספרי, מתכוון להעלות בעונה הבאה את כל הטרילוגיה של מלודרמות המשפחה האנטי־דתיות שלו: יהודשו את "קידוש", שהועלה בזמנו בקאמרי, ויוסיפו אליהם את "שבעה", המחזה המשך ל"חמץ". זו תהיה הזדמנות לצפות ביצירתו של אחד המחזאים הבמאים החשובים והמשפיעים של שנות השמונים והתשעים, ולחפש את השורשים האוטוביוגרפיים שלה ואל מתבגרותו של נער במשפחה ישראלית השסועה בין הזהות הדתית המסורתית לבין החילוניות הישראלית המתירנית ("קידוש"), עבור דרך המאבק בין הדורות ("שבעה"). הספרי, במנהל האמנותי של הקאמרי עד לפני שנה וחצי, הביא את היסודות להצלחה המסחרית של תיאטרון זה בהפקות מקור, כמו גם לגישה האנטי־דתית שלו המופנית בכמה מהצגותיו המצליחות ("שיינרלה", "פליישר"), ועכשיו הוא מרחיב את החזית לתיאטרון נוסף.

ואם כולם הקנאה עדיין לא מלאה, פיתחו היום את עיתוני סוף השבוע וקראו בהם כיצד משתלחים מנהל התיאטרון הלאומי והמחזאי של "בוחרה" במבקר התיאטרון של "הארץ". כראי שתעיינו גם במדורי הרכילות, שם תקראו כיצד מתעמרים שוחקי "הזמנה" בתיאטרון המאן במבקרת התיאטרון של "ידיעות אחרונות". הם שרו שיר ששמה בטלפון, שמספרן הדבר מפה לאזן בין שוחקי הבצבוצ, אבל לבסוף התברר שבמאית "הזמנה" היא שעמדה לטלשון ברכס בן העשרים. בבאר־שבע זכינו לחוויה כל תישכח, "סיד" של המחזאי הבמאי הפולני כריסטיאן לופא. ובתל־אביב הועלו "12 המושבעים" של רג'ינלד רוז בהבימה, "קפריסין" של אלדד זיו ויונתן גפן ו"בוחרה" של הלל מיטלפונקט בקאמרי, ו"אריזונה לאחוזה" בבית ליסין. אגב, כל זה קרה תוך כדי, או קצת אחרי, פסטיבל ישראל, שגם בו צפינו ביותר מחצי תריסר בכורות.

יהודה עמיחי, שירה שמנה למבקרת התיאטרון

יסודי, אתגר לישראלי קצר הדרת. צילום: הרמתי

"ימים ישראלי", יישום שיטת הריטינג בהצגה חיה. צילום: גדי רגן

רוצים מקור

הצגות סוף העונה הללו משקפות את מצבו של התיאטרון הישראלי, בתקופה שבה נקלע אל המחסת שבה נמצאים אוטוסטרדת הרייטינג עם סימטת התיאטרון האמנותי, שדרות המחזאות המקורית ורחוב הדרמה המיובאת.

בהבימה היתה זו עונה של ניסוי ושגיה צעירים מראש: כשלון הקונסטציה של יבא הוצלחות הממוסחרות של ברודוויי, הוזוסראנר. כאילו לא ידעו. בתיאטרונים האחרים הללו דרמות מתורגמות ודילוב לעתים משני צידי סף החפר שביין הצגות ביחוד לבין תיאטרון ממוסד: "כסף מעבר הראשונה, ועקבתי בכאב לב אחרי הקהל הנוטש את האולם בשתי הזדמנויות שלאחריה. הצבע, מה לעשות, נמשכת שעתיים וחצי, וחוץ אחרי של ממש לישראלי שאורך נשימתו אינו עולה על שעתיים לכל היותר.

ואם כולם הקנאה עדיין לא מלאה, פיתחו היום את עיתוני סוף השבוע וקראו בהם כיצד משתלחים מנהל התיאטרון הלאומי והמחזאי של "בוחרה" במבקר התיאטרון של "הארץ". כראי שתעיינו גם במדורי הרכילות, שם תקראו כיצד מתעמרים שוחקי "הזמנה" בתיאטרון המאן במבקרת התיאטרון של "ידיעות אחרונות". הם שרו שיר ששמה בטלפון, שמספרן הדבר מפה לאזן בין שוחקי הבצבוצ, אבל לבסוף התברר שבמאית "הזמנה" היא שעמדה לטלשון ברכס בן העשרים. בבאר־שבע זכינו לחוויה כל תישכח, "סיד" של המחזאי הבמאי הפולני כריסטיאן לופא. ובתל־אביב הועלו "12 המושבעים" של רג'ינלד רוז בהבימה, "קפריסין" של אלדד זיו ויונתן גפן ו"בוחרה" של הלל מיטלפונקט בקאמרי, ו"אריזונה לאחוזה" בבית ליסין. אגב, כל זה קרה תוך כדי, או קצת אחרי, פסטיבל ישראל, שגם בו צפינו ביותר מחצי תריסר בכורות.

הקרנות הרייטינג הנעלות את העונה משקפות את המגמות הקיקריות של התיאטרון הישראלי. בשנה "12 המושבעים" בהבימה, מלודרמה עכשה שהועלתה מנבכי הנשייה של שנות החמישים, מייצגת את המדרשת של שמואל עומר, המנכ"ל הקודם־הקודם של התיאטרון הלאומי, מסדרת שאומצה גם על־ידי צמר המנהלים המדרה של התיאטרון הלאומי, גדי בילו את רחל אלכסנדר לנפח חיים בלהיטי העבר, רצוי להיטים מיובאים, ולהכות את הקופה. ניסיון דומה הם עשו עם "יעקי ארץ אהבה". במקרה הזה זה התגלה גם כנסיון־נפל. במקרה הנוכחי מבאים הצלחה.

"קפריסין" ו"בוחרה" בקאמרי ו"בדרך אל החתולים" בחיפה מייצגים את המגמה של תיאטרונים אלה לעבוד מחזות מקוריים, מגמה הפוכה בתכלית לזו שייצגה הבימה בעונה שעברה. "סיד" בבאר־שבע הוא אחד השיאים האמנותיים המעטים של העונה. אבל כמו "המתחזה" שהועלה באותו תיאטרון, הוא גם הוא פנינה אמיתית, לא נראה שנבנו ל"סיד" חיים ארוכים. בבאר־שבע התמונגתי

"משרדתם של שני ארונים" בהבימה, שהועלתה השבוע בפעם ה־300. במקום השני באותה רשימה צעד "בוחרה" של הלל מיטלפונקט, שהגיע אל יותר מ־100 אלף צופים, וגרף עד סוף 1994 כ־4 מיליון שקלים.

עיון באותה רשימה מגלה, ש־60 אחוז משוברי הקופה של העונה שעברה הם מחזות מקוריים (חוץ משתי הפקות שבוכרו כאן גם "משוחקים בחצר האחורית" בחיפה, "שיינרלה" בקאמרי ו"האשה המופלאה שבעבכר" בקאמרי המאן). לעומתן, 40 אחוז הן של מחזאות מתורגמת ("אמריאנס", "העלמה המחוח", "האחיות רחבאוייג", "סילומנה").

את הלקחים הפיקו התיאטרונים בצורה הלקית בעונה זו, אבל יישומה של הנישה הזאת צפוי בעונה הבאה. נראה שאין תיאטרון ציבורי שאינו מתנאה בתוכניות להפקות מקוריות בעונת 1996־1995. לרוב דרמות חברתיות, עם קצת חנוך לוין בשביל הנשמה. בקאמרי, המוביל את המגמה, פרסמו תוכנית לעונה הבאה – התוכנית מכילה 20 הפקות, רובן מחזות מקור, והיא נקראת כמו רשימת מיזמי בתיאטרון העכשווי: אלדד זיו, אמנון לוי ודמי דנון, עדנה מזי"א, שולמית לפיד, גלעד עברון, אורלי קסל־בלום, יוסף בר יוסף, מוטי לרנר, הלל מיטלפונקט, יהושע סובול, נסים אלוני.

תיאטרון בית ליסין, שרואה ברכה ב"חמץ" של שמוליק הספרי, מתכוון להעלות בעונה הבאה את כל הטרילוגיה של מלודרמות המשפחה האנטי־דתיות שלו: יהודשו את "קידוש", שהועלה בזמנו בקאמרי, ויוסיפו אליהם את "שבעה", המחזה המשך ל"חמץ". זו תהיה הזדמנות לצפות ביצירתו של אחד המחזאים הבמאים החשובים והמשפיעים של שנות השמונים והתשעים, ולחפש את השורשים האוטוביוגרפיים שלה ואל מתבגרותו של נער במשפחה ישראלית השסועה בין הזהות הדתית המסורתית לבין החילוניות הישראלית המתירנית ("קידוש"), עבור דרך המאבק בין הדורות ("שבעה"). הספרי, במנהל האמנותי של הקאמרי עד לפני שנה וחצי, הביא את היסודות להצלחה המסחרית של תיאטרון זה בהפקות מקור, כמו גם לגישה האנטי־דתית שלו המופנית בכמה מהצגותיו המצליחות ("שיינרלה", "פליישר"), ועכשיו הוא מרחיב את החזית לתיאטרון נוסף.

הדרמה של בית ליסין, שרואה ברכה ב"חמץ" של שמוליק הספרי, מתכוון להעלות בעונה הבאה את כל הטרילוגיה של מלודרמות המשפחה האנטי־דתיות שלו: יהודשו את "קידוש", שהועלה בזמנו בקאמרי, ויוסיפו אליהם את "שבעה", המחזה המשך ל"חמץ". זו תהיה הזדמנות לצפות ביצירתו של אחד המחזאים הבמאים החשובים והמשפיעים של שנות השמונים והתשעים, ולחפש את השורשים האוטוביוגרפיים שלה ואל מתבגרותו של נער במשפחה ישראלית השסועה בין הזהות הדתית המסורתית לבין החילוניות הישראלית המתירנית ("קידוש"), עבור דרך המאבק בין הדורות ("שבעה"). הספרי, במנהל האמנותי של הקאמרי עד לפני שנה וחצי, הביא את היסודות להצלחה המסחרית של תיאטרון זה בהפקות מקור, כמו גם לגישה האנטי־דתית שלו המופנית בכמה מהצגותיו המצליחות ("שיינרלה", "פליישר"), ועכשיו הוא מרחיב את החזית לתיאטרון נוסף.

חיפה, שהיתה המובילה במגמה זו כבר בשנות השבעים (וגילתה את השורה הראשונה של המחזאים הישראלים היום – חנוך לוין, יהושע סובול, הלל מיטלפונקט, רני הדרבין), ממשיכה בכך גם בעונה הקרובה. הוצע שלה כולל מחזה של עדנה מזי"א, ודמה פסיכולוגית של אייל מגר וצרורית שלו, מחזה של מיכאל מורים, מלודרמה על חייה של ישיבת חרדים בתשובה ("תשובה" של נוריאל סוביאס), מותנן של מאיר דיסמן המתרחש בעייתה ורזמית (תמיד מתרחשים המתחנים הישראלים בערבות הנגב, משום מה. הכל תוצרת הארץ.

רוב התיאטרונים, כך נרמה, למדו את הלקח של הבימה. רק לא הבימה. גם בתנולה החדשה של יעקב אגמון היא מציגה רפרטואר הכולל שני מחזות מקוריים בלבד: אחד של חנוך לוין והשני של גלעד עברון. השאר – שוויק, מאריוס, אגמנון, "דחות" של אינסן – מנסים להתבסס על הצלחות עבר או על קלאסיקה.

בתיאטרונים האחרים הגיעו למסקנה, שהמסנט של חיפה וקאמרי – עידוד והפקה של מחזאות ישראלית מקורית – הוא המשתלם ביותר, ובעיקר משתלמים מחזות אקטואליים ורלוונטיים, רצוי על נושאים חברתיים בעיים. אם לא מטעמים אמנותיים, לפחות מטעמים קופתיים הגיעו למסקנה שאולי תועיל לתרבות הישראלית, תרבות שבה אלה"ה הוא הרייטינג, הבחנב – נביאו. מעניין גם, שלא מעלים דוגמה קטריות מקוריה, אלא דוגמה דרמות חברתיות על נושאים מעודדי מחלוקת.

אם לא ימאיסו התיאטרונים את המחזאות המקורית על הקהל בשל מיגון יתר, תצמח מהרייטינג, לראשונה, גם תועלת. בטווח הארוך יש לקוות שזו תשפיע גם על זוללת הרייטינג העיקרית שלנו, הטלוויזיה הישראלית. או אולי יתחלף גם בה המחזב בטחול־לבן. ■

هكذا من الأصل

חידמיצר

חידה קשה ומסבכת / דן לוסאר

משימה מס' 213

הוראות לפיצוח: לפניכם חידה מצויירת, שפתרונה עשוי לזכות אתכם בפרס מיוחד: עותק חתום של ספר הקריקטורות של מושיק לין "מתים לעשות שלום", בהוצאת זמורה ביתן מודן. הזוכה ייבחר מבין הפותרים שתשובתם הנכונה תגיע אלינו תוך עשרה ימים מיום פרסום החידה.

מה מוצאו?

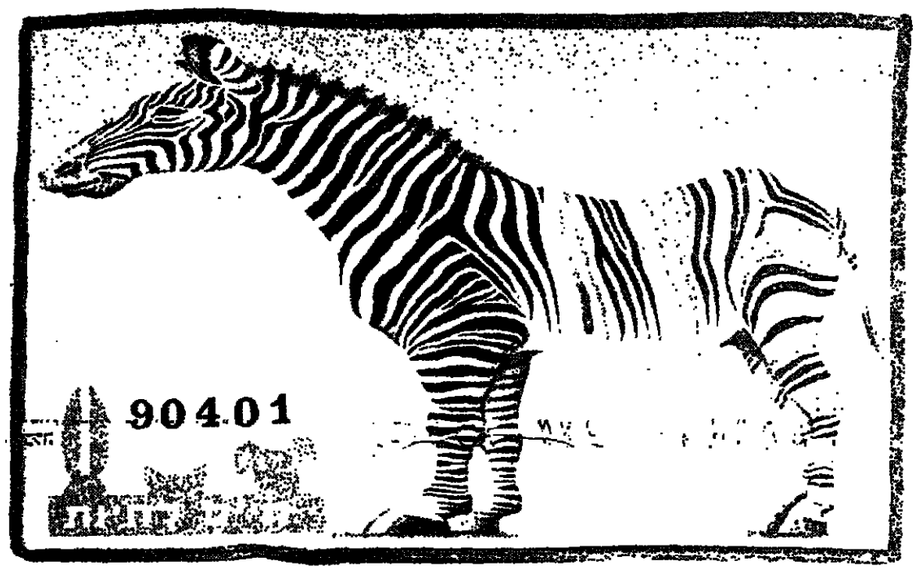

פתרון משימה 211: נהר הסניז – על־פי מפת מיקומה של הבריגדה היהודית באיטליה. זכה בפרס יהודה רימר מקיבוץ אורים. הספר יישלח לכתובתו.

המקן למשלוח תשובות: מזכירות מערכת "דבר", רח' שינקין 45, תל־אביב. מיקוד: 65233.
נא לציין על המעטפה את מספר המשימה.

ג'קסון ופרסלי בראיון עם סייר. אולי "השאלה" כלל לא הפריעה לשני תושבי מארס. צילום: אי.פי

לאן נעלמה האלימות

גיורא פרבר

אנטנה

אנטנה, כמו שנקרא מדור ביקורת הטלויזיה של העיתון, המכוונת אל שידורי הטלויזיה בישראל, היתה קולטת השבוע מסר אחד ויחיד, שגבע מתוכנית אחר ותוכנית. ייתכן שהמסר הזה פותח בולט כשלא מביטים בטלויזיה בעין בחנת, אבל כשלוקחים צעד אחד הצידה, מבחינים בקלות: העיתונות משתוללת. שולטת האהבה. יותר מדי חיבה בין בני האדם. לאן נעלמה האלימות? תנו לנו טיפה אגרסיה, דם, משהו.

מני פאר, למשל, באולפן לילה. פאר, שהתבחיה שלו חמה ואינטליגנטית, שאל את אורחיו – שאלת הנושא של התוכנית הפעם – מה עשו ומה יעשו עם אקרחים האישי כשחדר אליהם פורץ לביתם. אלה, לפליאתו של פאר על האצבע הקלה, קיבלו מחיאות כפיים רמות כשהתבדר שיר. בדרך־כלל, ירו בלי לחשוב פעמיים: דרכו את הנשק ושיחררו קליע. בחלק מהמקרים, גם כשהגנה עצמית, כמו שורש הזעק, היתה תידרך, איך נאמר את זה, ככה קצת רחוק (זו אסרסיביות, אנחנו שואלים אותכם: מה עם ידיאו הריגה, למשל? אולי הנרקומן הרוה שמחזיק את הוידאו הישן שלכם עדיין חיו). רק אנשים ספורים בקהל ניסו לומר משהו על ידי רק כשסכנת חיים אמיתית נשקפת, אבל הם לא קיבלו מחיאות כפיים, אלא נאלצו לחזות על בשרם את הנחת הון על מקומם בקבר אחר. הוראות פתוחה. באש, כידוע, הם הדבר הרחוק ביותר ממלהיב שיכול להיות. ראיתם פעם את צ'ארלס ברונסון צועק עצור שלוש פעמים?

"דון? דון? דון?"

אצל דן מרגלית, למחרת בפופוליטיקה, הערוץ המחזה הבא: צ'רלי ביטון כינה את דוד עמר, ראש עיריית נשר, טיפש ומטומטם, בפירוש וביותר משתי מילים. עמר, בתגובה, כלוא במסך טלויזיה המוקרן לאולפן השידור, מהאולפן שבו כיוונו אליו מצלמה בתל־אביב או חיפה, ניסה להכניס מילה לשטף הדיבור הברומני והרב־ערוצי וידרוש של כל שאר משתתפי התוכנית (עמר: "דון דון דון") אבל ללא הצלחה. מה שגרם גם לצופים ולארגישים בבית להתכוון בכדיסה ולרצות לעבור ערוץ. שומי לפיד חייך: הוא הרי ברוך־כלל עושה הבלאגן בתוכנית, והנה מלאכתו נעשית בידי אחרים.

צמר הגפן והדבש

כשכבר אפשר היה להיחלץ משיחת החידשים של פופוליטיקה, ולעבור לדיאן סוייר מראיינת את מייקל ג'קסון וליסה מארי פרסלי בערוץ 2, צמר הגפן והדבש הגיעו לשיאם. ג'קסון ופרסלי הם, בלשון המעטה, לא בדיוק מה שנקרא באנגלית הנ"ז הממוצע. שניהם עשירים, כל אחד לחוד, כמו תקציב הביטחון של ישראל לכמה השנים הבאות. הוא נשמע כמי שכבר מזמן לא ביקר בכדור הארץ אלא שלח את עוזרי־דיבו במקומו, ותראה כמו תוצר משונה של שיעור מלאכה בכיתה ה' שנגמר רע בגלל תאונת דבק פלסטי. היא, פרסלי, אמרה ברציונות תהומית שהם שניהם גרים בבית רגיל, כמו אנשים רגילים: עם אמבטיה ומשרתת, והוא מבלה באולפן ההקלטות שלו והיא מסתובבת במטבח. הרי את ראיתי, דיאן, כשביקרת אצלנו, לא?

אוקיי, אז הם לא זוג רגיל. הם סובלים מאינפנטיליות, ושניהם מפורסמים, הוא כמו ישו והיא כמו (ויש הטוענים שלא כמו אלא בדיוק) בתו של אלוהים. אבל כשהיא יושבת מול הזוג שהתחתן רק לפני שנה, ביקשה סוייר בקלדום סליחה מעברה העיתונאי המפואר (באמת) ולעצמה בלב אמרה שאם אחרים מצהיבים, מדע לה אסור, ואם אפשר לעבוד לרגע אחד קצר לקטע מוקלט שבו אחרי ג'קסון – כמו בתור לרופא בקופת־חולים – רק רצו לשאול שאלה: האם אתם שוכבים? האם אתם עושים אהבה? האם אתם אינטימיים?

אם זהו לא העיתונות בהתגלמותה, מה זו עיתונות? האם באמת אי־אפשר היה להסיף קצת נשמה, ככה כמו שצריך, ולבקש מהם שיגשו בבקשה למרחק שהכינתו מראש ושידגימו, בעמותה מהם, מה הם בדיוק עושים? רק בעמק רב הצליחו למנוע מכותב הכתוביות שעל שולחן השידור להוסיף כיתוביות מרצדות למעלה, בשידור הזה, "עיתונות מתחכמת", עם חץ קטן המצביע על סוייר. היה זה נסיונם הרב של הזוג המדוד במריה בכלל ובשאלות חסמניות בפרט, ולחילופין האינטרס שלהם בחשיפה אחרת אבל סרבל ובמיוחד האשמות ישנות בגין מעשה מגונה בילד כנגד ג'קסון (לקראת צאת אלבומו הכפול החדש, כמובן; ג'קסון לא ייצא מהלונה־פארק שבו הוא מתגורר בלי סיבה טובה ובלי עידוד של חברת הקליטים, סתם) שמנע מהם לקום ברבמקום ולצעוד החוצה מהאולפן באמצע השידור הזה, כי יש גבול לכל תעלול. מצד שני, מי יודע, אולי השאלה כלל לא הפריעה לשני תושבי מארס האלה אלא חלפה מעל לראשם?

ליברליזם

אבל אם המרחים עצמו תאגשים שמופיעים בו מפגינים רגישות כה נוגעת, למה שלא יעבדו, כמו שמודים המדרכים באי־אם, לחיבוקים פשוטי־ידיים, כאלה מכל הלב? חוכים בפרס ההומאניות והסובלנות, הנחמדות והחביבות, הם שני רוסים, שניהם האוהדים בתוכנית טלויזיה במוסקווה. קטע קצר, שהובא כקוריוז בחדשות של הערוץ הראשון.

האלוף האוזר, יצחק־יצחק הרצלשון, הגיע למרואיין, ד"ר דובסקי, שכפי הנאמר יש לו סיכוי טוב להיות הנשיא הבא של רוסיה. על ראיון שאותו נתן ד"ר דובסקי ל"פליבר" ושבו הצדיר ששכב עם 200 נשים. יש לך בעיה, אמר הליברל, כשהמנוחה מביט בו בעיניים מדאגות, אפשר לרשא אותה, שתי דקות הזה יעבור.

הרי הוא הלאה, אמר ד"ר דובסקי, שלא חשב שהוא צריך לסבול דברים כאלה בשידור חי (ובלבו חשב ועוד ממישהו שהוא בטח לא רב"ט בצבא), והתיז על אייבו כוס מים. זה לא היסס לשניה והחזיר חזרה. בו באמת, קם המנוחה להפריד, הרי דבר כזה הוא לא ממין האפשר. יש סעיף בחוקה נגד דברים כאלה, שאם ד"ר דובסקי, נשיא רוסיה לעתיד, כאמור, ניסה לחסוף את גילוין הפליבי מידי הליברל חרק עליו גם את כוס הכוכית עצמה. הרי גם זה אסור, מילמל המנוחה, וגם לא יפה, נצטרך להפסיק כאן את התוכנית, כשד"ר דובסקי הצליח לחסוף גם את כוסו של הליברל ולהשליך אותה עליו.

כאן, לצערנו נקטע השידור חזי של תוכנית הראיונות המוסקוואית. ובל, כי אולי סוף־סוף היינו יכולים, כמו שכתבה יונה וולך, לקבל רק קצת רם לקינוח. ■

אמא עצומה

שינייד אוקונור מילאה לפני כשבועיים את בריכת הסולטן ופעמיים את אמפיתיאטרון קיסריה. על הופעת הפרידה שלה מהארץ בבריכת הסולטן ביום חמישי שעבר, שכללה שלמות, אכזבה וילדים

מל סילבר

אוקונור. מתרכזות בטיפול בילדים

לא הוגן באמת לציין כאן ששינייד אוקונור נראתה כמו רודה חביבה וכודגנית, שזה עתה סיימה את עבודות הבית, בהופעתה האחרונה בארץ, ביום חמישי שעבר בבריכת הסולטן בירושלים. בסך הכל, אם לא היינו עוקבים אחריה מאז שנחשפה לאוזני ובמיוחד לעיני הציבור לפני כשמונה שנים, לא היינו חושבים בכלל שמתאימה לה קרחת. הומרת־יצרת־גישריסטית האדירת הזאת, שלפני שמונה שנים נחשבה מפחידה, קולנית, מהממת ועצבנית, כשריכת לקבוצה המצומצמת־יחסית ואליטיסטית של מאזינים מעודכנים ועצבנים בעצמם, מילאה לפני כשבוע עד תום את בריכת הסולטן ופעמיים את האמפיתיאטרון שבקיסריה. רבים מאלה שאימצו אותה ב־1987 ללבם ודאי התוחלחלו רק מהמחשבה הזאת.

חלחלה זו תגובה קשה, אבל יש מקום לאכזבה מסויימת. באלבום הבכורה שלה, "האריה והקוברה", היא המציאה מחדש את הקלישאה "לא נשמעת כמו שום דבר אחר" חשפה באחד מאלבומי הרוק ארוכי־הטווח של אותה השנה מגעד קולי שלא ייאמן, כתיבת שירים מורכבת וכאמת והבעה עוצמתית של פרי עטה. מה שהשתנה עם יציאת אלבומה השני, חוץ מהתגלחה הבין־לאומית, היה דחיקה, כמעט העלמת הצעקה. היא החלה להתכנס בכתיבת ובמבצעת, להפנים את דרך ההבעה שלה, הפסיקה את המעברים הקיצוניים בין תו לתו, צימצמה את סיגנון הצעקה ועברה לכתוב טקסטים ברודים יותר, מסתוריים פחות – למרות הצלחתו של השיר שהביא לה את התחילה "נת'ינג קומפרס טו יו", שבו אחד הדברים שכבשו את לב ההמונים היה דרך השירה הייחודית, שהוכירה יותר את תחילת דרכה. את "נת'ינג קומפרס" היא לא ביצעה בהופעותיה בארץ, וזה דווקא היה מעורר הערכה, אבל גם דבר לא מ"האריה והקוברה".

עם רוב מה שנשאר מתגולה אצלי מערכת יחסי אהבה־שנאה. חלק מהשירים שכתבה מאז נשמעים לי צדקניים ומקוממים. חלק אחר נשמע מקומם באוזני אחרים, אך מעורר הערכה בעיני. חלק קטן יותר מרגש מכל בחינה וללא סייגים.

באלבומה האחרון "אם אוניברסלית" התרכזה אוקונור בטיפול בילדים, מנקודת ראות של אם (בנה, ג'ייק, בן חשמונה־רחצי, אף שר בתקליט) ומנקודת ראות עיניהם. בבית, בהאזנה מרוכזת, האלבום הזה הוא כבד, לעתים מעיק, ועל־אף שרובו ככולו יפה ביותר, קשה להישאב אליו מבלי להיאחז במשהו כדי לא להישמט. בהופעה היה מרגש לראות את האשה הקטנה הזאת צועקת "אש בבבל", שמו של שיר שעוסק באם שחיסלה את חייהם של ילדיה. ההופעה, שהיתה עדוכה כולה באופן מופלא, הגיעה לשיאה כאשר רוכזו בה כמה שירי ילדים שכאלה, כשבמרכזם "כדורגל ארוכם": "עודי אינו כדורגל בשבילך/ ראשי אינו כדורגל בשבילך/ הרחם שלי אינה כדורגל בשבילך/ גופי אינו כדורגל בשבילך/ ליבי אינו כדורגל בשבילך/ אני איני חיה כגן החיות/ החיה האמת תקפוץ ותאכל אותך/ ויש לי כל מזמנה לזנק ולתפוס אותך". מעניין אם כל מי שמחא כפיים בשמחה לפי הקצב של השיר הזה, או שרקד לצלילי "אש בבל", באמת ידע מה יודעת לו שינייד בין הדעיים. מעניין באמת האם וכמה אנשים מהקהל הזה פגעו ארפעם באחד מילדיהם שלהם.

על ריזוק קולי ושלמות בביצוע אין מה לדבר. אין לשינייד הרבה מתחרים בתחום הזה ובכלל. מי שלא מעריך אותה רק בגלל המחשבה ש"שמ" הוא סגנון מוסיקלי נחות, יאכל את הלב שלו יום אחד. דרך הכתיבה שלה, זו ששמענו בארץ, היא יותר "נורמלית" ורגועה, ולכן, למרבה הצער, גם פחות מעניינת, אבל לא חסרה עוצמה לאשה הזאת. בהופעה, במיוחד מול קהל־אדם אדיר, גם כשהיא לא מגיעה אל הלב באינטימיות, קשה שלא לאהב אותה, במיוחד לנוכח כל הכוח שיוצא מהגוף הקטן הזה, שנראה כל־כך שברירי ומבריש.

ועוד אגב אחד: היה נדמה שמשהו בחומות ירושלים ירגש אותה עד עמקי נשמתה ויגרום להופעה הזאת להישמע קצת אחרת. למי שהתאכזב שגם זה לא קרה, הנה נקודה למחשבה: תקרית ה"פרובוקציה" המרובדת (והתקלות פרחית עם צלמים) קרתה בירושלים, באותו יום, ערב ההופעה. אז הצליחו להרגיז פה גם את שינייד. יופי. בן־אדם הרי היא לא.

ואחרי שהפכה לאוייבת הציבור מספר־שתיים, אחרי אלטון ג'ון, יוכל כל מי שאפילו לא שמע אותה מימיו להמשיך ולרטון, כשהיא כבר לא תרצה לחזור לישראל. רטינה נעימה. ■

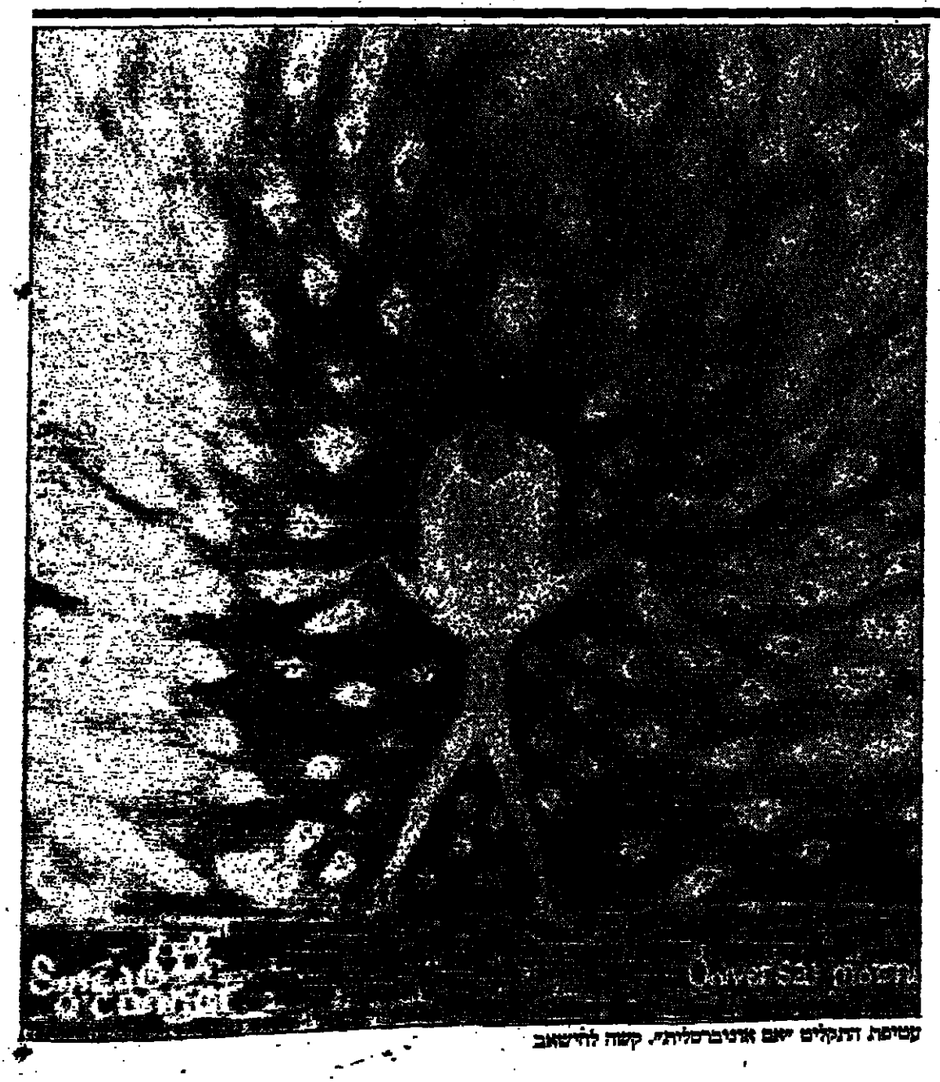

עטיפת הדיסקים "אם אוניברסלית". קשה להישאב

בולים / מאת אריה לינדנבאום

"יזכור" בבול צרפתי לזכר VEL D'HIV

בול צרפתי חדש, מיוחד לזכר השואה, בחיבור היהודי, צפוי בחודש הבא, במסגרת מיני התצפוקת שכבר הופיע לציון סיומה של מלחמת העולם השנייה והניצחון על גרמניה הנאצית.

בצרפת כבר הוטבעו בנושא זה מספר חותמות ראר מיוחדות, מהן כאלה שהוכנו במיוחד זה האחת המיועדת ל-8 ביולי, בשהוצאו "יהודי" במרכות.

וחותמת אחרת עם המילה "יזכור" בעברית, שגם אותה פיזסמנו, הוטבעה בצרפת במשך כ-6 שבועות.

עתה, קבלנו הודעה נוספת מרואר צרפת, בה מידע על בול חדש עם המילה "יזכור" בכיתוב מרכזי בבול, שהוקדש ל"אקציה" הזכרה לדאבון, באיצטדיון של פריס, בשנת 1942.

בשבוע שעבר הזכרנו כמה פרטים הנוגעים לגבי הפעולה המשפחתית המיוחדת כפי שהובאו אלינו באריכות של יצחק עוד מכפר הנשיא, והם קשורים גם לבול החדש שיופיע ב-11 ביולי, השנה.

הבול, פרי מכחולו של רוברט אבדמי, מי שעשה גם את החותמת עם "יזכור" שהוטבעה בראר פריס בסיסמא "בזכות ואנטישמיות".

בבול החדש "מנטן מסוגנן של האותיות "יזכור", כשהן צמודות מתוך עגיר עלי דית. בתחתית הציור הוצמדה גדר תיל עם הטלאי "יהודי" (JUIF).

הבול הזה הוקדש למאורע שהיה ב-16 ביולי 1942, שהזכרנו בהקשר לחותמת המיוחדת.

החותמת הוטבע ב-9 ביולי ואילו הבול ב-16 בו. כאמור, שני הפריטים מזכירים את הפעולה המשפחתית המיוחדת ב-16 ביולי 1942, עת יהודי פריס והזכו באיצטדיון "הלודרום" דה הזור", הידוע בשמו המקוצר VEL D'HIV הוא אכן מוזכר בבול ובחותמת המיוחדת.

כפי שציין י. עוד, הוצאו יהודי פריס מן האיצטדיון אחרי כמה ימים של רעב והעדר תנאים כלשהם למחנה אושוויץ, לאחר שהמשפחה הצרפתית העבירה אותם לידי הגסטפו.

לכאורה היתה זו פעולה נגד יהודים זרים, לא אזרחי צרפת, אך למעשה נלקחו כל מי שנודע כיהודי, כ-13 אלף איש.

אכן, עוד פרט עצוב לזכר השואה הבלתי נשכחת.

גם יפאני...

אנו עדיין בזרם הבולים שהוקדשו לסיומה של מלחמת העולם השנייה ותשומת ליבנו הופנתה לסדרת הבולים שהופיעה באיי סולומון, אי שם באוקיאנוס השקט.

באיי סולומון הופיעו 4 בולים וגיליונית זיכרון ובין הארמונים שהשתתפו בקרבות בימים ההם, מצאנו גם דיוקנו של הנתראומיראל היפאני, משוראיטצי נאגומו, שעמד בראש הצי היפאני בתקופת גואדלקנל וסולגי.

נגומו הסב נזקים כבדים לבנות הברית ולבסוף הובס על-ידי האמריקאים בקרב מידווי. למרבה הפלא, נגומו מופיע בין הארמונים האחרים בסדרת הבולים של איי סולומון...

אושוויץ בסט. וינסנט

בסט וינסנט שבאיזור הקאריבי, הופיע זה עתה גיליון בן 10 בולים עם תמונות מלחמת העולם השנייה ותמונת רקע המפריחה בין שתי שורות הבולים. התמונה שבין הבולים, אינה אלא, תמונה גדולה וציבעונית של מחנה אושוויץ הנורא (זו התמונה הידועה של שער המחנה וצריף הכניסה הראשית).

וינסנט היא אחת מ-15 המדינות הלא אירופאיות שהוקדשו בולים לנושא הניצחון על גרמניה הנאצית.

שלושה יהודים

בהמשך לפירסום משבוע שעבר, על בולי קומיקס האמריקאים, בינתם רובי גולדברג היהודי, אותו הזכרנו משום ששמו מופיע בבול, נתבקשנו להזכיר גם יהודים ששמם לא הוזכר בבול. אכן, לבקשת הקוראים נזכיר עוד שני יהודים, אמני הקומיקס הבול הנתונים בגיליון, בפינה השמאלית, הוקדש לליטל אבנר, צייר בידי אמן יהודי בשם אל קארס; הבול שהוקדש למורדנו פוטיי, הוא יצירתו של אמן יהודי בשם מקס פלישר. יחד עם רובי גולדברג יש בגיליון שלושה בולים המתקשרים ל"יהדאיקה".

לזכר הילדים בשואה

במוסיאון "לוחמי הגיטאות" הוקם אתר חינוכי להנצחת מיליון חצי הילדים שניספו בשואה. למבקרים מוגש סיפור הילדים בשואה באמצעים אור-קוליים והאתר נקרא "יד לילד". בהיכל הזיכרון שובצו ויטראוים של רומן הלמר, לפי ציורי ילדים בגיטו טריינשטט ומוצגת שם תערוכת "הילד בשואה".

בתוכת האתר, הוטבעה חותמת אירוע מיוחדת הנפק דף מזכרת בולאי, המתאר את הרוך והאחרונה של הילדים בשואה.

דף המזכרת הנפק במהדורה מוגבלת של אלף יחידות וניתן להשיגו במוסיאון קיבוץ לוחמי הגיטאות.

דף מזכרת להפועל

דף מזכרת בולאי חגיגי במיוחד, הנפק השבוע עבור משתתפי משחקי הפועל ה-15, שנפתחו ברמת-גן.

הדף הנפק במהדורה מוגבלת של 1000 יחידות והפץ ע"י הנהלת הפועל.

לרגל המאורע הנפק ע"י רשות הדואר בול מיוחד, המופיע בדף המזכרת הוטבעה חותמת אירוע מיוחדת.

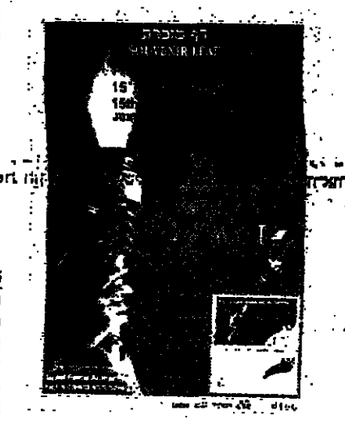

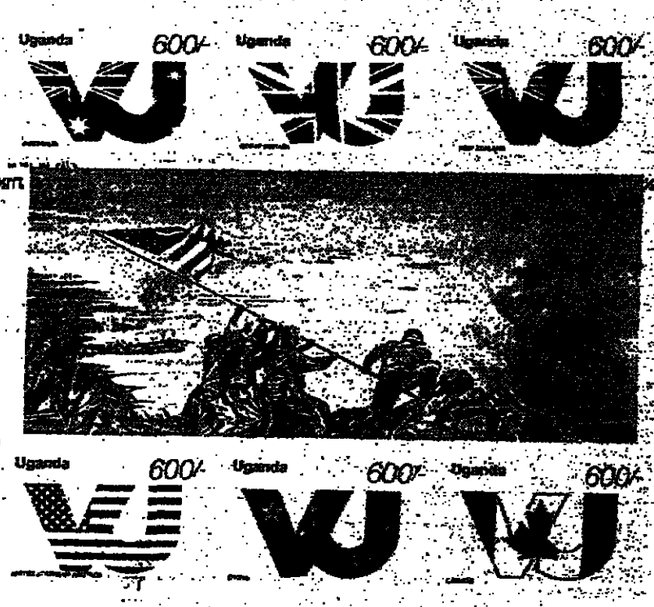

מעוניין בחליפין

A. DEL BOT. C/PEN'ALARA NO – 10
41005 SEVILLA
ESPAN'A

הדגל באיוו ג'ימה

דגל ארה"ב מונף על הר סוריבאצ'י באיוו ג'ימה עם תבוסת היפאנים, הופיע לראשונה בבולי ארצות הברית כבר ב-1945. עתה העתיק את המעמד גם לבולי אוגנדה שבאפריקה, והראה שם הקדיש לניצחון בנות הברית באוקיאנוס השקט 2 גיליונות בנות 6 בולים כל אחת. באחת הגיליונות מופיעה בהגדלה התמונה הידועה עם דגל ארה"ב באיוו ג'ימה, בשבשוליה 6 בולים עם דגלי המדינות שהשתתפו בזירת קרב זו. (אוסטרליה, ארה"ב, בריטניה, נידרלנד, סין וקנדה). הדגלים המחזים את הבול, מסוגנים מאותיות V-J.

אגב, פרט זה של הדגל באיוו ג'ימה, שמופיע בעוד מספר בולים, מקובל על ידי חלק מאספני "יהדאיקה", שכן הצלם וכן אחד החיילים שבמעמד, הם יהודים...

טלכרטים / מאת אריה לינדנבאום

להיט השנה – טלכרטים

כבר אמרנו לא פעם, שבתחביב אין תחליב ואיש איש והתחביבו. אולם אספני חרסינה עתיקה לא נפגשים בסדרון אחד עם אספני כפתורים, למשל, בקבוקים או כרטיסי אוטובוסים, אך ולהיטות והתמדה היא נחלת כל האספנים.

ספק אם קיימת בכלל רשימה הנושאים שאנשים אוספים, כי פשוט בזירת נושא לאיסוף היא ברוך כלל אישית. מאד ותוצאה של סנטימנטים שונים בלבד, לעתים ללא כל הגיון או סיבה.

יש להניח שאיש לא ידאג, אולי, לאיסוף מיני צרפים, כמו אולי דפא יבחר לאיסוף בולי דואר בנושא ראשון. לעומת הדוגמאות האלה, יש ודבה יותר מקרים שבחירת האוביקט לאיסוף היא מקרית לחלוטין.

נכון, שאימוצתיו ראו בעין אחרת את איסוף הבולים, כי חשבו ובצדק, שזה מפתח את הידע בגיאוגרפיה ואולי גם באסטטיקה.

אבל, מה למשל, ראים כל אלה הלהוטים באחרונה באיסוף טלכרטים אין, כמהן, תשובה.

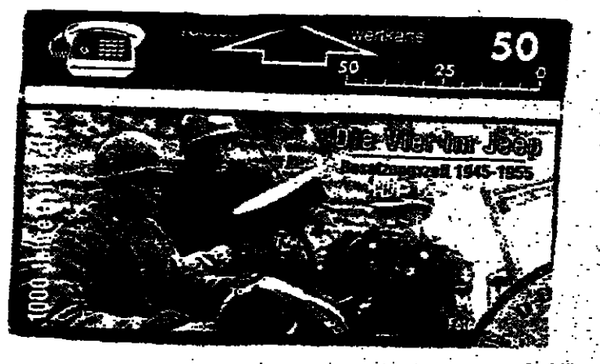

עניין אבל רבים ואף-עלפי שמטרת הטלכרט לאפשר שיחות טלפון בלבד, באמצעות כרטיס ממוחשב, הוא היה לפרייס אספני מן הנפוצים והיקרים ביותר.

כרטיסי טלכרט מתפקים למספר שיחות שונה, מ-10 שיחות ועד ל-100 ויותר וכיום שאוספים אותם (כמו בולי דואר) גם כשהם לא משומשים, ולא רק של מדינה אחת, זה יקר למדי (!).

זאת ועוד: שרותי הטלפון ויצרני הטלכרטים מצאו לנכון להתפיק כרטיסים כאלה עם מגוון ציורים – לפעמים פרסום מסחרי ולפעמים אקטואליה וע"י כך האספנים רוכשים אותם בכל פעם שיש הנפקה חדשה. זה, כמובן מגדיל את ההכנסה, אבל זה גם מצריך השקעה כספית גדולה של האספן.

יש גם הנפקות יוקרתיות, שעולות מאות שקלים, במיוחד בשל המהדורות המוגבלות. יש טלכרטים שהנפקו מראש במהדורה מצומצמת שקשה אפילו להשיגם. (אחד הכרטיסים הנדירים הוא של נורווגיה, שהנפק לרגל הסכם אוסלו, מחירו מגיע למאות שקלים). כרטיס דומה הנפק גם אצלנו, המראה את ראש הממשלה יצחק רבין יחד עם המלך חוסין הנשיא קלינטון. שלנו איננו מן היקרים...

באוסטריה הופיע הקיץ כרטיס חדש לציון מלאת 50 שנה לסיום מלחמת העולם השנייה. הנושא אקטואלי והתמונה מן ההסטוריה...

ארבעה בג'יפ – הכוונה לחיילי בנות הברית שסיירו בג'יפ – אמריקאי, בריטי, רוסי וצרפתי (בדיוק הם בברלין).

הכרטיס הזה, למשל עולה 98 שילינג אוסטריים, אבל יש לאסוף כאלה שיקרים הרבה יותר.

גם אצלנו יש כמה כרטיסי טלכרטים שעולים במקור עשרות שקלים. הם נועדו במיוחד לתיירים ויש עליהם תמונות מארץ הקודש.

בקרוב, שמענו, יופיע גם קטלוג מיוחד. לפי-שעה בוק מעודד מאוד את אספני הטלכרטים ופותח להם אפילו מועדון מיוחד (!).

שחמט / רונן הר-צבי

שחמט בארץ

להלן תוצאות התחרויות מארבעת אירועי השחמט במשחקי המועל:

1. תחרות בינלאומית עד מ' כושר 2,350 שחקנים, מ 7 מרינות בבכורה זכה ידעאל סטפק עם 6 נקודות מ 7 משחקים לפני יצחק ויגנר יגאל שבינר 5 נקודות כ"א

2. האליפות הפתוחה לכל 46 שחקנים 5 סיבובים בשיטה שוויצרית

2"1: יעקב זילברמן ואלכסנדר סרביאניק 4.5 נקודות כ"א, זילברמן האלוף לפי איכות נקודות.

3"6: בורים מראפין, אליק וידסלבר, מיכאל קליינברג ובורים קליין 4 נקודות כ"א

3. אליפות ספורט הפועלים בבוק 26 שחקנים 9 סיבובים בשיטה שוויצרית 1"2 בורים נוטקין ומלכיאל פרץ 7 נקודות כ"א נוטקין האלוף 3 ידעאל סטפק 6.5 נקודות.

4. תחרות קבוצתית לילדים (מבוב כפול) הפועל הרצליה – הפועל ראשון לציון 4"4 (4 לחצות) הרצליה אלופה לפי איכות נקודות.

שחמט בעולם

סוף סוף קצת נחת לקספארוב כאשר הוא זוכה בתחרות "נובוגרד" (NOVOGRAD) של ה P.C.A (ובקשה לא לבלבל עם סבב הגרנד – פרי של ה P.C.A בשחמט אקסיבי תחרות "נובוגרד" היא שחמט רגיל לכל רבר) בקטגוריה 17 לפני איבנצ'יק, טופלוב, קרמניק ... בתוצאה לא רעה של 6.5 נקודות מ 9 משחקים. לאחר פתיחה מצוינת 4.5 מ 5 סיים את ארבעת משחקיו הבאים בנצחון. איבנצ'וק שלאורך כל התחרות היה צמוד לקספארוב נחל בסיבוב האחרון את הפסד הזוקא בלבן, מידי טופאלוב בעוד שנצחון היה מקנה לו שותפות למקום הראשון ביחד עם קספארוב. תוצאתו גרועה מאוד וכלל לא אופיינית בשבילם השיגו יסופוב ו אנגניאן שסיימו בסוף התחרות ללא נצחון אחד.

תוצאות התחרות

1. קספארוב 6.5 נקודות מ 9 משחקים

2"5: איבנצ'יק, שוהר, טופאלוב ו אוהלבסט שוחקו אסטתי חזק שסיים ללא הפסד בתוצאה טובה מאוד, 5.5 נקודות כ"א

6: קרמניק 5 נקודות
7: סימן 4 נקודות
8: גולש 3 נקודות
9: יסופוב 2.5 נקודות
10: אנגניאן 2 נקודות

להלן משחק קצרות בין זוכה התחרות לבין הפסלה

לבן: קספארוב
שחור: אנגניאן

1. ד4 ה6 2. ג4 ד5 3. פג3 ד7 4. פד3 פ6 5. ד4 0"0 6. ה3 ג5 7. ד5ב ד5ג 8. מה2ב פג6 9. א3 מה5א 10. 0"0 0"0 ד7 11. ה4 (מסע נריד שוו הפעם הראשונה שאני נתקל במסע זה 11. ... נחשב למסע, גם קספארוב שיחק ... במשחקו נגד חליפמאן בתחרות רג'יו – אמיליה 1991 המשחק נמשך 11... ד5ג4 12. ד5ג4 ה5 13. ה5 ד4 14. ד5ה ד6 15. פד5 פה7 16. פד ה3 17. צה1 מה8 עם מצב לא ברור קספארוב כנראה לא מעריך במיוחד את סיכוי הלבן ולכן מנסה דבר אחר)

11... ד5ג4 12. ד5ג4 ב6 (לא סוב 12... ה5 בגלל 13. ד5ב5 13. פה5 ד6 14. מה1 נראה טוב מאוד ללבן כי אחרי 14... ה5 15. ה5 ללבן התקפה זוכה)

14. פה5 ה7 15. פפ3 ד5 16. פה4 ד6 17. ד5 מה8 18. מב1 (מסע פרופילקסי אחר, ואחריו ההתקפה נמשכת במלא הכוח)

18... מה8 19. ה5 צא8 (מעניין כי לפי דעתי זו העמדה אליה שאפו גם אנגניאן וגם קאספארוב אך כפי שנראה לקספארוב גם היתה סיכוי)

דיאגרמה

20. ה5ב (הנחלה של תחבולה אמנם פשוטה אך זוכה מייד) 20... פב4 (מסוב 20... ה5ב אך גם אחרי זה עמדת השחור קשה) 21. ה7ד מה8 (גם 21... מ7 לא מציל את השחור אחרי 22. ד6ה5 61 (מה6 23. פג5!) 23. פב6 צבמה (לא סוב 23... ד5ם (מכיון ש 24. ד6ד מד 25. צה6 והשחור אבוד) 24. פה8 והלבן מכתיר חוכם) 22. ד6ה5 61 23. פה6 ד5ם אחרי 23... צבמה 24. פה8 ד6ה 25. ד6ד צד 26. צד8 המשחק נגמר) 24. ד6ד והשחור נכבע, שכן לאחר 24... צד הלבן 25. פשוט מכה את הדש ואסור לשחור לקחת את המלכה בגלל שה בשורה האחרונה.

משחק יפה המראה מאוד.

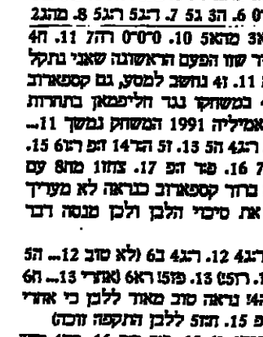

70 שנה ל"דבר" / יעל תרמור-מסטבאום

משכתבים את טשרניחובסקי

קשה להאמין, אך את שירו ורשימותיו של שאול טשרניחובסקי, מגלויות המשוררים הלאומיים שלנו, עדכו עריכה לשונית.

כפי שניתן לראות בכתב-היד של השיר "מרקו הנדש (מן האפוס הסרבי)", העורך, ש"ר בבראה, הכריע על עברית "תיקנית" יותר, והמשפט "פתוחה פיה הוקבה" תוקן במערכת ל: "פתוחה פיה. כמתה: "כי הרבה טוב הרע לא יצמיח" הפך ל: "כי הרע הרבה טוב לא יצמיח". כתובאה מעין במסמכים רבים מספר בארכיון המערכת שבמסגן לבון, אני מהמרת כי היה זה זלמן שו"ר, מעורכיו הבולטים של "דבר". השירה היתה קרובה לליבו, בעצמו חטא בכתיבה, ונהדע בעיקר כמי שטיפח משוררים. היה זה שו"ר שגזר על רבים מכתבי היד שורמו למערכת: מי לסל, מי למוסף כלשהו ("הגה" לעולים, או "לילדים"), ומי למוסף הנכבר, הנבסף והיוקרתי מכולם "המוסף לספרות". גזרות אלה מכוונות בנחרצות על שולי כתב-היד. לעיתים קרובות מלות בתיקונים של פליטות קולמוס או שגיאות בניקוד, ולעיתים אף בעריכה לשונית. בשמה של השפה העברית המתחדשת, אך בפולשנות כמעט אנטי-תרבותית בראיה של היום. באמפת שירו של טשרניחובסקי מופיע השיר בנוסחו המקורי, כפי שכתב המשורר.

במאמר מוסגר ראוי לספר כאן כי "הארכיון" של המוסף הספרותי לא הועבר ל"ארכיון העבודה", כדרך שהועברו תיקי המערכת הרבים, שמהם נלקחו המסמכים המאכלסים מדור זה בשבועות האחרונים. לדבר, כתב-היד "הבודדים", כמו של עגנון, רחל, אצ"ג וגם של פרוזות מהם משהו בראי הזמן, כמו זלמן שניאור, כל אלה נאספו ונשמרו על-ידי אלמוני. לפני כעשור, התגלגלו ונמסרו שבין וחקילין לארכיון בית הספרים הלאומי.

התיחסות לבעיה זו אמביוולנטית, ואני מקוה כי איני חוטאת כאן לעצם הענין. מצד אחד, קנית מסמכים בעל-ערך שהתגלגלו לידיו של עובר מוסד – פסולה ומעוררת גניבה בעתיד. מצד שני, התיחסות מחמירה ואיקנית האוסף המוצע יכולה להביל להשמדתו, היעלמו או הברחתו לחו"ל.

לאחרונה נגבנו אותיות הבדל המרכיבות את ה"לוגו" המיוחד והמפורסם של "דבר", שעיצבה לילי צדק, מקיר בנין המערכת שברח' שיינקין, כנראה ע"י אספן מודרני.

כך או כך, לארכיון "דבר" שבמסגן לבון הסתננו כתבי-יד נפלאים, שבראיה הסטורית התגלו כחשובים ביותר. כמו, שירים של אלכסנדר פן, שירה המיתי של מרים ילך שטקליס "דני גיבור" וכתבי-יד שנעלמו מעיניו של אותו אספן והשתרבבו אל בין המסמכים "הרגילים", כמו שירו זה של טשרניחובסקי המתפרסם כאן היום.

עוד לפנינו היום "פתק" מרוד זכאי לבדל כצנלסון, שענינו שאול טשרניחובסקי, שלרגים מילדי תל-אביב זיכרון ממשי ממנו בדוגמא בתי הספר בעיר. הפתק - פיסת אנושיות והגיגים נוגים על דרכו של העולם:

> "נפגשתי בימים אלה עם ש.טשרניחובסקי. שאלתיו אם קרא משהו ב"דבר" ועונה ליי: "דבר" אני קורא רק במסעדה שאני אוכל בה. אי-אפשר לקרוא הכל. "הארץ" ו"דאר היום" אני מקבל הביתה." לא הוסיף ואני נפגעתי מאוד. סוף-סוף, כמה טשרניחובסקי יש לנו. עשה מהכמתו. ביקרתי פעם בחדרו. אין אנו יודעים כלל כיצד אדם זה חי."
>
> דוד זכאי

שירו של שאול טשרניחובסקי - "מתוקן" במערכת

יעל תרמור-מסטבאום היא מנהלת הארכיון במסגן לבון

נבריאל מוקד / רשמי קורא

הרומאן הגרוע של השנה

אוריל קסטל־בלום: "המינה ליזה", פרדס כתרים בעריכת חיים סבתי, הוצאת כתר 160 עמ' 1995

גריעות־הטיב המוחלטת של 'המינה ליזה' בולטת בכל משטח אפשרי, החל מהרידודות המושלמת של הצד האלגורי בעלילה ובלה בדלות שבה מוצגת הפעם גם "דלות החומר" של ישראל העכשווית □ קסטל־בלום מנסה ליצור קולאז' בין פאנטאסיה צחיחה וסכימאטית של ממע לארץ דמיונית של "משטרת הזמן" (המושפעת לא מעט מ'הרן הים המיפורים' של רושדי) לבין חיים של סמיניזם ויאפיות בבית ישראלי אמיד, מבלי שיהיו ב'מינה ליזה' החוזק, או האלימות האותנטית, של סיפוריה הקודמים.

אורלי קסטל־בלום

ין ספק שספרה החדש של אורלי קסטל־בלום, בעל השם המתחכם והיומרני 'המינה ליזה', הוא הרומאן הגרוע ביותר של השנה, לפחות ככל שמדובר ביצירות של עשרים או שלושים מחברים פחות או יותר "מקצועיים", הפועלים בשערי הסיפורת שלנו (הרי איננו יכול להיות בטוח שהצאצאי־לאור של מו"לים משגיים שונים לא הפיעו בפינות השונות של חיי־ספרותנו יצירות גרועות גם מהרומאן הנוכחי של קסטל־בלום). גריעות־הטיב המוחלטת של 'המינה ליזה' בולטת בעצם בכל משטח אפשרי, החל מהרידודות המושלמת של הצד האלגורי בעלילה ובלה בדלות המיניאטורית שבה מוצגת הפעם גם "דלות החומר" של ישראל העכשווית. אבל בעיקר מדהים במלאכותיותו הסינתטית ובתיפלותו מיחבר שמחד ביותר בין דאנרים, המצוי במרכזו של הרומאן הקצרצר הזה. קסטל־בלום מנסה ליצור קולאז' בין פאנטאסיה צחיחה וסכימאטית לגמרי של ממע לארץ דמיונית של "משטרת הזמן", על גבול הסוגה הספציפית של ה"סיינס פיקשן", שבה מושלת משטרת־הזמן בתסריסאיות נרצעות, לבין חיים של פמיניזם ויאפיות בבית ישראלי אמיד כאן ועכשיו, בין קונצפטואליזם לאלימות

פתיחתא

חזון הפירוק הכולל

רבש ומרודים מבטיח לנו יצוק לאור במוטו של ספרו החדש "אנו כותבים אותך מולדת" הוצאת הקיבוץ המאוחד, אחד הספרים החשובים, שראו אור בשנים האחרונות. המרודים גלויים לעין. שכן מעבר לזיהוי ספר "מסות על ספרות ישראלית" (ויש שם מסות מזהירות ופוקחות עינים, למשל על שירת מאיר ויזלטיר) זהו גם כתב־אשמה חמור ונוקב שאין מפניו מנוס ואין מפניו מפלט (בנוסח "אם אסק שמים – שם אתה, ואם אציעה שאול – הנך"). זו אשמת הציונות, *האשמת הלאומיות, האשמת ההזות*, האשמת הקולוניאליות, האשמת הקולקטיביות, האשמת הזיכרון, האשמת השכחה, ואפילו, כמעט, אשמת המוצא (אם איזרע מולך ואשכנזי אתה).

זו אשמת המדינה שנולדה בחטא ומתקיימת עליו. חטא המלחמה, וחטא הביזה, וחטא הדר, וחטא הדריסה, וחטא הנישול, וחטא העקירה, וחטא הדיכוי, וחטא ההפלייה, וחטא *ההשפלה, וחטא המוניקה, וחטא ההתעלמות, וחטא הבריתה* (ו'הלשון הקודמה' אינה רק שלל־הפלסטיני, אלא אף של 'האתני האחר', המזרחי, הספרדי, הדתי, וכל מי שבשולי החברה) ובכך לא תמה הרשימה. ובקיצור, למקרא הספר הזה אתה חש אשמה נוראה וגם בושה, והא כמעט נוטל ממך אחיזר לנשימה וחונק את גרונך. ובכל אלה, לדבריו, שיתפה הספרות פעולה, אם בדיבור ואם בשתיקה.

ואתה קורא בו כל אות וכל מילה, ומתפש נואשות, חרף הדברים הללו, הנכחים מאד, גם אחר איזו תקווה, והיא נמנעת ממך. לא רק מה *לא*, אלא גם מה *כן*, לא רק מה אני שולל, אלא גם מה אני מקבל, והיכן קורטוב הדבש, שוודאוסה במוטו (מחזון יחזקאל) שבתחילה? ובאמת, צריך לקרוא את הספר הזה עד תומו, שם הוא חוזר אל המוטו שבראש, כדי לעמוד על כפל המשמעות שלו. והדבש המבטחה גם הוא לא כולו דבש־למתוק, אך הוא ישנו, לשיטתו, אלא שצריך לדרוש אותו ולגלותו, כי אין הוא גלוי כמו המרודים שבו.

"האמת מפרקת – ושקר בונה", הוא אומר שם באחד המקומות. והפירוק הזה של כל הנזכר למעלה, שהוא במילים אחרות גם פירוק "המובן מאליו", פירוק "הידוע", פירוק "הייצוג", פירוק "המציאות", פירוק "הייצוגי", ופירוק "המרומה" – הוא בשורתו המשחררת, המגיעה את חשיבתו. ב'מעין הקדמה' הוא כותב: "אם מדובר בתנועה אל החופש, אם מבקשים לחמוק מהדיכוטומיות והיצוגים הקיימים, צריך לברוא אותם, בכתיבה, בקריאה, בהיה [...] במלים אחרות: החירות היא הרחבה של האפשרות להיות חופשי, והאפשרות *הזאת אינה נתונה, אלא צריכה להילקח, להישמר, להתרחב לנצ*ח [...] כי תמיד יש מי שקובע את הכללים, תמיד יש לשון ושלטון, הסדר הקיים המקיים את הלשון מרגע שבו אנו פוקחים את עינינו לראות ש'השמים כחולים' [...] כלומר, לעשות דרך אל המקום שבו אפשר להיות חד־פעמי, ראשון, לא במשמעות המתועבת של 'יחוד' ו'אגוד', אלא במשמעות של תגובה כלתי פוסקת מן הדמיון אל העולם ומן העולם אל הדמיון ולא להפסיק לשלול לרגע, משום שהדמיון והעולם מתקשים לדור בכפיפה אחת, ולרסן את הדמיון, את הרצון להיות חופשי, זה כדיוק מה שנמכר לנו בצורת מצרך כולל 'יחוד'. להתרוצץ, לזה אני מתכוון".

והאמת הזו, הוא אומר במקום אחר היא קשה מנשוא, זו "נאורות אפלה", זו אמת ההתפרקות והתפוררות המאיימת על החיים הכרוכים בשקר, "משום שהאמת היא מפלץ בלתי נסבל".

ויותר מן הנדרים, הדבש הזה קשה לבליעה, כי יצוק לאור מפרק את האדם מכל זיקותיו, מערטלו מכל השתייכויותיו, מציגו עירום מכל נכסיו ומנטרלו מכל יחסיו – והאם, באמת, זה אפשרי ונכון? (ב'עם מאכל מלכים', הכתוב גם הוא על פי אותה גישה דקונסטרוקטיבית, הוא קובל באחד המקומות: 'לך כתוב רומן המתפורר לך בין האצבעות...').

ואגב הפירוק הזה, דומני, נעצר על סיפו של המדר (הפלסטיני המזרחי – מתוך התחשבות־יתר או זכויות־יתר? כי שם חשובה הזהות, וחשובה ההשתייכות, וחשוב העבר וחשוב העתיד המשותף (אבל כיוון שלא כתב על 'ספרות אחרת', אני משאיר סימן שאלה).

ואגב שבאגב, שהא עיקר גדול: לפי איזה קריטריון העצמי הוא עצמי והאחר הוא אחר, אם לא לפי קריטריון של השתייכות (לאומית, חברתית, לשונית, וכדומה)? ואם העצמי מפורק בצדה האחר של המשוואה, מפורק האחר בצדה השני. אז לחילופין, אין עצמי ואין אחר, אלא כולן ישויות מפורדות ומפורקות צפות בחלל.

דברים אלה אינם מאמר מקיף על הספר, זה עוד יתפרסם, אלא הערות של קורא, אשר אמנם איננו 'צעיר' ולא 'היסטוריון חדש' (לאור הביע משאלה בראיון עם אריאנה מלמד בהעיד' כי שני אלה יכתבו על ספרו) אשר בהחלט קרא את הספר הזה בעיון, גם למד ממנו לא מעט וגם סבל בקרבו מאותה "התרוצצות" לא מבוטלת, שמטיף לה המחבר.

ע.ל.

יעקב בסר משוחח / על המהדורה החדשה של "האופסמיסט"

אמיל חביבי: האוונגרד נגוע בפונדמנטליזם

אמיל חביבי, מהדורה חדשה של "האופסמיסט" (עברית: אנטון שמאס, הוצאת הקיבוץ המאוחד) האם זאת סאטירה פוליטית או סאטירה חברתית? האם מעיד הוא ממל לעם הפלסטיני או למשתפי הפעולה בקרב הערבים־הפלסטינים במדינת ישראל? האם זה ספר ששם ללעג את השלטונות? או אולי בעצם זאת אבדתי־עצמי?

האמת היא, שכאשר אני כותב יצירה ספרותית, אני לא מתכנן. פשוט, כאשר אני מרגיש כמו זבוב בקורי עכביש, אני מוצא את דרך הבריחה כדי להציל את חיי בחופש שאני מרגיש שהספרות נותנת לי. בכל אופן, אני לא בודה מהחברה שאני חי בה, או שאני כותב עליה. אני בן החברה הזאת והעבודה שמתקבלת אינה מנותקת מהבעיות של החברה. אני מנסה לתת לעצמי דין וחשבון – מה עשיתי בעבודה הזאת – ואני מגיע למסקנה שניסיתי כאן להבין ולהנריש את הדוב הנקרא 'הדוב הדומם', שתמיד, גם בימי הפוליטיים, ניסיתי לכסות אותו. לא להתעתק ממנו. יש הרבה גורמים שמביאים להבנה בין עמים אחרים, אבל אחד הגורמים שמאחדים את האנושות, היא התופעה של הדוב הדומם שהוא לא יכול להיות אלא דומם. אין לו כישרון להתעלות לרמת האוונגרד.

למי אתה מתכוון בביטוי 'דוב הדומם'?

כבר שאלו אותי לאיזה מעמד שייכת הרמות המרכזית של היצירה. הדירוג המעמדי, לדעתי, הוא אחת הטעויות שלנו. בוודאי שיש הבדלים מעמדיים. אבל יש דברים שמאחדים בין בני אדם. ולפעמים המאחדים הם יותר חזקים מהבדלים המעמדיים.

אתה ואני, כפרנו מזמן בתיאוריה של 'הריאליזם הסוציאליסטי'. יכול להיות שלא נתנו לעצמנו דין וחשבון, בצורה שאני מבטא את זה עכשיו, אבל הכפירה או היתה ברוח הדברים האלה. אני לא מוריד מערכו של הגבול המעמדי, אם כי יכול להיות שבעבר, אפילו בפוליטיקה, כשהיו אומרים עלי שאני אופורטוניסט – זה נבע מכך שאני מעדיף לראות את המאחד האנושי על המפריד המעמדי. ולכן, כאשר אתה שואל אותי את השאלה – לאיזה מעמד אתה מתכוון, אני משיב כי הנחלשות האלה, במידה שהן חלשות, אינן מיוחדות למעמד מסוים.

אני מעז להגיד עוד דבר. יכול להיות שהחולשות האנושיות לא כל־כך קובעות, אלא רק לשכבה מצומצמת מאוד בחברה – האוונגרד. כיוון שהאוונגרד, לצערי, נגוע בפונדמנטליזם כזה או אחר, הוא מנסה להשתעבד מהחלשה האנושית של האדם. הוא מסתכל עליה מלמעלה. ואני חיפשתי מודל למידת האנושיות של האדם. והגעתי למסקנה שהנחלשה היא המודל הטוב ביותר. על אנשי האוונגרד לעשות רזרזיה ביחסם אל כלל העם שלהם, אל הציבור שלהם. לא במקרה, אנשים שמתיימרים להיות אוונגרד, הם אלה שאין להם בעיות קיום מבחינה חומרית היומיומיים. אני לא יכול להתמסר לעבודת האוונגרד. ואני מרבר על כל אוונגרד, ולאו דווקא השמאלי־קומוניסטי. אני לא פוסל את ערכו של האוונגרד, ואני חושב שהחברה עדיין צריכה אותו, וכך גם המדע. אבל אני קורא לאנשים האלה לעשות רזרזיה, לבחון מודש את היחסים בינם לבין הציבור שלהם.

אתה הרחבת את הזירעה, ואני רציתי להתמקד בגיבור שיצרת. אמשיך להשוות אותו לדמויות מספרותיות אחרות: השוואה אחת, ערך ששון סומך באחרית דבר לספר – עם שוויק. הוא לא מחות מתאים ללאזיק רומשוואנצר של איליה ארנבורג. לאזיק דומה למעיר. אר אפילו להרשלה מאנסרפול. אר לנאסר אדין מבחרת.

נאסר אדין נקלט באגדות הערביות.

נכון. הגיבורים האלה הם בנראה צורך טבעי של תרבויות שונות.

אחרי יצירת הדמות של סעיד, חשבתי, שכל תרבות של עם בנראה יצרה דמות כזאת, בתנאים בהם חי אותו עם. בהתאם לתנאי ההישרדות שלו. זה לא קל. פעם האשמנו את הערבים בישראל שהצביעו למפלגת העבודה, ועד היום יש מי שמאשים אותם. אני מקווה שבבחירות הבאות יימצאו פתרונות, אבל אני חושב שיהיה זה מעשה של תבונה עליונה מצד הערבים אם יצביעו בעד רבין לראש ממשלה.

אתה בודה מהעניין הספרותי.

לא. אני רצה להגיב לשאלה שלך מאיפה הדמות הזאת, שנמצאת בתרבות תרבויות. אתה מציין את ארנבורג, ואני לוקח גם את קנרוד של הלסר, ואפילו אצל מרזוגסט, ואני מגיע למסקנה שכל עם, כאשר הוא עובר תקופה של איום על עצם קיומו, בכרי לשרוד הוא מפיק מתוכו צורות וכוחות המוכיחים שאי־אפשר להעלים עם, אי־אפשר להכחיד אותו. הדמות הזאת היא לא דמות של משתף פעולה אלא דמות המגלמת עם היוצר מתוך עצמו את הדרכים להישרד.

בסוף האחרון, באמילה של הספר, אתה דמות בבית חולים, צובעת גדר, והיא מובלת את המבוישת בדלי ללא תחתית ואתר־כך מזמינה את מי שבא להצטרף אליה בצביעת הגדר, מתוך דלי ללא תחתית. זה מסמל עבודה סיזיפית של עם?

אמיל חביבי

למה אני נהנה מהבריחה הזאת. אני חושב שהסיום של הספר הוא במקום אחר, כאשר עומדים על הארמה ואיש מהחלל החיצון לוקח אותו ומישהו אומר – כאשר הענן הזה יחלוף, תזרח השמש. ומה הענן הזה התכונה הזאת, שמצאתי שהיא אנושית, של ציפיה לתגלה מבחוץ, מהשמים, מעבר לגבול, מרגידת אמרמה, הציפיה לנס – שהמשיח יגיע. בתפיסת הערבית יש תרבה ציפיות כאלה, מדור לדור. יש תגובה דתית שמחכה לבוא המשיח, המציל. לכן, חשבתי שכאשר ההכתבה הזאת תחלוף, העם יבין שאין מי שיציל אותו, אלא הוא את עצמו, תזרח השמש שלו.

לפני האינתיפדה, בא אלי בטאי שעמד לעשות סרט טלוויזיה על־פי הספר הזה. כאשר פרצה האינתיפדה, הוא שלח מי שאומרים שעבר זמנו של הספר. הוא עצמו לא חשב כך, ולכן הוא רצה להתייעץ. לדעתו, סוף הספר הזה, למעשה, את האינתיפדה (באמירה הזאת שהשמש תזרח לאחר שיחלוף הענן). עובדה שהאינתיפדה פרצה כאשר הפלסטינים הבינו שאין להם הצלה אלא מתוך עצמם. ואני מדבר על ימיה הראשונים של האינתיפדה, כשהיתה לא אלימה ולמען שלום עם הכובש. כאשר עם מגיע למסקנה הזאת הוא לא יכול להיות הרפתקן. הוא מקבל רק מפרות שהוא משוכנע שהוא יכול להגשימן. לכן, כאשר אתה מרבר על המסר. כביכול שיש בספר הזה, המסר הוא, שאין לאדם אלא עצמו והוא צריך להיות אחראי למעשיו. אין לעם אלא עצמו. יכול להיות שנתרץ להדגיש זאת לגבי העם הפלסטיני יותר מכל, אבל אפשר להגיד שזה נכון לגבי כל עם. אל נחיה באילוזיות. אנחנו בסופו של דבר, אחראים על עצמנו, ואי־אפשר להטיל את האשמה על אחרים.

אשאל אותך שאלה מתחום התרבות. בזמן האחרון יש התקרבות גדולה יותר בין התרבויות, הערבית והיהודית, ובעתיד, *ההתקרבות תהיה גדולה יותר*, משום שאנחנו נמצאים בעיצומו של תהליך שלום שיקל ויתרחב. האם יש לדעתך השפעה הדדית בין הספרות הערבית לספרות העברית, ואם יש, האם היא תגבר?

הדבר תלוי בעתיד. ותלוי גם במה שנעשה עכשיו למענו. אני מזהיר מפני המחשבה המכבית שהעתיד יבוא בלעדינו, בלי אנשי הספרות והתרבות, בלי הגיי הדעות. אני מפקפק מאוד אם אפשר לו לבוא בלעדינו. אני לא מקבל את הדעה של מספר מרידי, יהודים וערבים בישראל, הנושבים שהפוליטיקאים הגיעו למה שהגיעו ואם יעבירו את הסחורה. אני חושב שזה מאוד מסוכן העתיד במידה גדולה תלוי בנו. עתיד יחסי השכנות הטובה, הדדיקום, השלום. עכשיו, ההשפעה הדדית עדין נחסמת עלידי המצב הקיים. אי־אפשר לצפות להשפעה הדדית חיובית, אלא אחרי שיקוד יחסי שלום. הדברים חייבים להבשיל. למרות זאת, יש השפעה, אם כי מצומצמת, על הספרות הישראלית והספרות הפלסטינית, סולל הספרות הערבית בתוך מדינת ישראל. ההשפעה היא הדדית. הסופרים הערבים בוחרי מושפעים מחישני הספרות העברית ואני חושב שגם הספרות העברית מושפעת ותהיה מושפעת. כל זמן ששורדים יחסי הסיכון והדחרדה, אנחנו מושפעים אחד מהשני, אבל ההשפעה היא שלילית.

אני שומע שעמיתיך, מדינו לגבולות ישראל, הסופרים בעולם הערבי, בדרון ובמצרים, אומרים שצריך לחסום את ההשפעה של הספרות והתרבות העברית על התרבות הערבית משום שזאת תרבות שלילית, ויבואו זמן, עם השלום, שהתרבות העברית תשמוף ותציף את התרבות הערבית. מה אתה אומר להם?

אתה נכנס לתחום שנקרא בפיהם – הנורמליזציה התרבותית עם ישראל. בהתחלה, היו מי שהביע התנגדות לנורמליזציה התרבותית עם ישראל מפחד הסתננות של תרבות ישראל הציונית. הם אמרו שהם רוצים להגן על עתיד התרבות הערבית. אבל הם לא מעוניים להמשיך בתירוץ המערבי הזה, שאינו מעודד כבוד. הייתי בין הראשונים שתקפו את הניסוח הזה. אמרתי להם, כי זו בושה. התרבות הערבית שיש לה עבר מפואר ועתיק ימים – תחשוש לעתידה מתרבות ישראל או כל תרבות אחרת? זו בושה וחרפה שאין לחזור עליה. ואני אומר לך שנימוק פרימיטיבי כזה כבר לא נשמע עכשיו. אבל העניין קיים – תגובה שמתנגדת למה שקרוי נורמליזציה תרבותית עם ישראל. ואני מנסה – ולא רק אני – להסביר לבעלי העמדות האלו גם את המקור לעמדותיהם. אני סבור שהמקור לכך זו ההתנגדות למהלך של התנחלה הפלסטיניה. למהלך של יאסר ערפאת. הם מתנגדים, כי הם הופתעו.

גם אתה הגם אני יודעים שבהתנחלה אשיף היו מרכזים לנורמליזציה בבר ב־87-88.

נכון. ואני גם אומר לעמיתיי בארצות ערב – אתם מתעלמים מהיסטוריה של אנשי התרבות הפלסטינים בזמן המנדט, ובזמן הנחלה הארם. האמת היא שהחזם המרכזי בקרב אנשי התרבות הפלסטינים תמך או בהנחלה הארם מ־1947. הם שכחים את העבר, לא נוח להם לזכור אותו. הם מתקשים ללמוד את הדיסטוריה. את העמדות של משפחים ערביים אז – שעודד להביא את האסון על העם הפלסטיני. אבל העיקר, הם יצרו להם תיאוריה, שגם נפוצה בקרבכם בישראל, שהפקיד המסר הוא רבר אחר ותפקיד הפוליטיקאי הוא דבר אחר. התנקפה שלהם היא נגד סוג אחר של נורמליזציה, הם לא רוצים לתקוף סוגים אחרים. בכלכלה, זה בסדר, גם בפוליטיקה.

אני מבקש לא לשכחה את העם הערבי הפלסטיני, לפחות את הסכם אוסלו. להביב תבאי, שלפני כל סוג של נורמליזציה, תקיים ממשלת ישראל את הבטחותיה לפי הסכם אוסלו ולפי החלטת 242. ב־1947 היה קשה לפלסטינים לקבל את גבולות החלוקה. עכשיו הם שילמו את המחיר הגבוה ביותר. והסכימו ל־242, כלומר לגבולות 1967. הפלסטינים מרגישים שהעולם הערבי מפקיר אותם. אני לא מתנגד שאנשי התרבות האלה יציגו תבאים לנורמליזציה. התבאי העיקרי הוא, לדעתי, קיום הבטחות כלפי העם הערבי הפלסטיני לפי הסכם אוסלו. וקשה להם לעשות את זה, ולכן הם מתקיפים את אמיל חביבי ואנשים דומים. זה בכלל לא עניין תרבותי. זה עניין פוליטי. עניין של פתרונות פוליטיים. אתה רצה שאתרב עכשיו על הבר השני, הישראלי?

בבקשה.

החברים הישראלים האמיתיים שלי, לא עתרים לעניין. להיפך, הם כאילו נוצים מהעמדה הזאת של התאחדויות הסופרים הערבים. הרבר האחרון הוא מה שקרה בוועידה של אגרות הסופרים הערבים. כאן הם יחבר פונרמנטליסטים מהרבים שלי...חלקה לי, הם יחבר מיפשים. אני חושב שלמרות הכל, נחצים לישראל בעולם הערבי, בעולם המוסלמי, יחסים ותרבותיים טבעיים. ואני אומר להם, אל תלכו לעולם הערבי בלעדינו, בלעדי הסופרים הערבים והסופרים היהודים בישראל. אבל הם דבקים בתיאוריה שזה לא תפקידם. כיצרים של אמנות, יש להם פרסיוה בקרב העם שלהם, שרורשת מחיבות. יש לבטא אותה לא רק בספרות, כי אם מעל במות פוליטיות. ואנחנו לא שומעים את קולם. דווקא עכשיו צריכים לשמוע את קולם.

תודה רבה

אמיל חביבי, מהדורה חדשה של "האופסמיסט" (עברית: אנטון שמאס, הוצאת הקיבוץ המאוחד) האם זאת סאטירה פוליטית או סאטירה חברתית? האם מעיד הוא ממל לעם הפלסטיני או למשתפי הפעולה בקרב הערבים־הפלסטינים במדינת ישראל? האם זה ספר ששם ללעג את השלטונות? או אולי בעצם זאת אבדתי־עצמי?

האמת היא, שכאשר אני כותב יצירה ספרותית, אני לא מתכנן. פשוט, כאשר אני מרגיש כמו זבוב בקורי עכביש, אני מוצא את דרך הבריחה כדי להציל את חיי בחופש שאני מרגיש שהספרות נותנת לי. בכל אופן, אני לא בודה מהחברה שאני חי בה, או שאני כותב עליה. אני בן החברה הזאת והעבודה שמתקבלת אינה מנותקת מהבעיות של החברה. אני מנסה לתת לעצמי דין וחשבון – מה עשיתי בעבודה הזאת – ואני מגיע למסקנה שניסיתי כאן להבין ולהנריש את הדוב הנקרא 'הדוב הדומם', שתמיד, גם בימי הפוליטיים, ניסיתי לכסות אותו. לא להתעתק ממנו. יש הרבה גורמים שמביאים להבנה בין עמים אחרים, אבל אחד הגורמים שמאחדים את האנושות, היא התופעה של הדוב הדומם שהוא לא יכול להיות אלא דומם. אין לו כישרון להתעלות לרמת האוונגרד.

למי אתה מתכוון בביטוי 'דוב הדומם'?

כבר שאלו אותי לאיזה מעמד שייכת הרמות המרכזית של היצירה. הדירוג המעמדי, לדעתי, הוא אחת הטעויות שלנו. בוודאי שיש הבדלים מעמדיים. אבל יש דברים שמאחדים בין בני אדם. ולפעמים המאחדים הם יותר חזקים מהבדלים המעמדיים.

אתה ואני, כפרנו מזמן בתיאוריה של 'הריאליזם הסוציאליסטי'. יכול להיות שלא נתנו לעצמנו דין וחשבון, בצורה שאני מבטא את זה עכשיו, אבל הכפירה או היתה ברוח הדברים האלה. אני לא מוריד מערכו של הגבול המעמדי, אם כי יכול להיות שבעבר, אפילו בפוליטיקה, כשהיו אומרים עלי שאני אופורטוניסט – זה נבע מכך שאני מעדיף לראות את המאחד האנושי על המפריד המעמדי. ולכן, כאשר אתה שואל אותי את השאלה – לאיזה מעמד אתה מתכוון, אני משיב כי הנחלשות האלה, במידה שהן חלשות, אינן מיוחדות למעמד מסוים.

אני מעז להגיד עוד דבר. יכול להיות שהחולשות האנושיות לא כל־כך קובעות, אלא רק לשכבה מצומצמת מאוד בחברה – האוונגרד. כיוון שהאוונגרד, לצערי, נגוע בפונדמנטליזם כזה או אחר, הוא מנסה להשתעבד מהחלשה האנושית של האדם. הוא מסתכל עליה מלמעלה. ואני חיפשתי מודל למידת האנושיות של האדם. והגעתי למסקנה שהנחלשה היא המודל הטוב ביותר. על אנשי האוונגרד לעשות רזרזיה ביחסם אל כלל העם שלהם, אל הציבור שלהם. לא במקרה, אנשים שמתיימרים להיות אוונגרד, הם אלה שאין להם בעיות קיום מבחינה חומרית היומיומיים. אני לא יכול להתמסר לעבודת האוונגרד. ואני מרבר על כל אוונגרד, ולאו דווקא השמאלי־קומוניסטי. אני לא פוסל את ערכו של האוונגרד, ואני חושב שהחברה עדיין צריכה אותו, וכך גם המדע. אבל אני קורא לאנשים האלה לעשות רזרזיה, לבחון מודש את היחסים בינם לבין הציבור שלהם.

אתה הרחבת את הזירעה, ואני רציתי להתמקד בגיבור שיצרת. אמשיך להשוות אותו לדמויות מספרותיות אחרות: השוואה אחת, ערך ששון סומך באחרית דבר לספר – עם שוויק. הוא לא מחות מתאים ללאזיק רומשוואנצר של איליה ארנבורג. לאזיק דומה למעיר. אר אפילו להרשלה מאנסרפול. אר לנאסר אדין מבחרת.

נאסר אדין נקלט באגדות הערביות.

נכון. הגיבורים האלה הם בנראה צורך טבעי של תרבויות שונות.

אחרי יצירת הדמות של סעיד, חשבתי, שכל תרבות של עם בנראה יצרה דמות כזאת, בתנאים בהם חי אותו עם. בהתאם לתנאי ההישרדות שלו. זה לא קל. פעם האשמנו את הערבים בישראל שהצביעו למפלגת העבודה, ועד היום יש מי שמאשים אותם. אני מקווה שבבחירות הבאות יימצאו פתרונות, אבל אני חושב שיהיה זה מעשה של תבונה עליונה מצד הערבים אם יצביעו בעד רבין לראש ממשלה.

אתה בודה מהעניין הספרותי.

לא. אני רצה להגיב לשאלה שלך מאיפה הדמות הזאת, שנמצאת בתרבות תרבויות. אתה מציין את ארנבורג, ואני לוקח גם את קנרוד של הלסר, ואפילו אצל מרזוגסט, ואני מגיע למסקנה שכל עם, כאשר הוא עובר תקופה של איום על עצם קיומו, בכרי לשרוד הוא מפיק מתוכו צורות וכוחות המוכיחים שאי־אפשר להעלים עם, אי־אפשר להכחיד אותו. הדמות הזאת היא לא דמות של משתף פעולה אלא דמות המגלמת עם היוצר מתוך עצמו את הדרכים להישרד.

בסוף האחרון, באמילה של הספר, אתה דמות בבית חולים, צובעת גדר, והיא מובלת את המבוישת בדלי ללא תחתית ואתר־כך מזמינה את מי שבא להצטרף אליה בצביעת הגדר, מתוך דלי ללא תחתית. זה מסמל עבודה סיזיפית של עם?

אמיל חביבי

שמצאתי שהיא אנושית, של ציפיה לתגלה מבחוץ, מהשמים, מעבר לגבול, מרגידת אמרמה, הציפיה לנס – שהמשיח יגיע. בתפיסת הערבית יש תרבה ציפיות כאלה, מדור לדור. יש תגובה דתית שמחכה לבוא המשיח, המציל. לכן, חשבתי שכאשר ההכתבה הזאת תחלוף, העם יבין שאין מי שיציל אותו, אלא הוא את עצמו, תזרח השמש שלו.

לפני האינתיפדה, בא אלי בטאי שעמד לעשות סרט טלוויזיה על־פי הספר הזה. כאשר פרצה האינתיפדה, הוא שלח מי שאומרים שעבר זמנו של הספר. הוא עצמו לא חשב כך, ולכן הוא רצה להתייעץ. לדעתו, סוף הספר הזה, למעשה, את האינתיפדה (באמירה הזאת שהשמש תזרח לאחר שיחלוף הענן). עובדה שהאינתיפדה פרצה כאשר הפלסטינים הבינו שאין להם הצלה אלא מתוך עצמם. ואני מרבר על ימיה הראשונים של האינתיפדה, כשהיתה לא אלימה ולמען שלום עם הכובש. כאשר עם מגיע למסקנה הזאת הוא לא יכול להיות הרפתקן. הוא מקבל רק מפרות שהוא משוכנע שהוא יכול להגשימן. לכן, כאשר אתה מרבר על המסר. כביכול שיש בספר הזה, המסר הוא, שאין לאדם אלא עצמו והוא צריך להיות אחראי למעשיו. אין לעם אלא עצמו. יכול להיות שנתרץ להדגיש זאת לגבי העם הפלסטיני יותר מכל, אבל אפשר להגיד שזה נכון לגבי כל עם. אל נחיה באילוזיות. אנחנו בסופו של דבר, אחראים על עצמנו, ואי־אפשר להטיל את האשמה על אחרים.

אשאל אותך שאלה מתחום התרבות. בזמן האחרון יש התקרבות גדולה יותר בין התרבויות, הערבית והיהודית, ובעתיד, *ההתקרבות תהיה גדולה יותר*, משום שאנחנו נמצאים בעיצומו של תהליך שלום שיקל ויתרחב. האם יש לדעתך השפעה הדדית בין הספרות הערבית לספרות העברית, ואם יש, האם היא תגבר?

הדבר תלוי בעתיד. ותלוי גם במה שנעשה עכשיו למענו. אני מזהיר מפני המחשבה המכבית שהעתיד יבוא בלעדינו, בלי אנשי הספרות והתרבות, בלי הגיי הדעות. אני מפקפק מאוד אם אפשר לו לבוא בלעדינו. אני לא מקבל את הדעה של מספר מרידי, יהודים וערבים בישראל, הנושבים שהפוליטיקאים הגיעו למה שהגיעו ואם יעבירו את הסחורה. אני חושב שזה מאוד מסוכן העתיד במידה גדולה תלוי בנו. עתיד יחסי השכנות הטובה, הדדיקום, השלום. עכשיו, ההשפעה הדדית עדין נחסמת עלידי המצב הקיים. אי־אפשר לצפות להשפעה הדדית חיובית, אלא אחרי שיקוד יחסי שלום. הדברים חייבים להבשיל. למרות זאת, יש השפעה, אם כי מצומצמת, על הספרות הישראלית והספרות הפלסטינית, סולל הספרות הערבית בתוך מדינת ישראל. ההשפעה היא הדדית. הסופרים הערבים בוחרי מושפעים מחישני הספרות העברית ואני חושב שגם הספרות העברית מושפעת ותהיה מושפעת. כל זמן ששורדים יחסי הסיכון והדחרדה, אנחנו מושפעים אחד מהשני, אבל ההשפעה היא שלילית.

אני שומע שעמיתיך, מדינו לגבולות ישראל, הסופרים בעולם הערבי, בדרון ובמצרים, אומרים שצריך לחסום את ההשפעה של הספרות והתרבות העברית על התרבות הערבית משום שזאת תרבות שלילית, ויבואו זמן, עם השלום, שהתרבות העברית תשמוף ותציף את התרבות הערבית. מה אתה אומר להם?

אתה נכנס לתחום שנקרא בפיהם – הנורמליזציה התרבותית עם ישראל. בהתחלה, היו מי שהביע התנגדות לנורמליזציה התרבותית עם ישראל מפחד הסתננות של תרבות ישראל הציונית. הם אמרו שהם רוצים להגן על עתיד התרבות הערבית. אבל הם לא מעוניים להמשיך בתירוץ המערבי הזה, שאינו מעודד כבוד. היתי בין הראשונים שתקפו את הניסוח הזה. אמרתי להם, כי זו בושה. התרבות הערבית שיש לה עבר מפואר ועתיק ימים – תחשוש לעתידה מתרבות ישראל או כל תרבות אחרת? זו בושה וחרפה שאין לחזור עליה. ואני אומר לך שנימוק פרימיטיבי כזה כבר לא נשמע עכשיו. אבל העניין קיים – תגובה שמתנגדת למה שקרוי נורמליזציה תרבותית עם ישראל. ואני מנסה – ולא רק אני – להסביר לבעלי העמדות האלו גם את המקור לעמדותיהם. אני סבור שהמקור לכך זו ההתנגדות למהלך של התנחלה הפלסטיניה. למהלך של יאסר ערפאת. הם מתנגדים, כי הם הופתעו.

גם אתה הגם אני יודעים שבהתנחלה אשיף היו מרכזים לנורמליזציה בבר ב־87-88.

נכון. ואני גם אומר לעמיתיי בארצות ערב – אתם מתעלמים מהיסטוריה של אנשי התרבות הפלסטינים בזמן המנדט, ובזמן הנחלה הארם. האמת היא שהחזם המרכזי בקרב אנשי התרבות הפלסטינים תמך או בהנחלה הארם מ־1947. הם שכחים את העבר, לא נוח להם לזכור אותו. הם מתקשים ללמוד את הדיסטוריה. את העמדות של משפחים ערביים אז – שעודד להביא את האסון על העם הפלסטיני. אבל העיקר, הם יצרו להם תיאוריה, שגם נפוצה בקרבכם בישראל, שהפקיד המסר הוא רבר אחר ותפקיד הפוליטיקאי הוא דבר אחר. התנקפה שלהם היא נגד סוג אחר של נורמליזציה, הם לא רוצים לתקוף סוגים אחרים. בכלכלה, זה בסדר, גם בפוליטיקה.

אני מבקש לא לשכחה את העם הערבי הפלסטיני, לפחות את הסכם אוסלו. להביב תבאי, שלפני כל סוג של נורמליזציה, תקיים ממשלת ישראל את הבטחותיה לפי הסכם אוסלו ולפי החלטת 242. ב־1947 היה קשה לפלסטינים לקבל את גבולות החלוקה. עכשיו הם שילמו את המחיר הגבוה ביותר. והסכימו ל־242, כלומר לגבולות 1967. הפלסטינים מרגישים שהעולם הערבי מפקיר אותם. אני לא מתנגד שאנשי התרבות האלה יציגו תבאים לנורמליזציה. התבאי העיקרי הוא, לדעתי, קיום הבטחות כלפי העם הערבי הפלסטיני לפי הסכם אוסלו. וקשה להם לעשות את זה, ולכן הם מתקיפים את אמיל חביבי ואנשים דומים. זה בכלל לא עניין תרבותי. זה עניין פוליטי. עניין של פתרונות פוליטיים. אתה רצה שאתרב עכשיו על הבר השני, הישראלי?

בבקשה.

החברים הישראלים האמיתיים שלי, לא עתרים לעניין. להיפך, הם כאילו נוצים מהעמדה הזאת של התאחדויות הסופרים הערבים. הרבר האחרון הוא מה שקרה בוועידה של אגרות הסופרים הערבים. כאן הם יחבר פונרמנטליסטים מהרבים שלי...חלקה לי, הם יחבר מיפשים. אני חושב שלמרות הכל, נחצים לישראל בעולם הערבי, בעולם המוסלמי, יחסים ותרבותיים טבעיים. ואני אומר להם, אל תלכו לעולם הערבי בלעדינו, בלעדי ה

"לזהם קצת את העט"

פנחס נינוסר

מסע הצלב של המאירי נגד טשרניחובסקי היה אולי ההתערות החשובה הראשונה על השירה העברית הקדם־מודרניסטית. המאירי הציע פתרון מודרני לבעיות חילופי החברות (מאשכנזית לספרדית) – ביטול המשקל הטוני סילאבי הטמול בעיניו ממילא □ ההתקפה החריפה של המאירי על טשרניחובסקי נרדה התקפה ארסית של אשר ברש עליו, אשר לא נרתע, כדבריו, "לזהם קצת את העט" במולמוס זה, בו בינה את יצירתו של המאירי "צריחה צורמת בחרוזים ולהג היסטרי והמכסף בחרוזה" □ ממ' ספרותי מראשית המאה.

טשרניחובסקי – מרכז הוויכוח בין המאירי לברש

ב סוף שנת תרפ"ב (ספטמבר 1922) הופיעה בחוברת ג' של "הדים" התקפה יוצאת דופן על המשורר והמבקר אביגדור המאירי. "הדים", שהיה אז בתחילת דרכו, נעשה תוך זמן לא רב לבמאון הספרותי הארץ־ישראלי החשוב ביותר מאז שנסגרו "האומה" בעריכתו של ברנר ו"המעברות" בעריכתו של פיכמן. כבר אז יצאו לו מוניטין בין קוראי הספרות הטובים בארץ. עורכיו היו אשר ברש ויעקב רבינוביץ, שכבר כבשו לעצמם עד קדום לכן מקום מכובד בספרות הארץ־ישראלית. שניהם היו משוררים,מספרים ומבקרים. בהמשך חומן התבלט ברש בעיקר כמספר ורבינוביץ כמבקר. את ההתקפה על המאירי כתב אשר ברש, במסגרת רשימה שעסקה בשירה החדשנית של טשרניחובסקי, בעיקר באידיליה "חתונתה של אלקה", וכך נאמר בהתקפה על המאירי:

"... ויתה באים ודושים (מי ומה מה זכותם בספרותנו) ורוצים לבטל, לא פחות ולא יותר, את המשורר, שעשה מעשיו הגדולים והקסנים לשירתנו בלי צעקנות, בלי הבלשת הישות, והעיקר בלי ארחה עין שהוא. אם עוון קלותר יישר עליו – הרי זו עוולה גסה, ואם מתוך רשעות ושרלטניות בעשה הדבר (לפני שנים אחדות היה טשרניחובסקי בשכיל המתנפל 'מושל המחר', ממש כברדיצבסקי ופרישמן שנקרשו לפת הגוך...) הרי הגיע חומן להכות על הדים המכאוב. יש חובת כבוד להגן על משורר גדול, והקדש מן העולם ויצור מתוך חיי־גהינום, מפני זדון בית־ידועה המתנפלת מאחור בכוונה רעה, ואם גם צריך לזהם לשם כך קצת את העט..."

כפי שאנו רואים, קטע קצר זה מכיל כמות גדושה של פגיעות במאירי. הקשה שבהן היתה הזלזול המופגן בציריחתו "צריחה צורמת בחרוזים ולהג היסטרי והמכסף בחרוזה". היה בזלזול זה גם משום עקיצתי ועד גרון בם, אך את תשומת הלב משכו ביטויי הגיחוך, כמו: "שרלטניות", "הדים שמאות", "בית־בית ידועה המתנפלת מאחור", "לזהם את העט". ביטויים שכאלה היו נדירים למדי בויכוחים הספרותיים ואז ולא היו חלק ממנהגו של "הדים" ומסגנונם של שני עורכיו.

הפרובוקציה שגרמה לתגובה נועזת שכזו היתה כנראה גדולה מאד ועד נידרש לה. מכל מקום המאירי, שטען כי הביקורת שלו על המשורר ומפרסם לא הרגה מתחום הלגיטימיות, הניב בתרומה ובחריפות גם במכתב ליעקב רבינוביץ (העורך השני של "הדים") וגם ברשימות פולמוס, מהן פוגעניות. רבינוביץ מצדו שיגר מכתב להמאירי וגם שלח בו כמה עקיצות בגליון ו' של "הדים". לא מצאתי, עד לפני זמן מה, מי שיתמוך בהמאירי ברם. לעומת זאת הצטרף יוסף אורצובין, עורך "הפועל הצעיר", להתקפה על "המאירי מחוות אחרת, אידיאולוגית־שלילית.

את הנושא השערתיתי לכל העניין ורמה מערכת היחסים המתוחה גם בין אביגדור המאירי לבין הממסד הספרותי בארץ ובין אותו ממסד לבין "דאר היום", הבמה שבה הופיעה אותה ביקורת. "דאר היום" היה המעוז של חוגי הימין בישוב ונחשב לעתון צהוב, סנסציוני ולא רציני. לגבי רוב הסופרים הוא בוטל מהקצה. [illegible]

[illegible] בשם "עבודה זרה", בחתימת אביגדור פרישטיין, נתפרסם ב־29 באוגוסט 1992. הוא נכתב בצורת דיאלוג על אודות המשקל הטוני סילאבי, שטשרניחובסקי וביאליק היו מפתחיו החשובים ביותר בשירה העברית. נתחיל בכמה ציטוטים:

"... אותה הספרות הישראלית שישנה ושהולכת על אפי ואל חמתי – ועל אפך ועל חמתך גם אתה בעקבות אידופר...כלום באמת עלינו ללכת באותה דרך עצמה, שבה הלכה אידופר עד שהגיעה למדרגה הזאת? כלום באמת עלינו בתחילה להשתמש בגר של שעוה – עכשיו בתקופת החשמל – ברי שנגיע לידי אור חשמלי ...מי זה יאמר, שמשקל זה והא יסוד היופי השירי שבשירה בכללי...שזה שנות־אלף שמארה רובצת על השירה האירופית ואינה נותנת לה להגיד מה שהיא חפצה להגיד, ומארה זו היא – הריחוק הזול הזה...לא במבטא האשכנזי סתמה הסכנה הצפויה לשירינו של עכשיו מצד הדור החדש – אלא במשקל הטוני עצמו. הימים אנחנו עכשיו בשיתוגו בתקופת 'הנוסחאות והשרשים' ידיד. 'פרקסים', המתאמצים למסור לנו כל מה שהקיאה אירופה. צ'ריצ'בסקי בא בסגיעות שלו – כבמטרה אחרונה בשירה...על דבר האידיליות אין לי אלא שאלה אחת פשוטה: מה נתן לו לצ'ריצ'בסקי זכות לכתוב את ונכן אידיליותיו בשורות קצרות ובנקודות, כלומר: בצורת שירה נסהדנא פעם, ידידי, הבעתק את האידיליות הללו לצורת פרוזה, לשורות ארוכות ובלי נקודות – ויצא לך מהן פרוזה שכפרוזה בדיוקה ולא יותר..."

דומני שלקט מצומצם זה של ציטוטים מתוך 'עבודה זרה' מחיב קצת הפראה וקצת הסבר. המאמר בא לטעון שאל לה לשירה העברית ללכת בעקבות השירה האירופית בעניין המשקל הטוניסילאבי המחשב אצלנו לפגמת המוסיקאליות בשירה.

השירה האירופית נגרדה בעניין זה אחר המסורת היהודית רומית שהיתה מקורשת בעיניה. אך מסורת זו היתה מבוססת על המוסיקה ויהודית העתיקה שהיתה, מבחינת המורכבות, ברמה של שירי עם ודיקורים. בעוד שהמוסיקה האירופית התעדנה והגיעה לאופיות ולסימפוניות נוגעות המוסיקליות של הפואיזה האירופית ברמת הקלסיקה, שיש בו הרמה מן המלאכותיות. הקלסיקה ודומיו מפריעים כבר שנות אלף לשירה האירופית לומר את מה שיש לה לומר. עכשיו, עם המודרניזם, משתוררת השירה האירופית מן הסר המלאכותי הזה והיא נכתבת במשקל הנפשי המאפשר לה לומר את דברה באופן סבבי, מרוץ המאירי.

מדוע חייבת,אי־פעם, השירה העברית, לדבריו, לאמץ מן השירה האירופית את מה שזו האחרונה השתוררה ממנה (וכל מה שהקיאה אירופה), מי שסותן שעלינו ללכת בדרך האירופים – מקדים לנכון לעצמנו את המשקל הטוני סילאבי וזק משנשלוט בו נוכל לעבור לצורת כתיבה מודרניסטית – דומה למי שסותן כי, אפילו בימינו, מי שעדיין לא השתמש בגרות שעוה, עליו מקדים להשתמש במשך תקופה מסויימת בגרות שעוה ורק אח"כ להתחיל להשתמש בחשמל.

בנוסף לטענה זו, מתייחס המאירי לפולמוס שהתנהל או על אודות השימוש בחברה הספרדית או בחברה האשכנזית בקריאת שירה עברית. לדידו של המאירי כל הפולמוס על אודות הברה הוא מיותר, משום שכבר אבד הכלח על המשקל הטוניסילאבי בין בחברה אשכנזית ובין בחברה הספרדית.

באותו מאמר, כאילוסטרציה לטיעוניו הכלליים, הוא ממנל את עוכן של הסניטות של טשרניחובסקי ושל האידיליות שלו. על ביטול זה של יצירת טשרניחובסקי באה התגובה הועמת של ברש ואוריו של רבינוביץ. הם לא האמינו בתום לבו של המאירי ולא קיבלו את דבריו על המשורר והמפרסם כדוגמה גרידא לתיה פואטית. ברור, שהשב כהמבקר המשכיל ביותר בקהילת הסופרים הארץ־ישראלית, בנוסף כמה שנים קודם לכן באידיליות של טשרניחובסקי "של המור אבשי עמוק" וברש יחס להמור באידיליה "חתונתה של אלקה" "ביצה עילאה". אין פלא שאלה שהיתה להם הערכה רמה כל כך להומר של טשרניחובסקי לא יכלו לראות את הערכתו של המאירי, שמה שיש באידיליות של טשרניחובסקי הוא רק "פרחה שבפרחה בדוגית ולא יותר", אלא השמצה מרושעת. יעקב רבינוביץ, במכתב להמאירי סען ש"לא האמת ולא הנוק הספרותי שמו את הדברים (נגד טשרניחובסקי) בפיך". לטענתו של רבינוביץ, לו כתב המאירי ללא פגיעות צדדיות, היה צריך למאוס גם במשוררים ההונגרים פטופי ואימרה מרץ' שאותם רוחקה הערץ ותרגם.

יחסו העויין והמזלזל של המאירי לטשרניחובסקי היה כבראה עמוק ביותר. עוד לפני אותו המאמר 'עבודה זרה' הוא הביא את לעוכה פסל אפולו כדוגמה לחומר ספרותי הנבלל בכרסיטומציות ואנתולוגיות שצריך לסלקו ולהביא במקומו את סיפורי ברדיצ'בסקי.

אני מנוע, כל עוד לא יותר לי, להשתמש במה שמצאתי בארכיונים על אינטו של המאירי לטשרניחובסקי. עם זאת אני יכול להעיד בספר "ביאליק על אתר", שבו כתב שמאמרו של קלחנר על טשרניחובסקי 'שמש ספרותנו' הוא "המאמר המפשי ביותר על ספרות שקראתי בזה" (עמ' 122) ומצאתי עוד הערכה נמוכה לטשרניחובסקי בעמוד שלאחריו. בראיון לגליה ידידי מאשר המאירי: "מעולם לא גרסתי את 'שירת הפרחים'. מפני כן שללתי את שירתו של טשרניחובסקי". עד כאן הצד האישי ומכאן ואילך הקונטקסט ההיסטורי, החשוב ממנו – נכחותו של טשרניחובסקי בימי מלחמת העולם האחרונה.

תקופת המלחמה האחרונה היו שנים קשות ביותר לטשרניחובסקי. הוא שירת כרופא צבאי בחזית. עבר כרופא בתנאים קשים ביותר בימי מלחמת האזרחים באוסיה הרעבה, הקפואה ומכת המגלות. גלה לגרמניה וכיסה לשוב למצוא פרנסה בארץ־ישראל. למרות כל התנאים החיצוניים הללו, שפעה יצירתו הספרותית, במקור ובתרגום. באותן שנים כתב את שירו המפרסם 'מנגינה ל"', את 'אומרים ישנה ארץ' על שני נוסחיו – הלאומי האופטימי והאוניברסאלי הפסימי – ואת שלושת השיריו הגדולים (גדולים מבחינה שירתית): 'הפסל', 'המשך' ו'הדם' אינו אלא ועוד ממיטב שיריו. מעבר לכל אלה התבלט ביותר כיוצר הסניטה והאידיליה. אז כתב את האידיליה הגדולה שלו 'חתונתה של אלקה', שנחשבה לקפיצת מדרגה בהשוואה לאידיליות הקודמות שלו.

כן כתב אז את כליל הסניטות הראשון בשפה העברית 'לשמש', את סניטות קרים ואת"כ את כליל הסניטות 'על הדם'. בין השאר כתב גם סניטה 'פרוגרמאטית' – 'אל הסניטה העברית'. ריכוז הסניטות שלו יצא בשם 'מחברת הסניטות'. זוא פרסם אז מונוגרפיה על שמואל הרומי, אבי הסניטה העברית. כן יצאו אז מתרגמיה 'משירי אנקראון' של המשורר היווני העתיק, האפוס האינריאני של לונגפלו 'שירת היואתה' (בהרפסה שניה), חלקים מן האפוס הפיני 'קלוולה', ומן האפוס הבבלי. דומני שהאיליאדה' הופיעה קצת יותר מאוחר, אף על פי שהיא ו'האודיסאה' תורגמו כבר אז. נדפס אז גם תרגומו להמשתה' של אפלטון וכל זה על רקע שתיקתו הכמעט מלאה של ביאליק.

פרסומיו היו הנכחות החשובה הנרחבת ביותר בשירה העברית באותן שנים וזוגמה בולטת לכך שהמסורת של אדיסהדורשה, בעיקר זו של אדיסון, מוסיפה להתקיים בזוויות ובעצמה רבה. מסורת זו ו'אותה שכחה איתה להתמודד עם הנושאים שהעלו המלחמה, המהפכה, מלחמת האזרחים ברוסיה וחומיהם (למשל, בכליל הסניטות 'על הדם').

כל מי שסבר, כמו המאירי, כי השירה העברית חייבת להתבער (כמו חלק עיקרי משירת אירופה) מכל מה שהיה מקנהל לפני המלחמה ולנקוט בדרך הזרמים הפוסט סימבוליסטים, טבעי היה שיגמה לעיר את מעמדו של המיצב המוצלח ביותר של הממסדת שקדמה למלחמה, כלומר להילחם ביצירתו של שאול טשרניחובסקי. המאבק נגד המשקל הטוניסילאבי היה מעין סינקדוכה למאבק הרבה יותר רחב, נגד כל הפואטיקה של 'התחיה'.

לא היתה זו מלאכה קלה. יצירת טשרניחובסקי קבלה באותן שנים יחסי ביקורתי מרשים ביותר. בשנים 1918־1922 נכתבו עליו שלושים ושש רשימות ביקורת ושירים. כולם, לכל מזו של המאירי ומזו של ברדיצ'בסקי היו בעיקרם דברי שבח מפליגים. בין המשבחים היו – יעודה ערני, שלום שטריים, יעקב רבינוביץ, שלמה צמח, כמובן יוסף קלחנר והחשוב מכולם – יוסף חיים ברנר. קרני מצא בו את מבטא הריתמוס המזרחי והריתמוס העברי, ברנר ייחס לו גישה בריאה לחיים וזה שבח שאי־אפשר להגדים בערכו באותן שנים.

מ־1923 ועד סוף 1930 הוא זכה בעוד שבעים ושבעה מאמרים, רשימות ושירים. כלומר גוסחתו היתה מורכבת מיצירות רבות רושם בכמות ובאיכות ומשפע של ביקורת אוהדת.

אך על כל הצלחה הגדולה הזו האפילה דאגה גדולה. הדאגה של התערערות מעמדה של החברה האשכנזית בקרב קוראי השירה העברית. והשתלטות של החברה הספרדית בין רוכבי העברית ולומדיה בארץ ובחוץ לארץ, הוריפה את החשש שמא כל המאמץ של ביאליק, טשרניחובסקי, שניאור, כהן, פיכמן ואחרים להקנות מוסיקאליות לשירה העברית יאבד, משום שהיה מבוסס על החברה האשכנזית. טשרניחובסקי אולי הגדיל יותר מכל האחרים לפתח את אותה מוסיקאליות של הפואיזה העברית (למשל בשירו 'לילה...לילה...ליל־אלילים...') במיוחד הוא השקיע מאמץ אדירים (ביצירתו המקורית ובמפעלו התרגומי) ליצור הקסמטר עברי וסוניטה עברית. הוא עצמו התייחס לבעייה זו במספר מאמרים, אולם יותר משביטא את תחושת הסכנה הוא ביטא את הנחישות של התביעה, שהיתה הברה שהקוראים מדברים בה אשר תהיה, את השירה יש לקרוא בחברה שבה נכתבה. ביאליק היה כנראה מודע יותר מטשרניחובסקי לתוצאות הצפויות של השתלטות החברה הספרדית ומשום כך פנה לכתוב שירה במשקל המקראי.

עוד שכיח, בספרו 'חבלי ניגון', מביא ממכתבו של ביאליק לשניאור ב־1914:

"ועוד אגלה לך, מה שאמרתי לך כבר פה אל פה – כי כל המשקל שלנו שוזה קליפת השום. בעוד עשר שנים, בשם רוח קודש עברית נכונה, מלעיל ומלרע, פור יתפרדו כל משקלי שירינו, השקולים לפי הקריאה המשובשת, והרבה מהשירים אלה שעיקר יופים בנוי המשקל, יהפכו לפרוזה גרועה... הרי יודע אתה, כי בשביל רוע משקלנו – תפסתי בצורות הבליות".

ועוד מביא עוד שכיח שיחה של ביאליק עם ברציון דינבורג (רינור) שש שנים לאחר מכן שבה הוא מסביר מדוע איננו יכול ליצור בחברה הספרדית:

"... השפעתו של המבטא הזרש, אם אתה מסתגל לו, ניכרת ראשית כל בזה, שהריתמוס הלשוני פרוזה נשמעו, פשוטו כמשמעו, נעלם ואינו. אין צלילים למלים. האלם פגע בהן... זו היתה השפעתה של 'החברה הספרדית עלי..."

היו עוד ספרים שהתייחסו למעבר הזה, מהם בטראגיות, כגון פיכמן, ומהם בהתעלמות, כגון יעקב שטיינברג שכתב במשקל האשכנזי עד מותו.

שלוש אפשרויות היו פתוחות, אם כן, לפני המשורר העברי: 1. להוסיף ולכתוב בחברה אשכנזית. 2. לעבור לחברה הספרדית. 3. לנתח את המשקל הטוני סילאבי. באפשרות הראשונה רומני שהחזיק רק יעקב שטיינברג, כל האחרים [illegible] אביגדור המאירי, אך הוא עצמו לא נוגע כך. ביאליק, כפי שראינו, עבר לפחות לזמן מה, למשקל אחר. אחרי צבי גרינברג קרא לכתוב בחרוזים לבנים לבנים, כמו במרשם תנחומא. כלומר קרא לנטוש לגמרי את המשקל הטוני סילאבי, אלא שבניסיון הרשובסקי הוכיח, כי אמנם הוא חידש במשקל אך חידושיו נותרו בכל זאת במסגרת המשקל הטוני סילאבי בחברה האשכנזית.

אביגדור המאירי, כפי שכבר ראינו, הציע פתרון פשוט – מודרניסטי לבעיות חילופי החברות. הוא טען שכל המשקל הטוני סילאבי פסול ממילא ולכן לא חשוב אם המשורר כותב בחברה זו או אחרת. מכל מקום אביגדור המאירי לא קיים מה שודרש. כמו המשוררים הלא מודרניסטים הוא התחבט בין הברות עד שהכריע סופית לכתוב בחברה הספרדית, ובהחלט כתב (לפחות את רוב שיריו) במשקל הטוני סילאבי ואף ניסה את ידו בסוניטות. מסע הצלב של המאירי נגד טשרניחובסקי היה אולי ההתערות החשובה הראשונה על השירה העברית הקדם־מודרניסטית.

התיאור המזלזל של ברש את יצירתו של המאירי – "צריחה צורמת בחרוזים ולהג היסטרי והמכסף בפרוזה" – תואמה בדיוק אל הכרלי הטעם בין האמנים על המגנון המאופק והמרוכז לבין מטפחי השירה המודרניסטית הפורצת את כל הגבולות. במשך מספר שנים הוא היה בודד למדי. חולשתו היתה שהוא לא העמיד יצירה רבת חשיבות ועצמה שתיתן סיוע לתיאוריות שלו. הוא בהחלט היה, כדברי יעקב רבינוביץ, פחות משורר מפיכמן.

אורי צבי גרינברג, שהתחיל את הסתערותו המודרניסטית בעברית כמה שנים אחרי המאירי, העמיד קודפוס שירי רב עוצמה ורב חידוש שאי־אפשר היה להתעלם ממנו.

אולי היתה עוד סיבה לחוסר הצלחתו של המאירי, הוא ניתק את עצמו מן הציבור שהיה העילית התרבותית בארץ ישראל, מתנועת הפועלים והקרובים לה. במקום זה הוא קשר את גורלו עם "דאר היום", שהיה מאוס גם על אסכולת אודיסה וגם על ציבור הפועלים. עיתון זה נרדה על ידי הרפובליקה הספרדית העברית, שהיתה מורכבת גם מן הסופרים, המורים לספרות והאינטליגנציה שהלקה הנרכזה ב'ארץ־ישראל העובדת'. הפריצות בכיתון המודרניסטי, שבאו כמה שנים לאחר מכן, (וכמה מהן כללו התקפה על טשרניחובסקי) היו של יוצרים מוכשרים מהמאירי, שהיו קשורים יותר ממנו עם מה שקרוי 'הרפובליקה הספרדית' והזדהו רישום יותר חזק ויותר ממושך על השירה העברית.

■

דברים שנאמרו ביום עיון באוניברסיטת תל־אביב לכבוד הופעת הספר "שאול טשרניחובסקי – מחקרים והערות" בעריכתו של בנו עדאל, הוצאת מוסד ביאליק. דיר ניגומר הוא חוקר בכיר למדעי הרוח בקיבוץ.

—

הערות:

1. הכוונה למאמרו של יוסף קלחנר להעניק את טשרניחובסקי בראש השירה העברית, במקום את ביאליק.
2. בגליון השלה תרע"ח פרסם המאירי שיר לכבוד טשרניחובסקי בשם 'מושל המחר'. המאירי, שביקר קשות את טשרניחובסקי בסוף תרפ"ב, שיבח בו בזמן את ברדיצ'בסקי ואת פרישמן.
3. טשרניחובסקי שהה בשנים 1919־1922 באודיסה בתנאי חיים קשים ביותר הרבה ליצור ולתרגם.
4. כידוע, ודש אז טשרניחובסקי לקרוא את השירים העבריים שנכתבו בחברה האשכנזית באותה הברה שבה נכתבו, אפילו שהחברה הספרדית כבר היתה שלטת בכתבי הספר העבריים בארץ ובגולה.
5. פרופ' עדי שביט הפנה את תשומת לבי שאמנם טשרניחובסקי עצמו סבר ש'לשמש' הוא כליל הסניטות הראשון בשפה העברית, אך הוא טעה בכך, היה מי שקדם לו.

ימים ושירים / שרה ח. כץ

אהבו את המלים

סיפור אוסטרלי / ישראל הר

עבדתי קשה. שחלתי שיח.
בא שכן: אהה – רחמין.
איזה ריח נפלא. זה
מקיר לי את נפש לוד.

אני לא אוהב לדבר על שירה, אומר לי ישראל הר כשאני מבקשת ממנו לומר כמה מלים על "סיפור אוסטרלי". ודבר קבע תומם מאז, כי "מתוך עשרה קבין מפשות שירדו לעולם, תשעה חצי נוטל הסופר ברגע שהוא קם משולחן עבודתו."

התעלמתי מהתערה ושאלתי, מה אוסטרלי בסיפור וזהו זה בכלל לא סיפור אוסטרלי, הוא פותח, בגמרא כתוב "הרוצה לשקר, יחזיק עוזתו"... לא נולדתי באוסטרליה, ולמרות שהייתי ימאי וביקרתי בהרבה מקומות בעולם, לאוסטרליה לא הגעתי. אוסטרליה זה חוץ־לארץ, כמו שאנחנו חוץ לארץ לזה שגר במקום אחר.

נולדתי בחלם. בן תשעה חודשים, בערך, וחלתי בגבעות הכרמל. כשבני היה בכתה ב', המורה הטילה עליו לכתוב על המשפחה. הוא בא וביקש ושאל שאלות. סיפרתי לו מאין באתי. חלם, בשביל ילד בן שבע, זה כמו תל־אביב, כמו ירושלים, כמו פאריס. הוא כתב, ולמחרת בא אבא, המורה אמרה – אין רבר כזה, חלם. הוא היה רי מבוהל: סמכות אחת אומרת לו חלם, האחרת – אין.

אמרתי לו שיביא את כוחר הארץ. בעברית, מנוקר, הראיתי לו: הנה פולניה, הנה חלם.

למחרת הלכתי למורה. יש חלם, אמרתי לה בהפסקה. היא ענתה שחשבה שחלם יש רק באגרות. היא היתה בסרר. אחר כך היא התנצלה בפני הילד.

כשהייתי עורך "ספרית תרמיל" חיפשתי סיפורי חלם. הסתבר שאין סיפורי חלם, יש סופרים שכתבו על חלם. לא סמכתי על כך וביקשתי מחברי, י.ר. אברמסקי ז"ל, שהיה הסופר הראשי של בית הספרים האניברסיטאי בירושלים, שיעזור לי. הוא חיפש, והביא לי פוקסבוק באנגלית – אותם סיפורים ואגרות על חלם – על סקוטלנד. ככה לא יצאו סיפורי חלם ב"תרמיל".

קלייסט (היינריך פון) אמר: "יכולני למצוא דיפרנציאל ולחבר חרח. וכי אין אלה שני הקצוות של כשרונות האדם?" קלייסט, שמת צעיר (בן 34 הוא ידה באהבתו תולת הטרגן, הגרייטה פוגל, ובעצמו, מתוך יחס של אהבה, הגיע למסקנה שאין תבלית נעלה יותר לאדם מאשר "לעבר שדה, לנטוע אילן ולהוליד ילד."

עברתי בשדות בארץ ישראל. אילנות לא נטעתי – שיח רחמרן. הולדתי בת ובן. אני זוכר את שאמר דילן תומס לשוחקים בעת החזרות על "אגרד מילקוד", המוצג בימים אלה בלונדון: "אהבו את המלים".

אני מסכים עם האמירה "מיטב השיר כזבר", ואילו הישרה, "הישרבשיר אמיתי", נכון ממש כאמתה מנוצה. הדיבור הזה כתבי, כתבי את הסיפור הקצר של קלייסט, "אנקדוטה מן המלחמה האזרחית", מאיץ בי ישראל הר, ומוסיף, שקלייסט היה בעצם משורר שכתב סיפורים.

לפני שאני מוליאה נייר כתיבה בנייד רישום, ועם בסמכול, אני רושמת, מלה במלה, את הסיפור שכתב קלייסט, שישראל קורא לפני עכשיו בקול רם מתוך ספרון דק:

"הזלצה הנפלאה ביותר בין כל ההלצות שדובבו שפתי בני אדם, אולי מאז בריאת העולם, נתלוצצה בעת המלחמה שנסתיימה לאחרונה, על ידי פתופי אחד שהיה, לפי ידיעתי, מגרוזו של פרסקמר מאותו זמן.

היה זה איש שאין לו, כפי שתיזכרו מיד, את הדוגמא בקורותיה של יזן ואף לא בקורותיה של רומא. איש זה רכש לעצמו, לאחר התמוטטות צבא פרוסיה ליד ינה, רומה אישי המשיך על דעת עצמו ולבדו, את המלחמה.

וכיון שכל צרפתי אשר נראה לעיניו במרחק של מחה רובה לאורך דרך המלך נורה ונשרד, נתפס על ידי כנופיית שודדים צרפתים שבלשו אותיו, והוא העידה, וכפי הראוי לו נידון למיתה בירייה.

שעה שהגיע למקום הוצאת גזר דינו לפועל, וכיון שנוכח לדעת כי כל מה שהסביר ואמר להצדקתו היה לשוא, כששאל אותו המפקד על פלוגת המות מהו, החסד שהוא מבקש לעצמו שילשל זה את מכבסיו ואמר:

– רצוי לי שיירו לתוך פי...הסבעה, כדי שלא יזהמה חור נוסף בגופי.

וראוי לשים לב אל התכונה השקספירית, כי המתופף הזה, בעל ההלצה, לא הרג מעולם מן הספירה שלו כמתופפי בין מתופפים".

ספר שיריו של ישראל הר, "קצה החשכה ולהם", יצא בהוצאת "שחל אהבים", תשנ"ד־1994. הציור שעל העטיפה הוא של יוסל ברגנר. הספר נמכר בחנות "הולעת ספרים" ואצל שרה ב"קפה תמר", כמתנה של ידידות למשורר.

ישראל הר. רישום: שרה ח. כץ

מחמוד דרוויש

צלי בא מרחוק

תרגם מערבית: פרץ דרור־בנאי

צוֹפֶה כְּמַרְפֶּסֶת בֵּית בְּמַאֲרֵי
צוֹפֶה בְּחֲבֵרֵי הַנּוֹשְׂאִים אֶת דֹּאַר
הָעֶרֶב כְּיַיִן וְלֶחֶם,
וְטַעַם נוֹבְלוֹת וְחַקְלָאִים...

צוֹפֶה בְּשִׁנּוּי, וּכְמוֹבִילֵי חֵילִים
הַמְשַׂנִּים אֶת עֲצֵי הַמָּקוֹם הַזֶּה.
צוֹפֶה בְּכֶלֶבוֹ שֶׁל שָׁכֵנִי שֶׁהוּגַר
מִקָּרוֹב, לִפְנֵי שָׁנָה וָחֲצִי...

צוֹפֶה בְּשִׁמּוֹ שֶׁל "אַבּוּ אַטִּיב אַלְמוּתַנְבִּי"
בְּמִסְעוֹ מִשְּׁבִיעָה לְמִצְרַיִם
עַל סוּס הַמְּנוּן

צוֹפֶה בְּשׁוּשָׁן הַפְּרִסִי הַמְּטַפֵּס
עַל גֶּדֶר הַמְּרָחָל

צוֹפֶה כְּמַרְפֶּסֶת בֵּית בְּמַאֲרֵי

□

צוֹפֶה בְּעֵץ הַשּׁוֹמֵר אֶת הַלַּיְלָה מֵעֶצְמוֹ
וְשׁוֹמֵר אֶת שְׁנַת אֵלֶּה שֶׁאוֹהֲבִים אוֹתִי מֵת...

צוֹפֶה בְּרוּחַ הַתֵּרָה אֲשֶׁר מוֹלֶדֶת לְרוּחַ

בְּתוֹךְ עַצְמָהּ...

צוֹפֶה בְּאִשָּׁה הַמִּשְׁוַעַת בְּתוֹךְ עַצְמָהּ...

צוֹפֶה בְּשִׁירַת הַנְּבִיאִים וְהַקְּרוֹנִים
בְּעָלוּתָם יְחַפִּים לִירוּשָׁלַיִם
וְשׁוֹאֵל: הַיֵּשׁ נָבִיא חָדָשׁ
לְזֶמֶן הַזֶּה הַחָדָשׁ

[illegible]

□

צוֹפֶה כְּמַרְפֶּסֶת בֵּית בְּמַאֲרֵי

צוֹפֶה בְּדִיוֹקָנִי בְּבוּרְזָ מֵעֶצְמוֹ
אֶל מַרְדָּגוֹת הָאֶבֶן, נוֹשֵׁא אֶת מִטְפַּחַת אִמִּי
וּמִתְנַפְּנֵף בְּרוּחַ מָה יִקְרֶה אִם אָשׁוּב
כְּיַלְדָּ: וְאָשׁוּב אֵלֶיךָ...וְתָשׁוּבִי אֵלַי

צוֹפֶה בְּגָנוּע הַזֶּה שֶׁהֵבִיא אֶת זִכְרָיָה
צוֹפֶה בַּחֲלוֹם שֶׁהִתְפּוֹגֵג מִלְּשׁוֹן הָעֲרָבִים
צוֹפֶה בְּפֶרֶס, בְּרוֹמִי, בְּשׁוּמֶר
וּבַפְּלִישְׁתִּים הַחֲדָשִׁים...

צוֹפֶה בַּעֲנָקָה שֶׁל אַחַת מַעֲנִיּוֹת טָגוֹר
הַנִּטְּעָה בַּעֲגֻלּוֹת הַנְּסִיעָה הַבַּיְתָה...

צוֹפֶה בַּדִּיכִּיפַת הַרְצוּצָה מִנְּזִיפַת הַמַּלְאָךְ
צוֹפֶה אֶל מַעְבָּר לַגּוּף
מָה עָלוּל לִקְרוֹת...מָה עָלוּל לִקְרוֹת לְאַחַר הַאִשָּׁה
צוֹפֶה בְּגוּפִי הַנִּפְתָּר מֵרְחוֹק

צוֹפֶה כְּמַרְפֶּסֶת בֵּית בְּמַאֲרֵי

□

צוֹפֶה בִּשְׁפָתַי לְאַחַר יוֹמָם. דֵּי בְּהַעֲרוּת
לְקַטְּפָה פְּרִי שֶׁיִּפְתַּח אֶת הַשַּׁעַר לְמַדְרֵגוֹת.
דֵּי
בְּנֹאם קָצָר פְּרִי שֶׁיִּצִּית אֲנַסְטַנִיס אֶת הַמִּלְחָמָה.
דֵּי
בְּיַד אִשָּׁה בְּתוֹךְ יָדִי
פְּרִי שֶׁאֲנַשֵּׁק אֶת זְרוֹעָהּ
וְיַחְזִיר הַנֹּאת הַשֶּׁפֶל בְּגוּפִי מֵעֵרֶשׁ

□

צוֹפֶה כְּמַרְפֶּסֶת בֵּית בְּמַאֲרֵי

צוֹפֶה בְּצִלִּי
הַבָּא
מֵרָחוֹק...

מתוך ספר שיריו החדש של מחמוד דרוויש "סמוך לשולי המים" שראה אור בראשית השנה בהוצאת יראי אל ריפאי בלונדון, הן בערבית והן בעברית.
השם מבשר השיר הזה, את שדרו של המשורר לא־ך הוא יותר לו לבקר בישראל ולא רק בשטחים מבלי מקום, הכמיהה לבך בשיר זה ברורה ונלויה לעין יותר מאי־פעם.

מלכה מה הלאל

"הס, ברצוננו להתבונן בנשמה"

ישראל אלירז

הצגת הבכורה של האופרה "יוסף" (מלים: ישראל אלירז, מוסיקה: יוסף טל) תעלה באופרה הישראלית החדשה בתל־אביב בסוף החודש. האופרה מובנת על שלושה צירים: היחסים במשפחתו של יוסף – האב, האם, יוסף, פרידה, רובי – ההולכים ומידרדרים; התהליך ההיסטורי – פליטים זורמים לעיר והמצב בה מחמיר. רציחתו של יורש העצר מביאה לפריצת המלחמה; חלומותיו של יוסף – המפע לגילויו של האני חסר הנחת, המתרחש גם במסע של ניבוי העתיד המבהיל □ בליברית נעשה שימוש במוטיבים שונים מיצירת פרנץ קפקא ובעיקר ביצירתו "הגלגול". בדברים שלהלן מסביר מחבר הטקסט, המשורר ישראל אלירז, על המחשבות והרעיונות שליוו אותו בתהליך הכתיבה.

תמונה מתוך התפאורה. מעצב: פול שטיינברג

בא למנות את חמש הרצידות המפורסמות ביותר בספרות המאה העשרים, יסגה, בלי ספק את "הגלגול" מאת פרנץ קפקא כאחת מן החמש. סופרים, פילוסופים, פסיכולוגים וכן רבים אחרים, עשו מן הסיפור קרשקפיצה ליצירותיהם ולמחשבותיהם. אנחנו תחרים וקוראים בסיפור מבהיל זה, כמו ביקשנו, שוב ושוב, איזו תשובה. על מה? אנחנו קוראים את המשפט הראשון של הסיפור והוא כמו קוד המוביל אל מצולה.

האם קפקא ביקש לספר לנו רק סיפור בלהה מרתק (ובעצם, מרגע לא?) או לפנינו משל, חידה, היתולי־חכמים? ה"גלגול" לא נותן לנו (כבר יותר משמונים שנה) מנוחה, אין הוא הס עלינו. בסיפור זה מתגלית לראשונה אכזריותו של הסופר. דומני שקפקא עצמו נדהם מהתבעה האלימה ההולכת וגוברת ביצירותיו המאוחרות יותר. האם עובדה זו לא יכולה להיות אחד ההסברים התקפים מדוע הוא מבקש מחברו מקס ברוד להעלות את כל־שכתב (מן ה"גלגול" והלאה) באש?

ב־1993/94 החילונו, יוסף טל ואנוכי, בכתיבת האופרה "יוסף". כבר בשיחה הראשונה בינינו העליתי את משפט־הפתיחה של הסיפור והוא הידהד בראשי עד שנתפרש כמין מפרש בתוך היצירה כולה. שאלות רבות עלו ברעתי, אביא כאן כמה מהן:

1. בוקר אחד מתעורר איש צעיר מחלומות סרופים... או, אולי, אין הוא מתעור אלא ממשיך לחלום (במשך כל הסיפור) את חלומותיו הסרופים ואינו יכול להתעורר מהם?

2. מה היו החלומות הסרופים של האיש שמתוכם הוא התעורר והופך לזרק? סתם קפקא ולא פירט. אין זכר לחלומות אלה בסיפור. איך ייתכן שחלומות שהפכו את הגיבור למה שהפכו, לא היו ראויים בעיני המחבר לפירוט נוסף? גיערתי את הסיפור לכל ביזון, ולא נשר מתוכו אפילו כול חלום.

3. או, אולי, הסיפור כולו הוא רצף של חלומות שמהם עתיד האיש להתעורר בסוף הסיפור ולצאת, כמו בכל בוקר אחר, אל מקום עבודתו בבנק? אולי גם עבודתו בבנק היא חלום?

4. משהתעורר האיש בבוקר אין לו תקנה עוד. הוא יחיה את חיי השרץ עד סופם, עד אותו בוקר בו יסואסא פגרו החוצה. (גרשם שלום מסכם את עיקרו של קפקא: "אין אתה יכול לעשות בחיים אפילו צעד אחד שאיננו מביא להרס").

5. למה מתגלגל האיש ל"זרק"? האם שרץ הוא כל דבר שהוא לא אתה? האם כל דבר שהוא לא אתה הוא האחר? האם זה העל־אתה או התת־אתה?

6. במשך כל זמן היותו תרק (הוא משך הסיפור) הוא ממשיך להיות איש צעיר החי על פחדיו, תקוותיו ומחשבותיו? האיש ביקש להגיע אל חיי השרץ ולא הגיע אלא עד...עצמו.

7. שרץ עם תודעת־אדם הוא מפלצת נוראה.

8. ההורים? האחות? הרי הם יודעים שבנם נתון במצוקות וחולם חלומות קשים. יש להניח שאין זה הלילה הראשון בו הבן חולם חלומות סרופים. אם הסיפור הוא מצב של ערות – האם הם מנצלים את "חלומו" כדי לחסל מי שמוכן לעשות קרקס מעצמו?

9. כמו שאדם הופך מעיל על פניו ובטנתו כלפי העולם, כך הפך האיש את מהות השרץ על פניו והסתתר מאחוריו. "גלגול" לא משנה דברים מיסודם. השרציות היא תודעת־הפנים של האיש הצעיר. במה החצנתה מסייעת בידו?

10. האיש ביקש להתגלגל לשרץ כדי להקל על הוריו להרוג אותו. תמיד הוא ביקש, לעזאזל, להקל עליהם.

11. זו דרך נלוזה למדי להתאבד ולהאשים (בדיעבד) את הוריך בהריגתך.

12. אולי ביקש האיש הצעיר למשוך את תשומת הלב של סביבתו ולומר לבני משפחתו, "אני חי כאן, בביתכם, למה שכחתם אותי?" במקרה זה, האם לא מוטב היה להתגלגל לטווס? (אלא שכבראה אין הרשות נתונה בידו לבחור את "תחפושתו").

13. אילו נתגלגל לפחות לכלבלב. יכול היה לשבת על ברכי אחותו, בחיק אימו או לטחק עם נעלי הבית של האב – ובמשך כל הזמן הזה לזכות בליטופים ובטיולי אחר־הצהרים המשפחתיים. איש לא היה תוקע תפוח בגבו של פודל.

14. מה היה קורה אילו בחדר היתה מופיעה לפתע גברת מקק ומחזרת אחריו, או אפילו תוקעת בו את מצבטיה עד שלא יבוא עליה?

15. אם שרץ, מדוע אין הוא מסתלק אל תוך אחד הסדקים ונותן לכולנו מנוחה? אולי קיווה האיש הצעיר לחזור, עם בוקר המחרת, להיות מה שהיה?

16. אילולא מת, האם יכול היה השרץ לחזור ולחיות כאיש, לאחר שעמד בנסיונות הקשים?

17. כיצד היינו מתייחסים לסיפור המתחיל כך: בוקר אחד התעורר שרץ מחלומות סרופים והנה הוא נתגלגל במיטתו להיות גרגור סאמסא?

18. אפשר שאבראמאראות הם החולמים שהבן התגלגל לחרק, בעוד הוא מנסה לפלס כמיטב יכולתו, במשך שנים, את שביל חייו?

19. "הגלגול" הוא הלומם של הקוראים לפגוש סיפור וחלחלה שלעולם אינך חדל לקרוא בו.

20. "הגלגול" הוא סיפור־קמע אותו אנחנו תולים לנגד עינינו. נאמין: בכל שעה שנביט בו לא יעבור עלינו מה שעבר על האיש הצעיר האומלל שנפרד מן העולם לא עם "אלי, אלי, למה עזבתני", אלא עם הרהורי אהבה על משפחתו.

מה נשאר מכל השאלות האלה, בקורות שתי־דורב, בתוך האופרה "יוסף"? לא הרבה. אך בלעדיהן היא לא היתה נכתבת. מטבע הדברים, תוך כדי כתיבת הליברית, הרחיקה האופרה אל עבר סיפור אחר ודמויות אחרות. בספרו הביוגרפי על פרנץ קפקא מספר היימן כי קפקא אהב ספרו סיפורו של תומאס מאן(Ein Gluck 1904 "פיסת מזל") ונהג לצטט מתוכו את המשפט: "הס, ברצוננו להתבונן לתוך הנשמה".

אם תרצו, זאת היתה ההנחיה שנתתי לעצמי במשך זמן כתיבת הליברית – "יש להתבונן אל תוך הנשמה". האם, גברת הרמן, שרה שורה זו לקראת סוף האופרה, לאחר כליאתו של יוסף במוסר הסגור. היא שרה שורה זו כשיר ערש ואני רואה בשורה מין מחאה גרולה של קפקא־תומאס־מאן כנגד המאה העשרים המסרבת להתבונן אל תוך הנשמה ולגלות את מה שחובה עליה לדעת.

■

תמונה 18: הדחדר והמטבח

על הבמה: יוסף, האם, פרידה, רובי
(האם מפשיטה את יוסף מכל בגדיו. היא מלבישה אותו, אט אט, בכתנת הפסים.)

יוסף: ...לפעמים, בלילה, מישהו מכה אותי בפנים ואני קורא... אבא, אמא, בואו קחו את חיי. הם שלכם.

לא יכולתי לעשות מהם דבר...רציתי לשנות אותם... אבל עכשיו אני רוצה מנוחה... האם אלוהים הוא מנוחה, אמא?

האם: כן, אלוהים הוא מנוחה, בן.

יוסף: אני מאבד את הכוחות ואני כל כך צריך אותם היום...כמו את אלוהים... האם אלוהים הוא כוח, אמא?

האם: כן, אלוהים הוא כוח, בן.

יוסף: לאט אובדת לי השליטה על המחשבה שלי...על הגוף שלי... בלילה הכול מתפורר לרסיסים...רסיסים...קולות מפוצצים לי את הראש...
(צפירת אוזעקה עולה ויורדת, קולניה, ממושכת)
הרעש הנורא הזה...
(חוסם את אוזניו בשתי ידיו.)

אני מחפש את הסיבות שעשיתי... ...אל תגידי לי, שאלוהים יכול לנטות אותי גם בדרך הזאת...
האם: כן, אלוהים הוא ניסיון, בן.

יוסף: (זועק) הרעש נורא... קולות...קולות...
(עכשיו הצופר נפסק. הוא לבוש בכתונת הפסים, כורע על ברכיו. האם מחבקת אותו ושרה בשקט).

האם: "הס, עכשיו ברצוננו להתבונן אל תוך הנשמה..."
(האב יורד על הדרך ועולה ומתחזק על המטבח. רובי ממשיך לרקוד, בזעם גובר, בספרי החשבונות של החצות.)
רובי:...לזרוק את כל הכפתורים ולפתוח אותו...
יוסף: קולות...קולות...
רובי: בשר, אני אומר... אותו, אני אומר... אפשר לצאת מן הדעת...
יוסף: אני מאבד את הכוחות ואני כל כך צריך אותם היום...כמו את אלוהים... האם אלוהים הוא כוח, אמא?

דף יומי מהדורת בוקר, 6

מה מעם כבר מעולם...
נעמה בת ה-...: הכרנו לפני שנים...

דף יומי מהדורת בוקר

הדרך מלאה הפעמיר
לא הפסיק הרבה לו אמרו

(הדרך מהר אל הדרך אלוהים?)

הרחוב מתפלל הלילה הצעקה

אולי אלוה: אל תא. אולם בפאר מרוב הרחק. הפעמון בה—%40' ה.ה בעיר אבוא מרוב הרחוב הבעיר אל תא.

אמה אך אלוה הילדי: אלוה בה אל אמה הרחוב הבעיר אל אמה אל אמה הבעיר אל אמה הרחוב אל אמה הבעיר אל אמה הרחוב אל אמה הבעיר אל אמה הרחוב

דבר אחר

המוסף הסאטירי הנפוץ ביותר במדינה • גליון מספר 592 • 23 ביוני 1995 • כ"ה בסיון תשנ"ה • מוקדש לתועלת שכולנו מתפללים שתאריך את המו"מ עם סוריה ב־40 שנה לפחות.

המערכת: דני קרמן, שלמה גיצן, יאיר גרבוז, אביב אלחסיד, תומר קרמן, אורי קרמן, תרזה איזנברג, ואבנר כץ אלא מת.
צילומים: אפי שריר, צביקה טישלר

שועלי כל העולם: מי צריך לדגיד שלום ראשון לרמת־הגולן, זה שעולה או זה שיורד?

הכנסת תצביע בשבוע הבא על הצעת חוק לערוך מישאל־עם בשאלה: "האם באמת נחתם הסכם ישראל־סוריה בפריז לפני שבועיים"

"ונשאלת חשאלה: אם דוד לוי מקים רשימה עדתית.. אז מי יראג לעדות המזרח?"

קרא ראיון בעמ' 8

קיסר היה מוכן לענות לשאלות החוקרים רק לאחר שהתיר לו להתייעץ בטלפון עם "יושרו האישי"

ישראל דורשת שבמסגרת הנורמליזציה המלאה בין ישראל לסוריה, אסד לא יסכים לקבל את הגולן מישראל לפני שהוא ידבר עם הרב עובדיה יוסף

רב, רופא, פסיכולוג ושני גנרלים מ"הדרך השלישית" הודיעו למשפחות ששלום עם סוריה זה עניין של פיקוח נפש

אלף בית

א: תגיד, כמה פוסקים גדולים עוד נשארו?
ב: אני לא יודע כמה נשארו, אבל גם השבוע מת אחרון הפוסקים הגדולים!

אלף בית

א: סלח לי, אתה מוכן לתרום כמה שקלים?
ב: למי?
א: לאביגדור קהלני.
ב: בשביל מה?
א: בשביל שיהיה לו מה להפסיד.

●

א: תגיד, איך בצבא?
ב: השתחררתי.
א: על איזה רקע?
ב: על רקע של אי־התאמה.
א: ומה אתה עושה עכשיו?
ב: עכשיו אני לומד בישיבה.
א: ואתה מרוצה?
ב: אני מאוד לא מרוצה, ואני מנסה בכל כוחי להשתחרר על רקע של אי־התאמה, אבל מסתבר שכל אחד מתאים להם.

ספורט

זה לא בוליטיקלי־קורקט להגיד אולימפי־ארי בארצות־הברית כולם כבר מזמן קוראים לו אליעש בן־אברהם.

קיץ 95'

שודד סירב לשדוד סניף בנק בגלל שהבנק לא היה ממוזג

הודעה

משרד החוץ מודיע למדינות העולם:
אפשר לא להיפגש עם הנשיא ויצמן גם מבלי לבקר באוריינט האוז

מדענים בישראל גילו אצל בני אדם גֶן שמקצר תולעים

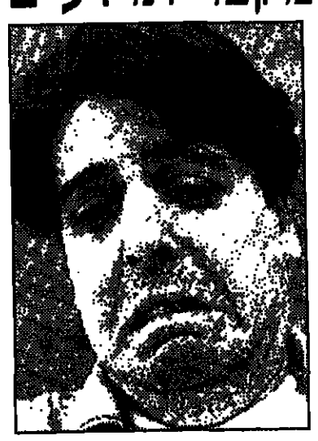

למעלה: האיברים הספציפיים בגוף האדם, שיכולים לקצר תולעים. (קנה מידה: 1:1.2)
משמאל: כך נראה בן־אדם אחרי שקיצר תולעת.

האפוזבה

ועדי שבדים: עד שנקבל מהתולעת את התוספת של ה־40%, רוב התוספת חישחק

תולעת

מומחים לאיזון דמוגרפי מנסים לארגן בליינד־דייט בין התולעת שמאריכה את חיי האדם לבין נגיף האבולה

תנאי החיילות יושוו לתנאי המתנדבות

בתגובה על פסק־הדין במשפטו של מזכיר הקיבוץ שאנס מתנדבת וקיבל רק תשעה חודשי מאסר בפועל, דורשים שני החיילים החשודים באונס חיילת במחנה צריפין להישפט אצל אותה שופטת ולהשוות את תנאי החיילות לתנאי המתנדבות

מזכיר הקיבוץ שהורשע באונס מתנדבת ונשפט לתשעה חודשי מאסר התיר לבית־המשפט לפרסם את שמה של השופטת

הרב עובדיה יוסף מינה צוות של שלוש מכונות אמת לבדוק את שולמית אלוני

נציג הממשלה לא הגיע להלוויתם של הגששים הבדואים, כי חשב לתומו ששני האבות השכולים ינחמו אחד את השני

אפלייה בצה"ל:

חיילים בדואים שיישארו בחיים יקבלו מצה"ל משכורת גבוהה יותר מאשר חיילים בדואים שייהרגו

מסקנות

בעקבות הצלחת רעיון הגשש הבדואי, עובדים בצה"ל על פיתוח וטיפות מיתוסים חדשים:
- חובשים קרביים גוצרים
- מפלסי מוקשים צ'רקסים
- מנטרלי מטענים ארמנים

ראש אכ"א:

צה"ל נערך לאפשרות של מחסור בגששים בדואים. משלוח ראשון של גששים מתאילנד ורומניה בדרכו ארצה כדי לכרות איתנו ברית דמים

ברגע האחרון

לא צריך גשש בדואי, כדי להריח שמשהו כאן מסריח

שוחט: הממשלה תגיע לבחירות עם מדפים עמוסים מוצרים טובים

ברודט: בנק ישראל אינו מבין את מהות האינפלציה הבסיסית בארץ

מאת אמנון אפד

על תקציב המדינה יהיה להתמודד בשנה הבאה עם שתי מטלות מיוחדות: מימון הפריסה מחדש בשטחים ושנת הבחירות. כך אמר אתמול שר האוצר, אברהם שוחט, בדברים שנשא ב"כנס קיסריה".

על מדיניות שנת הבחירות אמר שוחט, כי התקציב צריך להתמודד בתקופה זו גם עם חלק מחברי הכנסת, הנהגים לעתים בחוסר אחריות ציבורית בשל רצונם להיבחר מחדש, וגם עם הממשלה הרוצה לצאת לבחירות.

שר האוצר העריך יחד עם זאת, כי הממשלה תגיע לבחירות עם מדפים עמוסים מוצרים "טובים" ולא עם סחורה מזיקה.

לדבריו, הוא יעשה הכול כדי לשמר ולשכלל על הדישגים הכלכליים שהשיגה הממשלה, ואף לתקן את הדחוף תיקון – גם בשנה הבאה, שהיא שנת בחירות. עוד אמר שוחט, כי הוא רואה את תפקידו לא רק בהשגת יעדים בטווח המיידי, אלא בהכנת המשק לקראת שנות האלפיים.

מנכ"ל האוצר, דוד ברודט, ניצל את הכינוס, שבו נטלים חלק כל ראשי המשק, ראשי המערכת הפוליטית, בנקאים ואנשי אקדמיה, כדי לנגח את מדיניות בנק ישראל.

לדברי ברודט, מדיניות הריבית של בנק ישראל נשענת על שתי טעויות. הטעות הראשונה היתה בלימת הידידה בשער החליפין שהתחייבה מהריבית הגבוהה, ובכך נפגעה האפקטיביות שיש לריבית הגבוהה בתנאים האינפלציה. הטעות השנייה נובעת, לדעתו, מכך שבנק ישראל אינו מבין את טווח האינפלציה הבסיסית בישראל, הנובעת ממגווני הצמדה מפותחים וממונופולים וקרטלים גדולים יחסית.

לדעת מנכ"ל האוצר, במציאות כזאת שערי ריבית גבוהים אינם מהווים פיתרון לבעיית האינפלציה הבסיסית. בעיה זאת, אמר ברודט, יש לפתור באמצעות שינויים מבניים, הגברת התחרותיות, המשך חשיפת המשק ליבוא מתחרה, הגדלת הליברליזציה ופירוק המונופולים הגדולים.

עוד אמר ברודט כי הוא תולה חלק מהסיבות שהביאו למהפכה בשוק ההון בשנה שעברה, במדיניות "הידיגוג" של בנק ישראל.

לדעתו, קיימת אפשרות שגם והקטנת החיסכון, הגדלת הצריכה והגירעון הגדול במאזן התשלומים, נובעים ממדיניותו ולא יציבה של בנק ישראל.

נגיד בנק ישראל, פרופ' פרנקל, שספג בכינוס ביקורת גם מנשיא לשכת המסחר, רני גילדמן, יצא להגנת מדיניותו. לדבריו, על המדיניות הכלכלית לוקבע על בסיס איסטרטגיה ארוכת־טווח, ולא להתבסס על צעדים חד פעמיים. לדעת הנגיד, צעדים נומינליים, כמו פיחות חד־פעמי או הפחתה חריגה בריבית, יגרמו רק להאצת האינפלציה ולהחמרה נוספת במאזן התשלומים.

נחתם הסכם לשיתוף פעולה בתחום המים בין ישראל לסין

מאת רן הכוי

שר החקלאות, יעקב צור וסגן השר הסיני למקורות מים, צ'ן יוצנג, חתמו הבוקר על הסכם לשיתוף פעולה בתחום המים והחשקיה. ההסכם נחתם בסכס תגיבי בלשכת שר החקלאות, שבו השתתף נציב המים, גדעון צור, שאירח את סגן השר הסיני.

על פי ההסכם, יתקיים בין המדינות שיתוף פעולה בטכנולוגיות חדשות של השקיה והיסכון במים. סגן השר הסיני ציין בטכס ההתימה, כי סין מתכוונת להשתמש בידע הישראלי להגדלה משמעותית של חקלאות השלחין, ולהביא לתוספת של 50 מיליארד קוב מים בשנה.

עוד נקבע בהסכם, ששתי המדינות ישתפו פעולה בפיתוח וניהול מקורות מים חדשים ופיתוח וחקלאות באזורים צחיחים. שיתוף הפעולה יתבצע על ידי חילופי מומחים ועריכת קורסים מקצועיים בישראל ובסין.

שר החקלאות, יעקב צור, מסר שמשרד החקלאות רואה בברכה הקמת מפעלים בשותפות ישראלית בסין, מאחר שהמרחק רב בין המדינות והפערים בעלות העבודה מקשים על סחר ישיר.

במהלך הביקור של סגן השר הסיני ופגישיו בישראל, חתמו אנשי העסקים שאול איינבנרג ויוסי מימון על הסכמים מסחריים להקמת מפעלים בסין. במסגרת חברת איינבנרג להקים בסין חוצות כחו הידראולית, שתוצינה חלק בפרויקט התשקיה הגדול בסין.

קבוצת איינבנרג, החברה הישראלית ציינה קיום תחנה הידראולית גדולה ומפעל ציוות גדול בסין, שישמש לפרויקט השקיה גדול שמקימה ממשלתה להזלמת מים מצפון המדינה לדרומה.

חברת מרחב, בבעלותו של יוסי מימון, חתמה על הסכם להקמת מפעל ליצור שמן ויישוב ירקות.

בורסה / איתן יעקבסון

ירידות מתונות בשוק המניות

אתמול נרשמה מגמה של ירידות שערים מתונות בשוק המניות. מדד המשתנים נקבע בסיום המסחר על 192.66, בירידה של 0.28%. מדד המע"ף נקבע על 194.72, בירידה של 0.27%.

מימוש הרווחים במניות המשתנים היה רי צפוי, לאחר שמדד המע"ף הגיע לרמה של 195 נקודות ולאחר לילה של ירידות במניות הישראליות בניו־יורק.

מחזור העסקאות הכולל במניות הסתכם בכ־125 מיליון ש"ח, מתוכם היה המחזור במר"מ כ־39 מיליון ש"ח.

מחזור בלוק של כ־7.5 מיליון ש"ח נרשם במניות טבע, אשר נסגרה בירידה של 0.75%. בשוק מחכים לתגובות של אנליסטים לפרוגנוזה שביצעה טבע בכנס באמריקה. אירופיים במיוחד.

בכנס מיכון ניתנה תוכחות לגבי התרחות ורבה שצפויה ליצרני הערוצה לטיפול בחולי סרטן נפוצה. חברת ארם סרטן הציגה במהלך הכנס את התוצאות של הניסוי בחולי סרטן נפוצה שקיימה החברה בתרופה שפיתחה על בסיס אינטרפרון.

יחד עם זאת, מבין כל הערוצות לטיפול בחולי סרטן נפוצה הקופאקסון של טבע היתה הערוצה היחידה שאינה מבוססת על אינטרפרון ולכן מאפייתה במיעוט של תופעות לוואי, ובכך יש לה יתרון מסוים. הערוצה אינטרפרון ביתא של ארם סרטן תתחרה בעתיד עם ערוצה הקופאקסון של טבע. אתמול נסגרו מניות טבע ת"א במחיר של כ־36.6 דולר.

ירידות מתונות בלטו אתמול בשורה של מניות בכרות כמו מדר, אשם, חבצן הבינלאומי, עלית, ים המלח, ויסקונסין השקעות, אי.די.בי. פיתוח. מגבר בלטו עליות במניות הכבלות בזק, בנק הפועלים, הבורסה לישראל ומבטחים.

בשוק אגרות החוב המדורות לפרד נרשמו עליות ירידות, אשר הוסברו בציפיות להתמתנות אינפלציונית וכן בהחשפות מפני גידול בהיקף הנפקות הממשלתיות. מבחינה אינפלציונית, הנתונים לעתים בחוסר אחריות ציבורית בשל רצונם להיבחר מחדש, וגם עם הממשלה הרוצה לצאת לבחירות.

שר האוצר הערך יחד עם זאת, כי הממשלה תגיע לבחירות עם מדפים עמוסים מוצרים "טובים" ולא עם סחורה מזיקה.

לדבריו, הוא יעשה הכול כדי לשמר ולשכלל על הדישגים הכלכליים שהשיגה הממשלה, ואף לתקן את הדחוף תיקון – גם בשנה הבאה, שהיא שנת בחירות. עוד אמר

הדחוף מפני גידול בהיקף הנפקות הממשלתיות מבוסס גם על הערכה, שלא צפויה העלאת מיסים בתקופה שלפני הבחירות לצורך מימון הגירעון בתקציב.

גידול בהיקף הנפקות הממשלתיות עלול לפי ההשחשות להגדיל את הריבית של האג"ח בשוק, ולגרום לירידה מסוימת במחירים.

צריך לזכור שגם כיום נמצאים מחירי האג"ח בשפל, משום שרמת התשואות לפירון היא גבוהה ומגיעה לכ־4.25% עד 4.5% במתווי ברוטו, כאשר מדובר באגרות חוב הממשלתיות. ירידה נוספת במחירי אגרות החוב עלולה לגרום לעליות התשואות לפירון.

לוב הפסידה כ־10 מיליארד דולר בגלל האמברגו

(שי"ב־אי.אף.פי.) לוב מעריכה כי האמריקה המטמרים עקב האמברגו המוטל בלוקליה כאן 1992, עולים על 10 מיליארד דולר.

ברוח למרצת הבישחון, שפורסם ביום שלישי בנין יוזק, סוקנת סריפולי כי ההפסדים שהתמברו בין אפריל 1992 לסוף מרץ 1994 מגיעים לסכום של 10.1 מיליארד דולר, מתוכם הפסדים בסך 4.6 מיליארד דולר בתחומי הזקלאות והדיג, 2.5 מיליארד דולר בתחום התעשייה ויתרו 1.8 מיליארד דולר במגזר המסחרי והבנקאי.

אמר כן נמסר שבסכום כלולים הפסדים בסך 900 מיליון דולר בתחומי התחבורה והתקשורת, הפסדים בסך 92 מיליון דולר בתחומי הבריאות הרחוקה והבריתית.

הדוח מציין כי עקב האמברגו 13,500 לוים אינם יכולים לקבל טיפולים בלוב, ואינם יכולים לצאת לחו"ל לשם כך, וכי 500 איש מתו מסיבה זו.

וקיצוצים המוטלים על לוב, הכוללים אמברגו אווירי ובאי וכן אמברגו על ציוד הקשור לתעשיית הנפט, הוטלו עקב סירובה לתסגיר לארה"ב או לבריטניה שניים מאזרחיה, שהיו מעורבים בכל הנראה בפיגוע במטוס פאן אמריקן שהתרסק מעל אלכסנדר בסקוטלנד ב־1988. בפיגוע נהרגו 270 בני אדם.

המשתנים ליום 22.6.95

	מחיר	שינוי	שער יומי	
	נקודות	בש"ח	אחוז ב"ש	שער יומי ב"ש
אבגל	15.3			99.75
אביב	2216.0	+0.3	+0.0	100.50
אגד	4807.0			100.00
אדגר א	2531.0	-26.0	-1.0	98.50
אלביט	7431.0	-94.0	-1.2	99.00
אלדן 8.1	462.0	+0.5	+2.0	99.50
אלומה 1	594.0	+1.0	+4.0	98.00
אלרון 1	3664.0	+0.8	+27.0	100.00
אלרוני אנטנות	1060.0	-1.0	-1.0	99.00
אלדיני פיתוח	5349.0	-0.5	-27.0	99.25
אלישע 1	600.0			
אלעד 3	24224.0	-0.7	-183.0	98.00
אלקו אג"ח ב	103.0			99.75
אלרון הזקות	9902.0	+0.3	+25.0	99.75
אלרון 3	10206.0	-0.5	-51.0	99.00
אמה	2292.0	-0.2	-6.0	100.00
אמריקה אג"ח 4	104.0			100.00
אמריקה ישראל 1	34357.0	-1.2	-4349.0	98.75
אמריקה ישראל 0.1	36284.0	-1.5	-5515.0	98.25
אמשכין תעש	391.0	+0.3	+1.0	100.00
בזק 1	778.0	+1.0	+6.0	100.50
ביג מרכזים 1	38038.0	-1.7	-678.0	98.25
ביג שפיר 5	37504.0	-2.0	-785.0	98.25
ביטוח	2037.0	-0.5	-10.0	99.75
בינה השקעות	6514.0	-2.5	-167.0	99.75
בינלאומי 1	552.0	-1.0	-6.0	99.00
בינלאומי אג"ח 2	115.0	-1.0	-1.0	99.00
בנק א	990.0	+3.0	+29.0	101.00
בנקאומי השקעות	30152.0	-1.5	-307.0	98.50
בלקום	8817.0	-0.7	-67.0	99.00
ביאר ב	2413.0	+4.0	+93.0	102.00
הבטחה לישוב	961.0	-2.2	-22.0	97.50
הבנק לישראל 1	24715.0	+1.0	+245.0	100.75
הבנק לישראל 5	23833.0	+0.3	+59.0	100.25
הדר	5.3	-1.0	-0.1	97.00
הכשרה	108523.0	-0.7	-830.0	99.75
הסכר	1453.0	-2.5	-37.0	98.00
הפניקס-דיור 1	86612.0	-1.2	-2387.0	97.75
ואלה	126.0	+4.0	[redacted]	105.75
יואל אג"ח 2	74.0	+0.3		101.50
יב הפקות 0.1	877.0	-1.5	-13.0	99.00
יבואן אוטו 1	1404.0	-0.7	-11.0	99.25
ישרסוף	3.1	+0.8		101.75
כלל 25	1763.0			100.00
כלל 5	25345.0	-0.7	-192.0	100.25
כור אג"ח ו	113.0			100.00
כור מפרץ	6655.0	-2.2	-153.0	98.25
כימיקלים לישראל	246.0			100.50
מגן	738.0	-1.2	-9.0	
מבלבת מדופלים	991.0	+0.8	+7.0	101.50
מגל קמעונאות	32538.0	-1.0	-329.0	99.75
מגל ישראל 10	1132.0	+1.0	+11.0	101.00
מגל מבטחת	8034.0	-0.2	-20.0	100.50
מגל בנק	784.0	-1.2	-10.0	98.00
מגלת תשתיות 1	1784.0	-1.5	-27.0	100.00
מגלת 5	8768.0			
מאשר	355.0	+0.5	+2.0	100.75
מבטח	211.0	+1.3	+3.0	104.00
מגדל אג"ח 1	1865.0	-2.0	-38.0	98.00
מגדל שקל 1	1499.0	+2.8	+40.0	103.00
מבנה מניות	403.0	-0.2	-1.0	102.00
מגדים 3	16353.0	-3.0	-506.0	98.00
מגדלים	1717.0	+0.3	+4.0	100.50
מיטב	840.0	+2.0	+16.0	
מלם מערכות	765.0	-4.0	-32.0	97.50
מלמיד	270.0	-2.0	-5.0	98.00
מלמיד 1	466.0	-1.0	-5.0	99.50
מלר	35015.0			
מרכז	16081.0			100.00
מרכזים	20861.0	-0.5	-105.0	99.50
מרמן	637.0	-5.0	-34.0	96.00
מתם	498.0	+2.5	+13.0	103.00
מבטח אג"ח 5	112.8	+0.3	+0.5	100.50
מבטחים	7937.0	-1.7	-34.0	97.00
מגדל	326.0	-0.7	-2.0	100.00
מלון	1310.0	-1.7	-23.0	98.50
מיטלנד 5	7009.0	+2.0	+137.0	102.50
מיטרוניקה	266.0	+0.3	+1.0	101.00
מלון	8924.0	+0.5	+44.0	101.50
מלון	470.0	+1.0	+5.0	101.00
מלון	1474.0	+0.3	+4.0	101.50
מלונות	1668.0	+0.8	+12.0	102.00
מלר	46605.0	+0.3	+116.0	100.50
מנורה	84.5		+7.5	110.00
מקבת	13973.0			100.50
מרכז	10661.0	+0.8	+79.0	102.25
מרינה	1965.0	-0.5	-10.0	100.00
מרי	706.0			101.00
מרכז	305.0	-4.0	-13.0	95.00
מרכז	2105.0	-2.5	-76.0	96.50
מרכז	3061.0	+1.0	+11.0	102.25
מרכז	2457.0	-3.0	-76.0	105.00
מרכז	1466.0			100.50
מרכז	5645.0	-0.2	-14.0	100.50
מרכז	6997.0	-1.0	-91.0	99.00
מרכז	381.0	+0.3	+1.0	102.00
מרכז	736.0	+0.5	+0.5	
מרכז אג"ח 4	1115.0			100.75
מרכז	329.0	+4.0	+15.0	105.75
מרכז	906.0	-1.0	-9.0	99.50

שערי קרנות הנאמנות ליום 22.6.95

שם הקרן	מחיר יחידה	מחיר מדיון	שנויים נומינליים: יומי בנקודות	יומי באחוזים	מתחילת השנה	מתחילת המדד	מתחילת המצטבר	חודשי המצטבר
מניות								
אורבנים מניות*	113.40	112.92	-0.11	-0.10	+5.89	+13.20	+2.19	
אוצר מניות	79.87	78.47	-0.13	-0.17	+5.13	+5.63	+0.96	
אחריות מניות	270.84	265.82	-0.83	-0.31	+7.81	+0.16	+0.03	
אייל מניות והמניות*	104.34	104.05	-0.21	-0.20	+3.90	+4.31	+0.74	
אילנות מחקים	53.17	52.18	-0.13	-0.25	+10.79	+2.60	+0.45	
אליטע מניות	866.98	846.48	+1.14	+0.13	+11.59	+9.46	+1.59	
אמבה	216.53	215.71	-0.96	-0.44	+5.84	+2.44	+0.42	
אמקור	648.91	633.42	-1.68	-0.26	+6.90	+3.89	+0.67	
אפיקים מניות	210.86	208.09	+0.42	+0.20	+14.18	+2.05	+0.35	
אפיקון 36	68.70	67.82	-0.15	-0.10	+8.49	-3.96	-0.70	
אפקולה מניות	137.43	135.63	-0.21	-0.29	+8.50	-9.33	-1.69	
ארי	246.05	245.03	-0.50	-0.20	+8.16	+4.12	+0.71	
אש	595.10	582.53	-3.22	-0.55	+9.78	-0.44	-0.08	
אתגר	116.37	115.07	-0.41	-0.36	+6.53	+7.19	+1.22	
בטוחה מניות	3661.44	3611.22	-13.25	-0.37	+4.82	+6.33	+0.74	
בנדן	156.76	156.11	-0.44	-0.28	+5.39	+3.19	+0.55	
דובבות שדם מניות	79.30	77.62	-0.05	-0.06	+6.97	+8.32	+1.40	
הראוסן-לביא מניות המר	103.68	101.71	-0.56	-0.55	+5.64	+1.96	+0.34	
הפיר	621.73	619.39	-2.64	-0.42	+8.36	+2.90	+0.50	
יש	66.58	66.27	+0.44	+0.67	+4.02	-4.57	-0.81	
כיבר	123.95	123.42	-0.36	-0.29	+7.22	+0.83	+0.14	
כללי מניות הפיזים	124.66	123.00	-0.29	-0.24	+6.73	+19.89	+3.22	
מגיק	232.27	227.81	+0.18	+0.08	+16.44	+8.29	+1.40	
מיטב אמצעות	42.81	42.14	-0.04	-0.09	+9.63	-6.81	-1.22	
מיטב מניות	160.65	157.60	-0.27	-0.17	+7.55	+2.58	+0.45	
מעגל	70.35	69.73	+0.07	+0.05	+7.38	+9.24	+1.55	
מפתן	90.10	89.34	-0.25	-0.28	+8.66	+4.09	+0.70	
מרכזית מניות והמניים	57.38	57.31	+0.05	+0.03	+5.98	-1.38	-0.24	
נילי	772.24	761.62	-0.02	-0.03	+8.54	+3.66	+0.63	
נמרוד	66.30	65.28	-0.43	-0.28	65.05	+7.77	+1.31	
נטיבה קרוביטל	51.26	50.30	-0.18	-0.36	+7.50	-2.69	-0.47	
נשואה מניות	307.65	305.68	-0.23	-0.70	+8.93	+6.85	+1.16	
סיטורן מניות והמניים*	108.06	106.47	+0.15	+0.14	+4.25	-	-	
ספנות מניות	66.14	65.86	-0.34	-0.51	+9.75	+3.02	+0.52	
עדיף	106.11	104.21	-0.12	-0.12	+13.57	+3.72	+0.64	
עמדה מז	132.80	131.31	+0.01	+0.01	+6.56	+6.61	+1.12	
עמדה שלהבת	170.31	169.04	-0.21	-0.35	+10.24	-2.76	-0.49	
עמדה שני	77.89	77.40	-0.10	-0.08	+4.14	+3.37	+0.58	
פיא אודם	858.41	842.75	-2.32	-0.27	+6.49	+6.68	+1.13	
פיא זיוק	54.74	53.75	-	-	+11.82	+1.97	+0.34	
פיא יהלום	827.45	812.34	-0.53	-0.07	+7.44	+3.52	+0.60	
פיא מבלול	552.67	542.63	-1.17	-0.22	+6.03	+8.13	+1.37	
פיא סמוך	120.43	118.21	+0.05	+0.04	+9.52	-1.03	-0.18	
פסגות מבט לשלום	89.86	88.17	+0.10	+0.11	+11.12	+7.22	+1.22	
פסגות מניות	571.61	567.95	-0.89	-0.16	+11.18	+6.76	+1.15	
פסגות על	66.41	65.16	-0.31	-0.47	+11.61	+9.70	+1.63	
ציון משאבים מניות והמ'	120.23	119.28	-0.05	-0.04	+8.35	+7.52	+1.27	
צמיחה מניות	473.33	470.25	-0.54	-0.11	+7.68	+8.75	+1.47	
קשריטל מניות	74.94	73.92	-0.23	-0.31	+8.21	+4.20	+0.72	
קדן זהב מניות	49.21	48.09	-0.07	-0.15	+6.65	-12.69	-2.34	
רדום 90	201.41	197.09	-1.07	-0.54	+14.58	-10.32	-1.88	
שקל	691.00	678.29	-0.75	-0.11	+8.82	+7.57	+1.28	
השוואתית-סופר	114.55	111.77	+0.04	+0.04	+9.83	+11.77	+1.96	
מניות לפי שיטת מסחר								
אביה	101.04	100.17	+0.07	+0.07	+11.95	-11.48	-2.10	
אילנות בי"ס	147.80	145.12	+0.05	+0.03	+10.80	+5.49	+0.94	
אליטע אנרגיות	112.95	110.36	-0.02	-0.02	+14.85	-9.98	+1.67	
גל	82.68	81.57	-0.21	-0.26	+5.01	+9.95	+1.67	
דובבות	1869.22	1877.76	-6.36	-0.34	+5.64	+6.49	+1.10	
דובבות שדם בי"ס	100.22	98.12	-0.07	-0.07	+9.23	+7.19	+1.22	
דיק	338.69	330.79	-1.34	-0.70	+9.14	+3.79	+0.46	
מרכזית משתנים	219.37	218.62	-0.51	-0.23	+4.02	+0.07	+0.01	
מרץ	363.01	359.92	-0.59	-0.16	+4.27	+7.87	+1.33	
עמדה בי"ס	1661.68	1655.55	+0.56	+0.03	+9.81	+6.28	+0.73	
עמדה משתנים	1464.81	1448.06	-3.87	-0.27	+5.95	+8.00	+1.35	
פיא בדולח	687.93	683.81	-2.45	-0.36	+5.09	+10.70	+1.79	
פסגות ליסיס	227.98	226.55	-0.44	-0.19	+7.57	+10.42	+1.74	
ציון משאבים - בי"ס	96.87	96.23	+0.12	+0.11	+9.81	+5.83	+0.99	
תור	308.54	302.82	-1.85	-0.60	+4.87	+5.24	+0.90	
מניות ענפי								
אורדן הדל	78.04	76.35	-	-	+4.15	+4.82	+0.82	
אחריות בלי"ן	202.86	198.60	+0.34	+0.17	+12.55	+0.56	+0.10	
אחריות נפ"ן	137.83	134.19	+1.39	+1.39	+11.98	-17.01	-3.28	
אילנות פיננסים	66.90	65.67	-0.32	-0.48	+7.67	+3.76	+0.65	
אילנות תעשיות וס	65.16	63.96	+0.53	+0.84	+7.80	+13.16	+2.18	
אליטס תעשיות	268.48	262.13	+0.31	+0.12	+11.48	+9.30	+1.56	
בריאות	61.18	60.31	-0.18	-0.11	+12.50	+8.28	+1.40	
דקל	2195.95	2182.61	-3.83	-0.18	+6.15	+10.99	+1.84	
הון פק"ן	71.08	69.76	-0.51	-0.73	+8.42	+1.97	+0.34	
זיבר ברג פיננסי	85.14	83.53	-0.67	-0.80	+8.54	-0.32	-0.06	
לימיטד פק"ן	85.55	83.98	-0.18	-0.45	+8.74	+9.66	+1.62	
לחם עלמיה	108.08	106.08	+0.02	+0.02	+11.49	-0.24	-0.04	
לחם פצפוצת	73.81	73.56	-0.69	-0.93	+8.84	+5.34	+0.91	
לחם תיירות	55.91	54.88	+0.32	+0.59	+16.62	-2.56	-0.45	
מכמה	291.25	288.77	+0.30	+0.10	+9.73	+3.72	+0.64	
מגדל פיננסי	77.75	77.09	-0.15	-0.19	+6.14	-1.38	-0.24	
מוך	1175.19	1164.97	-2.73	-0.23	+5.34	+7.52	+1.27	
מזון	93.88	92.60	-0.65	-0.61	+9.35	+5.44	+0.93	
משאבי טבע	58.73	57.68	+0.30	+0.52	+9.37	-1.94	-0.34	
עמדה יצוא	65.94	65.14	-0.21	-0.14	+5.56	+6.73	+1.14	
פיא 2000	65.01	64.62	+0.12	+0.34	+8.13	+13.37	+2.21	
פסגות מקום	71.38	70.05	-0.14	-0.20	+11.16	+11.99	+1.99	
צמיחה תעשיה	195.71	193.39	+0.08	+0.04	+8.41	+11.16	+1.86	
מניות המעו"ף								
אילנות מעוף	137.78	137.12	-0.33	-0.24	+5.99	+9.97	+1.67	
בלל-מעו"ף	164.06	162.62	-0.39	-0.24	+5.69	+12.16	+2.02	
בר מעוף	140.70	139.83	-0.26	-0.19	+5.98	+9.74	+1.63	
מעלה מעו"ף	133.47	131.00	-0.53	-0.40	+5.70	+9.61	+1.61	
מרכזית מעו"ף	138.19	137.94	-0.23	-0.17	+8.09	+13.63	+2.25	
עמדה מעוף	146.14	144.84	-0.40	-0.28	+6.09	+9.50	+1.59	
פיא מעוף	137.89	135.34	-0.46	-0.34	+5.70	+10.55	+1.77	
גמישות								
אבוקה	1581.93	1552.61	-8.35	-0.53	+7.03	+1.84	+0.32	
אביר	160.08	157.17	-0.30	-0.13	+3.27	+3.20	+0.55	
אורבנים גמישה	81.09	79.42	-0.15	-0.19	+4.40	-7.41	-1.33	
אינר גמישה	70.84	69.63	-0.05	-0.07	+3.39	+3.85	+0.66	
אחריות גמישה	397.45	390.17	-0.06	-0.22	+5.18	-2.09	-0.37	
איילון 90	185.31	181.86	-0.51	-0.28	+5.95	+8.55	+1.44	
איפקס גמישה	108.53	106.69	+0.24	+0.23	+6.32	+10.23	+1.71	
אלביט גמישה	553.13	540.04	-0.26	-0.05	+13.70	+8.63	+1.45	
אמדר	175.17	172.97	+0.37	+0.21	+3.74	+1.43	+0.25	
אפיקים גמישה	133.78	131.98	+0.20	+0.15	+11.75	+5.38	+0.58	
אפשרות גמישה *	102.18	101.72	+0.01	+0.01	+1.52	+1.97	+0.34	
בדרמן גמישה	71.51	70.95	+0.40	+0.57	+6.42	+5.47	+0.93	
בזק גמישה	194.75	193.31	-0.27	-0.14	+2.24	+1.08	+0.19	
בטוחה 30 פלוס	138.93	137.04	-0.16	-0.12	+6.68	+6.22	+1.06	
בטוחה גמישה	2071.31	2042.89	-1.08	-0.05	+2.81	+2.67	+0.46	
בלל-דיק גמישה	118.21	115.84	+0.11	+0.10	+6.77	+9.70	+1.09	
דובבות שדם גמישה	129.23	126.48	+0.19	+0.15	+7.75	+9.79	+1.64	
הזכיות	555.95	553.89	-1.17	-0.21	+5.24	-3.78	+0.65	
זלד אבלגת גמישה	98.58	97.52	+0.24	+0.24	+7.59	+3.40	+0.59	
יסודות	2471.00	2423.34	+2.11	+0.09	+11.10	+6.51	+1.11	
יקר גמישות	81.04	80.21	-0.02	-0.02	+7.45	+10.22	+1.71	
כללי גמישה	1007.99	989.55	-0.01	-0.06	+6.57	+9.28	+1.56	
למשקיע	422.77	417.65	-0.10	-0.41	+2.66	+7.81	+1.32	
לפיד	1364.51	1339.30	-4.07	-0.30	+9.03	+3.87	+0.67	
מגורן	1463.07	1450.48	-0.23	-0.02	+2.04	+4.83	+0.83	
מד דיקלה	108.53	107.60	-0.12	-0.11	+3.60	-0.11	+0.82	
מזרח	2478.58	2456.86	-0.56	-0.02	+3.38	+3.82	+1.17	
מיטב גמישה	1681.10	1661.75	-3.16	-0.19	+7.16	+5.12	+0.87	
מירב	119.30	118.74	-0.01	-0.01	+5.46	+8.99	+1.51	
מסחר	203.43	201.64	-0.09	-0.04	+3.70	+7.79	+1.32	
מקומים גמישה 50	107.79	105.79	-0.21	-0.20	+4.03	+3.80	+0.65	
נטיה	592.19	584.05	-0.46	-0.08	+5.09	+4.72	+0.81	
נץ	187.89	184.89	+1.36	+1.19	+3.80	-3.71	-0.66	
נשואה גמישה	1933.81	1921.80	-1.78	-0.09	+7.35	+6.33	+1.08	
סיגמא גמישה	88.24	87.33	-0.34	-0.39	+9.70	+10.63	+1.78	
סיון	161.56	159.31	-0.09	-0.06	+9.83	+12.24	+2.03	
עשר	143.08	142.47	-0.33	-0.23	+4.63	+4.90	+0.84	
עמר מקו	160.51	159.86	-0.32	-0.20	+3.46	+5.23	+0.89	
עדיות	3030.52	2995.49	-4.95	-0.16	+2.87	+1.60	+0.28	
פיא היבוב	162.40	161.00	-0.28	-0.17	+9.22	+4.78	+0.82	
פיא קלב	640.42	637.23	-1.16	-0.18	+3.78	+6.82	+1.16	
פמגר	403.42	399.82	-0.97	-0.24	+4.26	+0.55	+0.09	

שם הקרן	מחיר יחידה	מחיר מדיון	שנויים נומינליים: יומי בנקודות	יומי באחוזים	מתחילת השנה	מתחילת המדד	מתחילת המצטבר	חודשי המצטבר
מניות								
אוניברסל מניות	222.36	220.41	-0.78	-0.35	+8.10	+11.25	+1.88	
פסגות 100	438.96	430.84	-1.48	-0.34	+7.79	+10.01	+1.68	
ציון משאבים ומישה	12386.71	12297.63	-12.74	-0.10	+3.87	+1.44	+0.25	
צמיחה	2310.35	2278.39	-2.80	-0.12	+5.71	+5.93	+1.01	
רמקו מרישה	147.79	145.82	-0.38	-0.

המניה	שער	בוקר	שינוי	מחזור באלפי $	מחזור בש"ח	הי'ב בש"ח
א						
אאורה	3476				389	-317
אביב	205	47.5	+3.8	4.5	6531	+21452
אביב אג"ח	108	3.0	+3.0			
אבן	1045			13.4	3799	-2071
אבן אג"ח 1	218			5.9		8000
אבגד 1	3.7	חב		6.4	512810	-616223
אבגבון	608			15.4	7491	
אבגבון אפ 1	34	-0.3	-1.0	0.7	5912	-6659
אבגדה	325	-0.8	-1.7	5.7	5195	-17318
אבגדה אג"ח א	100.5	-1.0	-1.0	13.5	39731	-59926
אגיס אפ 3	402	+23.0	+41.0	10.0	7375	+21634
אגיס אפי	1062	+4.0	+41.0	9.5	2659	+2956
אגיש	465			11.8	7514	-7694
אגיש אפ א	3.5	-0.5		0.3	33346	-33346
אדגי	158.5	+1.5		42.8	80195	+100014
		ה פ ס ק ת מ ס מ ח ר				
אדאקנס 1	36.5					
		ה פ ס ק ת מ ס מ ח ר				
אדאקנס אגח 2	13.8					
אדגר 1	156.5	-5.0	-3.0	27.8	52682	-63009
אדגר אג"ח 2	138			14		-14
אדגר אלבני	116.5			25		+17
אדגר אלבי אפ א'	5.4			1.3	69633	+71115
אדומים 1	271	+5.0	+2.0	4.2	4561	+7372
אדל 1	239	+19.0		0.8	974	+2224
אדלר אחז 1	89			3.8	12624	+2206
אדיגים 0.1	376694		-1.0	-3805.0		-13
אדיקה	332					
אדשה אפ' 1	127	+1.5		0.9	2007	+2853
אדגון	310	-2.0	-0.5	0.5	500	-500
אדרון אפ' 1	16	-4.0	-20.0	0.1	1371	-1875
אהה	143265			14.0	29	+1
אהרוביץ שקי הון	325					
אוליביקר	679	בח +35.0		30.8	13442	+14503
אוליבקר אפ' 1	33.5			1.8	15523	-6804
אומניטק	289	בח		3.7	3831	+254
אוניברסל 1	352	-1.0	-0.2	4.7	3994	-3595
אונימדל	528	-22.0	-4.0	1.2	650	-8630
אביטמד אפ 1	54			2.0	10882	-6726
אוקבו 10	5952	בח +187.0	+3.3	9.7	484	+346
אוסיר אג"ח א	128	+0.8	+1.0	12.8	29571	+9658
אוקיף אג"ח ב	156	-1.5	-1.0	14.5	27511	-27511
אוקיר אפ' 1	2320	-12.0	-0.5	-12.0	1579	-761
אופציטל	149.5	+1.5	+1.0	2.5	5000	+6000
אופיס 1	749	+16.0	+2.3	22.2	8791	+46392
אוקיר 1	305			13.4	13012	+11512
אופטיימר	275	חב		6.0	6496	+1209
אוקטובה	2901	בח -227.0	-7.2	1.2	350	-694
אוקי זהב	3236	-357.0	-10.0			-1655
אוקיאנה	123			7.3	17518	-2961
אורביט 1	345	+25.0		16.4	14060	+10434
אורדע פי	1650	+20.0	+1.3	12.5	2246	+2964
אורדע פי אגח 1	130				1	
אורזים	276			4.4	4736	+3154
אורזים אגח א	99			2.5	7620	-7620
אורסל	721	-4.0	-0.5	24.9	10250	-6600
אורעל אפ 1	18.2	+0.7	+4.0	10.7	11877	+16286
אוריאלי	394	-1.0	-0.2	23.2	17500	-9623
אוריאלי אפי	51.5			3.5	20349	+23258
אורליט	413	+10.0	+2.5	26.3	18900	+36353
אודמת אג"ח ד	96	-0.5	-0.5	19.4	60000	-61000
אורמה אופ' 5	403	-4.0	-1.0	26.1	19218	-22189
אודיס	4303	+84.0	+2.0	1.8	180	+180
אודים אופ' ק	1638	+78.0		93.0	16838	+23413
אודמנט	440	-22.0	-4.7	2.3	2163	-12574
אוטומ	588	+6.0	+1.0	3.6	1837	+645
א.י.בי.אקס	259	בח +10.0	+4.0	2.3	2682	+4446
א.י.בי.אקס. אג"ח	109.5	-1.0	-1.0			-30000
א.י.בי.אקס. אופ' 1	6.5	+1.4		0.7	38317	+79905
איאמאי	609	+5.0	+0.8		300	+7000
איבקס אג"ח ב	357			7.7	6402	
איי.אר.אמ	727	בח +21.0		6.6	8633	+17330
איכות	458	בח		2.2	1400	+296
איכות אגחי 1	1.4				60	-60
איילון בטוח	588	-12.0	-2.0	9.9	5015	-2836
איילן בת	516			0.9	500	+465
איילן בת אג"ח	109			22.4	61043	+44651
איסקו 1	449	-14.0	-3.0	5.1	3363	-3185
איינקו-בנא 1	3199	-133.0		2.6	245	-2333
איינקו-בנא 5	2975	בח -165.0	-5.2	1.9	190	-350
איטונקומסא	1204	+3.0	+2.0	1.4	1414	+413
איטיגן קומסא אגח 1	86			1.4	4654	
איתים	179			4.8	7607	-1973
איתן ביטוח	375			14.0	11056	-1056
איתן ביטוח אג"ח א	208	+1.0	+0.3	39.8	42500	+62500
אל אדי אגח אחז	402	-10.0	-45.0	1.0	752	-10464
אל אדי אחז אחז אגח	55	-13.5	-20.0	0.3	1805	-13549
אל קניה	558	בח -4.0	-0.7	3.8	2000	-2500
אל קניה אג"ח א	126	-0.5	-0.2	33.8	79526	-65474
אלביט אופ' 2	11014	-341.0	-3.0	14.5	390	-984
אלבן	234	+1.0	+0.3	2.4	3092	+1092
אלבן אג"ח א'	78.5	-1.5	-2.0	1.0	3614	-118386
אלבן אופ' 1	2.3	-0.6	-20.0	0.4	54541	-41286
אלגו 1 יזי	4652			22.7	1447	-1344
אלדן-טק	50.5					-6450
אלה	361	+2.0	+0.5	3.9	3200	+3250
אלה אגח א'	106	+1.0	+1.0	7.2	20000	+60000
אלומאיר	219			9.5	12900	+3597
אלומיה 1	11270	-143.0	-1.2	1.3	35	-131
אלוני	253			8.2	9663	+3337
אלוני אופ' 2	91			2.1	6082	-2005
אלוני חץ	87	בח		8.4	28867	-2134
אלוני חץ אג"ח א	110.5	-0.5	-0.2	14.0	37548	-37548
אלוני חץ אופ' 3	1	בח				-13123
אלומט	1022	+3.0		21.3	6179	+4364
אלייקס תעש 77	345	בח +23.0		19.0	16306	+26756
אלימה	366	בח +6.0	+1.8	0.7	602	+2200
אלבר 1	152.5			18.2	35318	
אלדר אג"ח ב	100	-0.5		14.2	42200	-59806
אלדר אגח א	142.5	-0.5		2.4	5000	-6800
אלדר אופ' 3	60		-0.2	16.8	83223	-32735
אלדר צריכה אפ 2	706	+46.0		39.4	16495	+26605
אלבן תעשיות	6155			26.1	19218	-22189
אלקטרה 1	8678	+86.0		2.6	180	+180
אלקטרה אגח 4	288			2.0	2465	+2729
אלקטרה צריכה	2665			63.7	7094	-5153
אלקטרונקס ליין	680	בח +20.0	+3.0	7.7	3374	+6010
אלדוב	1720	+17.0	+1.0	29.3	5049	+4582
אילתן אופ' 2	5290			12.4	693	+269
אילן 1 ש'	4199	+42.0	+1.0	13.9	982	+1162
אמאיל	469	-1.0	-0.2	16.3	10289	-7289
אמיקב	402			1.5	1131	-1132
אמנת	1019	+25.0	+2.5	4.8	1406	+1067
אמנת אופ 1	531			5.3	2963	+341
אמפא השק' 0.5	99332	בח +739.0	+0.8	4.0	13	+17
אמות מיקבוץ	625			5.3	2500	-2340
אנאמסי	517			1.0	1156	+844
אנג'ל שלמה	10190			10.2	296	
אנג בייקה	567			82.4	43120	+3932
אנג בייקה אג"ח א	129	-0.5	-0.5	21.7	50000	-59891
אנג' מיכור	140			2.6	5519	
אנג' מיכור אג"ח	99.5	+1.0	+1.0	4		+299996
אנג' ביטוח אג"ח ב	61	+1.5	+2.3	25.0	121348	+1516174
אנג' ביטוח אופ' 2	47			1.5	9705	-2619
אנליסט	691	-7.0	-1.0	43.1	18500	-21378
אסיטיני	713	+19.0	+2.8	2.1	876	+16324
אסיטיני אג"ח	68.5	+1.0	+1.5			+120000
אסיטיני אגח 1	1.5					
אסמיך	2262					
		ל א נ ס ח ר				
אפאר 1	424					
		ה פ ס ק ת מ ס מ ח ר				
אפאר אג"ח א	112.5					
		ה פ ס ק ת מ ס מ ח ר				
אפליקום	541	-8.0	-1.5	7.7	4229	-4293
אפל'קום אופ 1	40	בח		2.8	21003	-14744
אפק	304	-2.0	-0.7	33.2	10637	-2936
אפריקה אג"ח 2	485	בח -16.0	-3.2	2.3	1398	-607
אפריקה אופ' 7	71042	-357.0	-0.5	34.0	142	-95
אקסטרא	325			6.6	6000	+10521
אקסטרא אופ' 1	1.2				46	
אקלנד	1242	-19.0	-1.5	33.6	844	-844
אקרשט 1	994			5.5	1723	-1078
אקרשט 5	933	-5.0	-0.5	48.0	15262	-16672
אקרשט תקש אגח ב	123.5	בח		41.5	99786	+16171
אר אס אל	584	+20.0	+3.5	35.1	17806	+21383
ארגמן 0.8	451			4.8	3133	+767
ארדיטי	790	+2.0	+0.3	2.5	941	+1959
ארדיטי אג"ח א	101					
ארדיטי אגח 1	69	+5.5		11.3	48510	+20814
ארזים 1	211	-1.0	-0.2	7.9	11035	-6175
ארזים אג"ח 1	174	+1.0	+0.5	32.3	55000	+54000
אריזה 1	278	+9.0	+3.5	30.9	32975	+130184
אריה אג"ח 1	54.5	+1.5	+2.5	66.3	360645	+630251
ארלון	1360		+13.0	22.2	4853	+4397
ארמי	162	+0.5	+0.3	15.5	28440	+6224
אשד רזני 0.5	486	-20.0	-4.0	13.8	8450	-20106
אשטרום	435	בח		3.2	2188	+107
אשטרום נכסי אג"ח	125.5			19.9	47013	+2
אשטרום תעש	541	+16.0	+3.0	55.6	30592	+19254
איכרה תעש אגיה	133.5	-0.5	-0.5	40.7	135000	-175000
אשלד	429	+19.0	+4.8	49.4	34160	+112311
אשקר אג"ח א	98.5	+1.5	+1.8	11.0	11000	+49815
אשמה 1	205			3.7	6343	-2743
ב						
באמבל	552					
בדיס	279	+25.0		20.8		+61623

המניה	שער	בוקר	שינוי	מחזור באלפי $	מחזור בש"ח	הי'ב בש"ח
בדיס אג"ח א	81.5	+1.0	+1.5	2.1	7640	+147360
בדש אב	9.8		+4.9		11800	+43322
בוליס	200			23.1	34332	-14324
בולוס אג"ח	204	+1.0	+0.5	0.2	315	+270
בולוס-בד	257	+9.0	+3.8	14.5	16712	+120674
בולוס-בל אג"ח א'	75.5			32.2	126568	+194937
בזוריה	339			24.0	20973	-12015
בנזיר אופ	25.3	-1.7	-6.2	0.2	4768	-5303
בתי חיכון	545			4.4	2370	-620
בתי חיכון אופ' 1	26.8	+7.5			7	+2957
בזק אופ' ב	217			81.3	111127	-64339
ביולי	505					
ביקו אג"ח	105	-0.5	-0.3	4.3	12000	-4900
ביטוח	579	+30.0				+477
ביטוח אפ 1	54			0.5	2669	-574
ביולאומי משכנתאות	1.1				61	
ביולאומי משכנתאות	43859				50	-33
בורי	279	-12.0		1.5	1545	-6545
בירי אופ' 1	60	+5.0		0.1	600	+600
ביומן	208	-2.0	-1.0	7.9	11299	-2549
ביומן אופ' 1	18.7			0.4	6034	-6034
בית הזהב	288					
בית הזהב אג"ח 1	193.5	+0.5	+0.3		6	+5194
בלסון 1	561	-25.0	-4.2	2.1	1109	-10018
בלסון אופ'	266	-5.0	-2.0	1.8	2000	-6674
בלוסיין	1245	+42.0	+3.5	12.7	3024	+3550
בלסיין אג"ח א'	87.5	+1.0	+1.3	26.8	90749	+290607
בלסיין אופ' 2	550	+47.0		33.7	18186	+23205
בלדן	1469	+63.0	+4.5	39.8	8029	+8756
במעקף	185	-9.5	-5.0	13.1	20997	-23967
במעקף אג"ח א	103			5.1	14600	
בן יקר נת 1	1616	+137.0		4.2	777	+960
בן יקר נת אג"ח ב	40.1	+0.4	+1.0	14.4	106248	+135752
בן יקר נת אגח א	92.5	בח +7.0		10.3	33009	+22078
בן יקר נת אופ' 1	238	+40.0		0.8	1014	+3685
בן יקר נת אופ' 2	390	-12.0	-3.0	1.6	1205	-2044
בנין 2	61891	בח		2.5	12	+8
בנ	229	-5.0	-2.0			-9441
בנ אג"ח א	74	+3.0		29.9	119833	+345533
בר טוב	41.9			0.8	5740	-4945
ברוש 1	260	-3.0	-1.0	11.1	12619	-13801
בריטל	148			3.8	5488	-3188
בריטל אופ' 1	8.8	+1.1		1.5	49268	+192792
בריל	136.5	-0.5	-0.2	2.1	2879	-3121
ברן 1	2327	-60.0	-2.5	21.4	2733	-9202
ברנד	154			5.7	11000	+3017
ברנר אופ 3	53			3.3	18536	+2875
ברטבין 1	879	+21.0	+2.5	10.5	3556	+3115
ברטבין אג"ח	125.5	+0.5	+0.5	12.7	30000	+10000
ברעד	190	בח +12.0		5.1	8000	+8384
ברקן	676			48.2	21140	-12440
ג						
גאיבאס	466	בח		10.1	6400	+1426
גזיטאמר	659		-5.0	67.5	30380	-54413
גזיטאמר אופ 1	26			0.7	7567	+14332
גטליין 1	348			20.0	17061	-622
גטליין אג"ח א	96.5	+1.0	+1.0	27.3	83957	+117646
גומר	126.5	-0.5	-4.7	2.1	6923	-6923
גומר אג"ח 1	43.1	בח -0.3	-0.2	10.2	70000	-62850
גומר אופ 2	40.5	-1.4	-3.2	1.1	7933	-8165
גיב	602			5.3	2617	
גיבון ויל אחזק	252	-10.0	-4.0	7.1	8346	-37400
גיבס	815	+55.0		28.6	10413	+36995
גודיגין אופ 2	72.5	+1.5	+2.0	3.8	15663	+14162
גטמולקס	997			16.7	6978	-4978
גטמולקס אופ 2	483	+23.0		4.3	2648	+3837
גל בבלים	208	-2.0	-0.7	3.5	5021	-2962
גל בבלים אגח א	51	בח +2.0	+3.8	9.5	54987	+690272
גל בבלים אופ 2	58	-0.2		1.2	6100	-14415
גלזמר	696		-3.0	0.5	200	-1200
גלזמר אופ' 1	140	-6.5	-4.5	0.6	1357	-3073
גלסיס	1287	-10.0	-0.7	17.1	3944	-5359
גמבהר	742	+7.0	+1.0	66.1	18441	+31563
גטא	240		-1.5	8		-4395
געם ישראל	725	-4.0	-0.7	16.0	6519	-12301
גטרוניות מסב 1	178359	-3.2	-5991.0	1.2		-17
גזוזקרנ	282			540	0.5	-919
גזיאיאיב	1911	-39.0	-2.0	5.4	842	-773
ד						
דאר	270			2.6	2855	-374
דגש מתוכנים	1072			11.7	3247	-1791
דגש מתוכנים אופ 1	87.5			5.5	18509	-9911
דדאו	485			10.6	6509	-3235
דדאו אג"ח א'	115.5			7.8	20064	
דקמה אופ' 1	6.5	+0.4	+2.0	0.8	34909	+47164
דוזה	547	-14.0	+2.5	1.2	19015	
דואל אופ' 1	166			18.6	33159	
דואל אג"ח 1 א'	169					
דואל אופ' 3	153	+0.3			110808	+239140
דוכל הנדסה	153	קן +14.0				+3530
דוזמה	1692			1.7	300	-210
דוקס מלומה	554				-0.7	-4.0	-3500
דוקס מלומה אגח	112.5			55.9	147385	-36867
דוראבאר 1	1245	-108.0	-8.0	7.9	1890	-1630
דוראבאר 5	364		-2.0	2.9	2350	-2350
דוראדיס	468	בח +28.0		8.3	5166	+5822
דוקסלין 1	124.5		-0.5	-0.5	16	-1140
דוקסלין אגח 1	104.5	ל א נ ס ח ר				
דוקסלין אגח 1	131.5			1.1	2500	+47500
דקלי יזמים	207		-1.0	-0.2	-1.0	-18029
דלד	483		-0.5	-2.0	3385	-5019
יום קדם	574			+0.5	16563	+1113
יום תיכון	230	בח		2.6	3348	+2784
יום תיכון אג"ח	76.5	+1.0	+1.5	16.8	65000	+267592
דקל	1096		+1.5	11.1	3012	+1285
דעד 1	683		-3.0	65.8	32367	-14823
דעד אג"ח א'	122.5	-1.0	-1.0	12.4	30000	-21507
דנגאי 1	1836	+128.0		3.9	634	+2279
דקמוד 1	143.5	בח -16.0	בח -10.0			-88544
דסא אגח אג"ח	48.7	-5.3	-9.7	69.5	423147	-12209640
דסאד אופ' 2	11.5			0.9	23877	-7789
דקקרבינסקי	196.5	-10.5	-5.0	4.6	6885	-24670
דסאה	974	-20.0	-2.0	25.3	7708	-60431
דסאה אג"ח	222			1.7	2252	+2252
דקאה אג"ח 4	216	-7.0	-3.0	19.4	14545	-26869
דרגן 0.1	554	+14.0	+2.5	21.4	11450	+14138
דרגן אג"ח 2	98.5	+1.0	+1.0	0.5	1500	+191500
דרגן אופ' 2	351	+20.0		5.0	4220	+15613
דחפלים	216	-1.0	-1.0	32.9	45118	-261844
דחפלים אג"ח 16	129				6250	2
		ה פ ס ק ת מ ס מ ח ר				
יפשק הון	171.5	קן +15.5				+2000
יפשק 0.1	2959			6.0	600	-550
יפאלאנס	2013			1.4	199	
יפואלאנס אג"ח	219	+1.0	+0.5	10.2	13800	+33000
יפוט 1	5984		-60.0		-1.0	-500
יפוט 5	5392	בח		1.8	100	-38
יפוט אג"ח א'	187		-5.0		-2.5	-56000
יפוט אג"ח 1 א'	169					
יזאל אופ' 3	153	+0.3				+239140
יוכל הנדסה	153	קן +14.0				+3530
יזמה	1692			1.7	300	-210
יוקנ מלומה	554				-0.7	-4.0	-3500
יוקנ מלומה אגח	112.5			55.9	147385	-36867
יוקיבאר 1	1245	-108.0	-8.0	7.9	1890	-1630
יוקיבאר 5	364		-2.0	2.9	2350	-2350
יוקיבדיס	468	בח +28.0		8.3	5166	+5822
יוקיקמן 1	124.5		-0.5	-0.5	16	-1140
יוקיקמן 5	104.5	ל א נ ס ח ר				
יוקיקמן אגח 1	131.5			1.1	2500	+47500
יוקי יזמים	207		-1.0	-0.2	-1.0	-18029
יולד	483		-0.5	-2.0	3385	-5019
יום קדם	574			+0.5	16563	+1113
יום תיכון	230	בח		2.6	3348	+2784
יום תיכון אג"ח	76.5	+1.0	+1.5	16.8	65000	+267592
יסקל	1096		+1.5	11.1	3012	+1285
יעד 1	683		-3.0	65.8	32367	-14823
יעד אג"ח א'	122.5	-1.0	-1.0	12.4	30000	-21507
יונג'ן 1	1836	+128.0		3.9	634	+2279
יקמוד 1	143.5	בח -16.0	בח -10.0			-88544
יעמוד אגח אג"ח	48.7	-5.3	-9.7	69.5	423147	-12209640
יעמוד אופ' 2	11.5			0.9	23877	-7789
יקקרבינסקי	196.5	-10.5	-5.0	4.6	6885	-24670
יסאה	974	-20.0	-2.0	25.3	7708	-60431
יסאה אג"ח	222			1.7	2252	+2252
יצוא אג"ח 4	216	-7.0	-3.0	-7.0	19454	-26869
ירדן 0.1	554	+14.0	+2.5	21.4	11450	+14138
ירדן אג"ח 2	98.5	+1.0	+1.0	0.5	1500	+191500
ירדן אופ' 2	351	+20.0		5.0	4220	+15613
יחפלים	216	-1.0	-1.0	32.9	45118	-261844
י

בעריכת: ניסן פרידמן

בעזרת "המפתח השוודי"

הניצחון המרחיק על שוודיה פתח שוב את סיכויי נבחרת ישראל לעלות לרבע הגמר, אבל הניצחון על גרמניה מציב את איטליה בעמדת זינוק טובה למקום הרביעי בבית, ומותיר לישראל סיכוי ממוים בלבד ● מחר בשעה 13.30 תנסה ישראל להמשיך את יכולתה הטובה מאמש ולגבור על גרמניה

לאחר ההפסד הצורב מול איטליה, היינו חייבים אמש לנצח את שוודיה, כדי שנמשיך להישאר בתמונת המאבק על העליה לרבע הגמר. ואכן, הניכיו של צביקה שרף לא איכזבו ותוך כדי תצוגת כדורסל טובה ניצחו בקלות – 62:87 (34:42). כעת צריכים לנצח מחר את אלופת אירופה, גרמניה ולהפתיע את אחת מהנבחרות הגדולות של הביתן. יהיה קשה, אבל לפחות יש תקווה.

בזכות, גם במשחק ההכנה ניצחנו את שוודיה וכנראה שהכדורסל השוודי עדיין רחוק מהצמרת האירופאית.

המחצית הראשונה היתה שקולה עד הדקה ה11 (23:23) אך כאן ישראל הוזלה להכתיב את קצב המשחק. באותן דקות הציגו הישראלים משחק הגנה יעיל, בעיקר בזכותם של מוכתרי הנפלד, הכדור נע במהירות משחקן לשחקן, כאשר כל אחד משחק בסכלנות כדי לאפשר לקלעים להגיע למצבי קליעה נוחים.

ואכן, ג'מצ'י, דניאל ושפר לא איכזבו וניצלו הייסב את האסיסטים של נדב הנפלד. בדקה ה15 השלמה ריצה של 5:19 לזכות ישראל, שהובילה 8:42, אבל שש נקודות רצופות של השוודים איפשרו להם לרדת למחצית עם פיגור של שמונה נקודות בלבד.

במחצית השניה צימקה שוודיה את הפער עד לארבע נקודות הפרש, אבל שלשה של שפר נתנה אויר לצביקה שרף. השוודים הגיבו במהירות בשלשה שהביאה את התוצאה ל־51:55 ושוב פעם ארבע נקודות הפרש בלבד ושרף חרשש.

שפר עשה סל, קיבל עבירה וקלע מהקו, דניאל הוסיף שתי נקודות מהקו ושתיים נוספות מהשדה. שפר מיהר לשגר שלשה וכבר 51:65 לזכות ישראל, לאחר ריצה משוגעת של 0:10.

באותן דקות בלטו הקלעים וצריך לציין גם את משחק ההגנה המצויין של השחקנים, שבסוף של דבר העניק לנבחרת נצחון נהפרש גדול – 62:87.

יש לציין שעדי גורדון שילם את מחיר ההפסד מול איטליה ולא שיחק אפילו דקה אחת, כאשר לעומתו, שילב שרף את ארדיטי ודרור כהן.

בכדורגל יש להם את ברולין ואליק. בטניס יש להם את ארברג, אבל איזה שוודי יכול על ג'מצ'י

שפטו זיך וקמניקר לעיני 1,000 צופים באולם האולימפי באתונה.

נקודות לישראל: ג'מצ'י 22, דניאל 18, שפר 16, הנפלד 1, גודס 5, פליישר ומוכתרי 4 כ"א, בלול 3, ארדיטי 2, ליף 1.

הרכב לקלוע לשוודיה: שלסטרום 15, ג'דקה 9, לונדרי 8.

טבלות הבתים

בית א'

1. ליטא	2	155:185	4
2. איטליה	2	158:141	4
3. ישראל	2	133:158	3
4. יוגוסלאביה	1	80: 84	2
5. גרמניה	2	164:149	2
6. יוון	2	173:153	2
7. שוודיה	1	87: 62	1

בית ב'

1. רוסיה	2	139:211	4
2. ספרד	2	148:172	4
3. צרפת	2	153:154	3
4. קרואטיה	1	83: 91	2
5. סלובניה	2	172:159	2
6. פינלנד	2	213:148	2
7. תורכיה	1	85: 70	1

היום באליפות אירופה

09.30: תורכיה – פינלנד
11.30: יוגוסלאביה – ליטא
13.30: גרמניה – שוודיה
18.00: ספרד – צרפת
20.00: יוון – איטליה
22.00: רוסיה – קרואטיה

משחקי שבת באליפות

09.30: צרפת – תורכיה
11.30: איטליה – יוגוסלאביה
13.30: ישראל – גרמניה
18.00: סלובניה – רוסיה
20.00: קרואטיה – ספרד
22.00: שוודיה – יוון

אתונה 1995

יוון קטנה על סאבוניס

ליטא – יוון 73:89 (33:38)

הנבחרת היוונית ממשיכה לאכזב את אוהדיה הקנאים. אמש היא נחלה את הפסדה השני ברציפות באליפות אירופה, הפעם מול עניקי ליטא 89:73 (38:33).

רק במחצית הראשונה הצליחו היוונים, בסיוע אוהדיהם הרעשנים להחזיק ידיב שקול לסאבוניס וחבריו, אבל בהמשך השתלטו הענקים וליטאים על הכדורים החוזרים ולמעשה הם עשו במגרש ככל העולה על רוחם.

ברגעי הסיום נשברו היוונים והליטאים המשיכו להציג משחק מהיר ויעיל, שהיקנה להם נצחון מחץ, שללא ספק ישפיע קשות על בטחונם של היוונים.

הרכב לקלוע לליטא: מרצוליניקס 28, סאבוניס 18, קורטיניישיס 17.
ליוון: קרסטורולו 19, ינאקיס 17.

איטליה – גרמניה 67:68 (34:36)

עוד ניצחון "דרדלה" לאיטלקים. אתמול גברה הנבחרת האיטלקית על אלופת אירופה גרמניה 67:68 (34:36).

הגרמנים היו יריב שווה כוחות במרבית שלבי המשחק ואף עלו ליתרון בן 7 נקודות בדקות הסיום.

30 שניות לסיום הובילה גרמניה 66:67, אך הרכז האיטלקי אספרוטו סחט עבירה וקלע פעמיים מהקו בדי לקבוע ניצחון שני רצוף.

הנבחרת שכה מאכזבת בצורת משחקה, סוללת את דרכה לרבע הגמר בביטחה.

הרכב לקלוע לאיטליה: וינצ'נו אספרוטו 23, גרגור פוקה 10, ואלטר מאניפיקו 9.
לגרמניה: מיק קוך 22, הנדריק רוזל 15, האנס גוגאר 12.

רוסיה – צרפת 65:85 (26:36)

הרוסים ממשיכים לדרוך. הרכז המצטיין באבקוב והגארד פסטינוב היו הקלעים הבולטים וניפצו את החלום הצרפתי, שהתפתח אחרי הניצחון על סלובניה.

"שיחקנו טוב בהגנה במחצית השניה ויצאנו למתפרצות, שעשו את ההבדל", אמר המאמן הרוסי סרגי בלוב.

המאמן הצרפתי מישל גומז אמר: "ביצענו שגיאות רבות והחמצנו יותר מדי. אבל אני מאמין שנשתפר בהמשך".

הרכבו לקלוע לרוסים: אנדרי פסטינוב 16, סרגי באבקוב 16, ואסילי קאראסב 13.
לצרפת: ג'ים בילבה 13, סטפן אוסטרובסקי 13, יאן בונאסו 12.

קרואטיה – סלובניה 83:91 (38:47)

נבחרת קרואטיה, שזכתה במקום השלישי באליפות העולם בסודנטו 94', פתחה את הופעותיה באתונה בניצחון על שכנתה, סלובניה 83:91 (38:47).

בציגי האנ.בי.אי. טוני קוקץ משיקאגו ודינו ראדה מבוסטון, היו משכמם ומעלה. קוקץ הפגין כמה מבצעים מבריקים, שזיכו אותו בתשואות 5,000 הצופים.

שלישיית הגבהים של קרואטיה – קוקץ, ראדה וסטויאן וראנקוביץ' – קטפה 39 ריבאונדים ושלשה מתוך לסלים.

"קרואטיה היתה טובה יותר", סיכם בפשטות מאמן סלובניה, סמאנו אגאוויאן, את הפסדו השני ברציפות באליפות.

הרכבו לקלוע לקרואטיה: טוני קוקץ 20, אריאן קומאזין 19, דינו ראדה 12.
לסלובניה: טיומן אליבנוביץ 20, סלאבקו קוטניק 20, מארקו מיליץ 12, יורי זדובץ 8.

● **אלכסנדר פטרוביץ'**, מאמן קרואטיה, אמר לקראת המשחק היום נגד רוסיה: "אני מאמין ששתי הנבחרות יגיעו לחצי הגמר ואולי אף לגמר. המשחק היום יהיה מדגם את המצבות במקום הראשון בביתן".

ספרד – פינלנד 74:87 (31:36)

כצפוי, לא התקשו אמש כדורסלני נבחרת ספרד לגבור על פינלנד והלשה בהפרש של 13 נקודות – 74:87 (31.36).

רק במחצית הראשונה הצליחו הפינים השאפתנים להחזיק מעמד מול הספרדים המהירים, אבל בהמשך ניצלו הספרדים עד תום את יתרונם ואיכותי כדי לסיים את המשחק עם נצחון קל.

הרכבו לקלוע לספרד: פרנצ'ז 17, סמית 16, אורטגה 14.
לפינלנד: קלינגה 22, קיסמה 16.

הענק היוגוסלאבי ולאדה דיבאץ קולע לסל היוזמי מעל ידי סטאוראקופולוס. יוגוסלאביה ניצחה ונתנה הצהרת כוונות ביריבה

מימי דניאל

כרם הנפלד

למה צחק המאמן אלי כהן

התרכב החלופי של אלי כהן יכול רק לקוות לעבור בשלום את המשחק הראשון באינטרטוטו. מוצ"ש, מדי, שעה 19.00

בית"ר ירושלים — שרלרואה

מאת מנשה הר־נעמה

המאמן החדש של בית"ר ירושלים פרץ בצחוק כשנשאל על התרכב שיתייצב מחר בערב (19.00 בטור) מול שרלרואה הבלגית בפתיחת משחקי האינטרטוטו.

המטרה העיקרית של אלי כהן היא לעבור את המשחק בשלום, מפני שכמעט כל שחקני התרכב הראשון ייעדרו.

החלוצים אלי אוחנה ודוגן חרדי עדיין לא מתאמנים. שלושת הזרים עומדים להגיע רק בסוף השבוע הבא. הקשר יוסי אבוקסיס, שיחתום הקבוצה, עדיין לא בכשר משחק, המגן דוד אמסלם, המועמד לחזק את הקבוצה עדיין לא החל את פעילותו, תומר אזולאי עמד לשוב אתמול מארה"ב שם שוהה בחופשה, איתן מזרחי עדיין לא החלים כליל מפציעה.

אלי כהן מסר את התרכב המשוער:

מיקי רוכאן, סוני לה, אייל כהן, דימיטרי גורדון, אחוד כחילה, אילן אלחרר, רענן רדעי, אלי קסלטי, עופר דגמי, יזדן דחרי סער סעדו.

רוכאן ודגמי מועמדים להצטרף לבית"ר בעונה הבאה.

הערב ומחר מתאמנים אימון אחרון לפני המשחק, בכלי מקרה, המגמה של סוף, היא לא ללחוץ את השחקנים יתר על המידה, בשלב כה מוקדם של תחילת הפעילות.

שלושת הזרים יפתחו באינטרטוטו

18 שחקנים בסגל ושי הם מצטרף למרות שלא ישחק

מאת מנשה הר־נעמה

המנהל המקצועי של הפועל פ"ת גיא לוי מסר אתמול את התרכב הפותח למשחק בתרכיה ביום ראשון בערב.

הקבוצה תמריא היום לפני המחרים לתרכיה למשחק הפתיחה בטורניר האינטרטוטו. התרכב הפותח:

יניב נתם, ישראל כהן, פיסר קרניל, אבי פלטשר, דוד פינטי, אופיר קפל, אורום קייטי, תומאס דיבולה, יוסלאב ארושקביץ', אלי אברבנאל, פיטר פרבוצקי.

הסגל כולל 18 שחקנים. החלט כי גם השוער הפצוע שי הס ישתתף בנסיעה למרות שייאלץ להיעדר מפעילות כמה שבועות. השחקנים האחרים בסגל, אמיר גת, גיא סופר, יואב הרשקו, ניב ארביב, מנור חסן, אפי בסון. רק ארבעה שחקנים מהתרכב הפותח שיחקו בקבוצה בעונה שעברה: סזן, קרגיל, קופל, קיסי ואברבנאל.

"באופן כללי אני מרוצה מהתכנות", אמר גיא לוי. "אין לנו כל מידע על הקבוצה התורכית אך הכוונה שלנו לנצח. אם נצליח זו תהיה מיקומה להמשך המאבק על ראשות הבית. אם לא כנראה שנצא מהתמונה כבר בשלב מוקדם".

הערב מתוכנן לקבוצה הישראלית אימון באיצטדיון בשעה בה יתקיים המשחק 19.00. מחר מתוכנן אימון נוסף. הפועל פתח תקוה תמריא חזרה לישראל ביום ראשון בלילה לאחר המשחק.

האורחים ינסו למשוך את הישראלים

אליפות ישראל באל"ק

מאת יצחק אמיר

אליפות ישראל ה59 באתלטיקה קלה, פתוח מחר בערב (20.45) באיצטדיון הרי יקיר, אחד המוקדים יהיה בור הקפיצה במים. במקצוע זה מצפים להשתתפות רני קראסנוב שעדיין מוכל מפציעה.

בריצת 100 מ' יהיה מאבק על הבכורה בין איתי אילת וכפיר גולן. בריצה המקבילה לנשים יתמודדו על מדליית הזהב גלית מרקצ', אולגה זבורקו ועדי ולינקו. בחדישת כידור ברזל נפגע יואב שרף במהלך אימון בחיפה והוא עלול להיעדר מהאליפות.

בריצת 1,500 מ' לגברים תהיה התמודדות העיקרית בין רב קרטר ועמית נאמן. מועמד אחר לניצחון הוא מוטי ודסה. במירוץ המקביל לנשים מועמדת לניצחון דוגה סוליטאן שתעבר ודאי על נילי אברמסקי. בריצת 400 מ' לגברים מועמדים להוביל בראש יניב ועקנין ומוטי ודסה ובין הנשים שרון לב אתי דראל.

קבוצת אתלטים מנו"ל תנסה למשוך את הישראלים לשפר את שיאיהם. מרוסיה הגיע מטיל הכידון הארים לארסיניצ'ב שהישגו 76.78 מ'. הוא הגיע עם רעייתו טטיאנה, שגם היא מטילת כידון (61.18).

בן הגיעה: קפץ המוט קונסטנטין סמינוב (רוסיה) שהישגו 5.70 מ', הדלגני אמיל מיליארד ששיאו בקפיצה למרחק 8.13 מ', והזנגרי יאנו קוציביאן ששיאו בהדיפת כידור ברזל 19.68 מ'.

כן אמורים היו להגיע היום המישה אתלטים מהולנד, שניים מהונגריה ורשות מקפריסין. התעניינות אינה גדולה, אולי מפני שהאליפות מתקיימת מיד לאחר משחקי הפועל. מסיבה זו ייתכן שהתוצאות לא יהיו משביעות רצון.

לוח זמנים למחר בערב

20.45: מוט (גברים), 100 מ' משוכות, רחוק, כידון (נשים).
20.55: 110 משוכות, ברזל (גברים).
21.10: 100 מ' חצי גמר, גובה (נשים).
21.25: 100 מ' חצי גמר (גברים).
21.45: 1,500 מ' (נשים).
21.50: כידון, רחוק (גברים).
21.55: 1,500 (גברים), ברזל (נשים).
22.10: 100 מ' גמר (נשים).
22.20: 100 מ' גמר (גברים).
22.30: 400 מ' (נשים).
22.40: 400 מ' (גברים).

נהג! קח חייל בדרך הביתה

המרוץ מס. 1 בעולם, אנדרה אגאסי רוכב על מס. 2, פיט סאמפראס. שני האמריקאים מתעמדים להתמודד לגמר. השאלה מי ירכב על מי אחרי התחרות

האתגר המרובע של סאמפראס

לזכות בטורניר חשוב ראשון השנה; להציב שיא של 3 זכיות רצופות, שלא הושג מאז בורג 80'; לחזור למקום ה־1 בעולם; להעניק שי למאמנו החולה טים גאליקסון ● רק אם אגאסי ובקר יחלימו ממציעותיהם ויחזרו לכושרם הטוב, תעמוד מועמדותו של סאמפראס בסכנה ממשית ● זכיה של טניסאי אחר תהווה הפתעה

תמונת מצב — וימבלדון 1995

מאת ניסן פרידמן

התחזיות בלונדון, לקראת אליפות וימבלדון 1995, מעניקות יתרון למרוכז מס. 2 בעולם, פיט סאמפראס מארה"ב, שעד לא מכבר היה המרוכז ראשון ללא עוררין.

למרות ששנת 1995 מצביעה על נטיגה ביכולתו והישגיו, הרי שבתחרויות ההכנה על דשא הפגין סאמפראס כושר טוב.

מכם נוסף לעבר טניסאי הנמרת העולמית, מאכזן בעיות אצל כל אחד מהם.

המרוכז מס. 1 כיום, אנדרה אגאסי מארה"ב, סובל מפציעה טורדנית. אגאסי זכה בתואר ב־1992.

הגרמני בוריס בקר, שזכה שלוש פעמים בוימבלדון, סובל מכאבים ברגלו הימנית.

הקרואטי גבה הקומה, גוראן איוואניסביץ', אינו ניחן במנטאליות מתאימה למרוכז תובעני כל־כך, למרות יתרונו היחסי על מגרשי הדשא המהירים, בשל תכונות הפתיחה ההגנתיות האדירות שלו.

האמריקאי מייקל צאנג, הפיינאליסט של הרולאן גארוס, אינו חזק מספיק מבחינה פיזית כדי להתמודד על הכבוד בוימבלדון.

הגרמני מיכאל שטיך אינו חזק מבחינה נפשית, ולאחרונה חלה נסיגה בכושרו.

שטפן אדברג, אחרון הזוכים השוודים בלונדון (1988, 1990), עבר את שיאו והפסיק להוות איום על המגמות. בעיתונות האנגלית מכנים אותו כיום "הגל של אדברג".

שמות כמו טוד מרטין מארה"ב, ואפילו הבשרון הרוסי המבטיח יבגני קאפלניקוב, או הספרדי סרגי ברוגרה, לא צריכים להחריד את סאמפראס.

סאמפראס מועמד לזכות בתואר הלונדוני בפעם השלישית ברציפות, משימה שאף טניסאי לא עמד בה, מאז המחישייה הרצופה של הענק השוודי, ביורן בורג, שנותמה בשנת 1980.

לסאמפראס לא נרשמו הצלחות גדולות השנה. פעם אחת העפיל לחצי גמר אליפות גרמניה הפתוחה וארבע פעמים הגיע בסיבוב הראשון של טורנירים, כולל הנפילה ברולאן גארוס, שהיתה הרחתו הראשונה בסיבוב פתיחה בגראנד סלאם, מאז וימבלדון 1990, כשהיה עדיין נער.

הין לו שאיפות לנצח על משטח החימר בפאריס, אבל כשהפסיד לאוסטרלי האלמוני גילברט שאלר, לא היתה תגובה של רעידת אדמה.

לפני שבוע זכה בטורניר הכבוד על מגרשי דשא בלונדון ושינה את תמונת התחזיות.

פיט סאמפראס שואף לזכות בוימבלדון 1995, לא רק למען עצמו, לא רק כדי להיכנס לרשימה היוקרתית של מנצח בפעם השלישית ברציפות, לא רק כדי ליהנות מאגאסי את הבקש בראשון ברוגז העולמי – אלא גם למען מאמנו כים גאליקסון, המחלים עתה בביתו, אחרי שעבר אירועי מוחי.

אגאסי עדיין לא התאושש מהפציעה, שגרמה לו להפסיד ברבע גמר הרולאן גארוס. הוא פרש לביתו בלאס וגאס כדי להתכונן היטב לוימבלדון.

בני משפחתו מסרו לתקשורת, כי אנדרה מתאמן שעות רבות בכל יום על משטח דשא ומתמסר להכנה פיזית ונפשית.

בפעם הראשונה הוא אמר להגיע לוימבלדון כמספר 1 והאתגר עצום – להגן על הפיסגה. והוא יעשה זאת רק עם יהיה בריא. לפני שנה סבל מפציעה דומה בסיבוב הרביעי בידי מרטין, בחמש מערכות.

גם בקר סב לביתו במינכן כדי לטפל בפציעתו, שחזרה להטריד במהלך הפסדו לצרפתי גי פורה בטורניר קוינס קלאב לפני שבוע.

לפני שנה נפצע תומר מתחת למקום ה־10, לראשונה מאז דינק בטטאוד לצמרת העולמית, בשתי זכיות רצופות בוימבלדון, כשהיה בן 18.

"בשנה שעברה איש לא הכריז שאחזור לנצח על הבגרש", אמר בקר. "אבל הנה חזרתי למקום השלישי ברוגז העולמי".

הדשא הוא המשטח האהוב על בקר. בוימבלדון הוא נאלץ למצות את מלוא הפוטנציאל שלו, כולל הצד התיאטרלי.

איוואניסביץ, שנוצח ברבע גמר קוינס קלאב, אחד מטורניר ההכנה החשובים על דשא, העפיל פעמיים לגמר וימבלדון, אולם לא עמד בלחץ.

בגמר 1992 נוצח בחמש מערכות לאגאסי ושנה אחר כך הובס בשלוש מערכות לסאמפראס.

"אני מקווה שיהיה לי השנה טורניר כזה ואצליח להפריך את הטענה שאני לחוד", אמר איוואניסביץ'.

קורינטיאנס זכתה בגביע

ברזיל

קבוצת קורינטיאנס זכתה אתמול בגביע הברזילאי, לאחר שניצחה במשחק גמר הגומלין את גרמיו 0:1, משער שכבש מרסליניו קאריוקה בדקה ה־67.

קורינטיאנס ניצחה גם במשחק הראשון 1:2.

עוד מכה לדריה

מתחילים במינוס 12

מאת מנשה הר־נעמה

עונש של הפחתת 12 נקודות בעונת המשחקים הבאה הוטל אתמול על קבוצת הפועל דלית אל כרמל, שירדה לליגה ב'.

העונש נפסק ע"י דיין בית הדין המשמעתי של התאחדות לכדורגל, חיים אלחריק. הפועל דלית אל כרמל הורשעה בשיתוף שחקנים שלא כדין בנסיבות מחמירות במשחק ליגה שהיה באפריל 1995 נגד הפועל באר יעקב במסגרת ליגה א' דרום.

במקרה של עבירה זו חוזרת תוך שנתיים תעסיק פעילות הקבוצה לשנה. כמו כן הוטל על הקבוצה קנס בסך 3,000 שקלים.

שלושת השחקנים ששתפו שלא כדין, חלאבי איזאק, עואד עמיד וחסן ראני, תוחקו לשנה אחת, ובמקרה של עבירה חוזרת יוחקו לצמיתות.

נרחה המשחק הידידותי בין נבחרות עזה ליפו

משחק הכדורגל הידידותי, בין נבחרת עזה לנבחרת יפו, שהיה אמור להתקיים ביום שבת, ה־24.6.95 נדחה ל־8.7.95.

המשחק יתקיים במסגרת אירוע עממי גדול שמארגנת הרשות הפלשתינית ואשר כלל תהלוכה ועצרת באיצטדיון בעזה.

בלומפילד עם הפנים לאירופה: יעבור קוסמטיקה

מאת מנשה הר־נעמה

הממונים על איצטדיון בלומפילד נרדשים לבצע כמה שיפורים כדי לקבל היתר לארח משחקים בגביעי אירופה בכדורגל.

השיפורים הנדרשים הם בתחומי התאים לבגיבי התקשורת והגדלה משמעותית של מספר המושבים לעיתונאים, קווי טלפון ופקס, הגדלת מידות כר הדשא ואמצעי בטיחות. שתי הקבוצות תל אביביות מכבי (אלופת המדינה) והפועל מתכוננות לארח בבלומפילד את המשחקים בשלב הבוקרים בגביעי אירופה.

המשחקים יהיו בהמלך אוגוסט. מכבי תשחק בגביע אירופה לאלופות והפועל בגביע אופ"א. בלומפילד משמש המגרש הביתי של הפועל תל אביב. קיימת אפשרות שבעונה הבאה ישחקו בו באופן קבוע גם מכבי תל אביב ובית"ר תל אביב (או אחת משתיהן).

הסיבה היא השיפוצים באיצטדיון רמת גן שבעונה הקודמת שימש מגרש ביתי של שתי הקבוצות. מנהל איצטדיון רמת גן גיד פרצלינה אמר, כי איצטדיון רמת גן יהיה מוכן רק לסיבוב השני.

חוטפת קרן גרטלר: אני רוצה להיפגש עם קרן ולקבל סליחתה

חצי שנת עבודות שירות ושנתיים וחצי על תנאי נגזרו על הנערה החוטפת בת ה־17; בשידור חי ברדיו ביקשו הנערה ואמה סליחה ממשפחת גרטלר

(עז).- החוטפת של קרן גרטלר נידונה אתמול בבית המשפט המחוזי בתל־אביב לחצי שנת עבודה שירות ושנתיים וחצי מאסר על־תנאי. החוטפת ביקשה סליחה מהנערה שחטפה ומשפחתה בשידור חי של תוכנית הרדיו "הכל דיבורים". תחילה דיברה אמה של החוטפת, שאמרה כי למשפחת גרטלר יש בהחלט סיבה לכעוס על בתה וכי היא מקווה שבסופו של דבר תסלח לה המשפחה. "גם קרן וגם הבת שלי היו קורבנות של אבי ספן", אמרה האם.

היא סיפרה, כי אין יום שבו בתה לא בוכה ומביעה חרטה, וכי היא מאוד רצה להיפגש עם קרן גרטלר, למפוג ממנה נידופ והעיקר – לקבל את סליחתה.

בשלב זה הציעה המראיינת, שלי יחימוביץ', לאם להעביר את הטלפון לבתה כדי שתבקש סליחה באמצעות הרדיו, ואכן כך היה.

החוטפת: "רציתי להגיד לכל משפחת גרטלר, ובמיוחד לקרן, שאני מאוד מצטערת, זה באמת לא היה בשליטתי, ואני אעשה כל דבר כדי שהיא תסלח לי".

המראיינת: מה זאת אומרת כל דבר?

החוטפת: "כל מה שהיא תבקש ממני".

את באמת מרגישה חרטה עמוקה על מה שעשית, או שאולי הלחץ התבדתי המשפט זה מה שהביל אותך לבקש סליחה?

"לא, זה לא זה".

ממש מצטערת?

החוטפת: "כן, ואני לא סולחת לעצמי. לא יודעת איך הייתי מסוגלת, אבל בגלל הקרוב משפחה..."

היום את כועסת עליו, או עדיין אוהבת אותו?

"אני כועסת עליו וגם אוהבת אותו".

את מבינה את זה שקרן מסרבת להיפגש איתך ומסרבת לסלחת?

"כן, אני מבינה".

ולו היית במקומה?

"אני לא יודעת, וגם לא הייתי רוצה להעמיד את עצמי במקומו, כי היא מאוד מסכנה".

ומה את חושבת על בוז הדין שניתן לך היום?

"אני מודה לשופט שמאוד התחשב, ולעורך הדין שלי שהציג את הדברים כמו שהם".

היבית למשהו גרוע יותר?

"לא ידעתי למה לחכות. החמישה חודשים שעברו היו מאוד קשים. הייתי במעצר בית וחיכיתי הרבה זמן לבוז הדין".

קרן אמרה כאן שבמהלך החטיפה לא התנהגת כמו ילדה שהרשעתה מבהיר, שהתנהגות שלך במהלך החטיפה היתה קרת רוח.

"זה לא נכון. רוב הזמן בכיתי והייתי במתח בריזק כמות, ואפילו פחדתי יותר ממנה".

חנה גרטלר: לא סלחנו

אמה של קרן גרטלר, חנה, דיברה אף היא ב"הכל דיבורים", ואמרה כי "נעשה היום צדק, אבל יש דברים כואבים. בגזר הדין אמר השופט כי הוא התרשם שאנחנו, המשפחה, סלחנו לחוטפת. זה לא מדויק. אני לא יודעת על סמך מה השופט התרשם כך, אולי על סמך כתבות בעיתונות, או בגלל עצמת דעת הקהל שיצרו סנגורה של החוטפת והמשפחה שלה. אבל ההתרשמות הזו אינה נכונה".

חנה גרטלר אמרה כי חיי משפחתה התערערו מאז החטיפה, שאירעה בינואר, והם ממשיכים לחיות את רשמי האירוע. "היינו רוצים לשכוח את החטיפה, ולחזור לשגרת היומום. אני מקווה שעכשיו, כשניתן העונש, נוכל להתחיל לשכוח. אבל זה ייקח לנו זמן".

לדבריה, היא מבינה את נימוקי השופט לקולת העונש, "אבל מצד שני אולי כראי שמי שזה תותם עיסוקם ייתנו את דעתם על כך שאין בארץ מוסד לעבריינות צעירות. במוסד כזה היתה צריכה להיות".

עוד סיפרה האם, כי לאחר הקראת גזר הדין ניגשה אליה סבתה של החוטפת ואמרה שהיא מתנצלת ומצטערת בשם כל המשפחה, וכי משפחת החוטפת נבוכה ומבוישת ומודה למשפחת גרטלר על האיפוק שגילתה. "אני באמת לא כועסת על הסבתא או על האמא", אמרה חנה גרטלר, "אני כועסת על המוקד שנוצר ועל הילדה. עד היום אני לא מצליחה להבין איך ילדה בת 16 חצי נגרמת מתוך מודעות למעשה חמור כל כך".

רח"מ רבין והמתנ אתמול על ידי "יוצר עבודה" שהגישו לו מתנה לכבוד שלוש שנים לחבית העבודה בבוידות (צילום: ישראל הדרי)

בג"ץ דחה עתירת סטודיו ניסן נתיב נגד מינהל התרבות בעניין ההקצבות

מאת ורדה ציפרמן

עתידו של הסטודיו למשחק ניסן נתיב לבג"ץ נגד מינהל התרבות ושרת האמנויות, נדחתה על ידי השופטים אליעזר מצא, יעקב קדמי ודליה דורנר, שדנו בה ביום שלישי.

"לאחר ששקלנו את טענות באי־כוח הצדדים, הגענו למסקנה כי העתירה אינה מעמידה עילה מספקת להתערבות צד על תנאי", כתבו השופטים בפסק הדין.

הסטודיו למשחק טען בעתירה לבג"ץ, כי הוא מופלה לרעה בחלוקת ההקצבה הציבורית, וזן במרכז תל אביב וזן בשלוחה שלו בירושלים. בג"ץ מצא כי "לעותר יש השגות על חוקיות נהלי הבדיקה הראשונה של הבקשות על ידי המשיבים, אך לא שכנענו כי להשגות הנטענות יש ביסוס עובדתי". בעניין השלוחה בירושלים קבעו השופטים, כי "בדיקת זכאותה של השלוחה בירושלים לקבלת הקצבה מתקיבת התמיכות פרם השלטה", מכיוון שהליך הבדיקה עומד לפני סיומו ו"בנסיבות אלו איננו רואים מקום להתערבותו של בית המשפט".

יש לציין, כי בתורשים האמורתים הערבו הפניות לבג"ץ בעניין הקצבות הניתנה למוסדות תרבות. למשל, עתירה לבג"ץ של מוזיאון מגדל דוד בנושא זה עדיין תלויה ועומדת; ותיאטרון האידי פנה לבג"ץ וכמו פסטיבל ישראל, הסיר גם הוא את העתירה; וכן עתירתו של תיאטרון הילדים, שנדחתה על ידי בג"ץ.

יוסי פרסט, ראש מינהל התרבות, אומר כי דיבר העתירות "ממקר את מצוקת המוסדות", וכי בתקופה שלא היתה תוספת תקציבית "כולם היו שקטים, והיום, כשיש תוספת, כל אחד ושחר שהוא ראוי לה. כשאנחנו אומרים שבמדיניות בעשית על פי קריטריונים, לא מאמינים לנו. בג"ץ הכיח שאכן אנו עושים כך. עם זאת מצד פרסט, כי "התרבות נמצאת במצוקה והיא לא קיבלה את התוספת הכספית הראויה".

עובד מס־הכנסה זרק הדואר לפח – וחובות הנישומים תפחו בלי ידיעתם

בחלק מהמקרים עוקל רכוש בעלי עסקים שלא ידעו כלל שהם חייבי מס־הכנסה

מאת אורי שדרן

טעות של אחד מעובדי מס ההכנסה בחיפה גרמה לכך שמאות חייבים לא קיבלו הודעות על חובותיהם, ביניהם חובות הלכו ותפחו ובחלק מהמקרים עוקל רכושם של החייבים.

כך עולה מתלונת עובד שהגיעה לפני מספר חודשים להנהלת האגף. מספר בעלי עסקים פנו אתמול ל"דבר" והודיעו, בעילום שם, כי חובם למס הכנסה תפח עד כדי עשרות ומאות אלפי שקלים – למרות שלא קיבלו הודעות חיוב – וכושם עוקל.

בדיקת "דבר" העלתה, כי אחד מפקידי מחלקת הנכסים, עובר ותיק, קרע בתחילת השבוע והעביר לגריסה הודעות חיוב שרשות הדואר החזירה לאחר שנמענים לא אותרו. כשנשאל לפשר מעשיו השיב "טעיתי".

פרשה דומה אירעה באגף לפני מספר חודשים. בתלונה הקודמת להנהלת האגף, נכתב כי עובד אחר ביקש מחייבים שעבדו במחלקת הנכסים "לקרוע את הדואר ולזרוק לפח. דואר ממוחשב שחזר כבלתי ידוע, נקרע וזרק לפח. איש לא טרח לאתר כתובת חדשה או לגנות בתיק הנישום. מחדר מסגבי חשבון ממוחשבים שהנישום לא יודע עליהם, שכן הדואר מגיע דרכו לפה".

פקידת השומה הראשית בחיפה הסבירה השבוע, כי כל דואר־חוזר נפתח מכיוון שרק בדרך זו ניתן לראות את מספר תעודת הזהות של הנישום ולאתר את תיקו, ואז נעשים מאמצים לאתרו ולברוק האם העסק שלו עדיין פעיל. כעבור שלושה חודשים חוזרים ושלוחים את ההודעה על פי הכתובת המאותרת.

בעקבות חשיפת "דבר" נערך ביחד, והעובד שקרע את ההודעות הסביר כי חשב שמדובר בדואר בלתי נדרש ולכן השליך אותו, למרות שלא נדרש לעשות זאת. לדברי פקידת השומה הראשית בחיפה, ארלינה בורל, הוא פעל בניגוד לנוהל והוא ייתן על כך את הדין. "אין שום הדואר להשמיד דואר", אמרה המנהלת והוסיפה שעד כה לא הגיעו תלונות של נישומים על אי קבלת דואר.

עם זאת הודתה בורל, כי יכול להיות שהנישום כלל לא יודע שסם הכנסה מחפש אותו. "אם נגרם נזק, זה נזק של שלושה חודשים בלבד. חובתו של הנישום, על פי חוק, לעדכן את כתובתו אצל פקיד השומה", אמרה.

הפקידה הראשית הוסיפה, כי היא ממשיכה לברוק את הפרשה. "איני יכולה להגיד שזו חגלת. אני צריכה לבדוק. איך אני יכולה להאשים עובד מבלתי אני יכולה להאשים אותו בשלמות".

בג"ץ הכריע: תינוקה של בת ה־15 יימסר לאימוץ למרות התנגדות האב

(עז).- בית המשפט העליון קבע אתמול, כי תינוק בן שנתיים שנולד לנערה בת 15 מיחסיה עם גבר נשוי שגילו כפול משלה – יימסר לאימוץ.

בכך דחו חמשת שופטי בג"ץ את עתירתו של אבי התינוק על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים. האב ביקש לגרל את בנו. בית המשפט העליון דן בעתירה בהרכב מורחב של חמישה שופטים – אליעזר גולדברג, שלמה לוין, גבריאל בך, מישאל חשין ודליה דורנר. השופטים הודיעו כי ימסרו את החלטתם במועד מאוחר יותר.

האב, בן 37, תושב יישוב קטן בדרום הארץ, ביקש לגדל את הינוק שנולד לו עקב יחסיו עם הנערה, ותשבת אותו היישוב. לאיש אין ילדים מנישואיו. הוא ניהל עם הנערה רומן שנמשך כמה שנה. לאחר שנולד התינוק הם נפרדו.

הנערה־האם ביקשה למסור את התינוק לאימוץ, וטענה כי כל רצונו של אבי התינוק היה לנצלה כדי שתלד לו תינוק, מכיוון שבאמור אין לו ילדים מאשתו.

רשויות הסעד המליצו להענות לדרישה של הנערה, ושופט בית המשפט המחוזי בירושלים, שלום ברנר, קיבל את ההמלצה. השופט הדה למסור לאימוץ את התינוק, שנמצא היום אצל משפחה אומנת.

האב, שהודיע בבעילת קטינה, נידון לארבעה חודשי מאסר בפועל וחודשיים על תנאי. הוא עידער על ההחלטה למסור את התינוק לאימוץ, וטען שלא ניתן לעשות זאת – אלא רק בהסכמת שני הורים, או אם הוכח שהורים אינם ראויים לגדל את הילד.

ראש דסק "הארץ" נחקר תחת אזהרה בעניין האזנת הסתר

מאת נתן רוני

ראש מערכת החדשות של עיתון "הארץ", משה גל, נחקר אתמול תחת אזהרה במשך יותר משעתיים, כחשד במעורבות בפרסום מידע שהושג בהאזנה לקלטת שהוקלטה בצורה לא חוקית.

המשטרה חושדת כי גל האזין לקלטת הלא־חוקית, שהתחמנה, על־פי החשד, על־ידי משה מפלגת העבודה, כאשר הדיח בשנת 93' את אביגדור קהלני לראשות עיריית תל־אביב מול רוני מילוא.

הקלטת חשפה הסכם סודי שערך מילוא עם רבנים לקראת היבחרו לראש העיירייה. המשטרה חושדת כי כתב העיתון לענייני משטרה, ראובן שפירא (שנמצא כעת בחופשה בחו"ל), קיבל את הקלטת שהושגה באמצעים לא חוקיים על־ידי החוקר יעקב נרדה. שפירא, על פי החשד, השמיע אותה לגל.

מקורביו של גל מסרו אתמול, כי הוא שיתף פעולה עם חוקריו, אך שמר על זיכיון עיתונאי. זו הפעם השנייה שגל נחקר. בפעם הקודמת, לפני כמה שבועות, הוא מסר עדות. אולם אתמול, כאמור, הוא נחקר תחת אזהרה.

הפקיד הסב הצ'קים על שמו והגדיל את הסכומים

(עז).- יעקב אחן, עובד לשעבר במשרד הנהלת חשבונות, הורשע אתמול בבית משפט השלום בתל אביב בגניבה ובזיוף סכומי צ'קים והסכום לחשבונו האישי, בסכום של כ־110 אלף ש"ח.

בכתב האישום נטען, כי אחן עבד במשרד הנהלת חשבונות ובשנים 91־93 גנב מהמשרד כסף מזומן וצ'קים. הוא זייף את הצ'קים שגנב בכך ששינה בהם את הסכומים והסב אותם לחשבונו הפרטי. כך גנב 110,265 ש"ח.

אחן כפר בעובדות העיקריות של כתב האישום, וטען כי בפועל גנב רק כ־14,000 ש"ח. השופט עמדים בנימיני קבע, כי ההסבר לכך נעוץ בשיטת הפעולה של הנאשם, לפיה נטל צ'קים חתומים של לקוחות שנמסרו לצורך תשלומי חובה שוטפים למס־הכנסה, ביטוח לאומי ומע"מ.

יום 8 לשביתת עובדי "בית התפוצות"; מתכוונים להחריף מאבקם

מאת אפרים דידי

שביתת עובדי "בית תפוצות", שנמשכה בקמפוס של אוניברסיטת תל־אביב ברמת אביב: נכנסת הבוקר ליומה השמיני. עובדי "בית התפוצות" שוקלים עתה להחריף את מאבקם, לאחר שגם נסיונותיו של ראש עיריית תל־אביב רוני מילוא, המשמש גם כיו"ר מועצת המנהלים של המוסד, לסיים את הסכסוך עם הנהלה, לא הצליחו.

מילוא הציע להקים צוות מרום שיישב עם בגיבי העובדים והחטחרות ויגיע לפתרון. נטען כי רוב העובדים שוקל, בממגרת הדרגת המאבק, גם מניעת כניסתם של חברי ההנהלה של "בית התפוצות" למקום.

אסיר חולה איידס התאבד בתלייה בתאו בכלא ניצן

מאת אסיר רוזנבלום

יום שוקרון (31), אסיר חולה איידס, התאבד אתמול בתלייה בתאו ומבודד בבית המעצר ניצן.

שוקרון נמצא אתמול בחצות בתאו ללא רוח חיים, לאחר שכרך את חגורת מכנסיו על הרשת הפנימית של דלת הדלת ותלה את עצמו עליה.

שוקרון, חזק תושב באר־שבע, ריצה מאסר חמישי על עבירות רכוש. הפעם נגזר עליו שבעה חודשי מאסר, והוא היה אמור להשתחרר בעוד כחודש.

את נגיף האיידס הוא קיבל כאשר קיים יחסים עם אשה נגועה בנו"ל. בשנים האחרונות ניסה שוקרון להשתקם ולחזיל מחדי פשע, אך כפי הנראה ללא הצלחה.

לפני זמן לא רב וכה שוקרון לכתובות בתקשורת, כאשר אימים על אנשים בחדר המיון של בית החולים סרוקה כי שיפוך עליהם מכונה שהכילה את דמו הנגוע. שוקרון ודש שמשרד הבינוי והשיכון יסדר לו דירה מתאים סבירים.

פועל בניין נהרג כשנפל מקומה 9 של מגדלי וינגייט

(ע).- פועל בניין בן 20, נדיר אברהים גלמוש מכפר מרגה שבאיזור גנין, נהרג אתמול בצהריים כאשר נפל מקומה תשיעית באיזור רמת פלג בבתניה.

גלמוש נפל מקומה התשיעית של בניין מגדלי וינגייט. צוות מד"א מתניה ניסה לבצע בו הזדיאה, אך הוא מת מפצעיו מאוחר יותר.

משטרת נתניה ומשרד העבודה פתחו בחקירה.

באתר בנייה בבת־ציונה נפצע קשה פועל בניין בתאונת עבודה.

סמוך לשעה 4 אחר הצהריים עבד הפועל בבית ברחוב סיני 4 בבת־ציונה. מוט ברזל חדר לגופו, בנסיבות שעדיין לא הובהרו, והוא נפצע קשה.

למקום הוזעק צוות נטן מתחנת מד"א רחובות שסיפל בפצע ואח"כ העבירו להמשך טיפול לבית החולים קפלן ברחובות.

ישראלית נעצרה בדנמרק עם ק"ג הרואין

(ע"י־אי.אף.פי). – אזרחית ישראלית בת 20 נעצרה שלשום בגמל התעופה של קופנהאגן, כש־690 גרם הרואין מסוגים בתעתוגיה ו־200 גרם נוספים בבמות שבלבה, מסר מקור משטרתי.

הסמים התגלו במהלך חיפוש שערכו על גופה קציני המכס בגמל התעופה קאסטרופ קופנהאגן, לאחר שהגיעה בטיסה מבאנגקוק דרך ציריך.

הישראלית, ששמה לא נמסר, נשלחה למעצר מנהל למשך ארבעה שבועות, עד שתובא למשפט.

תושבת התנחלות אלעזר חשודה בגידול פרג

מאת מיכל סלע

משטרת יהודה ושומרון עצרה אתמול לחקירה תושבת התנחלות אלעזר, לאחר שמחצר ביתה נמצאו פרחים ופקעות של הפרג.

בעקבות חקירה של משטרת בית לחם התגלו בחצר ביתה של המתנחלת באלעזר 110 שתילי פרג ופקעות, האסורים לגידול. המשטרה נמסר, כי בעלת הבית אמרה הפרג משמש לעוגות ולגני.

היא נחקרה במשטרה ושוחררה בערבות. הפרחים נשלחו לבדיקת מעבדה.

עדיין לא אותר אביה של הנערה שגופתה נמצאה בדירה ברמת־גן

(עז).- המשטרה עדיין לא איתרה את אביה של הנערה בת ה־16 שנמצאה שלשום בערב ללא רוח חיים, כאשר אופקן פלסטיק כרוך סביב צוארה, בביתה ברחוב קריניצי ברמת־גן.

מאז נמצאה הגופה ניסו המשטרה ובני המשפחה לאתר את אביה, שלפי עדויות היה האחרון שהיה עם בתו בדירה.

בשעה של הנערה הועברה לניתוח שלאחר המוות במסגן לרשואה משפטית באם כביר, אך טרם נקבע אם מדובר בהתאבדות או ברצח.

9 נעצרו בחשד שניהלו קזינו

מאת כתב "דבר"

תשעה גברים החשודים בארגון וניהול מועדוני הימורים בלתי־חוקיים נעצרו ביומיים האחרונים, בשתי פשיטות של כלשי מחלק המוסר במשטרת מחוז תל־אביב.

בדירה ברחוב הסנהדרין 14 בשכונת בבלי בתל־אביב נעצרו שלשום אחרצ ארבעה גברים החשודים בארגון קזינו בדירה. ברשותם נתפסו שתי ערכות בלק ג'ק וערכת חלוקה.

אתמול לפנות בוקר נעצרו חמישה גברים בדירה ברחוב בן גוריון 73 בבת־ים. בדירה נמצאו ערכת חלוקה וערכת בלק ג'ק.

ישראלית נעצרה בדנמרק עם ק"ג הרואין

(ע"י־אי.אף.פי). – אזרחית ישראלית בת 20 נעצרה שלשום בגמל התעופה של קופנהאגן, כש־690 גרם הרואין מסוגים בתעתוגיה ו־200 גרם נוספים בבמות שבלבה, מסר מקור משטרתי.

הסמים התגלו במהלך חיפוש שערכו על גופה קציני המכס בגמל התעופה קאסטרופ קופנהאגן, לאחר שהגיעה בטיסה מבאנגקוק דרך ציריך.

הישראלית, ששמה לא נמסר, נשלחה למעצר מנהל למשך ארבעה שבועות, עד שתובא למשפט.

ב"ה

זמני הדלקת נרות

ביום בסיון תשנ"ה פרשת קרח

מרכז	מרכז
ירושלים – 7.16	ירושלים – 8.31
תל־אביב – 7.28	תל־אביב – 8.33
חיפה – 7.22	חיפה – 8.34

תלמידי שכונת מעונות מיפה בירושלים, שלמדו בפרוייקט "תבונה", קיבלו אתמול מחשב בראליעזר תעודות הצטיינות